

ハイスクール D×D

3
月光校庭のエクスカリバー

TẬP 3 - EXCALIBURS DƯỚI ÁNH TRẮNG SÂN TRƯỜNG

Minh họa

19/05/2017

Life 0

19/05/2017

Life 1: Cháy Lên Nào! Câu Lạc Bộ Nghiên Cứu Những Điều Huyền Bí!

19/05/2017

Life 2: Thánh Kiếm Xuất Hiện

19/05/2017

Life 3: Kế hoạch phá hủy Thánh kiếm!

19/05/2017

Life 4: Tiến Lên Nào! Câu Lạc Bộ Nghiên Cứu Những Điều Huyền Bí!

19/05/2017

New Life

19/05/2017

Hình minh họa

い-3
1-3

3

ハイスクールDxD3
月光校庭のエクスカリバー

F 石踏一榮

9784829133910

1920193006001

ISBN978-4-8291-3391-0

C0193 ¥600E

定価：本体600円(税別)

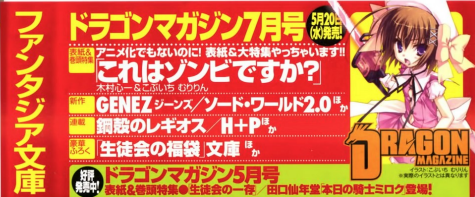
富士見書房

ハイスクールDxD3
月光校庭のエクスカリバー

俺、兵藤一誠は、今モータースに幸せを実感している。美少女ア
シアにつき、憧れのリアス部長まで俺の家で生活することになっ
たのだ！ ビバ同僚！ ハッピー桃色ライフ!!

そんな中、ヴァチカンからの使いが現れ、「聖剣エクスカリバーが
盗まれこの町に持ち込まれたが、俺たちは一切手を出さないよ」
——と真顔してきた。部長は動くなというけど、なんだか釈然としない。
その上、木場の様子もなんだか変だし……どうもきな臭いぜ。こう
なったら俺が何とかしますか！

友情と熱血とたっぷりの煩惱で贈る、学園ラブコメディファンタジ
ー変走!

石踏一榮
●いしづみいちい

1981年生まれ。生物の千葉南民。
この本にはエロエロな表現が含まれ
ているため、注意してください。中
高生の学生さんは十分に問題を見過
してからレジまで持てていきましょ
う。お家でもお母さんに見つかった
場合、「保健体育の教材なんだ!」
と悪い噂り家族会議を回避しよう!
『ハイスクールDxD』は健全なファン
タジー小説です。たぶん。

イラスト:みやま零
カバーデザイン:元良志和

い-3
1-3

3

ハイスクールDxD3
月光校庭のエクスカリバー

F 石踏一榮

ファンタジア文庫

二人の足音の手が離れていった。

刹那。

刹那が弾け飛んだ。
そう、下着すら揺動なく。

神々しい輝きと
禍々しいオーラを
放ちながら、

「騎士」の手元に
一本の剣が現れた

Phần 1

Chào tất cả mọi người. Tôi là Hyoudou Issei.

Nói ra thật thô lỗ. Nhưng chắc các bạn đều gặp rắc rối một hoặc hai lần trên giường ngủ rồi phải không?

Ví dụ, bạn ngủ quên vì chuông đồng hồ không reo hoặc là rơi xuống đất do lảo đảo trong lúc ngủ.

Trong trường hợp của tôi, những gì xảy ra đã đi quá giới hạn và ngoài sức tưởng tượng....

“Ummm....”

Tôi nghe thấy một âm thanh quyến rũ. Vâng, nó ở rất gần.

Khi tôi nhìn sang bên cạnh, một cô gái có mái tóc màu đỏ thẫm đang ngủ, đó là Hội trưởng Rias. Cô là chủ nhân của tôi và là một Ác quỷ cấp cao.

Cơ bản là cô ấy muốn mình vào nhà tôi vài ngày trước và bắt đầu sống chung với tôi.

Có vẻ như cô ấy đã ở trên giường trước khi tôi nhận ra điều đó.... Và cô ấy đang khỏa thân.

Không, tôi biết điều đó. Hội trưởng đã nói với tôi là cô phải khỏa thân khi ngủ. Thậm chí, cô đã như vậy khi ngủ cùng tôi ở phòng y tế của trường.

Kuuuuu! Tôi cảm thấy một cảm giác mềm mại từ phía bên trái cơ thể của mình. Cô ấy sử dụng tôi như một cái gối ôm.

Mùi của Hội trưởng kích thích mũi tôi. Tại sao mùi của Hội trưởng lại quyến rũ đến như vậy?

Ý tôi là ngực của cô ấy đang chạm vào cánh tay trái của tôi. Và tay trái tôi đang hoàn toàn được kẹp bởi cái gì đó mềm mại. Đó là đùi của cô ấy. Bàn tay trái tôi bị kẹp giữa hai cái đùi như một chiếc sandwich. “Một chiếc sandwich đùi”. Thật là một điều kỳ diệu.

Bởi vậy, tôi không thể cử động được trong hoàn cảnh này. Không, tôi không muốn cử động và không muốn kết thúc điều tuyệt vời này như

thế.

Nó chỉ xảy ra vài ngày sau khi Hội trưởng sống chung với tôi. Tôi đã từng nghĩ rằng, sẽ rất khó khăn khi sống chung với cô ấy. Nhưng tôi sẽ làm bất cứ điều gì để chuyện này tiếp tục xảy ra. Vạn tuế.

“.....Ara. Em dậy rồi à?”

Vậy là Hội trưởng đã thức dậy.

“V...Vâng. Khi em thức dậy đã thấy thế này, em không biết phải làm gì....”

Tất nhiên, đó là cảm giác thật của tôi lúc này. Tôi hoàn toàn không biết mình nên làm gì.

Khi chủ nhân của tôi thức dậy, tôi không chắc về những gì mình phải làm.

“Chị xin lỗi. Chị cảm thấy em như là cái gối ôm nên chị đã đến đây khi em đang ngủ.”

Chuyện quái gì thế này? Tôi không thể hiểu được cảm giác của Hội trưởng.

Hội trưởng lại ôm sát cơ thể tôi. Uoooooooo!

“Chúng ta sẽ làm gì đây? Sẽ tuyệt vời khi để nguyên như vậy cho đến lúc thức dậy.... Chị có thể làm một cái gì đó nghịch ngợm, đó sẽ là cách giao tiếp tốt với đầy tớ đáng yêu của mình.”

Hội trưởng hôn lên má tôi. Sao cô lại mền tôi đến như vậy? Chỉ vì tôi hay cô bắt đầu yêu mền tôi nhiều hơn sau sự cố với Raiser? Nếu đó là sự thật, tôi sẽ phải chảy máu cam mỗi ngày.

“Um... Hội trưởng... Em là một đứa con trai..... Vì vậy, nếu chị nói những điều như thế.....”

“Em có cảm thấy muốn tấn công chị không?”

Hội trưởng nói bằng một giọng hừ hổng. Tại sao Hội trưởng lại nói những điều kích thích tuyệt vời đến như vậy?

“Tất nhiên, chị sẽ làm bất cứ điều gì khiến em hài lòng.”

‘....!’

Tôi bị thu hút bằng giọng nói đầy quyến rũ đó. Tâm trí tôi đã đi về một nơi khác và rồi...

KNOCK KNOCK.

Ai đó đang gõ cửa.

“Issei-san. Đến giờ tập luyện buổi sáng rồi.”

Đó là giọng của Asia.

.... Sao lại lúc này chứ. Mọi thứ đang trở nên tốt đẹp... Không, đây không phải lỗi của Asia.

Tôi đều chăm chỉ tập luyện vào mỗi buổi sáng. Bởi vì tôi chỉ là một con quỷ cấp thấp.

Tôi tập luyện dưới sự đào tạo của Hội trưởng, còn Asia hỗ trợ tôi như một người quản lý. Cảm ơn Hội trưởng và Asia rất nhiều.

“Issei-san? Cậu vẫn còn ngủ à?”

“Không, mình dậy rồi. K...Khoan đã. Cậu chờ mình ở dưới đi.”

Tôi không thể để Asia nhìn thấy tình huống này. Đã quá tồi tệ vì Asia bắt đầu ganh đua với Hội trưởng khi cô ấy đến đây ở.

Tôi không biết tại sao Asia lại xem Hội trưởng là đối thủ. Nhưng Hội trưởng cũng đã chấp nhận lời thách đấu.

Vâng, họ vẫn nói chuyện bình thường như không có gì xảy ra. Vì vậy, nó không phải là một cuộc chiến nghiêm trọng. Dù sao, xin hai người hãy....? Tôi không muốn nhìn thấy hai cô gái phải chiến đấu.

Không hề biết những gì vừa thoáng qua ý nghĩ của tôi, Hội trưởng nở một nụ cười tinh quái.

“Asia, đợi một chút. Issei và chị đang chuẩn bị.”

“...!”

Hội trưởng nói với Asia, người đang chờ ở bên ngoài. Hội trưởng. Sao chị lại làm mọi chuyện tệ hơn?

Ngay cả khi Asia ở bên ngoài, tôi vẫn có thể tưởng tượng cô ấy sẽ không nói nên lời.

OPEN! Cửa phòng ngủ bị mở ra một cách dữ dội.

Rồi Asia nhìn thấy phần trên cơ thể của tôi và Hội trưởng.

Mắt Asia đắm lệ. Cô ấy có vẻ không hài lòng và khuôn mặt tỏ ra khó chịu

Hội trưởng ôm lấy cánh tay trái của tôi sau khi nhìn thấy khuôn mặt của Asia. Này... Hội trưởng?

“Chào buổi sáng, Asia.”

Hội trưởng mỉm cười. Asia đang rất tức giận với cơ thể run lên.

Sau đó, cô ấy bắt đầu đặt tay lên áo. Umm, Asia-san?

“Mình cũng sẽ khỏa thân. Mình không muốn bị ra rìa.”

“Asia?”

Có vẻ như ngày hôm nay cũng sẽ bắt đầu với những tình huống thật kích thích.

Phần 2

“Itadakimasu.”

Bữa ăn sáng, Hội trưởng và Asia ngồi bên cạnh tôi.

Tôi thật là may mắn khi ngồi giữa hai cô gái xinh đẹp này. Vâng, đó là điều tôi muốn nói, nhưng không phải ngày nào tôi cũng nghĩ vậy. Ngay cả hôm nay, Asia vẫn có tâm trạng không được tốt cho lắm.

Tất nhiên, Asia là một cựu nữ tu, khi nhìn thấy tình huống thế này cô ấy sẽ nghĩ là “ô uest”. Chờ đã, nhưng câu “Mình cũng sẽ khỏa thân”, nghe thật kỳ quặc.

Tại sao cô ấy tức giận nhỉ? Hừm, một đứa con trai như tôi, thật khó hiểu được tâm lý của một người con gái.

Mặt khác, Hội trưởng không có vẻ gì là bức bối, cô ấy đang ăn và nói chuyện rất vui vẻ với cha mẹ tôi.

“Ôiii! Rias-san làm món ăn Nhật ngon quá.”

“Cảm ơn, Otou-sama. Con đã sống ở Nhật một thời gian dài. Vì vậy, con cũng học được khá nhiều về nấu ăn.”

Vâng, bữa sáng chúng tôi đều do Hội trưởng làm. Trong đó, món trứng chiên rất ngon, tôi đã ăn rất nhiều. Quả thật là siêu ngon!!!!

“Issei, vẫn còn nhiều lắm, ăn chậm thôi.”

“V...vâng, Hội trưởng....”

Tôi đã không hề biết cho đến khi Hội trưởng bắt đầu sống chung với mình, Hội trưởng rất giỏi nấu ăn, cô có thể nấu được món ăn Nhật Bản, các món phương Tây và thậm chí cả món ăn của Trung Hoa. Cô có tài nấu nướng và có thể nấu các món ăn với chất lượng tốt nhất.

Tôi cứ nghĩ Hội trưởng sẽ tẻ trong việc này vì cô ấy là một công chúa, nhưng mọi chuyện đều ngược lại.

Cô ấy không chỉ sống tự lập ở Nhật mà còn có thể nấu ăn, lau dọn.

“Chị không thích mọi người nói mình không thể làm được những điều đó chỉ vì mình là công chúa. Chị muốn làm những gì mình có thể.”

Đó là những gì mà Hội trưởng nói với tôi trước đây. Quả thật là quá rức rở!!! Tôi ngưỡng mộ cô ấy từ tận đáy lòng. Cô là một Hội trưởng tuyệt vời. Chủ nhân của tôi thật đáng tin cậy ngay cả trong cuộc sống bình thường.

Asia xem Hội trưởng như đối thủ của mình. Cô ấy bắt đầu tập trung vào việc học văn hóa Nhật sau khi cô nhìn thấy khoảng cách giữa mình và Hội trưởng.

Nhưng Asia cũng không kém phần kinh ngạc. Cô ấy bắt đầu học tiếng Nhật trong thời gian ngắn. Cô đã thành thạo bảng chữ cái Hiragana và Katakana, hiện tại, cô đang học cách đọc và cách viết chữ kanji.

Bây giờ, cô ấy đã có thể biết cách đọc chữ kanji ở cấp tiểu học.

Hầu hết là do Asia đã học tập rất chăm chỉ và cô ấy cũng có tài năng về học tập. Cô chỉ vừa mới chuyển trường nhưng hầu như không gặp vấn đề gì trong môn toán, khoa học và ngôn ngữ.

Thêm vào đó, Asia còn nói rất thích học, có lẽ đây chính là lý do cô học rất nhanh. Có một số môn học, tôi còn được cô giảng bài. Tôi là người bảo hộ của cô ấy, nhưng tôi trông thật thảm bại.

Từ khi xem Hội trưởng là đối thủ, Asia bắt đầu yêu thích mọi thứ.

Ummm. Ngay cả quan điểm của tôi, Asia thật tuyệt vời, bởi vì cô ấy

là một người chăm chỉ, nhưng nếu so sánh cô ấy với Hội trưởng.....

Xét về nấu ăn, Hội trưởng tốt hơn vài lần. Đồ ăn của Asia có hương vị cũng ngon, nhưng đối thủ của cô ấy thì quá....

Tôi uống một ít súp Miso. Aaa, súp miso của Hội trưởng quá ngon. Nước mắt của tôi sắp chảy ra.

Những cô gái giỏi nấu ăn như vậy thật hấp dẫn. Đặc biệt, nó xảy khi đó lại là một Onee-sama nữa chứ, tôi không còn gì để than phiền....

GRIP.

Asia vẫn đang có nét mặt khó chịu và nắm chặt quần áo của tôi dưới gầm bàn. Đó là thói quen của Asia mà cô thường làm vậy với tôi.

Khi cô ấy không vui, cô làm điều đó mà không nói một tiếng nào. Cách cư xử của cô thật sự đáng yêu và dễ thương. Vâng, giống như hành động của một đứa em gái vậy..

“À chị quên nói với em điều này, Issei. Hôm nay, thành viên của câu lạc bộ sẽ tới đây.”

Hội trưởng nói với tôi.

“Hử? Koneko-chan và những người khác? Họ làm gì ở nhà em?”

“Ừm, chị nghĩ CLB nghiên cứu huyền bí sẽ họp tại đây.”

“Hử, tại nhà em?”

“Em không nhớ là chị đã nói với em rồi sao? Đây là khoảng thời gian để làm sạch toàn bộ dây nhà cũ. Nhà trường đã yêu cầu phải làm nó sạch sẽ.”

Một nửa trong số đó là lời nói dối. Sự thật là Hội trưởng yêu cầu những người hầu của mình lau dọn nó. Cô ấy nói thế để giải thích với cha mẹ tôi.

Vậy nên mọi người phải làm các hoạt động của câu lạc bộ tại nhà tôi.

Hội trưởng cuối đầu về phía cha mẹ tôi.

“Con thật sự xin lỗi Otou-sama, Oka-sama.”

“Không sao đâu Rias-san. Cô biết cháu chăm sóc Issei rất tốt. Cô cũng

rất vui khi Issei có nhiều bạn gái.”

Cha tôi gật đầu trước những lời nói của mẹ.

“Bà xã nói đúng lắm. Cha thích Matsuda-kun và Motahama-kun, nhưng cha nghĩ rằng có người bạn đàn ông sẽ tốt hơn, con không thể tận hưởng tuổi trẻ của mình bằng cách ở trong phòng và luôn nghĩ về những thứ hư hỏng.”

“Đúng vậy, ông xã. Matsuda-kun và Motohama-kun là những đứa con trai tốt nhưng chúng lại có đôi mắt dâm dục. Đúng rồi, chúng là những học sinh dâm đẳng và gây ảnh hưởng xấu cho Issei. Và từ khi Asia-san và Rias-san đến đây ở, mẹ không muốn họ đến ngôi nhà này nữa. Những cô gái sẽ bị nhuốm bẩn mất.”

Họ đang nói những điều họ biết về Matsuda và Motohama. Tôi không thể nói được gì vì họ đang nói sự thật.

Nhưng mẹ, mẹ có biết là sẽ rất tốt khi có những người bạn để nói chuyện một cách thoải mái và vui vẻ không? Họ là như thế đó. Vì vậy, tôi rất vui vẻ với họ cho đến bây giờ.

“Vậy hôm nay, chúng ta sẽ có hoạt động ở đây. Hãy chăm sóc mọi người, Issei.”

Tôi tự hỏi, liệu sẽ ra sao đây.

Phần 3

“Đây là bức ảnh của Issei thời tiểu học.”

“Ara ara. Em ấy trần truồng trên bãi biển kìa.”

“Này Akeno-san. Mẹ. Sao lại cho họ xem chứ?”

Cuộc họp CLB nghiên cứu huyền bí được diễn ra tại nhà tôi đã sụp đổ khi mẹ mang album ra.

“Quá khứ của Issei-senpai thật đáng xấu hổ...”

“Em không thể nhìn nó, Koneko-chan.”

Thật là tệ. Một vật chứa đựng đầy quá khứ xấu hổ của tôi. Uwaaaa, tôi muốn chết.

Tôi nhớ là mẹ đã nói điều này trước đây.

[Khi nào con mang nhiều bạn gái đến nhà, mẹ sẽ cho họ xem album của con.]

Mẹ tôi nghĩ nó sẽ chỉ xảy ra trong giấc mơ vì tôi không được con gái ưa thích. Nhưng cuộc sống đã đưa đẩy và thay đổi trong hoàn cảnh này.... Trời, giấc mơ của mẹ đã thành sự thật. Tôi không hề muốn.

“.....Issei hồi nhỏ.”

Hội trưởng, tôi cảm thấy xấu hổ nếu cô cứ nhìn chăm chăm vào những bức ảnh khi tôi còn nhỏ....

Um, Onee-sama? Tại sao cô ấy lại đỏ mặt?

“....Issei hồi nhỏ.....Issei hồi nhỏ.....Issei hồi nhỏ.....Issei hồi nhỏ....”

Cô lẩm bẩm gì vậy?

Nhưng có vẻ cô ấy đang hào hứng. Hội trưởng thích bức ảnh khi tôi còn nhỏ? Hội trưởng là người thích con nít? Tôi chưa bao giờ biết điều đó....

“Em nghĩ mình hiểu cảm giác của Hội trưởng.”

Asia cầm tay Hội trưởng. Mắt cô ấy long lanh.

“Em cũng biết cảm giác của chị ư. Thật hạnh phúc.”

Này, này. Cả hai đều đang mơ màng một thế giới khác....

Kể cả Kiba cũng cười khi nhìn vào album tôi. Chết tiệt! Tại sao tôi lại cảm thấy khó chịu khi một chàng trai nhìn vào nó như vậy?

“Ôi, Kiba. Đừng nhìn.”

Tôi cố lấy cuốn album từ tay Kiba nhưng không thể.

“Hahahaha, đừng lo. Để mình xem ảnh cậu thêm một tý nữa.”

Unnnngh! Đừng có mà thích thú như vậy chứ.

Tôi nhảy lại gần Kiba để lấy lại. Nhưng cậu ấy lại né một cách dễ dàng.

Chết tiệt. Sự khác biệt giữa chúng tôi về kỹ năng tại một nơi như thế này.

Cũng như Asia xem Hội trưởng là đối thủ, tôi luôn coi Kiba là đối thủ của mình. Nếu Hội trưởng là chướng ngại vật của Asia, thì Kiba cũng là chướng ngại vật của tôi.

Chắc chắn một ngày nào đó tôi sẽ hơn cậu ta.

Khi tôi tạo một sự quyết tâm mới thì Kiba nhìn chăm chăm vào một trang trong album. Cậu không còn thích thú và đôi mắt của cậu trở nên ngạc nhiên.

Tôi lại gần Kiba và nhìn vào trang cậu đang nhìn. Một bức tranh của tôi hồi mẫu giáo.

Bức ảnh tôi chụp cùng với một đứa trẻ khác trạc tuổi mình và một người nào đó như cha đứa trẻ.

Tôi nhớ đó là một đứa con trai. Cậu ấy từng sống gần đây khi tôi học còn mẫu giáo. Chúng tôi chơi trò “anh hùng” với nhau rất nhiều lần.

Cậu ấy đã qua nước ngoài trước khi bắt đầu đi học vì công việc của cha mẹ. Kể từ đó, tôi không còn gặp cậu ấy nữa.

Nhưng tại sao Kiba lại quan tâm đến bức ảnh này? Đừng nói rằng cậu bé đó là Kiba....

Kiba chỉ vào cha của cậu ấy trong bức ảnh. Chính xác hơn là Kiba đang chỉ về thứ mà người đó đang cầm.

Một thanh kiếm.

Tôi nghĩ đó chỉ là một thanh kiếm giả. Nhưng cha của cậu ấy mang thanh kiếm cũ đó từ tận Châu Âu về.

“Cậu còn nhớ cái này chứ?”

Kiba nghiêm túc hỏi tôi. Đây, giọng cậu có vẻ khác.

“Hừm, không. Lúc đó mình còn rất nhỏ nên.....”

“Thật là tình cờ. Tìm thấy nó ở một nơi thật bất ngờ.”

Kiba cười một mình. Nhưng ánh mắt cậu lại đầy thù hận làm tôi runng mình.

Bức ảnh này là thứ đã bắt đầu mọi chuyện.

“Đây là một Thánh kiếm.”

Life 1: Cháy Lên Nào! Câu Lạc Bộ Nghiên Cứu Những Điều Huyền Bí!

Phần 1

BANG!

Tiếng leng keng âm ỉ của kim loại vang lên giữa bầu trời xanh.

“Hay quá. Mình bắt được rồi.”

Tôi dùng cánh tay trái đeo găng bắt được trái banh bóng chày.

“Bắt hay lắm, Issei.”

Hội trưởng mỉm cười và giơ ngón cái lên. CLB nghiên cứu huyền bí của chúng tôi đang luyện tập bóng chày ở sân sau dãy nhà cũ. Không, đây không phải là công việc của quý.

“Tuần sau sẽ khai mạc “giải đấu bóng” của học viện Kuou. Đây là cuộc chiến giữa các câu lạc bộ nên chúng ta không được phép thua.”

Hội trưởng nói với giọng đầy quả quyết. Phải, “giải đấu bóng” là một trong những sự kiện lớn nhất của trường, nó đang đến gần.

Nhìn chung, đây là sự kiện mà chúng tôi phải chơi tất cả các môn thể thao liên quan tới bóng như là bóng chày, bóng đá, bóng rổ, tennis.

Những trận đấu này là cuộc thi giữa các lớp, giữa các nam sinh, nữ sinh và cũng có một số trận đấu giữa các câu lạc bộ. Bất kể câu lạc bộ có phải là câu lạc bộ thể thao hay không thì cũng bắt buộc phải tham gia. Dĩ nhiên, bao gồm cả CLB nghiên cứu huyền bí.

Các câu lạc bộ tham gia sẽ được thông báo vào ngày diễn ra sự kiện này, chúng ta không thể biết trước được gì. Khi số lượng thành viên của các câu lạc bộ không đồng đều, sẽ có thiết lập cho sự công bằng, ít nhất cũng sẽ có sự xem xét hợp lý.

Theo thông báo của hội đồng học sinh, một số môn thể thao sẽ đòi hỏi có nhiều người chơi, cho nên chúng tôi cần phải có sự dự phòng trước. Và cuối cùng, chúng tôi quyết định tập luyện những môn thể thao có khả năng xuất hiện.

Hôm nay sẽ là bóng chày. Bầu trời đã bắt đầu tối đen. Thông thường, chúng tôi dành thời gian để tán chuyện trong phòng câu lạc bộ. Gần đây thì, chúng tôi chuyển sang mặc đồng phục thể dục và tập luyện

thể thao.

Tôi không ghét việc chạy xung quanh vì nó rất vui, nhưng với một người như tôi thì tập luyện vào buổi sáng đã đủ tiêu hao hết thể lực trong ngày.

Tập luyện vào buổi sáng, bài giảng trên trường, tập luyện thể thao và làm công việc của quý vào ban đêm... Nói cho bạn biết sự thật này, sẽ không có gì bất ngờ nếu tôi chết... Lý do tôi còn có thể tồn tại lâu như vậy là vì tôi là một con quý.

“Luyện đánh bóng cho tốt nào. Nếu là bóng chày thì Koneko sẽ đánh bóng lướt thứ tư.”

“..Chắc chắn.”

Đây là điều tự nhiên khi để một cô gái có siêu sức mạnh như Koneko-chan đánh bóng trong lướt thứ tư. Không còn gì phải bàn cãi nữa. Nếu có một cuộc bỏ phiếu thì chắc chắn Koneko-chan sẽ chiến thắng.

“Bây giờ chúng ta sẽ tập “Knock”. Tất cả mọi người. Hãy đeo găng vào và dàn rộng ra.”

{Knock: là việc của catcher chụp bóng khi pitcher ném bóng}

Hội trưởng đang có tinh thần cao. Cô ấy đầy nghị lực và sôi nổi như một ngọn lửa.

“Ufufufu. Hội trưởng rất thích những điều như thế này.”

Akeno-san nói và cười khúc khích.

“Có lẽ em hiểu. Onee-sama của em rất ghét bị thua cuộc.”

“Đúng thế. Tất nhiên, chúng ta sẽ không đời nào thua trừ khi mắc phải sai lầm.”

Tôi hoàn toàn đồng ý. Một con quý về cơ bản sẽ mạnh hơn một con người. Vào ngày thi đầu, chúng tôi sẽ phải kìm nén sức mạnh lại. Đương nhiên, sẽ không có trận nào khó. Về mặt khác, chúng tôi cần học những quy tắc và đặc điểm của môn bóng chày. Do đó, Hội trưởng bắt mọi người phải luyện tập.

“Ngay cả khi não của bạn đã hiểu thì cơ thể của bạn cũng phải tốt theo.”

Hội trưởng nói với một tinh thần mạnh mẽ đến kinh ngạc. Đó chính

là Hội trưởng của chúng tôi, đầy đủ lý thuyết và thực tiễn. Bất kể khả năng của chúng tôi mạnh mẽ thế nào, thì điều này cũng sẽ cần thiết vì chúng tôi không biết những gì có thể xảy ra.

“Nè, Asia. Bắt lấy này.”

KLANG!

Hội trưởng đánh bóng về phía Asia.

“Haaan! Aaaau-aaau-aaau... Aah!”

Quả bóng bay luồn qua hai chân của Asia. Không cần nói, khả năng thể thao của Asia còn thấp hơn cả bình thường. Đôi khi, cô ấy còn vướng chân vào nhau.

“Asia. Nếu em không thể bắt bóng thì đi nhặt bóng đi.”

“Vâng.”

Sau khi xảy ra sự cố với Raiser, Hội trưởng bắt đầu quan tâm về những trận đấu. Cô ấy có vẻ rất hối tiếc vì để thua Raiser. Tuy nhiên, rõ ràng chúng tôi đã chịu thiệt thòi hơn. Nhưng thật ra điều đó đã làm mất đi niềm tự hào của Hội trưởng... Giá như tôi không phải là người vô dụng...

“Tiếp theo là Yuuto. Đây.”

KLANG!

Hội trưởng đánh quả bóng về phía Kiba. Đối với Kiba thì chuyện này dễ như ăn bánh, cậu ấy là người chạy nhanh nhất trong nhóm và có thể làm tốt bất kỳ chuyện gì. Đó là điều tôi nghĩ...

“...”

SMACK!

Kiba đứng tại chỗ như thẳng ngốc và quả bóng bay vào mặt. Này... Này... Này...

“Kiba. Tỉnh lại đi.”

Tôi hét về phía Kiba. Cậu ta nhìn tôi với vẻ mặt bối rối.

“...À, xin lỗi. Mình đã không tập trung.”

Kiba nhặt bóng và ném về phía Hội trưởng. Hội trưởng thở dài chụp lấy bóng.

“Yuuto, chuyện gì vậy? Đạo này em hành động lạ lắm. Không giống em ngày thường tí nào.”

“Em xin lỗi.”

Kiba thành thật xin lỗi. Hội trưởng đã đúng. Cậu ấy đang suy nghĩ về thứ gì đó rất nghiêm túc trong thời gian gần đây. Kể cả trong lúc thảo luận ở câu lạc bộ, cậu ấy không tham gia và nhìn mông lung.

Tôi đã nghe đến chủ đề nóng trong lớp, “Hoàng tử chìm trong suy tư.” Những đứa con gái có vẻ lo lắng và thích thú biểu hiện của Kiba. ‘Chết đi, tên đẹp mã’. Đó là những gì tôi thường nghĩ... nhưng bây giờ tôi nghĩ rằng cậu ấy hành động thật kỳ lạ trong thời gian gần đây.

Kiba luôn mỉm cười, vì vậy chuyện này thật bất ngờ... Nếu trực giác của tôi đúng thì cậu ấy bắt đầu kỳ lạ từ buổi hoạt động câu lạc bộ ở nhà tôi. Liệu có phải do bức ảnh?

Trong trận đấu với Raiser, cậu ấy nói bằng giọng đầy thù hận với quân “Mã” của đối phương. Dường như, Kiba như thế này là do “những thanh Thánh kiếm”. Phải, chính là nó. Nhưng bây giờ chúng tôi phải tập luyện chăm chỉ cho “giải đấu bóng”.

“Hùm...”

Ồ, Hội trưởng đang cầm quyển hướng dẫn bóng chày. Cô ấy có xu hướng đọc sách khi thứ gì đó sắp xảy ra. Trông cô như một con mọt sách. Ở nhà, cô cũng đọc một số văn bản phức tạp.

“Ara ara. Tiện thể, Issei-kun, em có biết gì không?”

Akeno-san hỏi.

“Biết gì?”

“Gần đây, Hội trưởng bắt đầu đọc sách hướng dẫn về tình yêu.”

“... Sách hướng dẫn về tình yêu?”

Tôi khá sốc... Người như Hội trưởng lại đọc sách về tình yêu. Liệu có phải cô ấy đã tìm được người mình yêu...? Hội trưởng của tôi... bị lay động bởi một người đàn ông khác... Khôngggg...Tôi không muốn nghĩ về điều đó. Thấy tôi ôm đầu sốc, Akeno-san cười khoái chí.

“Ufufufu. Issei-kun, em không việc gì phải lo. Sẽ ổn thôi. Không thể nào Hội trưởng lại có người yêu mà em không biết.”

“Chị chắc chứ? Nếu Hội trưởng có bạn trai, chắc em chết mất...”

“Nếu Hội trưởng biết vị trí của mình trong em thế này thì cô ấy cũng sẽ sốc dữ lắm. Ufufufu, đây là lần đầu tiên cô ấy như thế. Em sẽ gặp rắc rối, Issei-kun.”

“?”

Tôi không hiểu Akeno đang nói gì, nó không còn là vấn đề nữa miễn là Hội trưởng không thuộc về người đàn ông khác.

“Ok, tiếp tục nào.”

Hội trưởng vung gây thêm lần nữa, việc tập luyện tiếp diễn.

Phần 2

Giờ ăn trưa ngày hôm sau.

“Giải đấu bóng” đang đến gần. Hôm nay, chúng tôi sẽ phải tập luyện cực kỳ chăm chỉ. Chúng tôi sẽ đi đến câu lạc bộ để họp sau giờ ăn trưa. Đây là cuộc họp cuối cùng. Hội trưởng rất nghiêm túc.

“Câu lạc bộ hôm nay tốt chứ?” Matsuda hỏi trong khi đang ăn bánh mì cà ri.

“Ừm, đang tập luyện cho giải đấu.”

“Hah... CLB nghiên cứu huyền bí tập chơi bóng. Nhưng... Tất cả mọi người trong câu lạc bộ đều biết chơi thể thao chứ?”

“Ừm.”

Sau tất cả, chúng tôi đều là quỷ. So với con người thì chúng tôi khỏe hơn nhiều.

“Issei. Mà nên cẩn thận đó. Đạo này có nhiều tin đồn không hay về mày.” Motohama nói trong lúc chỉnh lại kính.

“Mày đang nói gì thế?”

“Một con thú hoang đại Issei đang chơi đùa với các cô gái đẹp. Hắn ta đã chiếm được Rias-senpai và Himejima-senpai. Hắn ta ép buộc họ hư hỏng và quan hệ với hắn dù họ không muốn. [Fufufu. Các Ojou-

sama đáng kính, hãy làm về mặt hư hỏng đi nào. Đồ lợn cái.]. Sau đó, hẳn ta ngược đãi họ bằng những từ ngữ xúc phạm và bạo lực.”

“Nàyyyyyyyy. Cái quái gì thế??”

Tôi hét lên vì những tin đồn nhảm. Tất nhiên. Làm gì có điều kinh khủng thế chứ?

“Chưa hết. Con quái thú cuối cùng đã nhe nanh bắn thủ ra với linh vật của trường, Koneko-chan, người có thân hình nhỏ bé dễ thương. Sau đó, hẳn quan hệ mãnh liệt trên thân hình cô bé. Hẳn điên cuồng với một cơ thể chưa phát triển. [Senpai... Làm ơn đừng...]. Những lời nói của cô bé không làm lay động con thú. Quá ham muốn dục vọng, hẳn đã chạm đến thiên thần vừa mới chuyển đến trường chúng ta, hẳn tấn công Asia-chan ngay ngày đầu tiên. [Mình sẽ dạy cậu về văn hóa Nhật với những bài học đặc biệt sau giờ học ...]. Hẳn đã làm ô uế thiên thần trong sáng... Hẳn đưa cô ấy về nhà. Địa ngục không bao giờ kết thúc đã diễn ra trong căn phòng nhỏ. Cuộc đi săn gái của con súc vật Issei chưa bao giờ kết thúc. ...Tin đồn là như thế.”

“...Mày nghiêm túc chứ? Mọi người đều nhìn tao như vậy?”

Tôi nhìn xung quanh lớp học. Có thể đó chỉ là hiểu lầm nhưng nếu có những người tin vào điều đó thì tôi chỉ là một con súc vật dâm dục... Uuu.. Đó là tưởng tượng của tôi. Tôi chỉ tưởng tượng ra nó. Chết tiệt. Ai đã tung tin đồn nhảm về tôi chứ?

“Tụi tao đã tung tin đồn.”

Motohama và Matsuda thú nhận không hề ăn năn. Đó rõ ràng là nói dối, phải không? Bọn chúng là bạn tôi.

KNOCK! BANG!

Tôi đánh chúng mà không nói một lời. Tất nhiên. Cái đầu chúng với những thứ chết tiệt.

“Đau đấy, thằng khốn.”

“Đúng. Mày không phải bạn tao, thằng khốn.”

“Hai thằng khốn. Lan truyền những tin đồn nhảm về tao? Tụi mày. Tụi mày muốn chết không?”

“Hùm... Tụi tao sẽ phát điên vì ghen tị nếu mình không được như thế.”

“Hahaha. Giống như đầu tội tao trở nên điên hơn rồi.”

“Thật đáng tiếc. Tội mày đang làm gì với cuộc sống học sinh của tao thế?”

“À, nhân đây, cũng có tin đồn mày với Kiba đồng tính đấy.”

“Ham muốn của con quái thú đã đụng đến hoàng tử của trường. Chúng tao sẽ loan tin này.”

“Nó thật sự phổ biến trong một số tội con gái.”

“Kyaaa! Vậy ai ở dưới, ai ở trên?”

“Chết đi. Đi chết đi.”

Chúng là những đứa bạn xấu nhất mà tôi có được. Khốn nạn. Nếu tôi không quen biết chúng thì tôi đã cho cả hai cặp đất rồi. Nghiêm túc lại đi, hai thằng khốn. Hah...

Sau khi tận hưởng giờ ăn trưa với hai thằng bạn, tôi đi đến phòng câu lạc bộ. Tôi bỏ hộp cơm trưa rỗng vào túi của mình. Asia đâu rồi? Ồ, cô ấy đang ăn trưa cùng với một cô gái khác ở trong góc. Tôi rất vui vì cô ấy đã có thể hòa đồng. Cô ấy kể rằng mình đã kết bạn.

“Xin lỗi Matsuda, Motohama, tao phải về câu lạc bộ ngay bây giờ.”

“Ồ, chăm chỉ thật. Có lẽ sẽ tốt cho mày.”

“Mày tham gia trò gì?”

“Tao không thể nói. Mọi thứ do Hội trưởng quyết định. Giờ tao phải tập luyện để giành chiến thắng.”

“Mạnh mẽ quá nhỉ. Cho tới gần đây, mày luôn trở nên kích thích bằng porn và các thứ hư hỏng mà.”

“Mày đã thay đổi thật sự. Mày ăn nhằm cái gì à? Cuộc sống của mày đã thay đổi khi được nhìn thấy bộ ngực thật phải không?”

“Vâng, cho dù có nhìn thấy bộ ngực thật bao nhiêu lần thì nó luôn tuyệt vời.”

“Chết đi!”

“Chết đi!”

Hùm. Cứ việc ghét tôi đi. Trong khi chúng nói xấu về tôi thì tôi lại tưởng tượng ra bộ ngực của Hội trưởng. Nhưng ... thật sự tôi đã thay đổi? Thật sao? Tất nhiên... tôi đã biến thành một Ác quỷ.

“Này Asia. Ăn song chưa?”

“Asia, bạn trai của cậu gọi kìa.”

Cô gái đeo mắt kính ngồi cạnh Asia, Kiryuu Aika đang nói với một vẻ mặt biến thái.

“B-b-b-bạn trai?”

Asia bối rối. Tôi chưa bao giờ nhìn thấy vẻ mặt của cô ấy trước đây. Tất nhiên, đứa con gái nào cũng sẽ như vậy nếu có ai đó gọi bạn thân của họ là “bạn trai”.

“Hả? Tôi sai à? Nhưng hai người lúc nào cũng bên nhau, nên tôi nghĩ hai người đã tới mức đó rồi.”

“Đ-đ-đó là...Auu...”

Asia đỏ mặt. Nếu nói những thứ như thế trong lớp học thì mọi người sẽ nhìn... Và tôi sẽ rất là xấu hổ.

“Hùm. Thật sao? Hai người trông như một cặp vợ chồng, luôn đi chung và ở cùng nhau, điều đó giống như kết hợp. Hai người vẫn đang sống chung với sự cho phép của cha mẹ phải không? Một chàng trai và một cô gái sống chung dưới một mái nhà. Chỉ có thể là... Mufufufu. Mặt khác, tôi đã nói với Asia về vụ “tắm cùng nhau”. Như vậy? Cậu có thích nó không?”

“Thì ra là do cô. Ý của cô, “kết hợp” tức là sao? Đừng nói rằng chúng tôi là robot nên có thể kết hợp. Thật là bất lịch sự. Tất nhiên... Tôi muốn làm những thứ đó, nhưng không phải là với Asia.”

Đúng vậy. Tôi là người bảo vệ Asia. Do đó, tôi càng không thể làm như vậy.

“Hùm. Thật khó hiểu. Asia thì... Mughah.”

Asia dùng hai tay bịt miệng Kiryuu lại.

“Aaaa. Dừng lại đi, Kiryuu-san.”

Asia...? Tôi chưa bao giờ thấy mặt cô ấy đỏ đến thế... Mặt cô ấy bắt đầu rưng rưng. Có phải Kiryuu đang nắm giữ vài bí mật mà Asia

không muốn tôi biết? Hừm... Cách nói chuyện của con gái thật khó hiểu.

“Thôi, Asia. Chúng ta đi đến câu lạc bộ nào.”

“Vâng.”

Asia vẫn chưa bình tĩnh. Tất nhiên, trò chuyện về những thứ như thế này không phù hợp nếu bạn biết nơi cô ấy đã lớn lên. Thậm chí, tôi cũng sẽ cảm thấy xấu hổ khi nói cô ấy là bạn gái tôi...

Nhưng nếu Asia là bạn gái tôi thì tôi sẽ rất hạnh phúc. Tuy nhiên, ngay lúc này, tôi cần phải mạnh mẽ hơn để bảo vệ Asia. Tôi không thể tưởng tượng cuộc sống của mình sẽ ra sao nếu thiếu Asia. Nụ cười của Asia là một phần của nó. Trong khi đang mơ màng về cuộc sống hạnh phúc, chúng tôi đã tới gần câu lạc bộ.

Phần 3

Khi chúng tôi bước vào phòng, các thành viên khác đã có mặt..... Và còn có những người không thuộc câu lạc bộ cũng ở đây.

Tôi bị sốc khi nhìn thấy người đang ngồi trên chiếc sofa bên cạnh các thành viên câu lạc bộ.

“Chủ tịch hội học sinh...”

Vâng, người ngồi trên chiếc ghế sofa là Chủ tịch hội học sinh của học viện Kuou. Cô ấy là một nữ sinh thanh mảnh và xinh đẹp, có một bầu không khí lạnh lẽo và trang nghiêm xung quanh cô.

Cô ấy thật xinh đẹp nhưng nhìn không giống như một người Nhật. Cô tên là Shitori Souna-senpai và là đàn chị năm ba của tôi.

Ở trường cô là người nổi tiếng thứ ba. Tất nhiên, nổi tiếng nhất là Hội trưởng Rias và tiếp theo là Akeno-san. Cô có vẻ đáng sợ đến mức không một ai dám tới gần. Có lẽ là do đôi mắt của cô trông thật nghiêm khắc, nhưng cô ấy thực sự rất đẹp.

Cô còn nổi tiếng trong mắt nữ sinh hơn là nam sinh. Có lẽ, cô còn nổi tiếng hơn cả Hội trưởng Rias và Akeno-san trong mắt đám con gái. Nếu quan sát kỹ thì có một nam sinh khác ngoài Chủ tịch cũng thuộc hội học sinh.

“Ồ, chị chưa nói với Hyoudou về chúng tôi ư, Rias-senpai? Thật là khó hiểu khi không đề cập đến chúng tôi, chúng ta đều là quý mà.”

Đó không phải là anh chàng gần đây làm thư ký cho hội học sinh sao? Chủ tịch nói nhỏ với cậu ấy.

“Saji, điều đó cũng phải thôi vì chúng ta không được phép liên lạc với nhau vào những thời điểm bình thường. Và cậu ấy trở thành quý chưa được bao lâu. Hyoudou-kun chỉ phản ứng như suy nghĩ của mình thôi.”

...Cái...Cái gì? Theo như cô ấy vừa giải thích, vậy nghĩa là những người của hội học sinh cũng là...? Vậy còn có những con quý khác ngoài tôi và mọi người trong câu lạc bộ ư? Akeno-san giải thích khi tôi đang rất sốc.

“Chủ tịch Shitori Souna-sama, tên thật là Sona Sitri. Cô ấy là quý cấp cao và là người thừa kế của gia tộc Sitri.”

Quý cấp cao? Của gia tộc Sitri? Tôi không chắc về điều này, nhưng tôi biết đây cũng là một gia tộc quan trọng giống như gia tộc của Hội trưởng và gia tộc Phoenix... Tôi không thể nói được gì. Tôi quả thật rất sốc khi biết có một con quý cấp cao khác trong trường. Akeno-san tiếp tục giải thích cho tôi.

“Gia tộc Sitri là 1 trong 72 trụ cột đã sống sót qua cuộc chiến lần trước như gia tộc Gremory và Phoenix. Trường học được gia tộc Gremory điều khiển nhưng tại thời điểm này thì do hội học sinh... Nói cách khác là gia tộc Sitri đang điều khiển. Thời điểm phụ trách được chia giữa ngày và đêm.”

Là như vậy... Các thành viên của hội học sinh là... Anh chàng thư ký nói.

“Các bạn có được cuộc sống yên bình trong trường là nhờ Chủ tịch và chúng tôi, những con quý phục vụ cho Sitri đang làm việc vào ban ngày. Chắc sẽ không khó cho các bạn nhớ chứ? Nhân đây, tên tôi là Saji Genshirou. Tôi học năm hai và là quân “Tốt” của Chủ tịch.”

“Oooh, tôi cũng học năm hai và cũng là một quân “Tốt”.”

Thật là cuộc gặp gỡ ngoài mong đợi. Tôi cảm thấy có một chút hạnh phúc. Bởi vì còn có những quân “Tốt” khác ngoài tôi, thậm chí là chung khối với tôi. Tên thư ký Saji phản ứng ngược lại và tạo ra tiếng thở dài.

“Cậu đang phá hủy niềm tự hào của tôi đấy. Bởi vì, một trong ba tên hư hỏng nổi tiếng lại là quân “Tốt” như tôi...”

“Cậu vừa nói cái gì?”

Tên khốn này. Tôi đã nghĩ đến việc sẽ hợp tác cùng hắn.

“Ồ? Cậu muốn chối à? Ngay cả khi tôi trông như thế này, tôi là một quân “Tốt” tiêu thụ đến 4 mảnh “Tốt” đó. Kể cả khi tôi trở thành quỷ, tôi vẫn không muốn thua một kẻ như cậu, Hyoudou.”

Saji khiêu khích tôi lần nữa nhưng Chủ tịch đã liếc nhìn ra hiệu.

“Saji, dừng lại.”

“Nh...Nhưng Chủ tịch.”

“Lý do chúng ta đến đây là để giới thiệu với người mới rằng còn có đồng minh là quỷ cấp cao trong trường. Có thể nói đây là cuộc giới thiệu giữa cậu và đầy tớ của Rias, gồm Hyoudou-kun và Asia-san. Nếu cậu là đầy tớ của tôi thì đừng làm tôi phải xấu hổ. Ngoài ra...”

Chủ tịch nhìn về phía tôi.

“Saji, cậu bây giờ không thể thắng nổi Hyoudou-kun đâu. Cậu ta chính là người đã đánh bại con trai thứ ba của gia tộc Phoenix. Phải tiêu thụ tới 8 mảnh “Tốt” để triệu hồi cậu ta.”

“8 mảnh “Tốt”? Khoan đã, đây là kẻ đã đánh bại Phoenix? Chính hắn đã đánh bại Raiser... Em cứ nghĩ rằng người đã giải cứu Rias-senpai là Kiba hoặc Himejima-senpai...”

Cái gì, cái gì? Họ đang nói về gì vậy? Đừng nhìn tôi bằng ánh mắt kì lạ đó chứ. Đừng làm điều kì quặc, tôi không phải là con thú lạ trong sở thú. Chủ tịch cúi đầu xuống.

“Cho tôi xin lỗi, Hyoudou Issei-kun, Asia Argento-san. Đầy tớ của tôi chưa có kinh nghiệm chiến đấu như cả hai, cho nên cậu ấy mới có thái độ vô lễ đó. Nếu được, xin hai người hãy hòa thuận với cậu ấy?”

Chủ tịch mỉm cười và nói với chúng tôi. Tôi nghĩ nó là một nụ cười lạnh lẽo. Tôi không cảm thấy bất cứ điều gì xấu từ nụ cười ấy, vì cô ấy chỉ có thể mỉm cười như vậy.

“Saji.”

“Hả? V...Vâng. Xin hãy hòa thuận với tôi...”

Saji cuối đầu về phía tôi một cách miễn cưỡng. Có vẻ cậu ta cảm thấy không hài lòng.

“Vâng. Chúng ta sẽ hòa thuận với nhau.”

Asia trả lời với nụ cười tươi. Asia chắc chắn là một đứa trẻ ngoan.

“Nếu là Asia-san thì mình sẽ rất vui vẻ.”

Saji nắm lấy tay của Asia và tỏ thái độ hoàn toàn ngược lại như lúc nãy với tôi. ĐỒ... ĐỒ giả tạo. Tôi lấy tay Saji ra khỏi Asia và bắt tay hắn thật chặt.

“Hahaha. Saji-kun. Xin vui lòng chăm sóc tôi nữa. Tôi sẽ giết cậu nếu cậu đụng vào ngón tay của Asia. Hiểu chứ, Saji-kun?”

Tôi nói trong nụ cười giả tạo. Hắn cũng cười theo và bóp chặt tay tôi.

“Vâng. Vâng. Hãy hòa thuận với nhau nào, Hyoudou-kun. Chiếm lấy cô gái tóc vàng xinh đẹp này cho riêng mình. Cậu đúng là súc vật ham muốn. Trời, tôi ước có sự trừng phạt từ trên trời rơi xuống cậu. Ước gì sét đánh chết cậu khi đang trên đường về nhà.”

Chúng tôi đưa ra những lời khó nghe dành cho nhau. Thật là lạ. Nhưng tôi không thể tha thứ cho tên này được. Hắn khác với Kiba, tôi không thể nào chịu đựng được người như hắn. Thật lòng, tôi rất muốn đánh hắn. Tôi sẽ giết hắn nếu hắn dám chạm vào Asia.

“Cậu sẽ có một khoảng thời gian khó khăn.”

“Cậu cũng thế.”

Hội trưởng và Chủ tịch thở dài khi nhìn chúng tôi.

“Chi. Các thành viên hội học sinh mạnh hơn các thành viên CLB nghiên cứu huyền bí của cậu đấy.”

Saji nói và bỏ tay ra. Tất cả các thành viên của hội học sinh đều thuộc dòng họ của Chủ tịch. Họ là đầy tớ của Chủ tịch. Chủ tịch nhấp ngụm trà xanh và nói nhẹ nhàng.

“Tôi yêu ngôi trường này. Tôi nghĩ rằng công việc của hội học sinh là giá trị của nỗ lực. Đó là lý do tôi không tha thứ cho những ai phá vỡ sự thanh bình của ngôi trường này. Cho dù có là người hay quỷ. Kể cả mọi người ở đây, cả Rias nữa.”

Ngay lập tức tôi hiểu rằng, những lời nói đó đang ám chỉ những con quỷ mới như tôi, Asia và Saji.

Cô ấy nói không tha thứ cho những ai phá vỡ sự thanh bình của ngôi trường. Điều đó chứng tỏ cô rất yêu học viện Kuou. Không có gì ngạc nhiên khi cô ấy là Chủ tịch.

“Tôi nghĩ giới thiệu như vậy là đủ rồi. Xin thứ lỗi cho chúng tôi, chúng tôi phải đi vì có một văn bản, tôi muốn hoàn thành nó trong giờ ăn trưa.”

Chủ tịch đứng dậy định rời đi.

“Chủ tịch. À không, Souna Sitri-san.....sama. Từ bây giờ, em sẽ nghe theo sự chỉ dẫn của chị.”

“Ừ...ừm. Hãy giúp đỡ lẫn nhau.”

Tôi cuối đầu về phía Chủ tịch và chào cô ấy, Asia cũng làm giống như vậy. Đây là lời chào từ những con quỷ mới. Cô ấy là một con quỷ cấp cao và cũng là người quen của Hội trưởng.

Thậm chí khi đầy tớ của cô và tôi có “hòa thuận” như thế đi nữa, thì tôi nghĩ rằng đó là điều hiển nhiên phải làm như một con quỷ mới từ nhà Gremory.

“Ừm, chúng tôi đi đây.”

Chủ tịch nói và mỉm cười với chúng tôi.

“Rias, mình rất mong đến “giải đấu bóng”.”

Chủ tịch cười nói với Hội trưởng trước khi cô ấy rời khỏi căn phòng.

“Vâng, mình cũng vậy.”

Hội trưởng mỉm cười lại với Chủ tịch.Ồ. Tôi hiểu rằng, hai người họ rất thân thiết. Vậy cô ấy có thể giúp đỡ chúng tôi giải quyết bất đồng giữa hai gia tộc lâu đời từ vụ việc lần trước.

Nhưng tôi nghĩ rằng không đơn giản như thế khi xen vào vấn đề của quỷ cấp cao. Hoặc cô ấy tin rằng Hội trưởng có thể tự giải quyết vấn đề của mình? Chủ tịch rời khỏi căn phòng sau khi nói xong.

“Issei, Asia. Hãy đi với Saji-kun. Các em sẽ gặp được những thành viên khác của hội học sinh. Họ đều là quỷ và đừng đánh nhau với họ. Vì chúng ta đều tận hưởng đời học sinh của mình trong cùng một ngôi trường mà, phải không?”

Hội trưởng nói với chúng tôi và mỉm cười.

“Vâng.”

Nếu Hội trưởng đã nói thì tôi sẽ nghe theo và không phản nản. Tôi sẽ không đánh nhau, mặc dù tên Saji này thật đáng ghét. Nhưng còn có những con quỷ khác ngoài chúng tôi ở học viện Kuou... Có vẻ còn nhiều bí mật khác trong ngôi trường này.....

Phần 4

BANG! BANG!

Âm thanh của buổi khai mạc giải đấu bóng vang vọng khắp mọi nơi. Theo dự báo thời tiết, chiều tối nay sẽ có mưa. Hi vọng trời đừng mưa cho tới khi giải đấu kết thúc.

[Tsukmoto-kun của câu lạc bộ Manga, Hashioka-sensei đang gọi cậu. Đề nghị cậu lên phòng giáo viên ngay lập tức.]

Những chiếc loa được đặt khắp khuôn viên trường để thông báo không ngừng nghỉ. Tất cả các thành viên của câu lạc bộ chúng tôi thay đồng phục thể dục và tập trung ở một nơi để nghỉ ngơi cho đến khi trận đấu bắt đầu. Nhưng các trận đấu của câu lạc bộ sẽ diễn ra vào gần cuối.

Đầu tiên sẽ là trận đấu giữa các lớp. Lớp tôi sẽ tham gia bóng chày. Tôi và Asia cũng tham gia. Những buổi tập luyện của chúng tôi sau giờ học là không hề vô ích.

Tiếp đó là trận đấu giữa các nam sinh, nữ sinh. Sau giờ ăn trưa sẽ là trận đấu giữa các câu lạc bộ. Tôi đã khởi động làm ấm cơ thể.

Asia đang đuổi chân với sự giúp đỡ của Akeno-san. Koneko-chan đang ngồi trên tấm nệm dưới đất để đọc sách hướng dẫn về luật các môn bóng. Kiba... dường như vẫn đang nghĩ về chuyện gì đó. Cậu ấy đang nhìn lên bầu trời. Hội trưởng đi kiểm tra danh sách môn thể thao dành cho trận đấu của các câu lạc bộ...

Ồ, Hội trưởng đã quay lại. Cô ấy mỉm cười một cách đầy tự tin.

“Fufufu, chúng ta sẽ giành chiến thắng.”

“Hội trưởng, chúng ta sẽ tham gia trò nào?”

“Bóng ném.”

Tôi bắt đầu có linh cảm xấu về chuyện này.

Phần 5

“Hội trưởng. Chị có thể làm được.”

Tôi động viên Hội trưởng qua hàng rào của sân tennis.

Nắc*... Hội trưởng trong bộ đồng phục quần vợt. Có thể thấy cặp đùi của cô dưới chiếc váy ngắn, thật tuyệt vời. Hội trưởng đại diện cho đội tuyển nữ của lớp, cô đang tranh tài cùng những cô gái khác.

SLAM!

Với động tác nhẹ nhàng, Hội trưởng như đang chơi đùa với đối thủ, nhưng rõ ràng đối thủ cũng rất giỏi.

“Chủ tịch-sama. Kyaaa!”

Một giọng nữ hét vang chói tai. Vâng, đối thủ của Hội trưởng không ai khác chính là Chủ tịch hội học sinh, Shitori Souna-senpai.

“Ufufufu. Thật là tuyệt khi nhìn thấy trận đấu giữa những Ác quỷ cấp cao ở một nơi như thế này.”

Akeno-san đang thích thú xem trận đấu bên cạnh tôi. Giống như điều cô ấy vừa nói. Tôi không nghĩ rằng sẽ có trận đấu giữa quỷ cấp cao ở đây. Cả hai đều không nhân nhượng. Họ đang đánh một cách nghiêm túc.

“Mình tới đây, Sona.”

“Vâng, cậu có thể, Rias.”

Cả hai đang khiêu khích nhau nhưng có vẻ họ rất tập trung vào trận đấu. Nó giống như một tình huống thể thao hài hước trong manga. Chỉ cần nhìn vào họ là tôi lại tràn đầy nhiệt huyết.

“Chủ tịchhhhhhhh. Chiến thắngggggggg.”

Ôi, tên Saji đang cổ vũ sau hàng rào đối diện tôi. Hẳn thậm chí còn vẫy một lá cờ in chữ “Hội học sinh”. Wow, hẳn có vẻ rất phấn khích.

“Nhận lấy này. Bóng xoáy kiểu Shitori.”

Quả bóng của Chủ tịch đánh thẳng về hướng Hội trưởng.

“Thật ngây thơ. Nhận lấy cú đỡ kiểu Gremory.”

Hội trưởng cố đánh bóng với cây vợt, nhưng quả bóng bắt ngờ đổi hướng và đi xuống đất. Uooooo. Là một quả bóng ma thuật?

“15-30”

“Khôngggggggg. Đó là điểm cho Chủ tịch.”

“Hay lắm Souna. Đúng là điều mong đợi từ đối thủ của mình.”

“Ufufu. Rias, cậu đã hứa với mình nếu thua trận sẽ trả tiền cho món mì Udon tuyệt vời ở Kobashiya, phải không?”

“Mình không quên. Sẽ xấu hổ lắm nếu cậu được nếm trước mình. Đó là lý do mình sẽ thắng. Cậu có biết mình còn 108 kiểu chơi bóng ma thuật nữa không?”

“Mình chấp nhận lời thách đấu. Mình sẽ đánh trả tất cả các đường bóng đi vào “vùng Shitori”.”

Tôi không biết tại sao những ánh mắt cả hai người đều bốc hỏa... Nhưng các công chúa, tại sao họ lại đánh cược những thứ tầm thường như vậy? Có thể đó là kỷ niệm tốt đẹp giữa Hội trưởng và Chủ tịch. Có thể họ bắt đầu có cảm giác như con người vì đã sống ở thế giới loài người rất lâu.

Cuối cùng, trận đấu giữa Hội trưởng và Chủ tịch đã kết thúc sau khi kéo dài rất lâu, vợt của họ đều bị hỏng và cả hai đồng hạng nhất. Tất nhiên, chiếc vợt bị gãy khi họ chơi dữ dội như thế là chuyện bình thường. Sau đó, giải đấu chuyển sang trận đấu giữa các câu lạc bộ...

Phần 6

“Quần... quần đùi bó.”

Tôi bị sốc khi thấy Asia mặc nó. Nó không phải là quần thể dục của trường mà là một cái quần đùi bó.

Trước khi trận đấu bắt đầu, Asia đột nhiên biến mất và cô ấy trở lại sau khi thay xong một chiếc quần đùi.

Oooo... cặp chân ... cặp đùi của cô ấy... Ôiii! Cô ấy có đôi chân thật đẹp. Asia bắt đầu then thùng đồ mặt.

“...Ummm... Mình nghe Kiryuu-san nói. Quần đùi bó là thích hợp nhất để chơi bóng ném... Và Issei-san sẽ rất thích nếu mình mặc nó...”

Ki—Kiryuuuuuu. Khốn kiếp. Sao cô lại dạy cho Asia-chan dễ thương thứ tuyệt vời thế này... À không, thứ xấu hổ thế này. Chết tiệt. Kiryuu, còn được biết như là “Bậc thầy tâm lý”, cô đã đánh trúng tim đen tôi rồi.

“Cậu không thích à?”

Asia ngược nhìn tôi và hỏi một cách e thẹn... Dường như có cái gì đó đang bùng nổ trong tôi.

“Không, không phải. Tuyệt lắm, Asia. Cảm ơn cậu. Cảm ơn cậu rất nhiều.”

Tôi cầm tay Asia và cảm ơn cô ấy. Nhưng bản thân Asia lại không biết chuyện gì đang xảy ra.

“Nâng cao tinh thần nào, hai em.”

Hội trưởng vẫn tràn đầy năng lượng sau trận tennis dữ dội. Vâng, tôi cũng đang phấn khích.

“Vâng. Em cũng đang hưng phấn nhờ cái quần bó của Asia. Vì vậy, em sẽ làm được, nhất định em sẽ không thua.”

“Nói hay lắm, Issei. Chị sẽ thưởng cho em nếu em làm tốt.”

..... Cái... cái gì? Thật chứ, Hội trưởng? Dường như có một nguồn sức mạnh kì lạ đang chảy trong tôi.

“Uoooooooo! Ngực....!”

Tôi nhất định sẽ không thua. Ngực của Hội trưởng sẽ thuộc về tôi.

STEP!

“Gyaaa!”

Tôi hét lên. Tất nhiên, bởi vì Asia dẫm lên chân tôi.

“Issei-san, cậu đã làm cái gì đó cho mọi người mà?”

Asia nói với giọng khó chịu. Tôi nhận ra khuôn mặt thất vọng của cô ấy. Tâm trạng cô ấy dần đi xuống. *Hic*...

Thời gian gần đây, Asia-chan đã học được cách dùng bạo lực với tôi. Cô ấy nhất định đang trong tuổi nổi loạn. Như Asia đã nói, tôi muốn làm gì đó cho mọi người. Fufufu, tôi đã làm nó suốt đêm qua.

“Mọi người. Hãy đeo nó như một đội nào.”

Tôi lấy ra những cái băng quấn đầu, trên đó có thêu chữ “CLB nghiên cứu huyền bí”. Nó là tự tay tôi làm.

“Ara, em chuẩn bị tốt lắm.”

Hội trưởng là người đầu tiên quấn nó.

“Đúng vậy, Issei thật khéo léo hơn chị nghĩ. Nó rất tuyệt.”

“Hehehe. Em đã bí mật làm nó.”

Vâng, tôi đã làm nó vào thời gian rảnh. Tôi không giỏi nữ công gia chánh, nhưng tôi tin rằng mình cũng sẽ làm tốt khi mỗi ngày thực hiện từng chút một. Nhờ vậy, tôi có thể làm ra nó. Tất nhiên, nó sẽ khá tệ nếu đem so sánh với người chuyên nghiệp, nhưng trông vậy là khá ổn rồi.

“.....Đúng thật là ngạc nhiên.”

Cảm ơn Koneko-chan.

“Ara~ara~. Nhất định các câu lạc bộ khác cũng mang một món đồ nào đó tượng trưng cho đội. Như là đồng phục hoặc mũ.”

“Đúng vậy Akeno-san. Đó là lý do vì sao em đã làm nó.”

Mọi người lấy nó từ tay tôi và buộc lên trán. Điều đó làm tôi rất vui. Thật xứng đáng cho những công sức đầu tư làm nó. Sau đó, tôi đưa một cái cho Kiba, người gần đây có hành động rất lạ.

“Này Kiba.”

“.....Ờ...ờ. Cảm ơn.”

“... Tập trung chiến thắng nào.”

“... Chiến thắng, hở? Đúng vậy... Chiến thắng rất quan trọng.”

Hừm? Kiba nói nó có vẻ theo một nghĩa khác. Cậu ấy có vẻ đang bận tâm về cái gì đó.

[Thành viên của CLB nghiên cứu huyền bí và câu lạc bộ bóng chày.
Xin hãy tập trung dưới sân trường.]

Thông báo gọi chúng tôi. Trận chiến của chúng tôi đã được bắt đầu.

Phần 7

“Mục tiêu của chúng ta là hắn. Hãy nhắm vào Hyoudou.”

“Uooooo! Bọn khốn kiếp!!”

Tôi hét lên và né những đường bóng bay với tốc độ kinh hồn. Trận đấu giữa các câu lạc bộ đã bắt đầu. Môn thể thao của chúng tôi là bóng ném và đối thủ đầu tiên của chúng tôi là câu lạc bộ bóng chày. Bọn họ không nhắm vào ai khác trừ tôi.

Hội trưởng. Một trong hai “Onee-sama” tuyệt vời. Là thần tượng của trường. Không thể nhắm vào cô ấy.

Akeno-san. Người còn lại trong hai “Onee-sama” tuyệt vời. Cũng là một thần tượng nên không thể nhắm vào cô ấy.

Asia. Thiên thần và là cô gái đẹp nhất năm hai. Là một cô gái tóc vàng xinh đẹp. Cũng không thể nhắm vào.

Koneko-chan. Cô gái loli, linh vật của trường. Họ sẽ cảm thấy rất xấu hổ nếu ném trúng cô ấy.

Kiba. Kẻ thù số một của nam sinh, nhưng các cô gái sẽ căm ghét họ nếu ném trúng vào cậu ấy. Vẫn không thể nhắm vào.

Còn tôi, Issei. Chắc hẳn mọi người đều nghĩ ‘Thật không hiểu tại sao một kẻ như hắn lại được vào CLB nghiên cứu huyền bí’. Sẽ không có vấn đề gì nếu ném hắn. Không, phải ném hắn thay vì những người khác. Khốn kiếp. Chết đi. Nhắm tất cả bóng vào hắn. Ném vào đầu hắn. Chết đi, đi chết đi con thú hoang dâm dăng...

Tôi cảm giác như có thể nghe thấy ý nghĩ của họ. Đó là cách để loại bỏ tôi. Và tất cả lòng thù hận của mọi người, mọi học sinh của trường đều tập trung về phía tôi.

“Giết Isseiiiiiii.”

“Asia-chaaaaaaan. Quần đùi bó là tuyệt nhất. Isseiiii, chết đi.”

“Xin hãy hạ Hyoudou. Vì lợi ích của Rias-oneesama. Vì lợi ích của Akeno-oneesama.”

“Các bạn, hãy giúp Asia-san lấy lại sự thuần khiết.”

“Chết đi. Ném thẳng vào hắn.”

“Giết hẳn đi. Chết đi. Chỉ nên có một lolicon, đó là ta.”

“Nếu cậu không chạy thì sẽ bị giết đấy.”

Kể cả đám cổ vũ cũng nói thế. Khốn kiếp. Tất cả các ánh mắt đầy sát khí hướng về tôi. Chết tiệt. Tại sao chuyện này lại xảy ra. Linh cảm xấu của tôi đã trở thành hiện thực.

“Tất cả bóng đều tập trung hướng về phía Issei. Đúng như dự tính, cần phải “hy sinh” Issei, đây là một cơ hội.”

“Hội trưởng. Em sẽ cố hết sức. Chết tiệt. Em không phải chỉ tham gia cho vui đâu.”

Nếu Hội trưởng đã đặt niềm tin vào tôi, cho dù có khó khăn cỡ nào thì tôi sẽ dùng thân mình như lá chắn.

Koneko-chan đã chụp một quả bóng nhắm vào tôi, sau đó dùng nó để hạ đối thủ chỉ trong một cú ném. Tuyệt quá! Cứ thế này chúng ta sẽ là quán quân.

Việc duy nhất tôi cần làm là né và chạy. Khi tôi nghĩ về điều đó, một cầu thủ bóng chày to con ném bóng về phía Kiba.

“Khỉ thật. Tôi không quan tâm cho dù có bị ghét. Chết này, tên đẹp mã kia.”

Ooou! Tên này ném quả bóng đầy thù hận vào hoàng tử của trường, hẳn nhắm vào Kiba thay vì tôi. Sẽ trúng mất. Đó là những gì tôi nghĩ...

“Cậu nhìn đi đâu vậy?”

Tôi tiến lại Kiba và hét lên, bởi vì cậu ấy vẫn đang mơ màng. Tôi đứng lên phía trước để bảo vệ Kiba.

“...Aaa. Issei-kun?”

Aaa Issei-kun? Trả lời như thằng khờ thế hả? Cậu bị cái quái gì vậy? Và một quả bóng lao đến tôi. Chả có gì lo lắng. Tôi sẽ dùng cơ thể để cản bóng. Khi tôi nghĩ vậy, quả bóng đổi hướng. Nó hướng đến như một cái nĩa và đâm vào đáy quần tôi....

SMASH!!

“.....!!!”

Một cú trực tiếp... Quả bóng của tôi... đã bị nghiền nát bởi... Một quả bóng... Guhaa... Tôi ôm lấy đáy quần và ngã xuống trong nỗi đau đớn đến nỗi mất trí...

Các bạn không thể hiểu được nỗi đau này... Nỗi đau chỉ có những người đàn ông mới hiểu... Các thành viên của câu lạc bộ lao về phía tôi. Hội trưởng giúp tôi đứng dậy.

“Hội... Hội trưởng... bóng... bóng của em...”

“Chị có bóng rồi. Em làm tốt lắm, Issei. Bây giờ, sẽ là lúc phải trả giá cho những kẻ đã làm Issei dễ thương của chị ngã xuống.”

O...Onee-sama... Đôi mắt của cô thật đáng sợ... Nhưng... “bóng của tôi” thực sự đang... Tôi không thể thở được nữa... Auua
auuuuuuu.....

“Ara ara. Hội trưởng. Cậu nhầm rồi. Bóng ở đây hoàn toàn khác trong trường hợp này.”

Đúng...đúng vậy, Akeno-san..... Hội trưởng dường như đã nhận ra tình hình và không nói nên lời.

“... Không thể như vậy được. Asia, hãy lại đây. Chị sẽ gặp rắc rối nếu nó trở thành vô dụng vì một điều như thế này.”

“V...vâng. Issei-san bị thương à...?”

“Ừm, đó là một bộ phận quan trọng của Issei. Em có thể chữa lành cho cậu ấy ở phía sau tòa nhà?”

“Bộ phận quan trọng? Em không hiểu rõ lắm nhưng em sẽ làm.”

“Koneko. Em có thể đưa Issei ra một nơi vắng vẻ được không?”

“...Vâng.”

... Có vẻ như họ đang thảo luận về chuyện gì đó trong khi tôi bị choáng vì đau đớn.

“H-Hội trưởng..... Em xin lỗi vì không thể làm gì hơn...”

“Không sao đâu, Issei. Em đã làm rất tốt. Giờ hãy nghỉ ngơi để mọi việc cho mọi người giải quyết.”

Hội trưởng vuốt nhẹ má tôi.

Có ai đó đang nắm lấy cổ áo tôi.

Tôi đang bị kéo đi. Chắc chắn, người kéo tôi chính là Koneko-chan.

“Issei-san. Xin hãy cố chịu đựng.”

Asia theo sau động viên tôi.

“Đây sẽ là trận đấu trả thù cho Issei.”

Tôi có thể nghe thấy giọng nói tràn đầy năng lượng và điên cuồng của Hội trưởng từ xa. Cô ấy làm như tôi đã chết...

Aaah, mọi chuyện sẽ ổn cho dù không có Koneko-chan vì Hội trưởng đã ra tay... Như vậy, tôi tạm thời rời trận đấu đầu tiên và bị kéo lê đằng sau phòng tập.

Phần 8

Tôi được đưa ra đằng sau phòng tập để không ai có thể nhìn thấy... Cái đó của tôi vẫn còn đau...

“Issei-san, mình sẽ bắt đầu trị thương cho cậu. Xin hãy cho mình xem vết thương của cậu.”

...! Tôi không thể nào làm vậy...

“K...không, mình không thể...”

“Cậu nói gì? Mình không thể chữa cho cậu nếu cậu không cho mình xem vết thương.”

Cô ấy yêu cầu nhưng tôi không thể... Khi chúng tôi nói về quả bóng, bạn biết chứ? Bóng của tôi. Nếu tôi làm vậy thì “gậy” của tôi sẽ... Không thể để Asia thấy nó được...

“...Asia... Mình xin cậu... Đừng làm phiền mình...”

“K...không. Mình chỉ muốn giúp...”

Aaah. Mặt cô ấy có biểu hiện rất buồn...

“Asia, đừng khóc... Cậu có thể dùng sức mạnh quanh vùng hông của mình được không...? Mình nghĩ có thể chữa lành cho mình nếu dùng cách đó...”

Asia có Sacred Gear “Twilight Healing”, nó có thể chữa lành cho Ác

quý. Đó cũng là sự sống của nhóm chúng tôi. Nó có khả năng hồi phục kỳ diệu và có thể chữa lành mọi vết thương ngay lập tức. Tôi chắc chắn, nó có thể chữa lành cho thiệt hại này, nhưng tôi không thể cho cô ấy thấy chỗ đó...

Một ánh sáng ấm áp xuất hiện từ tay của cô ấy. Lúc đó, tôi cảm thấy cơn đau đớn dần biến mất.

Thật tuyệt vời... Thứ ánh sáng ấm áp đó... Aaaah, cơn đau biến mất như một giấc mơ... Sacred Gear của Asia đã chữa lành vết thương trên quả bóng của tôi...

“... Một tình huống không thể diễn tả bằng lời.”

Koneko-chan làm một tiếng thở dài. Đúng là hiếm thấy.

“Issei-san. Hãy nghỉ ngơi một lát.”

Tôi nằm xuống, Asia lại gần nâng đầu tôi lên... Sau đó, tôi có cảm giác mềm mại ở trên đầu. Cảm giác này như một cái đùi. Có phải tôi đang gối trên một cái đùi? Thật chứ?

“Issei-san, trông cậu rất vui khi Hội trưởng làm điều này... Có thể mình chưa đủ tốt...”

Không đâu. Đó là quần đùi bó, bạn biết chứ? Một chiếc gối đùi đấy? Đây là ước mơ được gối lên chiếc đùi của một cô gái đang mặc quần đùi bó.

“Híc... Cảm ơn. Cảm ơn cậu.”

Tôi cảm ơn cô ấy trong khi đang khóc.

“Ufufufu. Issei-san hôm nay cảm ơn nhiều quá đó.”

[CLB nghiên cứu huyền bí giành chiến thắng]

Tin tốt vừa được thông báo đến tai tôi.

Phần 9

Mưa.

Một cơn mưa nặng hạt ở bên ngoài. Chúng tôi thật may mắn khi cơn mưa đến sau giải đấu.

SLAP!

Một âm thanh gay gắt vang trong cơn mưa. Hội trưởng đã tát ai đó. Đó không phải là tôi. Mà là Kiba.

“Em bị sao vậy? Tỉnh lại đi?”

Hội trưởng đang rất tức giận. Cho dù trong giải đấu bóng, chúng tôi, CLB nghiên cứu huyền bí đã dành quán quân.

Tôi, Asia, Koneko-chan đã quay lại và vui vẻ khi có được giải nhất như một đội... Nhưng đã có một người không hợp tác.

Tôi đang nói đến Kiba. Cậu có tham gia vài lần nhưng không hề làm gì. Hội trưởng tức giận một vài lần trong suốt trận đấu nhưng cậu ấy không hề tỏ vẻ quan tâm. Tôi sẽ cảm thấy tức giận nếu Hội trưởng không làm thế.

Kể cả khi Kiba bị tát, cậu vẫn không hề biểu cảm hay nói gì. Cậu bị sao vậy... Cậu có thật là Kiba không? Bởi vì, cậu đột nhiên hoàn toàn thay đổi. Cậu đã từng luôn giữ vẻ mặt tươi cười.

Đột nhiên, cậu ấy trở lại khuôn mặt tươi cười như bình thường.

“Chị xong chưa? Giải đấu kết thúc rồi. Chúng ta không cần phải tập luyện nữa nên em có thể nghỉ ngơi đến hết đêm, phải không? Giờ em hơi mệt nên em sẽ tạm nghỉ một hoạt động thường ngày của câu lạc bộ. Em xin lỗi vì những hành động của mình lúc trưa. Có vẻ như hôm nay em không khỏe.”

“Kiba, cậu thật sự rất kì lạ trong thời gian gần đây?”

“Đó không phải là điều cậu cần quan tâm.”

Tôi hỏi Kiba nhưng cậu ấy trả lời lạnh lùng với nụ cười vô cảm.

“Mình không cần cậu lo.”

“Lo ư? Ai lo lắng cho ai? Mình chỉ nghĩ là quý sống theo cách họ muốn. Tất nhiên, mình cũng nghĩ mình đã sai khi không nghe lời của chủ nhân lúc này.”

Hừm, có lẽ tôi nên nói chuyện với cậu ấy một chút. Nhưng tại sao tôi phải làm điều này? Nó đang ở chiều ngược lại, khi tôi nói gì đó điên rồ thì Kiba làm tôi bình tĩnh.

“Thật là rắc rối khi chúng ta đang cố gắng hình thành một nhóm thích hợp. Hãy nhớ lấy cái cảm giác cay đắng mà chúng ta đã trải qua ở trận đấu với Raiser. Không phải là chúng ta cần giúp đỡ những

khuyết điểm của nhau từ bây giờ sao? Chúng ta là đồng đội.”

“Đồng đội...”

Kiba làm vẻ mặt u sầu.

“Phải, đồng đội.”

“Cậu lúc nào cũng nhiệt huyết như vậy... Issei-kun, gần đây mình nhớ ra những thứ cơ bản cần làm.”

“Cơ bản?”

“Đúng vậy. Đó là lý do tại sao mình chiến đấu.”

“Chẳng phải vì Hội trưởng sao?”

Đó là cách tôi nghĩ. Đó là thứ tôi tin tưởng hoàn toàn. Cũng là suy nghĩ chung của chúng tôi. Nhưng Kiba lập tức phủ nhận.

“Không. Mình sống là để báo thù. Thánh kiếm Excalibur. Phá hủy nó chính là lý do mà mình sống.”

Kiba đã có một khuôn mặt với quyết tâm mạnh mẽ. Lần này, tôi nghĩ rằng đã nhìn thấy được bộ mặt thật sự của cậu.

Revenge Knight (Sự trả thù của Kiếm sĩ) {Kiba}

Tôi lầm lũi bước đi trong cơn mưa nặng hạt mà không hề sử dụng dù che.

Tôi nghĩ rằng cơn mưa này sẽ tốt cho tôi, nó sẽ làm đầu tôi tỉnh táo lại.

Tôi đã cài lại Hội trưởng.

Đây là lần đầu tôi chống đối lại chủ nhân, người đã cứu vớt cuộc đời mình.

“Kiba Yuuto”, người đứng là một thất bại thảm hại.

Tuy nhiên, chưa một lần tôi có thể quên mối thù với Thánh kiếm Excalibur. Tôi quả thật mềm yếu với lối sống ở trường.

Tôi đã có các đồng đội, có một cuộc sống mới và nhận được một cái tên. Tôi cũng nhận được mục đích sống của mình từ chủ nhân Rias Gremory.

Với tôi, nhận được nhiều niềm vui, hạnh phúc là một điều tồi tệ.
Chắc hẳn rất tồi tệ...

Cho đến khi tôi đạt được mục đích của mình, tôi không nghĩ rằng sẽ có thể tiếp tục tận hưởng cuộc sống thay cho những “đồng đội cũ” được.

SPLASH.

Tôi nghe thấy tiếng bước chân bì bõm trong mưa.

Có một tên Linh mục đứng trước mặt tôi. Tôi rất xem thường bọn chúng, những kẻ đeo thánh giá ở cổ và nói về sự thánh thiện nhân danh Chúa.

Chúng là một trong những thứ tôi rất ghét. Tôi có mối hận thù với bọn chúng. Thậm chí, tôi còn nghĩ nếu đó là một kẻ trừ tà thì tôi sẽ không bận tâm khi giết hắn ta.

—!

Tên linh mục đang bị thương ở bụng và ho ra máu. Sau đó, hắn ngã xuống.

Hắn bị ai tấn công ư? Ai?....Kẻ địch ư?

“—!”

Cảm thấy sự bất thường, tôi lập tức tạo ngay một thanh Quỷ kiếm...
Một sát khí.

SPARK!

Có ánh kim loại phản chiếu dưới mưa, sau đó có một tia lửa.

Khi tôi đến nơi phát ra luồng sát khí đó, thì có một người nào đó cầm thanh kiếm dài tấn công tôi.

Hắn mặc quần áo giống như tên Linh mục vừa chết trước mặt tôi...
Linh mục. Nhưng tên này mang một sát khí giết người rõ ràng.

“Ya hooo, cũng được một thời gian rồi nhỉ.”

Tên Linh mục nở nụ cười nham hiểm, tôi biết hắn.

Đó là tên Linh mục điên tóc trắng, Freed Zelzan. Chúng tôi đã chiến đấu với hắn trong vụ việc với Thiên thần sa ngã lần trước.

Hắn nở một nụ cười ghê tởm với tôi.

“Có vẻ như người vẫn ở trong thị trấn này nhỉ. Hôm nay, người đã làm gì rồi? À ta xin lỗi, hôm nay tâm trạng ta không được tốt.”

Tôi nói với giọng giận dữ, nhưng tên đó chỉ cười.

“Vâng, đúng lúc lắm. Tuyệt vời. Trong trường hợp này, ta rất vui vì sẽ không phải rơi lệ khi gặp lại bạn cũ.”

Hắn ta vẫn có cái giọng đầy tự mãn như thế. Hắn không nhận thấy tâm trạng khó chịu của tôi. Tôi thật sự căm ghét tên đó.

Khi tôi tạo thanh Quỷ kiếm trong cánh tay trái của mình thì thanh kiếm của tên Linh mục đang cầm phát ra vầng hào quang thần thánh.

Đó là ánh sáng. Là vầng hào quang. Nó thật rực rỡ.

—! Tôi không thể nào quên được nó.

“Ta đã chán ngấy phải săn bọ Linh mục rồi, nhưng thật đúng lúc. Rất tốt. Đúng là thời điểm thoải mái. Thanh Excalibur của ta và thanh Quỷ kiếm của người, người có thể để ta kiểm tra coi cái nào mạnh hơn không? Hyahahaha! Ta sẽ trả công bằng cách giết người.”

Vâng, thanh kiếm của tên đó, chính là Thánh kiếm Excalibur.

Phần 1

“Dự án Thánh kiếm?”

Hội trưởng gật đầu với câu hỏi của tôi.

“Đúng vậy. Yuuto là người sống sót của dự án đó.”

Hội trưởng, Asia và tôi trở về nhà sau khi hoàn thành xong việc tại câu lạc bộ. Sau đó, hai người họ đến phòng tôi và Hội trưởng bắt đầu kể chuyện của Kiba.

“Vài năm trước có một dự án của nhà thờ Christian nhằm mục đích tìm kiếm người tương thích với Thánh kiếm Excalibur.”

“...Đây là lần đầu tiên em nghe về chuyện này.”

Asia không hề hay biết về dự án. Tất nhiên, bí mật dự án không thể đến tai một cô gái được mọi người xem là Thánh nữ.

“Thánh kiếm là vũ khí khắc tinh của Ác quỷ. Khi những con quỷ chúng ta đụng vào nó thì sẽ bị thiêu rụi ngay lập tức. Nếu không may bị Thánh kiếm chém phải thì chúng ta sẽ biến mất không một dấu vết. Nó là vũ khí tối thượng của những người tin vào Chúa và xem loài quỷ chúng ta như kẻ thù.”

Thánh kiếm... Đó là thứ chỉ xuất hiện trong trò chơi và tiểu thuyết phải không? Vì là một con quỷ nên đó chắc chắn là vũ khí nguy hiểm nhất đối với tôi.

“Cho dù có rất nhiều Thánh kiếm trên thế giới nhưng chị nghĩ nổi tiếng nhất vẫn là thanh Excalibur. Ngay ở Nhật Bản, nó cũng xuất hiện trong rất nhiều cuốn sách. Một vũ khí thần thánh được tạo ra bằng phép thuật và thuật giả kim của những người đã đặt chân đến thánh địa. Nhưng Thánh kiếm lại tự chọn chủ cho nó. Chị nghe nói rằng trong thập kỷ hoặc lâu hơn mới có một người được chọn.”

“Sacred Gear của Kiba có khả năng tạo ra Quỷ kiếm, phải không? Vậy có Sacred Gear nào có thể tạo ra Thánh kiếm không?”

Đó là câu hỏi của tôi. Tôi đã kết luận đơn giản rằng: Một Sacred Gear tạo ra Thánh kiếm có thể tồn tại vì đã có Sacred Gear tạo ra Quỷ kiếm.

“Hai chuyện hoàn toàn khác nhau. Nếu em đem nó so sánh với Thánh kiếm thì thật là ngầy thơ. Tất nhiên, chị không hề nói nó vô dụng. Trong số đó, có những thánh tích bao gồm cả “Longinus”, cũng như “Boosted Gear” của em. Nổi tiếng nhất là Sacred Gear được người giết chết chúa Jesus sử dụng, “True Longinus”. Bây giờ, được gọi tắt là “Longinus”.”

Longinus. Sacred Gear có sức mạnh giết chết cả Chúa. Nó giống như thứ trên cánh tay trái tôi. Vậy có một thánh tích là Sacred Gear và cũng được gọi là “Longinus”. Nhưng mà ngọn giáo đã giết chết chúa Jesus cũng là “Longinus”. Tôi khám phá ra bí mật trong lịch sử đã chôn vùi bấy lâu. Những điều Ác quỷ cấp cao nói ra quả thật rất sốc.

“Trừ nó ra, bây giờ không có bất kỳ một Holy Sacred Gear nào có thể đánh bại Excalibur, Durandal hay Ama-no-Murakumo-no-Tsurugi, bởi vì những thanh Thánh kiếm này có sức mạnh quá khủng khiếp. Điều này cũng tương tự với Quỷ kiếm.”

Hùm. Có quá nhiều thứ mà tôi không hề hay biết. Tôi sẽ phải ghi nhớ tất cả những gần đây có quá nhiều thứ cần phải nhớ, thật là khó để tiếp tục.....

“Yuuto được can thiệp nhân tạo để tương thích với Thánh kiếm, đặc biệt là Excalibur.”

“Vậy Kiba có thể sử dụng Thánh kiếm?”

Hội trưởng lắc đầu.

“Yuuto không tương thích với Thánh kiếm. Bất kỳ ai được can thiệp như em ấy đều không thể sử dụng...”

Kể cả Kiba là bậc thầy sử dụng kiếm, cậu có thể sử dụng mọi Quỷ kiếm nhưng không thể sử dụng Thánh kiếm.

“Những người của Giáo hội đã quyết định xem những người không tương thích với Thánh kiếm là “sản phẩm thất bại” và xử lý họ.”

Xử lý... Nghe thật khó chịu. Tôi có thể tưởng tượng được phần nào. Mắt của Hội trưởng cũng thay đổi vì cảm thấy khó chịu như tôi.

“Tất cả những người được thí nghiệm kể cả Yuuto đều bị giết. Chỉ vì họ không tương thích với Thánh kiếm...”

“.....Không thể nào. Một hành động không thể chấp nhận của những kẻ thờ phụng Chúa.”

Có vẻ như đây là một cú sốc đối với Asia. Hai mắt cô đã ướt lệ. Khóc là bình thường khi bạn bị một điều gì đó mình luôn tin tưởng phản bội.

“Những người của Giáo hội gọi những con quỷ chúng ta là xấu xa. Nhưng chị nghĩ rằng mục đích của họ là xấu xa nhất thế giới.”

Hội trưởng nói trong đôi mắt buồn. Tuy là một Ác quỷ nhưng cô ấy rất tốt bụng. Hội trưởng nói với tôi rằng cô cũng có cảm xúc như con người, bởi vì cô đã ở thế giới loài người từ rất lâu. Nhưng tôi tin rằng đó không phải tất cả. Tôi nghĩ Hội trưởng là người phụ nữ tốt bụng từ lúc mới sinh.

Bạn không thể nào giải thích về nụ cười của cô ấy. Có rất nhiều loại quỷ. Và niềm tự hào của tôi là trở thành một con quỷ tốt bụng.

“Khi chị hồi sinh Yuuto thành quỷ, em ấy đã thề sẽ trả thù ngay cả khi đang trong tình trạng nguy kịch. Vì tài năng của Yuuto bị đem đi phục vụ cho dự án Thánh kiếm, nên chị muốn em ấy sử dụng tài năng của mình như một con quỷ. Tài năng của Yuuto là sử dụng kiếm. Vì vậy, thật uổng phí nếu chỉ có thể sử dụng Thánh kiếm.”

Hội trưởng đã cứu Kiba và làm cho cậu ấy trở thành một con quỷ, bởi vì cậu ấy có cuộc sống thật đáng thương do Thánh kiếm gây ra. Hội trưởng muốn Kiba đừng thù hận với Thánh kiếm và hãy sử dụng năng lực của mình để phục vụ cho quỷ. Nhưng Kiba...

“Em ấy không thể nào quên chuyện đó. Thánh kiếm. Những người liên quan đến Thánh kiếm. Và những người của Giáo hội.....”

Đó là lý do tại sao Kiba ghét Linh mục. Vì vậy, cậu ấy bị ám ảnh trước những thông tin liên quan đến Thánh kiếm. Đến bây giờ, Kiba vẫn không thể quên nó. Không, bọn chúng đã đùa giỡn với cuộc sống của Kiba và giết cậu, không hề lạ khi cậu ấy nuôi giữ mối thù.

Khi bị Thiên thần sa ngã giết, tôi cũng nuôi trong lòng mối thù hận. Điều này đã xảy ra từ khi Kiba còn nhỏ, cho nên mối thù này quá thật rất lớn. Hội trưởng buông một tiếng thở dài.

“Dù sao chị cũng sẽ canh chừng Yuuto. Ngay bây giờ, trong đầu em ấy chỉ toàn những thứ về Thánh kiếm. Nhưng chị tin rằng em ấy sẽ trở lại với con người thường ngày của mình.”

“À, về chuyện đó. Em nghĩ bức ảnh này là lý do khiến Kiba hành động như vậy.”

Tôi đưa bức ảnh cho Hội trưởng. Kiba bảo rằng thanh kiếm trong bức ảnh là Thánh kiếm. Tôi không biết nó có liên quan gì không... Ảnh mặt Hội trưởng thay đổi khi nhìn vào bức ảnh.

“Issei, em có quen biết ai liên quan đến nhà thờ ư?”

“Không. Em không quen ai cả.”

Đó là điều mà cha mẹ đã nói khi tôi hỏi họ.

“Ngoại trừ lúc em còn rất nhỏ, có một đứa trẻ hàng xóm là người theo đạo.”

“Vậy đó là người duy nhất em quen... Không thể nào, đã có một thanh Thánh kiếm ở đây từ mười năm trước. Chuyện này quả thật ngoài sức tưởng tượng.”

“Đó là một thanh Thánh kiếm thật sao?”

“Đúng, đây là một trong những thanh Thánh kiếm. Dù nó không mạnh như những thanh chị đã nói, nhưng đây thực sự là Thánh kiếm. Vậy người đàn ông này là chủ nhân của Thánh kiếm... Giờ chị hiểu rồi. Chị đã nghe rằng người quản lý tiền nhiệm khu vực này đã biến mất, có thể đây là lí do, nhưng chị nhớ là...”

Ồ. Hội trưởng đang lăm bắm một mình. Có vẻ như cô ấy nhận ra điều gì đó. Hội trưởng đã suy nghĩ một lúc và...

“Đi ngủ nào. Dù chúng ta có nghĩ về nó thì cũng không thể đưa Yuuto trở lại bình thường.”

Sau khi nói, Hội trưởng bắt đầu cởi quần áo.

“H...Hội trưởng. Tại sao chị lại cởi đồ ở đây?”

“Tại sao ư? Em đã biết là chị không thể mặc đồ khi ngủ mà, Issei.”

“Không, không, không. Không phải vậy. Ý em là tại sao lại cởi đồ trong phòng của em?”

Tôi lúng túng và háo hức nhìn cơ thể của Hội trưởng. Nggggggg! Không biết đã bao nhiêu lần tôi nhìn vào nó, cơ thể Hội trưởng thật là tuyệt vời. Ngực của cô nhảy tung lên khi cởi áo ngực.

“Đó là bởi vì chị sẽ ngủ với em.”

Hội trưởng trả lời không do dự.

NOSE BLEED!

Mũi tôi bắt đầu chảy máu.

Oooooooooh! Một cô gái nói muốn ngủ với tôi.

“Mình cũng muốn ngủ ở đây. Mình sẽ ngủ với cậu, Issei-san.”

Này, này, này, này. Tôi rất vui khi nghe điều đó nhưng cậu không thể. Asia, không được làm vậy. Cô không nên bắt chước Hội trưởng.

“Hội trưởng. Chị đang ảnh hưởng xấu đến Asia đấy. Xin hãy mặc đồ vào đi.”

Hội trưởng cau mày trước những lời nói của tôi.

“Ảnh hưởng xấu? Thật là tàn nhẫn, Issei. Em biết là chị phải khỏa thân khi ngủ, đúng không? Em đã ngủ với chị bao nhiêu lần rồi mà.”

Lần này Asia đáp lại những lời của Hội trưởng.

“...Đã ngủ bao nhiêu lần.....? Không.....Issei-san và Hội trưởng.....?”

Asia run lên và chảy nước mắt vì đó là một cú sốc lớn với cô ấy. K... Khoan đã. Chuyện này là sao?

“Asia, hãy để Issei cho chị trong đêm nay.”

“Em không muốn..... Em nghĩ sẽ tốt cho Issei. Mình cũng muốn được ngủ chung với Issei-san.”

Asia. Cậu muốn ngủ với tôi tới mức đó ư? Tôi cảm thấy một chút khó xử nhưng quả thật rất vui. Kể cả khi rơm rớm nước mắt thì cô ấy trông có vẻ kiên quyết. Có thể nói cô ấy sẽ không từ bỏ.

Waaaaah! Một trận chiến trong phòng của tôi. Đừng đánh nhau chứ. Cả hai trừng mắt nhìn nhau và tạo ra một luồng điện ở giữa...

Tôi cố gắng lấy lại bình tĩnh nhưng thật khó. Đó là sự thật.

“Vậy hãy để Issei quyết định.”

Hội trưởng nhìn tôi. Đôi mắt cô ấy muốn nói rằng “Hãy chọn chị”. Tôi cảm thấy sự ép buộc trong đôi mắt đó.

“Issei-san. Cậu sẽ ngủ với mình chứ?”

Asia hỏi tôi với đôi mắt long lanh. Tôi như muốn đầu hàng trước ánh mắt ấy.

Người mà tôi không chọn sẽ có ác cảm với tôi. Tôi ôm đầu vì đây là sự lựa chọn khó khăn nhất mà mình phải đối mặt.

Phần 2

“.....Fuuu.”

Tôi thở phào nhẹ nhõm sau khi vào nhà bếp nốc một ly nước.

.....Sau tất cả, tôi làm dịu tình hình bằng cách chọn giải pháp “ngủ với cả hai”.

Điều này làm cho Hội trưởng phải mặc đồ ngủ chỉ trong hôm nay. Với lại, Asia cũng sẽ bắt chước Hội trưởng...

Có vẻ Asia sẽ trở nên dâm hơn do ảnh hưởng của Hội trưởng...

Điều đó làm tôi vui nhưng tại thời điểm này thì nó làm tôi cảm thấy khó xử hơn.

Tôi cần bảo vệ Asia. Cô gái mà bạn cần bảo vệ trở nên dâm hơn..... đó có thể là điều tốt.

Nhưng nó cũng có thể là điều xấu..... Nggggh. Có gì đó làm cho đầu óc nhỏ bé của tôi không thể nào bình tĩnh được.

Trên giường, tôi đang ngủ giữa Hội trưởng và Asia. Đó là điều nhất mà tôi hằng mơ ước.

Thật tuyệt vời! Tôi đang ngủ giữa hai cô gái, bạn biết không? Tình huống tuyệt vời cho những thằng đàn ông.

Nếu tôi đặt tay lên Hội trưởng đang ngủ bên trái, điều đó sẽ khiến Asia giận. Nếu đặt tay lên Asia đang ngủ bên phải, lương tâm của tôi không cho phép làm thế.

Điều này đang giết tôi. Chết tiệt! Họ đều đang ở bên cạnh nhưng tôi không thể chạm tay lên được. Tôi giữ bình tĩnh và rơi lệ vì nuối tiếc.

Tất nhiên, tôi không thể nào ngủ được, bởi vì quá phấn khích khi có hai cô gái xinh đẹp ngủ bên cạnh mình.

Tôi kiềm lại sự thôi thúc sờ ngực và đùi, rồi lập tức lén xuống tầng dưới khi có cơ hội. Tôi chắc rằng cả hai đang ngủ một cách yên bình.

Khỉ thật! Tôi muốn quan hệ với họ. Đâu phải lúc nào cũng có cơ hội như thế này?

Liệu tôi có nên lợi dụng cơ hội này để có những trải nghiệm mới mẻ? Có thể làm gì đó bậy bạ chỉ với ba người. Điều này có thể ư?

Trong Harem có ba người là chuyện bình thường. Đó là điều cơ bản. Vậy nghĩa là tôi không phù hợp để lập dàn Harem cho riêng mình sao?

Nếu có tài thì bây giờ tôi có thể làm Hội trưởng và Asia thích mình và họ sẽ nằm trong tay tôi.

Khốn kiếp. Sự thật quá phũ phàng. Tôi không thể làm điều gì khi ngủ với hai cô gái.

Ý tôi là mình có thể chạm vào người Hội trưởng nhưng lại không thể. Và tôi càng không thể làm vậy bản Asia.

Có phải do tôi thiếu kinh nghiệm trong chuyện này? Đó là lý do tôi còn trinh? Vô lý. Tôi đã hình dung trong đầu mọi việc như thế này.....

“Fufufu. Anh sẽ chọn cô gái nào trong hôm nay đây?”

“Issei-sama. Chọn em đi. Cầu xin anh.”

“Asia, em đang nói gì vậy? Issei, em là một kẻ hư hỏng không thể sống thiếu “cái đó” được. Hãy chọn em đi.”

“Đừng cản trở em, Hội trưởng. Onii-sama, em không thể chịu đựng hơn nữa. Em cầu xin đó. Hãy đến với em.”

“Hahaha! Này này, cho anh thở tý. Anh chỉ có một cơ thể, hai em biết chứ? Vì vậy hãy xếp hàng. Rồi anh sẽ lần lượt chọn. Hahaha, các mèo con thật là phiền phức quá đi à.”

Mọi thứ trong đầu tôi thật hoàn hảo..... Nhưng sự thật lại quá phũ phàng. Nước mắt tôi lăn dài trên má. Suy cho cùng thì đó chỉ là ảo tưởng.

Aaaah, khi nào tôi mới được thành đàn ông thực thụ đây? Tôi nghĩ đây là dịp tốt để thực hiện nó. Hử? Không bao giờ? Không thể được..... Bởi vì tôi đã thấy ngực nhiều lần rồi..... Và bước tiếp theo sẽ rất khó khăn. Híc.....Tại sao lại thành ra thế này.....?

[Này cộng sự. Xin lỗi đã làm phiền cậu.]

.....Tôi chưa bao giờ nghĩ rằng ông ấy sẽ lại nói chuyện với mình lần nữa. “Boosted Gear” đang nằm trên tay trái tôi.

Rồng Welsh Ddraig, ông ấy đột nhiên nói chuyện với tôi ngay sau trận Rating Game với Phoenix.

Sau đó, ông ấy cho tôi mượn sức mạnh Balance Breaker, đó là sức mạnh tối thượng của Sacred Gear.

Nhờ thế, tôi đã đánh bại Raiser Phoenix và ngăn chặn thành công lễ đính hôn của Hội trưởng.

Nhưng cái giá mà tôi phải trả là cánh tay trái của mình, nó đã trở thành cánh tay Rồng.

Bây giờ, tay tôi đã trở lại bình thường nhờ sự giúp đỡ của Hội trưởng và Akeno-san.

Nếu tôi không được điều trị để làm suy yếu sức mạnh này thì cánh tay trái sẽ trở lại thành cánh tay Rồng.

Ông đã không xuất hiện kể từ lúc đó và cũng không trả lời khi tôi gọi.

[Đừng nói vậy. Tôi không chạy đi chỗ khác đâu. Nói chuyện một chút nào.]

Tôi ngồi trên ghế sofa trong phòng khách.

“Hmph. Đột ngột quá đấy.”

[Nah, đừng nói thế.]

Liệu có phải sức mạnh Rồng trong cơ thể tôi đang lớn dần? Có phải đó là lý do ông ấy nói chuyện với tôi...

Mai là ngày Akeno-san giảm bớt sức mạnh trong tôi. Gufufu, tôi không thể nào đợi đến mai được. Thật là khiêu gợi..... Tôi không thể dừng chảy nước miếng.

[Có vẻ như đầu cậu lúc nào cũng đầy những thứ như vậy nhỉ.]

Ddraig thở dài.

“Im đi. Tôi đang trong tuổi dậy thì mà..... À, ông muốn nói gì với tôi?”

[Tôi không phiền nói về những cô gái đâu.]

“.....Ông đã nghe thấy ư?”

[Tôi luôn ở cùng cậu. Vì vậy, tôi có thể nghe thấy tất cả dù muốn hay không.]

Thật vậy sao? Ông ấy có thể nghe được mọi thứ. Thật là tệ khi ông ấy có thể nghe thấy suy nghĩ của tôi.

[Nhà Gremory và những đầy tớ của họ đều có những tình cảm cho nhau hơn cả mức bình thường trong số các loài quỷ. Đặc biệt, tình yêu của Rias Gremory đối với cậu thật sâu đậm... Có vẻ cô ta rất mến cậu đấy.]

“...Đúng vậy. Tôi không biết tại sao cô ấy lại yêu quý tôi nhiều đến thế.”

Tôi xấu hổ và trả lời ông ấy. Thật vậy. Tôi được Hội trưởng chăm sóc đặc biệt. Tôi nghĩ cô ấy bắt đầu mến mình sau sự cố với Raiser.

Kể cả trước mặt những thành viên của câu lạc bộ thì cô cũng ôm lấy tôi... Thỉnh thoảng, tôi còn được nhận một nụ hôn lên má... Tôi rất hạnh phúc nhưng cũng rất xấu hổ vì không biết làm gì cả.

[Kukuku. Đây đúng là lúc cậu nên trải nghiệm những thứ đó. Cậu nên tận hưởng nó khi còn có thể. Cậu không bao giờ biết được “kẻ màu trắng” sẽ xuất hiện lúc nào đâu.]

“...Này. Tôi muốn hỏi ông những trước hết “kẻ màu trắng” là gì?”

[...Rồng trắng Vanishing.]

...Va...Vanishing.....Rồng ư? Chắc hẳn liên quan đến Ddraig, Rồng Welsh? Tôi nhớ Ddraig còn được gọi là “Seki-ryu-tei”. Vậy Rồng trắng đó là ... Khi tôi đang suy nghĩ về nó, Ddraig nói tiếp.

[Cậu cũng biết ba phe gồm Thiên thần, Thiên thần sa ngã và Ác quỷ đã có chiến tranh từ rất lâu rồi.]

“Ừm.”

[Cũng có những thế lực khác hỗ trợ như tiên, linh hồn, quái thú châu Âu, Youkai châu Á và con người. Nhưng loài Rồng thì không theo phe nào.]

“Sao lại vậy?”

[Hùm, ta cũng tự hỏi. Ta không biết lý do chính xác. Nhưng loài Rồng được tạo ra từ một khối năng lượng, chúng tự do hành động và rất ích kỷ. Đã có những con Rồng trở thành quỷ và một số đã theo phe Chúa. Nhưng đa số đều không quan tâm đến trận chiến mà sống tự do.]

Wow, Rồng là sinh vật thật rắc rối. Chúng sống theo ý của mình.

[Nhưng trong suốt cuộc chiến giữa ba thế lực, có hai con Rồng ngu ngốc đã đánh nhau. Cả hai đều đạt đến đỉnh cao của loài Rồng, có sức mạnh như Chúa và Ma vương. Chúng bắt đầu đánh nhau trong khi những kẻ khác bị ba thế lực hạ gục. Đối với ba thế lực, không gì phiền phức hơn hai con Rồng này. Họ đã có một cuộc chiến để dành quyền thống trị thế giới. Nhưng hai con Rồng này thì không hề quan tâm đến mà còn làm xáo trộn chiến trường.]

Hai tên đó thật tệ. Chúng đúng là những con Rồng siêu phiền phức.

“Tại sao hai chúng lại đánh nhau?”

[Không biết nữa. Có lẽ chúng không thích nhau. Hai con Rồng không thể nào nhớ được lý do mình chiến đấu. Và cũng là lần đầu tiên, những người đứng đầu của ba thế lực đã hợp tác. {Chúng ta cần phải loại bỏ hai con Rồng này vì nó sẽ không còn là vấn đề về cuộc chiến của ba phe}.]

.....Họ đã tạo ra khối liên minh vì cuộc chiến của hai con Rồng. Thật là rắc rối.

[Hai con Rồng tức điên lên khi cuộc chiến của chúng bị gián đoạn. {Biến ra khỏi cuộc chiến của chúng ta.}, {Chúa và Maou không nên làm gián đoạn trận đánh tay đôi giữa hai con Rồng.} – chúng trả lời một cách ngớ ngẩn. Chúng đối đầu và muốn ăn cả Chúa, Maou và thủ lĩnh của Thiên thần sa ngã. Đó là một sai lầm.]

Chúng thật sự là những con Rồng hùng mạnh và tồi tệ nhất. Nhưng bây giờ tôi đã hiểu, hai con Rồng đó là.....

[Cuối cùng, cả hai đã bị cắt thành từng mảnh, linh hồn của chúng được phong ấn vào con người và trở thành Sacred Gears. Sau đó, hai con Rồng dùng con người như vật trung gian, chúng tìm kiếm nhau rồi chiến đấu với nhau hết lần này đến lần khác. Mỗi lần như vậy, chúng sẽ chiến đấu đến khi một trong hai phải nằm xuống. Đôi khi, có kẻ đã chết trước khi cả hai gặp nhau, nên sẽ không có cuộc chiến nào xảy ra. Nhưng hầu như chúng toàn tử chiến với nhau. Khi vật trung gian là con người chết, những con Rồng sẽ ngừng hoạt động

trong một thời gian nhất định. Linh hồn chúng sẽ trôi nổi khắp thế giới cho đến khi có người mang sức mạnh của Rồng được sinh ra. Chu kỳ đó đã lặp đi lặp lại hàng ngàn năm.]

“Và hai con Rồng đó là ông và Vanishing.”

[Ừm, đúng vậy. Lần này, cậu đã trở thành vật chủ của ta. Đặc biệt, cậu còn trở thành Ác quỷ. Hàng ngàn năm qua, ta có rất nhiều vật chủ, nhưng đây là lần đầu tiên ta trong hoàn cảnh này. Vì vậy, ta rất mong chờ vào nó. Ta tự hỏi lần này sẽ có điều gì xảy ra?]

Này này, ông chiếm hữu tôi mà không cần sự cho phép của tôi. Vì vậy, đừng có lải nhải những gì sẽ xảy ra với cuộc sống của tôi. Nhưng cũng hay, tôi có thể truyền đạt ước mơ của mình cho ông. Tôi lấy giọng và nói lớn mạnh mẽ.

“Nghe đây, Ddraig. Tôi muốn thăng tiến lên Ác quỷ cấp cao và trở thành vua Harem. Ước mơ của tôi là tạo thành một đội quân bishoujo, nghĩa là có thật nhiều người hầu gái đẹp cho riêng mình.”

Ddraig không nói thành lời trong phút chốc và bắt đầu cười phá lên.

[Hahaha! Lần đầu tiên ta có vật chủ như thế này đấy. Hầu hết những vật chủ trước đây của ta đều toàn là: Loại thứ nhất, họ quá tự hào với sức mạnh của Rồng. Loại thứ hai, họ hoảng sợ với nó. Và không ai có được cuộc sống tốt đẹp cả.]

“Hử? Vậy tôi bất thường hả? Tôi quá kỳ quặc ư?”

[Cậu kỳ quặc nhưng không bất thường. Dù thế nào, cậu đang là người sở hữu một con Rồng. Bất kể thời đại và đất nước nào, loài Rồng luôn đại diện cho quyền lực sức mạnh. Có rất nhiều bức tranh, chạm khắc về Rồng và con người còn thể hiện nó dưới nhiều hình dạng khác nhau, cậu biết không? Xuyên suốt các thời đại, con người luôn say mê, tôn sùng và sợ hãi loài Rồng. Một cách vô thức, Rồng đã mê hoặc và tập trung những người có sức mạnh lại xung quanh chúng. Nếu có người nào đó đến bên cậu với sự ngưỡng mộ hay thách thức thì có nhiều khả năng là do sức mạnh của Rồng.]

“...Có vẻ như nó là một sức mạnh phiền phức. Vậy tôi sẽ thành mục tiêu của nhiều người à?”

[Chiến đấu với những kẻ địch hùng mạnh bị thu hút bằng sức mạnh của Rồng. Đó là con đường của người sở hữu Dragon-Emperor(Long Vương). Nhưng cậu không phải bi quan đâu. Phụ nữ cũng sẽ đến với cậu.]

“Ông nghiêm túc chứ?”

[Ừm, ta nghiêm túc. Tất cả các vật chủ trước đó đều được các cô gái vây quanh. Cậu gọi đó là nổi tiếng, phải không? Họ chưa từng phải lo lắng về chuyện đó.]

“Sau đó, có người nào đã quannn....h..ệ.....với một cô gái chưa?”

[À có một người, mỗi đêm lại ngủ với một cô gái khác nhau.]

Cái gìiiii? Senpai trước của tôi lại làm những thứ như vậy ư? Thật tuyệt vời.

U...uhyouuuuuuuuu! Tôi gào thét trong niềm vui sướng. Điều này thật tuyệt vời. Nó quá tuyệt vời.

“Uoooooooo..... Ông nghiêm túc chứ..... Ông..... Không, ngài là một Sacred Gear tuyệt vời đến thế sao?”

Tôi cúi đầu xuống và nói với ông ta bằng giọng kính trọng. Tôi đã không biết Sacred Gear này là một vật phẩm tuyệt vời đến như vậy. Những thông tin lúc này đã trở thành ánh sáng hi vọng trong tôi.

[.....Cậu đột nhiên nhìn lại và nói với ta một cách kính trọng như thế..... Đây là lần đầu tiên ta có một vật chủ thay đổi thái độ nhanh như vậy đấy.]

“Ngài đang nói về gì vậy Ddraig-sensei? Tôi không có tư cách để nói những điều thô lỗ đó với ngài. Aaaah, sensei. Từ bây giờ, tôi sẽ nghe theo sự chỉ bảo của ngài.”

[.....Cậu đúng là tên nhóc khó hiểu. Nhưng chắc chắn sẽ trở nên thú vị đây. Cả hai chúng ta sẽ không bị RỒNG Vanishing giết chết nha.]

“Ồ vâng. Nhân tiện đây, “RỒNG Vanishing” có mạnh không ạ?”

[Hắn ta rất mạnh. Ngay từ đầu, sức mạnh của hai ta đã có thể áp đảo cả Chúa và Ma vương. Chỉ là lúc này có một lời nguyện lên sức mạnh của hai ta khi trở thành Sacred Gears. Sức mạnh thật sự của hai ta đã bị phong ấn nên không thể phát huy tối đa. Nếu cậu sử dụng được nó thì ngay cả Ác quỷ cấp cao và Thiên thần sa ngã có hạng cao cũng không là gì khi đánh với chúng ta.]

Tôi hiểu rồi. Vậy là nếu tôi và tên sở hữu “Vanishing Dragon” làm chủ được sức mạnh Sacred Gears thì sẽ trở nên cực kì mạnh mẽ.

Nhưng nói thật tôi không có hứng thú đánh bại Chúa hay Ma vương.

Nhưng cũng thật tuyệt khi trở thành Ma vương và đi thu thập các cô gái.

Tôi có sự đối đầu với bọn Thiên thần sa ngã nhưng tôi không muốn gặp lãnh đạo của chúng.....

Nhưng tôi buộc phải có một cuộc gặp định mệnh với “Vanishing Dragon” cho dù có muốn hay không?

Người sở hữu nó là ai? Rõ ràng đó là người mà tôi không biết. Nhưng hi vọng đó là con gái. Tôi sẽ sống một cuộc sống bình thường mà không bị kéo vào định mệnh của những con Rồng. Tôi cũng sẽ cải thiện bản thân để không thua “Vanishing Dragon”.

“Dù thế nào, mục tiêu hiện tại của tôi là ngực của Hội trưởng. Với ngực của Hội trưởng, tôi sẽ....”

[Câu sẽ mò mẫm nó?]

“Không, tôi sẽ bú nó.”

[.....]

Tôi nói rõ ràng với ông ấy. Không biết tại sao nhưng ông ấy lại trở nên im lặng. Ông ấy bị mất giọng à? Tôi tiếp tục mà không hề bận tâm tới điều đó.

“Cái cảm giác ngực của Hội trưởng..... Tôi vẫn còn cảm nhận được nó trong tay mình. Nếu được trao cơ hội khác, tôi muốn mò mẫm nó cả ngày. Thậm chí Hội trưởng trao cơ hội cho tôi như là “điều trị” cho đầy tớ của mình. Thì điều đó vẫn chưa đủ. Con trai phải có mục tiêu cao hơn nữa. Mò mẫm ngực sẽ khiến con trai hài lòng và sẽ muốn có mức độ cao hơn. Vì vậy, tôi muốn bú ngực của cô ấy.”

[.....L ...là thế sao? Vậy cố gắng hết sức nha.]

Ddraig nghe có vẻ bị sốc với những lời nói đó. Nhưng tôi rất nghiêm túc đấy.

“Ddraig, tôi sẽ mượn sức mạnh của ông.”

[.....Hỗ trợ cậu bú ngực phụ nữ, hử Có vẻ như ta cũng thấp kém hơn một chút rồi. Nhưng có lẽ cũng rất vui. Có cộng sự như thế này đôi khi cũng tốt.]

Mặc dù làm một tiếng thở dài, nhưng có vẻ ông ấy đã đồng ý với điều đó. Ông ấy dường như luôn nói chuyện với tôi vào những thời

điểm kỳ lạ.

“Ou! Chúng ta hãy hợp tác cùng nhau.”

[Ừm, cậu là cộng sự rất thích hợp.]

Và như thế, tôi và ông ấy đã thực hiện một lời hứa cho mục tiêu mới của chúng tôi vào lúc nửa đêm.

Phần 3

Để phân tán sức mạnh của một con Rồng.

Có nghĩa là vô hiệu hóa nó bằng cách để Ác quỷ cấp cao lấy nguồn sức mạnh đó ra. Có vài cách để làm điều này, nhưng mà cách đơn giản và chắc chắn nhất là lấy ra trực tiếp từ cơ thể người đó.

Cách mà tôi đang làm thì hơi phê, nó thực sự rất kích thích với một thằng học sinh dâm dục như tôi. Ác quỷ cấp cao duy nhất có thể làm điều đó cho tôi là Hội trưởng và Akeno-san. Hai người họ thay phiên nhau lấy nguồn sức mạnh của Rồng ra khỏi người tôi.

Hôm nay là ngày sức mạnh Rồng trong tôi được lấy ra. Hiện tôi đang ngồi trong một căn phòng ở tầng hai của dãy nhà cũ, phòng đó được Akeno-san sử dụng. Nó từng là một phòng học, nhưng bây giờ lại có một mảnh tatami (chiếu trải sàn nhà của Nhật) trên sàn và trông giống một căn phòng truyền thống Nhật Bản.

Có nhiều biểu tượng trong phòng trông giống như được tạo ra bằng phép thuật và cũng có những đồ vật được yểm bùa nữa. Tôi đang ngồi đợi ở giữa phòng và cơ thể thì đang cõi trần.

Cũng có cả vòng tròn ma thuật ngay chỗ tôi đang ngồi. Tôi nghe nói nó là một thứ cần thiết cho nghi lễ. Đó cũng là lí do cho việc tại sao tôi phải cõi trần.

Cửa mở và ai đó bước vào. Người xuất hiện là Akeno-san mặc một bộ đồ màu trắng. Kiểu tóc đuôi ngựa bình thường của cô ấy được xóa ra.

Tôi luôn nghĩ về điều này mỗi lần thực hiện nghi lễ, nhưng thực sự thì Akeno-san xóa tóc trông rất hấp dẫn và lôi cuốn.

Cô ấy mỉm cười với tôi và ngồi xuống trước mặt tôi một cách trịnh trọng.

“Phần chuẩn bị đã hoàn tất. Bây giờ, chúng ta sẽ bắt đầu.”

Um...ummmm Akeno-san.....? Bộ đồ quần lấy cơ thể Akeno-san ướt đầm... Mái tóc đen dài của cô cũng dính lấy bộ đồ và trông rất khiêu gợi. Tôi có thể thấy làn da của cô ấy.

Nếu có thể nhìn rõ như vậy thì một “thứ” của tôi sẽ thay đổi... Ý tôi là mình có thể nhìn thấy. Tôi có thể nhìn xuyên qua bộ đồ đó. Cái thứ màu hồng. Tôi có thể thấy núm vú của cô. Đợi đã, cô ấy không mặc áo ngực sao?

“Ara ara. Có chuyện gì sao? Em tự nhiên yên lặng..... Thứ chị mặc có gì không ổn à? Nó ướt đầm vì chị đổ nước lên người do thực hiện nghi lễ. Nó kì lắm à?”

Akeno-san bắt đầu vỗ lên ngực của cô một cách có chủ đích. Nó tác động đến đũng quần tôi.....

“Không, không. Chị rất tuyệt trong bộ đồ này.”

Tôi không thể ngừng nhìn chăm chăm vào ngực của Akeno-san. Chỉ vì bộ đồ trong suốt của cô ấy quá kích thích với tôi...

... Hử? Có phải do tôi nghĩ vậy hay thực sự là cô ấy cũng không mặc gì ở phần dưới...? Rồi tôi nhìn quanh eo cô ấy..... Tôi trở nên cảm lạnh. Cô ấy không mặc gì cả.....Tôi nghĩ thế.

Cô ấy không có vẻ ngượng ngùng chút nào và cũng không hề cố che nó đi. Giống như thể cô ấy đang thích thú với phản ứng của tôi thì đúng hơn.

“Ta bắt đầu nào. Issei-kun. Hãy đưa tay trái của em cho chị.”

“V.....vâng. Nhờ cậy cả vào chị.”

Cách để giảm sức mạnh của Rồng. Đó là.....

“Hút lấy nguồn sức mạnh của Rồng trực tiếp từ ngón tay của Issei-kun, sức mạnh tích lũy sẽ được lấy ra từ tay trái em. Làm như vậy thì tay em sẽ tạm thời trở về hình dáng ban đầu.”

Đúng vậy. Bằng cách hút ra trực tiếp từ cơ thể tôi, nghi lễ sẽ được hoàn tất.

Trong trường hợp này, vấn đề của tôi được Hội trưởng và Akeno-san giải quyết bằng cách hút sức mạnh của Rồng ra từ ngón tay.

CHUP...

Tạo ra một âm thanh khá khiêu dâm, Akeno-san đưa ngón trỏ của tôi vào miệng cô ấy.

.....!Ku, đó là một cảm giác không thể miêu tả được. Tôi đã nghĩ về nó rất nhiều. Thực sự cái cảm giác trong miệng con gái rất tuyệt. Nó nhóp nhép nhưng lại rất ấm và đôi môi thì rất mềm...

Hơn thế nữa, ngón tay tôi đang được mát với âm thanh “Chu-chu”..... Kiểu mát này kích thích một cách nguy hiểm. Cảm giác thật bất ngờ.

Aaaaah! Trong đầu tôi mọi thứ đều biến thành màu hồng. Tuyệt vời! Điều này thật sự rất tuyệt. Một hành động còn hơn cả những “hành động” trong mấy bộ phim khiêu dâm mà tôi thường xem.

CHUPI-CHUPA-CHURU.

Khi mát ngón tay tôi, Akeno-san cố tình tạo ra những âm thanh khiêu dâm. Cứ như thể cô ấy đang thích thú với phản ứng của tôi vậy.

Còn tôi chỉ có thể run lên nhè nhẹ với khuôn mặt đỏ hoàn toàn và để cho cơ thể hưởng thụ cảm giác được mát.

Aaaaah, tôi chắc chắn sẽ ghi nhớ cảm giác này mãi mãi. Đợi đã. Nếu nghĩ kĩ lại thì tôi sẽ được thế này từ bây giờ thì phải.

Uooooooooooooooooo! Thế này là tuyệt nhất, thật vậy. Tôi sẽ không được thế này nếu tay trái không trở thành cánh tay Phải.

Ddraig. Ngay lúc này tôi đang trải qua những giây phút tuyệt vời nhất trong đời. Trong cái tình huống khiêu dâm này, tôi vẫn cảm thấy được dòng năng lượng trong cánh tay trái mình tập trung ở đầu ngón tay và biến mất.

Và sức nặng cảm thấy ở cánh tay mình cũng đang biến mất. Tay trái tôi đang thư giãn. Có cảm giác như sự hiện diện của Ddraig đang mờ dần.

Vậy tức là tôi đã đúng, nếu sức mạnh Phải trong tôi dày đặc thì sự hiện diện của Ddraig cũng sẽ dày đặc? Khi tôi đang nghĩ thế.....

“Uheee.”

Tôi vô tình thốt ra tiếng rên. Vì đột nhiên Akeno-san liếm ngón tay tôi. Cô ấy bắt đầu dùng đầu lưỡi cuốn quanh ngón tay. Từ...từ từ đã Akeno-san.

Khi tôi nhìn lại, Akeno-san có một khuôn mặt hư hỏng. Có vẻ như tính cách hư hỏng nhất của cô đang hiện diện.

Ngón tay tôi được đưa ra khỏi miệng Akeno-san, có một sợi nước dãi của cô dính lên đó. Uheee! Điều đó quá dâm dăng.

“Ara ara. Nếu em cứ phản ứng dễ thương như thế, thì chị sẽ tặng

cho em nhiều dịch vụ hơn đây.”

“Dịch.....dịch vụ?”

“Đúng thế. Chị cũng nghĩ rằng chiều chuộng đàn em không phải là xấu.”

Akeno-san tiếp tục mút ngón tay và áp sát cơ thể cô ấy vào tôi.
Eeeeeeeeh? A...Akeno-san? Chờ đã. Chuyện gì đang xảy ra? Làm lơ sự bối rối của tôi, cô ấy mỉm cười và ôm tôi.

Tôi có thể ngửi thấy mùi hương từ mái tóc đen mượt của cô. Không, tôi có thể ngửi thấy mùi hương từ cơ thể của Akeno-san và nó khiến cho bản tính đàn ông trong tôi trở dậy. Bởi vì tôi đang cởi trần, còn Akeno-san thì đang mặc bộ đồ rất mỏng, nên tôi có thể cảm nhận trực tiếp cơ thể cô ấy.

Cảm giác hơi lạnh vì quần áo của cô đang ướt đẫm, nhưng tôi vẫn có thể cảm nhận hơi ấm từ cơ thể đó. Và thân nhiệt của cô có cảm giác thật gợi tình khiến tôi như muốn phát điên. C...Cơ thể của Akeno-san mềm quá! Tôi có thể cảm nhận được ngực của cô qua bộ đồ đó.

BUHAA!

Có máu chảy ra từ mũi tôi. Tất nhiên rồi. Mặc dù đã chảy cả chục lít máu, nó cũng không ngừng lại. Khi tôi còn đang đờ như tượng thì Akeno-san thì thăm vào tai tôi.

“Dù có cư xử như thế này, chị vẫn rất thích em, Issei-kun.”

“E.....em?”

“Ừm. Lúc đầu chị chỉ coi em là một đàn em dễ thương. Nhưng gần đây thì khác. Trong trận đấu với Phoenix lần trước. Ở phòng bệnh xá sau khi bị đánh bại, chị đã thấy em đứng dậy không biết bao nhiêu lần.”

Aaaa, nếu tôi nhớ không nhầm thì Akeno-san bị loại giữa trận đấu và được đưa tới phòng bệnh.

“Và em đến buổi lễ đính hôn để cứu Hội trưởng. Em còn đánh bại cả Phoenix, người được cho là bất tử. Đến chị cũng sẽ phải xiêu lòng khi thấy một người đàn ông chiến đấu tuyệt vời như vậy.”

“X...xiêu lòng?”

Akeno-san nhìn thẳng vào tôi và cười khúc khích.

“Ufu. Thỉnh thoảng nghĩ về em thì vùng ngực của chị cứ nóng lên và không thể ngừng nó lại được. Nhưng mỗi khi chị cho em tận hưởng những thứ như thế này thì bản năng của kẻ bắt nạt lại trỗi dậy trong chị..... Đây có phải là yêu không?”

Có phải yêu không? Hử, tôi đang bị bắt nạt? Có kiểu bắt nạt tình dục như thế này sao? Thế giới quả thực rất rộng lớn.

“Nhưng nếu chị động vào em thì Rias sẽ nổi điên lên. Cô ấy...thực sự coi em... Ufufu, em đúng là một tên đàn ông xấu xa, Issei-kun.”

...Xấu xa? Tôi? Tôi sẽ chịu mọi hình phạt nên làm ơn hãy để chuyện này được tiếp tục. Hử? Có phải Akeno-san vừa gọi Hội trưởng là “Rias”? Họ gọi nhau bằng tên khi ở riêng với nhau sao? Akeno-san và Hội trưởng có vẻ như đã biết nhau trước các thành viên khác từ rất lâu.

Sau đó, Akeno-san vòng hai tay qua cổ tôi. Rồi cô ấy để lộ cơ thể của mình một cách có chủ đích. Tôi có thể thấy núm vú hồng đào bên phải của cô. Tôi nhìn thấy nó rất rõ ràng. Cô ấy cũng đang để lộ hầu hết đôi chân của mình.

“Em có muốn một cuộc tình với chị không?”

“C...cuộc tình?”

Cuộc tình với ai? Nhưng từ “cuộc tình” thực sự khiến tôi điên đảo.

“Ufufufu. Chị sẽ giữ kín những chuyện sắp xảy ra với Hội trưởng và Asia-chan. Thú vị, phải không? Một bí mật giữa hai chúng ta.”

DRIP DRIP DRIP DRIP.

Máu cam của tôi không ngừng chảy, nó vẫn tiếp tục tuôn ra khỏi mũi tôi.

“Chị cũng muốn được trải qua ít nhất một lần. Để một chàng trai trẻ với dục vọng nuốt lấy. Bản thân chị cũng thích khổ dâm. Chị nghĩ giờ là lúc có một người đàn ông vào bên trong mình.”

Là.....làm ơn dừng lại..... Liên tục nói những câu chết người như vậy với tôi..... Hử. “Giờ là lúc”.....? Có nghĩa là...

“Akeno-san, chị có phải....?”

“Đúng vậy, chị vẫn còn trinh. Ufufu. Issei-kun có thể sẽ có nhiều kinh nghiệm hơn nên chị sẽ rất vui nếu em chỉ dẫn cho chị.”

“K...không. Em cũng.....không có tí kinh nghiệm nào.”

Akeno-san biểu lộ vẻ mặt khá sốc trước lời thú nhận của tôi.

“Eh? Đó là một ngạc nhiên lớn đấy. Chị nghĩ là em và Hội trưởng đã.....”

“Không, không. Em và Hội trưởng chưa từng. Em không biết điều đó có ổn không nếu em là bạn tình đầu tiên của chị ấy.”

“Ara ara. Hình như Hội trưởng hơi chậm thì phải? Thế em đã làm với Asia-chan chưa?”

“Cái đó càng không thể.”

Tôi không thể đựng vào hai người họ. Nếu là nói về Asia thì đó lại là chuyện khác. Asia là người mà tôi phải bảo vệ, động vào người cô ấy là điều không thể tha thứ..... Đó là quyết tâm của tôi rồi.

“Nếu là Issei-kun, chị nghĩ rằng Hội trưởng sẽ dành cho em một “bữa tiệc lớn” mỗi đêm..... Điều này thực sự rất bất ngờ.”

Uuuu.....cái “bữa tiệc lớn”, cô đang nói là cái gì vậy? Có phải là cái gì đó thỏa mãn khát khao tình dục của tất cả học sinh nam?

“Issei-kun. Em không muốn làm việc đó với bất kì ai trong số họ sao?”

“Em rất muốn làm. Em thực sự rất muốn. Em cố kiềm chế ham muốn được đẩy họ xuống giường. Nhưng em không thể vượt qua bước cuối cùng và luôn kết thúc bằng việc khóc hăng đêm. Em rất muốn làm tình với Hội trưởng và Asia.”

Aaaaah, cuối cùng tôi đã nói hết suy nghĩ của mình với cô ấy. Đó là những suy nghĩ thật lòng của tôi. Một thằng con trai ở tuổi này luôn có sự ham muốn khi phải sống với hai người đẹp.

“Thật đáng thương.....Ara ara. Vậy là cả hai người đều rất chậm..... Chị chắc chắn rằng em có thể làm được nếu em sẵn sàng thực hiện..... Có vẻ chị sẽ không thể cướp đi sự trong trắng của em nếu không được sự cho phép của họ.”

.....Tào lao. Tôi sẵn sàng thực hiện? Tôi nói gì đó không cần thiết à? Tôi sắp được tốt nghiệp khỏi sự trinh trắng của mình ư? Từ từ đã. Chờ chút. Tôi vừa phạm vào một sai lầm ngu ngốc sao?

Đột nhiên cửa phòng mở ra. Khi tôi nhìn... Hội trưởng đang đứng đó

với ánh mắt giận dữ.

“Akeno. Thế này là sao?”

Hội trưởng tiến về phía chúng tôi với giọng không thoải mái... Chết tiệt.....Cô ấy đang tức giận.....

“Ufufu. Mình chỉ vừa phân tán sức mạnh của Rồng thôi.”

Akeno-san mỉm cười và trả lời một cách vô tư.

“.....Thật vậy không? Nhưng có nhìn kiểu nào đi nữa thì giống như hai người đang định làm chuyện gì đó còn hơn thế?”

“Ara ara. Mình không hề có ý định làm chuyện đó.”

“Kể cả nếu cậu không có ý định thì vẫn có giới hạn. Đến mình còn chưa.....”

“Không phải vì cậu quá chậm à? Sẽ là ý kiến hay nếu cậu thử đọc một cuốn sách nói về chuyện đó, nhưng sẽ không suôn sẻ như trong hướng dẫn đâu.”

“.....”

“.....”

Họ không liếc nhau nhưng cả hai đều nhìn thẳng vào mặt nhau. Theo một cách nào đó tôi cảm thấy áp lực mạnh mẽ. U..uummm. Tôi không biết phải miêu tả tình huống này thế nào.

Tôi mặc áo vào một cách nhanh chóng và cố không lại gần họ. Sau đó, Hội trưởng nhìn chăm chăm vào tôi. Ouch! Má tôi bị cô ấy véo.

“Issei. Hình như em đang được vui vẻ. Em muốn được gần gũi với Akeno-onee-sama mà em yêu quý như vậy sao?”

“Wo...wwon. Em.....”

Tôi không thể nói rõ được vì má mình đang bị véo. Nhưng bịa ra một lí do để xin lỗi thì không được nam tính cho lắm. Vì vậy, tôi quyết định không nói gì cả. Bây giờ, tôi cũng bị cuốn vào, tôi đang mong đợi điều đó.

“Vậy thì muốn làm gì thì làm.”

Hội trưởng đi ra khỏi phòng với một gương mặt giận dữ.

BANG!

Hội trưởng đóng cửa một cách rất thô bạo. Hic... Tôi bị cô ấy la mắng. Tại sao? Có phải vì tôi chuẩn bị làm vài thứ hư hỏng với Akeno-san? Akeno-san thì thầm với tôi khi tôi đang bồn chồn.

“Ghen? Cô ấy thực sự rất dễ thương. Ufufufu. Issei-kun. Có vẻ như mối quan hệ giữa hai người đang tiến triển đấy.”

Ý cô là gì? Hừm. Tôi không hiểu cô ấy nói tiến triển là có ý gì. Liệu Hội trưởng có nghĩ tôi sẽ bị Akeno-san cướp mất? Tôi là đầy tớ của Hội trưởng thế nên sẽ không thể có chuyện tôi trở thành đầy tớ của Akeno-san.....

Nhưng tôi nghĩ là Hội trưởng trông rất dễ thương khi cô ấy mang khuôn mặt tức giận như Asia.

Phần 4

Asia và tôi đang trên đường về nhà sau khi tan học và đã hoàn thành hoạt động câu lạc bộ. Bình thường thì Hội trưởng sẽ đi với chúng tôi nhưng hôm nay thì không. Có vẻ như là do sự cố với Akeno-san.

“Hội trưởng, chị không về nhà à?”

“Chị sẽ về sau. Về trước đi, không cần đợi chị đâu.”

Tôi hỏi cô ấy lúc ở trong phòng câu lạc bộ, nhưng cô ấy không nhìn vào mắt tôi và thậm chí không nhìn vào mặt tôi. Trong lời nói của cô ấy thể hiện rõ sự khó chịu.

Hic.....Bây giờ, Hội trưởng ghét tôi rồi sao? Buồn thật... Những chú chó bị chủ mắng cũng cảm thấy như thế này sao? Cảm giác thật cô đơn và.....buồn bã...

“Hội trưởng-san không về nhà cùng chúng ta à?”

“Hửm? Vâng..... Hình như là mình làm Hội trưởng giận rồi.....”

“...Cậu đã làm gì vậy?”

Asia hỏi tôi với khuôn mặt lo lắng, nhưng tôi không thể nói với cô ấy về sự cố với Akeno-san. Nó sẽ chỉ làm mọi chuyện càng rắc rối thêm thôi.

“Không, những đó là lỗi của mình. Mình sẽ xin lỗi chị ấy sau. Asia, cậu không phải lo lắng về chuyện này đâu.”

“.....Mình hiểu rồi. Nhưng có thể đó là lỗi của mình. Gần đây mình hay cãi nhau với Hội trưởng-san.....”

Asia nói với giọng hối lỗi. Asia xem Hội trưởng như là đối thủ nhưng tôi không nghĩ đó là lí do. Chắc chắn là do tôi và Akeno-san.....

“Không sao đâu. Mình không nghĩ rằng chị ấy giận cậu, Asia. Đó là lỗi của mình.”

Cũng đúng, tôi là một tên biến thái. Nhưng tôi nghĩ rằng Hội trưởng đồng ý với việc tôi như thế này. Cô ấy không hề nói gì khi nghe tôi nói mục tiêu của mình là trở thành vua Harem.

Lạ thật. Hội trưởng gần đây khá kì lạ. Hay là cô ấy có mong muốn giữ đầy tớ cho riêng mình? Giống như người ta cảm thấy khó chịu khi thú cưng của họ bị người khác thuần hóa sao?

Cho dù được Hội trưởng chiều chuộng thì tôi vẫn chỉ là đầy tớ của cô ấy. Hic... Nếu tôi gặp phiền phức chỉ vì một cô gái như thế này thì giấc mơ trở thành vua Harem còn xa lắm.

Chết tiệt. Lí do tôi không nổi tiếng với đám con gái có liên quan không? Trái tim của một trinh nữ. Thật rắc rối. Nếu không hiểu được điều này thì tôi sẽ không bao giờ thắng nổi bọn đẹp trai.

Tôi cứ nghĩ như thế cho tới khi về nhà. Khi định mở cửa ra, tôi cảm thấy có gì đó không ổn.

SHIVER...

Cái gì đây? Có cảm giác như cơ thể tôi báo trước về sự nguy hiểm. Tôi đã cảm thấy như vậy trước đây.

Nếu nhớ không nhầm, đó là lần đầu tiên tôi gặp Asia và đưa cô ấy đến nhà thờ. Khi nhìn thấy nhà thờ, cơ thể tôi run lên.

Asia run rẩy ôm lấy tay tôi. Có vẻ như cô ấy cũng cảm thấy có gì đó không thoải mái. Vậy đây là cảm giác chỉ Ác quỷ mới có thể cảm nhận được. Có ai đó đang ở trong nhà tôi.

Không, không thể nào..... Mẹ. Tôi tưởng tượng ra cảnh mẹ gặp nguy hiểm và nhanh chóng mở cửa. Tôi bỏ giày ra và chạy thẳng vào bếp. Chỉ là trò đùa thôi. Mẹ. Không, không thể nào.

Chẳng lẽ sự thật tôi là Ác quỷ đã bại lộ? Do ai? Thiên thần sa ngã? Chúa? Thiên thần? Người của nhà thờ? Dù là ai đi nữa thì họ đều

nguy hiểm. Họ có thể giết tất cả những ai liên quan đến chúng tôi mà không do dự.

Tôi bắt đầu nhớ về cái xác chết bị tên Linh mục Freed giết. Cái xác bị hấn chém nhiều nhất. Mẹ tôi cũng sẽ bị như thế?

Chết tiệt. Đừng có đùa....Những thứ như thế.....Chuyện đó sẽ không xảy ra.

Mẹ không ở trong bếp. Nhưng tôi nghe thấy tiếng cười trong phòng khách. Tôi nhanh chóng chạy sang đó và thấy hai cô gái lạ mặt và mẹ đang cười.

“Và đây là một bức ảnh của Issei khi nó học cấp một. Nhìn này. Đây là bức lúc quần nó bị rách ở bề bơi. Thật là phiền phức. Nó ra chỗ cầu trượt với cái quần rách đó.

“.....M.....mẹ?”

Mẹ nhìn tôi khi nhận ra tôi đang đứng đây.

“Ồ, Issei. Mừng con về nhà. Sao thế? Trông con xanh xao quá.”

“Hauuuuu. Mừng quá.”

Asia ngồi xuống đất như thể cô ấy vừa chút được gánh nặng. Sau khi biết được mẹ vẫn an toàn, tôi hít một hơi thật sâu và bình tĩnh trở lại.

Nhưng tôi không thể hết lo lắng được. Tất nhiên rồi. Bởi vì có hai cô gái lạ mặt. Cả hai đều là người ngoại quốc trẻ tuổi với một cây thánh giá trước ngực. Có vẻ họ trạc tuổi tôi.

Một người có mái tóc màu hạt dẻ. Người kia thì đeo mạng xanh lá với mái tóc màu xanh và có đôi mắt đáng sợ.

Cả hai đều khá xinh. Nhưng theo cách cư xử của họ thì tôi biết rằng họ không phải người bình thường.

Cả hai đều mặc áo choàng màu trắng. Họ là người của nhà thờ hả? Thầy trừ tà ư? Tội tệ vậy sao? Tôi không thể đánh nhau ở nơi như thế này được.

“Xin chào, Hyoudou Issei-kun.”

Cô gái tóc hạt dẻ cười với tôi. Kế bên là cô gái đeo mạng xanh và có một thứ vũ khí được bọc bằng vải đặt cạnh đó. Chính là nó. Tôi có

thể cảm nhận được sự nguy hiểm và không thoải mái từ nó. Nó chắc chắn là thứ gì đó có thể tiêu diệt được Ác quỷ.

“Rất vui được gặp cậu.”

Tôi chào cô ấy với một nụ cười giả tạo. Nhưng ánh mắt của cô ấy thay đổi và có vẻ bồn chồn.

“Hử? Cậu không nhớ mình à? Là mình đây?”

.....Hử? Cô gái tóc hạt dẻ chỉ vào chính mình. Không, không. Tôi không nhớ cô ấy.

Mẹ đưa ra một bức ảnh khi nhìn thấy thái độ bối rối của tôi. Đó là bức ảnh có cây Thánh kiếm. Mẹ chỉ vào cậu bé là người bạn của tôi lúc nhỏ.

“Là cô bé này. Shidou Irina-chan. Lúc đó, cô bé rất giống con trai, nhưng bây giờ đã thành một thiếu nữ, mẹ cũng rất sốc.”

.....Xin lỗi? Cô gái này.....là cậu bé sống trong khu phố và là người thường chơi cùng tôi lúc nhỏ sao? Eeeeeeeh? Cậu bé trong bức ảnh. Là một cô bé ư? Không phải là con trai sao?

“Lâu rồi không gặp, Issei-kun. Cậu nhầm mình với một cậu nhóc à? Cũng không thể trách được vì lúc đó mình rất nghịch ngợm. Nhưng có lẽ hai ta đều đã thay đổi rất nhiều trong suốt thời gian không gặp nhau. Thật đấy. Đúng là không thể nói trước được điều gì có thể xảy ra trong một cuộc đoàn tụ.”

Lời nói của cô ấy có vẻ đang ám chỉ một điều gì đó. Đúng vậy, cô ấy đã nhận ra thân phận của tôi.

Phần 5

“Chị rất mừng vì cả hai em đều an toàn.”

Hội trưởng đang ôm tôi và Asia.

Irina và cô gái kia rời khỏi sau khi đã trò chuyện khoảng 30 phút.

Sau một khoảng thời gian dài, Irina đã trở về Nhật Bản. Có vẻ, cô ấy đến thành phố này vì đây là nơi cô ấy sống lúc nhỏ.

Cô ấy nói rằng phải chuyển sang Anh vì công việc của cha mẹ. Nhưng dù có nghĩ thế nào đi nữa thì cha mẹ của cô ấy cũng liên quan đến Giáo hội.

Asia và tôi cố gắng không xen vào cuộc nói chuyện và để mẹ tôi tiếp họ.

Đặc biệt là Asia, cô ấy không muốn dính líu với những người liên quan đến Giáo hội. Tôi bảo cô ấy làm một số việc và đợi trong phòng.

Tôi đã sẵn sàng để chiến đấu nếu có chuyện gì không ổn..... Nhưng may thay là không có gì xảy ra.

Sau đó, Hội trưởng về nhà. Giống như chúng tôi, cô ấy về nhà với gương mặt tái nhợt. Sau khi thấy tôi và Asia đều an toàn, cô ấy đột nhiên ôm chúng tôi.

“Hai em có bị thương không? Chị nghĩ là họ đã biết chúng ta là Ác quỷ và sẽ không động vào chúng ta ngay trong một căn hộ bình thường. Đặc biệt là ở trước mặt mẹ em vì bà là một con người bình thường.”

“Cả Issei-san và em đều an toàn, Hội trưởng-san.”

Hội trưởng thậm chí còn ôm tôi và Asia chặt hơn như giữ lấy báu vật.

“Aaa, Issei. Chị vui quá..... Nếu có chuyện gì xảy ra với em và Asia, chị sẽ..... Sau giờ hoạt động câu lạc bộ như thường lệ, Sona đã gọi chị đến và cho biết những người của nhà thờ đã xâm nhập vào thành phố. Chị cũng nghe được là họ có mang theo Thánh kiếm.”

Hội trưởng về nhà muộn vì cô ấy phải nói chuyện với Chủ tịch. Khi gần về đến nhà, cô ấy nhận ra sự hiện diện lạ thường và chạy về nhà thật nhanh.

Hội trưởng thú nhận rằng cô ấy đã nhận thấy sự hiện diện của một nguồn sức mạnh thần thánh và cô đã nghĩ đến tình huống xấu nhất khi vào nhà. Có vẻ như tim cô ấy đang đập rất nhanh.

“Chị cứ nghĩ chuyện xấu nhất đã xảy đến với những đầy tớ đáng yêu của mình. Hai em có biết là chị đã chuẩn bị cho tình huống tồi tệ nhất rồi không.....? Nếu chị phải nói lời tạm biệt với hai em sau khi chúng ta vừa mới cãi nhau thì chị sẽ hối hận cho đến chết. Chị xin lỗi. Lẽ ra chị phải đối xử với các em tốt hơn.....”

[Nhà Gremory và những đầy tớ của họ đều có những tình cảm cho nhau hơn cả mức bình thường trong số các loài quỷ.]

Tôi nhớ lại những lời của Ddraig đã nói vào đêm qua. Tôi nghĩ rằng

đó là sự thật.

Hội trưởng thở phào nhẹ nhõm, cô trút đi mọi căng thẳng và nước mắt sau khi biết chúng tôi an toàn. Cô ấy chắc chắn phải rất lo lắng cho chúng tôi.

Đặc biệt là sau khi cô cãi nhau với Asia và nổi giận với tôi. Cả hai chúng tôi đều nghĩ là mình làm Hội trưởng giận. Hội trưởng dường như rất lo lắng về việc này.

“Hội trưởng-san. Em cũng xin lỗi vì đã cãi lại chị. Em nghĩ rằng chị sẽ cướp mất Issei-san..... Và nghĩ mình sẽ không thể thắng chị.....”

Asia xin lỗi. Hội trưởng mỉm cười và vỗ đầu cô ấy.

“Không sao mà.”

Sau đó, Hội trưởng ôm lấy chúng tôi với tình cảm thăm thiết. Aaah, tôi có thể cảm nhận được tình yêu của Hội trưởng. C...có lẽ cô ấy sẽ thực hiện những yêu cầu hư hỏng của tôi...

“Hội trưởng, ngực của chị”

“Ừm, chị biết, Issei. Em đúng là một đứa trẻ hư...”

“Không.”

Asia tách tôi ra khỏi Hội trưởng. Nggggh, đó là một cơ hội tốt. Hội trưởng thở dài và tiếp tục nói sau khi cả ba chúng tôi đã bình tĩnh trở lại.

“Sona đã gặp hai cô gái đó lúc trưa, theo như lời của cô ấy thì họ muốn đàm phán với người cai quản thành phố này, Ác quỷ Rias Gremory, đó chính là chị.”

“Những người của nhà thờ muốn đàm phán với Ác quỷ?”

Hội trưởng gạt đầu trước câu hỏi của tôi. Ác quỷ và những người theo Chúa là kẻ thù của nhau. Điều này thật sốc khi đề nghị đàm phán đến từ phe Chúa.

“Vậy nó là một hiệp ước? Hay một yêu cầu?”

“.....Chị không rõ họ có ý định gì, nhưng họ nói sẽ đến chỗ câu lạc bộ sau giờ học ngày mai. Họ đã thề với Chúa là họ sẽ không tấn công chúng ta.”

“Chị tin họ à?”

“Ừm. Chúng ta phải tin vào đức tin của họ vì họ là tín đồ của Chúa. Đối với họ, Ác quỷ là những sinh vật xấu xa nhưng họ lại đến đây để thỉnh cầu điều gì đó với chúng ta. Đường như, họ đang chịu áp lực lớn và chuyện này có vẻ rắc rối. Chị có cảm giác tồi tệ về việc này... Từ câu chuyện họ kể, những Linh mục đến thành phố này đều liên tục bị giết.”

Mắt Hội trưởng trở nên sắc bén và khuôn mặt cô ấy biểu hiện sự nghiêm trọng. Điều này chắc chắn rất đáng sợ

..... Đến cả tên Linh mục Freed rác rưởi đi theo bọn Thiên Thần Sa Ngã cũng rất ghét chúng tôi. Nếu là tín đồ đích thực của Chúa thì cách họ nhìn chúng tôi chắc sẽ tồi tệ hơn.

Có điều gì đó sắp xảy ra. Kể cả tôi, người mới của “thế giới” này cũng cảm nhận được nó.

Phần 6

Tan trường ngày hôm sau.

Những thành viên của nhóm Gremory đã tập trung tại phòng câu lạc bộ. Trên ghế sofa gồm Hội trưởng, Akeno-san và hai người khác khác đang ngồi. Những thành viên còn lại và tôi đang ngồi ở góc phòng lắng nghe cuộc trò chuyện.

Kể từ khi hai người đó đến phòng câu lạc bộ, chúng tôi không thể dừng lại cảm giác khó chịu. Bản năng của quỷ mách bảo rằng họ rất nguy hiểm.

Hội trưởng và Akeno-san đang nói chuyện với họ bằng vẻ mặt nghiêm trọng. Nhưng người nguy hiểm nhất chính là Kiba. Cậu ấy trừng mắt nhìn họ một cách giận dữ, nếu có gì đó xảy ra.... Không, cậu ấy trông như muốn chém họ bất cứ lúc nào.

Họ đều là tín đồ của Chúa mà Kiba rất ghét. Nếu biết được quá khứ của cậu ấy thì sẽ biết được ngay bây giờ trong lòng cậu ngập tràn sự thù hận như thế nào.

Trong bầu không khí nặng nề này, người đầu tiên lên tiếng là Shidou Irina.

“Gần đây, những thanh Thánh kiếm Excaliburs được lưu giữ tại trụ sở Giáo hội Vatican, Giáo hội Tin Lành và Giáo hội Chính Thống

Đông Phương đã bị đánh cắp.”

Thánh kiếm Excalibur bị đánh cắp? Còn Vatican, Tin Lành...? Nếu nhớ không nhầm thì tôi đã được nghe từ bài giảng ở trường về sự mâu thuẫn của các giáo phái khác nhau trong Kitô giáo.

Nhưng làm sao các thanh Thánh kiếm Excalibur lại bị đánh cắp từ Vatican, Tin Lành, Chính Thống Đông Phương chứ? Nó không ở tại một địa điểm sao?

“Excalibur, bản thân nó không tồn tại.”

Người trả lời nghi ngờ của tôi là Hội trưởng. Arara, cô ấy đã đọc được suy nghĩ của tôi.

“Tôi xin lỗi. Một trong những đầy tớ của tôi mới trở thành Ác quỷ chưa được bao lâu, thế nên chúng ta có thể tiếp tục cuộc trò chuyện trong khi giải thích về Excalibur chứ?”

Shidou Irina đồng ý với đề nghị của Hội trưởng.

“Issei-kun. Excalibur bị phá hủy trong cuộc chiến cách đây rất lâu.”

Irina nhìn tôi và nói. Hở? Bị phá hủy? Thánh kiếm sao? Kể cả khi nó là một thanh kiếm cực kỳ nổi tiếng ư?

“Bây giờ, nó trông như thế này.”

Người phụ nữ đeo mạng xanh lá cầm lấy vũ khí được bọc trong tấm vải và để lộ nó ra cho tôi xem. Đó là một thanh trường kiếm...

“Đây là Excalibur.”

Ngay khi nhìn vào nó, tôi cảm thấy nổi hết da gà và ớn lạnh khắp cả sống lưng. Sợ hãi. Rùng mình. Tôi trở nên như vậy vì một thanh kiếm. Điều này thật tồi tệ. Nó cực kỳ nguy hiểm.

Tôi hiểu rằng Ác quỷ sẽ chết ngay lập tức chỉ với một nhát đâm. Đây là Thánh kiếm ư? Nó là vũ khí tối thượng dùng để diệt Ác quỷ sao?

“Excalibur đã bị vỡ thành nhiều mảnh trong trận chiến cách đây rất lâu. Các mảnh vỡ đã được thu thập và trở thành hình dạng mới nhờ những nhà giả kim thuật. Nó tạo thành bảy thanh kiếm khác nhau. Đây là một trong số đó.”

Vậy đây không phải là Excalibur thật sự mà chỉ là một cái mới được làm lại sau đó.

“Excalibur tôi đang giữ là “Excalibur của sự hủy diệt”, một trong bảy Thánh kiếm được tạo ra, nó nằm trong sự kiểm soát của Giáo hội Vatican.”

Cô gái đeo mạng xanh cầm thanh Thánh kiếm lên và bao nó lại bằng tấm vải. Nếu nhìn kĩ thì có những biểu tượng phép thuật trên tấm vải.

Cô ấy phong ấn nó lại ư? Nhưng cũng chẳng thể thay đổi được sự thật là nó rất nguy hiểm.

Irina cũng lấy ra một thứ gì đó trông như một sợi dây thừng dài. Sợi dây uốn éo như nó đang sống vậy.

...! Sợi dây bỗng biến thành một thanh katana.

“Còn của tôi là “Excalibur sao chép”. Nó có thể biến thành bất cứ thứ gì tôi muốn nên sẽ rất hữu ích khi mang theo. Như thế đó, mỗi Excalibur đều có một năng lực riêng biệt khác nhau. Cái này thuộc sở hữu của Giáo hội Tin Lành.”

Cô ấy nói với giọng tự hào. Tôi cảm thấy sợ hãi vì các Thánh kiếm của Excalibur. Nó thực sự rất nguy hiểm với Ác quỷ.

“Irina... không có lí do nào để nói cho Ác quỷ biết về năng lực của Excalibur đúng không?”

“Ara Xenovia, kể cả khi họ là Ác quỷ đi nữa thì chúng ta cần phải tạo lòng tin với họ trong tình huống này. Với lại, cho dù năng lực vũ khí có bị tiết lộ thì tôi cũng sẽ không thua Ác quỷ ở đây đâu.”

Shidou Irina nói một cách tự tin. Cô ấy hoàn toàn tự tin rằng mình sẽ không thua chúng tôi. Có lẽ do hai trong số bảy thanh Thánh kiếm huyền thoại đang ở đây.

Wow. Đây không phải tình huống nghiêm trọng sao? Sau đó tôi nhận ra có một ai đó đang lại gần.

Đó là Kiba, cậu ấy đang trừng mắt vào thanh Excalibur và hai cô gái kia với một vẻ mặt đáng sợ mà tôi chưa từng thấy. Đúng rồi... Kiba có mối thù với Thánh kiếm Excalibur.

Thậm chí, tôi chưa bao giờ nghĩ về việc sẽ thấy Excalibur tại một nơi như thế này. Có lẽ, Kiba cũng như vậy. Và bây giờ, nó đã ở trước mặt cậu ấy. Chắc chắn, cậu ấy sẽ nổi điên.

Bình tĩnh đi nào. Đừng có manh động, Kiba. Hội trưởng đang nói chuyện một cách lịch sự với họ. Nếu cậu gây sự ngay bây giờ, mọi chuyện sẽ trở thành công cốc.

Tệ hơn nữa, nó sẽ khơi mào cho một trận chiến. Sẽ không có cách nào để đụng độ với Excalibur mà không có thương vong.

“... Vậy các Excalibur bị đánh cắp có liên quan gì với đất nước nằm ở phía đông của thế giới này?”

Hội trưởng tiếp tục nói chuyện với một thái độ tương tự lúc này. Đúng như mong đợi từ Onee-sama của chúng tôi. Cô ấy vẫn giữ được bình tĩnh kể cả khi Excalibur đang ở trước mặt.

Tôi nghĩ cô gái đeo mạng xanh lá với mái tóc màu xanh và đôi mắt đáng sợ là Xenovia. Xenovia tiếp tục nói.

“Giáo hội Vatican đã sở hữu hai thanh Excaliburs bao gồm cái của tôi. Giáo hội Tin Lành cũng có hai thanh. Ngoài ra, Giáo hội Chính Thống Đông Phương cũng có hai thanh. Còn thanh cuối cùng đã bị mất tích trong cuộc chiến tranh trước đây giữa Chúa, Ác quỷ và Thiên thần sa ngã. Mỗi Giáo hội đều bị đánh cắp một thanh Excalibur. Kẻ đánh cắp chúng đã trốn thoát đến Nhật Bản và mang chúng đến thành phố này.”

Này, này. Vậy là tên trộm các thanh Thánh kiếm có sở thích đến thành phố này ư? Hội trưởng đặt tay lên trán và hít một hơi dài.

“Có vẻ như lãnh thổ của tôi có rất nhiều điều phiền toái. Vậy ai là người đã đánh cắp các thanh Excaliburs?”

“Người đánh cắp chính là Grigori.”

Hội trưởng tròn mắt ngạc nhiên với câu trả lời đó.

“Các Thánh kiếm đã bị các tổ chức của Thiên thần sa ngã lấy đi ư? Đó không phải là sự nhầm lẫn. Chắc chắn Thiên thần sa ngã đã đánh cắp chúng. Đối với những Ác quỷ đứng đầu, họ không quan tâm đến các Thánh kiếm.”

“Chúng tôi biết được thủ phạm thực sự đánh cắp Excaliburs. Đó là một trong những người lãnh đạo của Grigori, Kokabiel.”

“Kokabiel... Một trong những lãnh đạo của các Thiên thần sa ngã, hắn đã sống sót sau cuộc chiến trước đó từ rất lâu..... Tôi không mong sẽ nghe thấy tên của hắn trong kinh thánh.”

Hội trưởng nhếch mép cười với cái tên đó. Chờ đã, lãnh đạo của các Thiên thần sa ngã? Chúng ta không chỉ có những vấn đề của Excalibur tại đây, mà còn có những vấn đề về lãnh đạo của Thiên thần sa ngã nữa ư? V...vậy đó là lý do họ đến đây sao? Có phải để hợp tác.....?

“Chúng tôi đã gửi các Linh mục, những người trừ tà bí mật đến thành phố này nhưng họ vẫn tiếp tục bị giết.”

Xenovia nói như thế. Thật chứ? Có những vụ bạo lực như thế xảy ra và chúng tôi không hề biết gì về nó

Vậy sau đó là một yêu cầu hợp tác hả? Họ đến để yêu cầu sự giúp đỡ của Ác quỷ cấp cao phụ trách khu vực này ư? Nhưng những gì hai cô gái cho biết rõ ràng đã đi ngược với dự đoán của tôi.

“Yêu cầu của chúng tôi... À không. Lệnh của chúng tôi là không có bất kỳ con quỷ nào được chen vào cuộc chiến giữa chúng tôi và các Thiên thần sa ngã chỉ vì Excaliburs. Nói cách khác, chúng tôi đến đây để nói cho các người là đừng có can thiệp vào việc này.”

Mắt Hội trưởng đã thay đổi sau khi nghe cách nói chuyện của Xenovia.

“Thật là một lời nói khó nghe. Đó là lệnh cấm ư? Cô nghĩ rằng chúng tôi sẽ hợp tác với những Thiên thần sa ngã ư? Chẳng lẽ chúng tôi lại hợp tác với họ để làm gì đó với Excalibur sao?”

“Giáo hội nghĩ rằng điều đó là không thể.”

Một sự ớn lạnh tỏa ra từ đôi mắt Hội trưởng. Cô ấy đang tức giận. Kẻ thù từ mọi phía đến lãnh thổ của cô và bảo rằng cô không được cản trở hay nhúng tay vào.

Ngoài ra, họ tự ý làm bất cứ điều gì họ muốn với những lời nói khó nghe như sẽ không tha thứ cho chúng tôi nếu liên minh với Thiên thần sa ngã. Lòng tự trọng của một Ác quỷ cấp cao như Hội trưởng không cho phép cô ấy im lặng.

“Cấp trên không tin Ác quỷ và Thiên thần sa ngã. Chúng tôi được lệnh: [Nếu các Thánh kiếm bị lấy đi từ phe của Chúa thì phe của Ác quỷ cũng sẽ rất vui mừng phải không? Các Thiên thần sa ngã cũng sẽ hưởng lợi từ việc đó. Vì vậy, sẽ không có gì lạ khi chúng đồng minh lại với nhau.] Đó là lý do tại sao chúng tôi cảnh báo các người. Nếu các người liên minh với Thiên thần sa ngã Kokabiel thì chúng tôi sẽ tiêu diệt tất cả. Thậm chí nếu cô có là em gái của Maou. Đó là lệnh

từ cấp trên.”

Xenovia nói ra mà không quan tâm đến sự tức giận của Hội trưởng.

“..... Nếu cô biết tôi là em gái của Maou thì cô có rất nhiều mối liên hệ với các cấp trên của Giáo hội. Vậy nên, tôi sẽ nói điều này. Tôi sẽ không liên minh với Thiên thần sa ngã. Không bao giờ. Tôi nói dưới danh nghĩa của gia tộc Gremory. Tôi sẽ không làm điều gì bôi nhọ lên cái tên của Maou chúng tôi.”

Bây giờ nó đã trở thành một vấn đề gây tranh cãi cho cả hai bên. Nhưng Xenovia cười.

“Fu. Nghe vậy là tốt rồi. Tôi phải cảnh báo cho các người để đề phòng trường hợp Kokabiel đang trốn trong thành phố này cùng với ba thanh Excaliburs. Nếu có chuyện gì xảy ra thì tôi sẽ là người bị ghét bỏ tại trụ sở Giáo hội. Chúng tôi sẽ không yêu cầu được hợp tác. Nếu các người tạo một liên minh tạm thời với bên Chúa thì nó sẽ ảnh hưởng đến sự cân bằng giữa ba phe. Đặc biệt khi đó lại là em gái của Maou.”

Sau khi nghe Xenovia nói, biểu hiện của Hội trưởng dịu đi và cô ấy hít một hơi dài. Ngggggh. Họ đang nói về những thứ phức tạp mà tôi không thể theo kịp.

“Vậy đâu là người của Giáo hội Chính Thống Đông Phương gửi tới?”

Xenovia trả lời câu hỏi của Hội trưởng.

“Đối với trường hợp này, người đó đã được đưa về canh giữ Excalibur. Họ đang lên kế hoạch để bảo vệ thanh Excalibur cuối cùng nếu Irina và tôi thất bại.”

“Vậy, chỉ có hai người thôi hả? Định lấy lại thanh Excaliburs từ lãnh đạo của Thiên thần sa ngã chỉ với hai người ư? Thật là liều lĩnh. Hai người định hi sinh sao?”

Hội trưởng nói với một giọng ngạc nhiên. Nhưng Shidou Irina và Xenovia trả lời một cách dứt khoát.

“Vâng.”

“Tôi có quan điểm tương tự như Irina. Nhưng nếu có thể thì tôi cũng không muốn chết.”

“..... Các cô đến Nhật Bản để chết ư? Như mọi khi, niềm tin vào

những lời dạy bảo thật là cực đoan.”

“Đừng nói xấu về niềm tin của chúng tôi, Rias Gremory. Phải không, Xenovia?”

“Đúng vậy. Ngoài ra, Giáo hội đã quyết định phá hủy tất cả các thanh Excaliburs sẽ tốt hơn khi để cho bọn Thiên thần sa ngã sử dụng chúng. Ít nhất, chúng tôi sẽ không để Excaliburs rơi vào tay Thiên thần sa ngã. Để làm được điều đó, chúng tôi có chết cũng không sao. Cách duy nhất để chiến đấu chống lại Excaliburs là dùng Excaliburs.”

Một quyết tâm mạnh mẽ. Đây là niềm tin của họ sao? Khá tuyệt vời. Có một cái gì đó mà tôi không hiểu thể hiểu được. Hai người đó muốn chết vì Chúa đến thế sao?

“Liệu có thể làm được chỉ với hai người không?”

“Chúng tôi sẽ không chết vô ích.”

Xenovia trả lời câu hỏi của Hội trưởng mà không hề sợ hãi.

“Cô có vẻ rất tự tin. Cô đã có một vũ khí bí mật?”

“Có thể. Cô cứ việc tò mò.”

“.....”

“.....”

Hội trưởng và Xenovia chỉ nhìn nhau và cuộc trò chuyện dừng lại. Sau đó, Shidou Irina và Xenovia nhìn nhau rồi đứng dậy.

“Bây giờ chúng tôi sẽ khởi hành. Đi nào Irina.”

“Hai cô không ở lại uống trà ư? Tôi có thể chuẩn bị một bữa ăn nhẹ cho cả hai.”

“Chúng tôi không cần.”

Xenovia từ chối lời đề nghị của Hội trưởng.

“Tôi xin lỗi. Hẹn gặp lại.”

Shidou Irina cũng xin lỗi. Họ không chấp nhận đề nghị Hội trưởng và cố gắng để rời đi. Sau đó, cả hai đều nhìn vào Asia.

“Khi chúng tôi nhìn thấy cô trong nhà của Hyoudou Issei thì đã nghĩ

rằng đó chỉ có thể là cô. Cô có phải là “phù thủy” Asia Argento? Tôi không bao giờ nghĩ sẽ gặp được cô ở một nơi như thế này.”

Xenovia nói những lời khó nghe. Người của Asia run lên sau khi bị gọi là “phù thủy”. Từ đó ắt hẳn liên quan đến nỗi đau của Asia. Có vẻ như, Irina cũng chú ý và nhìn chăm chăm vào Asia.

“Cô có phải là “phù thủy” như lời đồn? Thánh nữ trước đây ư? Cô được cho là người có sức mạnh có thể chữa lành vết thương cho Ác quỷ và Thiên thần sa ngã phải không? Tôi nghe nói rằng cô đã đi đến một nơi nào đó sau khi bị lưu đày, nhưng tôi không bao giờ nghĩ cô lại trở thành một con quỷ. “

“..... Ummmmm Tôi..... tôi”

Asia không biết phải phản ứng thế nào với Irina và Xenovia.

“Không sao đâu. Tôi sẽ không nói với cấp trên những gì tôi thấy ở đây, vì vậy hãy yên tâm. Những người xung quanh “Thánh nữ” trước đây chắc cũng phải sốc lắm.”

“.....”

Asia lúng túng trước những lời nói của Irina.

“Tuy nhiên, một người được gọi là “Thánh nữ” trở thành một con quỷ. Cô đã đi xuống vùng bùn thấp kém. Cô vẫn còn tin vào Chúa đúng không? “

“Xenovia. Không thể nào mà người đã trở thành quỷ vẫn còn tin vào Chúa.”

Shidou Irina nói với vẻ mặt ngạc nhiên.

“Không, tôi có thể ngửi thấy mùi “đức tin” từ cô ta. Nói điều này có vẻ hơi trừu tượng. Nhưng tôi rất nhạy cảm với những thứ như thế này. Có những người phản bội giáo lý nhưng vẫn cảm thấy tội lỗi vì họ không thể quên được những lời dạy đó. Tôi có thể cảm thấy có một cái gì đó tương tự từ cô ta.”

Xenovia nói với đôi mắt sắc sảo. Sau đó, Irina nhìn thẳng vào Asia với đôi mắt đầy sự tò mò.

“Có đúng không? Asia-san, cô vẫn tin vào Chúa ngay cả khi đã trở thành quỷ?”

Asia trả lời câu hỏi với một vẻ mặt buồn bã.

“..... Tôi không thể gạt nó sang một bên được. Tôi vẫn tin vào nó suốt cả cuộc đời “

Nghe thấy thế, Xenovia rút thanh kiếm của mình ra và chĩa vào Asia.

“Nếu là vậy thì cô phải bị giết ngay lập tức. Bây giờ, tôi có thể giết cô trên danh nghĩa của Chúa. Thậm chí nếu cô có tội lỗi thì Chúa cũng sẽ tha thứ.”

..... Tôi không thể ngăn lại cái gì đó đang rực cháy trong tôi. Xenovia tiến đến gần Asia. Tôi liền đứng trước mặt Asia để bảo vệ cô ấy.

“Đừng chạm vào cô ấy.”

Tôi đã nói một cách rõ ràng với Xenovia.

“Nếu cô đến gần Asia, tôi sẽ không tha thứ cho cô. Cô gọi Asia là một “phù thủy” đúng không?”

“Đúng. Ngay bây giờ, cô ta rất phù hợp với từ “phù thủy”.”

Cô gái chết tiết này. Tôi tức giận và nghiến chặt răng thành tiếng.

“Câm đi. Không có một ai đã giúp đỡ Asia khi cô ấy gặp khó khăn. Những ai không thể hiểu được lòng tốt của Asia đều là những kẻ ngốc. Cũng là thật sai lầm khi không ai trong số các người chịu cố gắng để trở thành bạn của cô ấy.”

“Người nghĩ rằng Thánh nữ cần bạn bè ư? Ban phát phúc lành cho người khác mới là điều quan trọng. Thánh nữ không còn trong sạch nếu kết bạn hay có tình yêu với người khác. Cô ấy chỉ có thể sống với sự yêu thương của Chúa. Vì vậy, ngay từ đầu, Asia Argento đã không có quyền trở thành Thánh nữ.”

Xenovia nói nó như thể đó là một điều hiển nhiên. Chết tiết. Cái quái gì với họ thế? Tôi thật không thể hiểu nổi họ. Tôi cũng chẳng muốn hiểu. Sao họ có thể nói Asia là người xấu?

“Các người thật ích kỷ khi biến Asia trở thành Thánh nữ và ruồng bỏ Asia khi cô ấy không giống như những gì các người muốn ư? Thật là khốn nạn Chết tiết.”

Tôi không thể ngăn bản thân xả ra những lời giận dữ mà mình đang cố kiềm chế. Tôi luôn luôn... Tôi luôn luôn muốn nói điều này với những tín đồ của Chúa.

“Không ai trong số các người biết những gì mà Asia đã phải trải qua. Chúa cái gì? Yêu thương cái quái gì? Chúa đã không làm gì khi Asia gặp nguy hiểm.”

Nhưng Xenovia điềm tĩnh trả lời.

“Chúa yêu thương cô ấy. Nếu không có gì xảy ra thì có nghĩa là cô ấy không có đủ lòng tin vào Chúa hoặc niềm tin đó là giả tạo.”

Tất cả những người trong Giáo Hội đều như thế này sao? Asia đã sống cùng với những người này ư? Đừng có đùa với tôi.....

“Thế cậu là gì của Asia?”

“Là gia đình. Là bạn bè. Là đồng đội. Đó là lý do tại sao tôi sẽ giúp Asia. Tôi sẽ bảo vệ Asia. Nếu các người đụng đến một sợi tóc của cô ấy, tôi sẽ xem các người như kẻ thù.”

Mặt của Xenovia sắc lại sau khi nghe sự khiêu khích của tôi.

“Đó là một tuyên bố cho chúng tôi.....cho tất cả những người trong Giáo Hội ư? Một tuyên bố lớn lao từ một con quỷ của Gremory. Tôi nghĩ rằng cô giáo dục cậu ta chưa đủ rồi?”

“Issei, dừng lại.....”

Tôi đang được Hội trưởng trấn tĩnh nhưng Kiba đã đứng trước mặt tôi.

“Đúng lúc lắm. Tôi sẽ là đối thủ của hai người.”

Kiba cầm thanh kiếm trên tay và có một sát khí khổng lồ phát ra từ cơ thể của cậu.

“Cậu là ai?”

Kiba nhếch mép cười trước câu hỏi của Xenovia.

“Tôi là đàn anh của cô. Mặc dù tôi là một tên thất bại.”

Ngay lập tức, vô số những thanh kiếm ma quỷ xuất hiện trong phòng câu lạc bộ.

Phần 7

Hmmmm. Tại sao nó lại thành ra thế này?

Tôi đang đứng ở nơi tập luyện cho giải đấu bóng. Kiba đang đứng cách xa tôi một chút. Còn Shidou Irina và Xenovia thì đứng trước mặt chúng tôi. Xung quanh chúng tôi đang đứng là lá chắn màu đỏ. Các thành viên khác thì đang nhìn chúng tôi từ bên ngoài lá chắn đó.

“Chúng ta hãy bắt đầu nào.”

Irina và Xenovia cởi chiếc áo choàng trắng ra và để lộ bộ đồ đen nhằm mục đích chiến đấu. Họ đã không để lộ làn da của mình nhưng trông nó rất..... gợi cảm Bạn có thể thấy những đường cong trên cơ thể họ. Ummmm, cả hai đều có những đường cong thật đẹp và vòng eo thon thả.

Xenovia lấy vũ khí ra khỏi tấm vải và để lộ Excalibur của mình. Còn Excalibur của Shidou Irina đã biến thành hình dạng của một katana.

Tôi sẽ giải thích tại sao mọi việc lại thành ra thế này.

Trong khi tôi đang tranh cãi với hai người sử dụng Thánh kiếm thì Kiba đã xen vào và mọi chuyện trở nên tồi tệ.

Hội trưởng cũng có vẻ gặp khó khăn về việc kiểm soát tình hình vì hai chúng tôi đã gây sự trước. Sau đó, Xenovia đã đề nghị.

“Thật thú vị khi có thể kiểm tra sức mạnh đầy tớ của Rias Gremory. Ngoài ra, tôi cũng hứng thú đến sức mạnh của người được gọi là senpai.”

Xenovia chấp nhận lời thách thức của Kiba. Cô nói rằng cuộc chiến này sẽ không được báo cáo lên Giáo hội.

Dường như, họ cũng hiểu vị thế của chúng tôi, vì thế họ đã không làm lớn chuyện này khi nó không phải là một trận chiến sinh tử.

Địa điểm diễn ra trận đấu là nơi tập luyện cho giải đấu bóng gần tòa nhà của dãy nhà cũ.

Để tránh những thiệt hại không cần thiết và gây sự chú ý đến người khác thì Akeno-san đã tạo một kết giới cho chúng tôi. Điều này sẽ làm mọi người chiến đấu thoải mái hơn.

Và tôi cũng tham gia vào trận chiến này Tại sao chứ? Đây có phải là cuộc chiến được cộng thêm sau khi tranh cãi? Thật lố bịch
.....

Tôi đã rất tức giận khi họ đã nói xấu Asia. Nhưng tôi không bao giờ

nghĩ rằng nó sẽ trở thành một cuộc chiến như thế này.

Tôi sẽ dừng lại nếu Hội trưởng ngăn cản mình... Nhưng mọi việc lại thành ra thế này chỉ vì Kiba xen vào

“Ngay cả khi nó chỉ là một trận đấu, hãy thận trọng với Thánh kiếm.”

Hội trưởng cảnh báo cho tôi.

“V ... vâng.”

Tôi trả lời cô ấy nhưng lại run lên khi nhớ lại đoạn video “Các mối đe dọa của Thánh kiếm” mà chúng tôi được xem trước trận đấu.

Đó là cảnh quay lại các trận đánh giữa một người sử dụng Thánh kiếm và quý cấp cao. Con quý bị Thánh kiếm chém có khói bốc ra từ những vết thương.

Bạn có biết rằng những chỗ bị chém sẽ tan biến không? Như nghĩa đen, nó thực sự tan biến. Một con quý sẽ chết hoàn toàn nếu bị chém bằng Thánh kiếm. Cơ thể của họ sẽ biến mất. Đáng sợ. Quả thật đáng sợ.

Tôi thực sự không muốn bị nó chém trúng. Kiba cũng đã kích hoạt Sacred Gear của mình và có rất nhiều thanh Quỷ kiếm xung quanh cậu.

“..... Có phải cậu ấy đang cười?”

Kiba cười rất nhiều khiến cho tôi cảm thấy kì lạ. Nụ cười đó làm cho bầu không khí trở nên lạnh hơn. Không có bất kỳ dấu hiệu nào của nụ cười sảng khoái mà cậu thường hay cười. Quá dữ dội..... Kiba, cậu cầm thù Excalibur nhiều đến thế sao....?

“Ừm. Tôi muốn đánh bại và phá hủy thứ đang hiện diện ngay trước mặt mình. Tôi đang rất vui. Fufufu, tôi nghe nói rằng nếu trở nên thân thiết với một con quý và một con Rồng thì “sức mạnh” sẽ tập trung những kẻ mạnh lại. Nhưng đối với tôi, cuộc chạm trán này đến thật sớm.”

Ddraig cũng đã nói một cái gì đó tương tự. Rất nhiều thứ sẽ tập trung lại vì bị sức mạnh của Rồng thu hút. Vậy điều này xảy ra chỉ vì tôi và Ddraig sao? Không, không thể nào

“.....”Sword Birth”, hừ. Người sở hữu có thể tạo ra bất kỳ thanh thanh Quỷ kiếm nào mà họ muốn. Điều đó là độc nhất trong số các

thanh Quý kiểm liên quan tới Sacred Gear..... Tôi nghe nói rằng có một “đối tượng” đã trốn thoát trong việc bị xử lý của “Dự án Thánh kiếm”, đó có phải là cậu?”

Kiba không trả lời câu hỏi của Xenovia. Cậu hướng sát khí của mình về phía cô ấy.

Này, này. Không được hạ sát đối thủ, cậu có biết không? Kiba, tôi xin cậu hãy chắc chắn rằng đây vẫn còn là một trận đấu.

Nếu đi quá xa thì nó sẽ ảnh hưởng đến mối quan hệ giữa phe Ác quỷ và phe Chúa sao? Ma vương Sirzechs-sama cũng sẽ gặp rắc rối.

“Hyoudou Issei-kun.”

Người đứng trước mặt tôi là Shidou Irina. Cô gái với mái tóc màu hạt dẻ. Tôi đã nghĩ rằng cô ấy là con trai khi còn nhỏ, nhưng bây giờ có nhìn bao nhiêu đi nữa thì cô ấy vẫn là một cô gái.

Tôi hầu như đã không còn nhớ khoảng thời gian khi chúng tôi cùng chơi với nhau. Giống như một bishoujo. Cô ấy có một cơ thể đẹp, đúng là mẫu người tôi thích.

“Khi gặp lại cậu bé mà mình đã không gặp từ rất lâu rồi. Cậu ấy đã trở thành quý..... Mình đã rất sốc.”

Cô ấy có vẻ rất chán nản. Tôi chưa từng bao giờ nghĩ rằng sẽ trở thành quý. Nhưng tôi đang rất thích thú với cuộc sống hiện tại của mình.

“Ummmm Shidou Irina Tôi có thể gọi cho cô là Irina không? Chúng ta phải đánh nhau ư? Tôi đã nói những gì cần phải nói khi cô nói xấu Asia. Tôi không nghĩ rằng chúng ta sẽ phải đánh nhau.”

Đó là quan điểm của tôi. Có những điều tôi cần nói về Asia với những người từ Giáo hội. Tôi cảm thấy nhẹ nhõm một phần nào khi đã nói ra vào ngày hôm nay.

Nếu họ nói xấu bất cứ thứ gì về Asia thì tôi sẽ chiến đấu với họ. Tôi sẽ không cho người khác nói xấu về gia đình của mình. Nhưng Irina nhìn tôi với một khuôn mặt đáng thương. Nhiều giọt nước mắt rơi trên má cô.

“Một Hyoudou Issei-kun đáng thương. Không, mình nên gọi cậu là Issei-kun vì mình đã biết cậu lâu rồi. Số phận đang chơi đùa với chúng ta. Mình đã đi đến Anh vì có thể sử dụng Thánh kiếm. Mình

ngẫm mình có thể là một đại diện của Chúa. Aaa, đây chắc là một thử thách mà Chúa đã ban cho mình. Đã quá lâu mình không trở về vùng đất này. Một định mệnh nghiệt ngã khi người bạn thời thơ ấu đã trở thành quỷ. Dòng thời gian thật tàn nhẫn. Nhưng bằng cách vượt qua thử thách, mình sẽ trở thành một người có niềm tin thực sự đối với Chúa. Bây giờ, Issei-kun. Mình sẽ cho cậu sự phán xét bằng Excalibur này. Amen.”

Mặc dù Irina đang rơi nước mắt, nhưng có vẻ cô ấy thực sự mong muốn làm điều đó và chỉ thanh kiếm về phía tôi.

Hử? Hử? C... cô gái này tiếp tục nói một cái gì đó khó hiểu. Oooh! Đôi mắt đẹp lấp lánh như một ngôi sao. Cô ấy đang say sưa với niềm tin của mình ư? Cô còn tận hưởng được trong tình trạng này ư? Wow! Đây là một mẫu con gái mà bạn không nên dính vào?

“Tôi không biết cô đang nói gì... Nhưng. Kích hoạt Booster Gear.”

[Boost!]

Một ánh sáng màu đỏ phát ra và chiếc găng tay xuất hiện trên cánh tay trái của tôi. Nó cũng tạo ra một âm thanh cùng lúc đó và tăng sức mạnh cho tôi.

Sacred Gear của tôi có khả năng tăng gấp đôi sức mạnh sau mỗi 10 giây. Nó cũng có thể truyền sức mạnh được tăng lên cho một ai khác hoặc một cái gì đó.

Tôi chỉ cần kích hoạt Sacred Gear của mình. Nếu cô ấy hành động trước thì tôi sẽ không thể làm được điều gì và trở nên vô dụng. Irina và Xenovia dường như bị sốc sau khi nhìn thấy Sacred Gear của tôi.

“..... Longinus.”

“Đó có phải là “Booster Gear”? Tôi không bao giờ nghĩ rằng sẽ gặp người sở hữu Rồng Welsh tại một đất nước ở phía đông xa xôi như thế này.....”

Cả hai đều nhú lông mày lại.

“Cậu sẽ làm tổn thương chính mình nếu cậu thiếu chú ý đấy Issei-kun.”

Clash!

Kiba chém liên tục về phía Xenovia. Thánh kiếm và Quỷ kiếm va

chạm với nhau tạo nên những tia lửa. Xenovia cười tự mãn sau khi đỡ đòn tấn công của Kiba.

“Sacred Gear “Sword Rebirth” và “Boosted Gear”. Và cả “Twilight Healing” của Asia Argento nữa. Tất cả đều là Sacred Gear được cho là những thứ dị giáo đối với chúng tôi. Có lẽ các người trở thành quý là việc rất bình thường.”

“Sức mạnh của tôi là sức mạnh thù hận của các đồng đội cũ tạo nên, họ là những người đã bị giết chết trong sự nuối tiếc. Tôi sẽ đánh bại những người sở hữu Excalibur với sức mạnh này và sẽ phá hủy Excalibur đó.”

Như vậy, Kiba thề sẽ trả thù cho các đối tượng thử nghiệm đã bị giết trong dự án đó.

“Mình đến đây, Issei-kun.”

Irina xông vào và chém tôi. Nguy hiểm thật. Cô ấy chém tôi một cách nghiêm túc. Nếu tôi nhận phải nhát chém đó thì sẽ bị thương tổn rất nghiêm trọng, phải không? Một nhát trực tiếp là rất tệ. Thực sự rất tồi tệ.

“Tôi vẫn chưa xong đâu.”

Tôi vẫn đang gia tăng sức mạnh của mình trong khi né katana của cô ấy.

[Boost!!]

Dòng sức mạnh chảy trong cơ thể của tôi. Bây giờ sức mạnh đó đã tăng gấp đôi một lần nữa. Nhưng tôi vẫn còn thiếu sức mạnh để đánh lại cô ấy. Tôi nên tăng bao nhiêu đây?

Chết tiệt! Tôi không có nhiều kinh nghiệm và đây là lần đầu tôi chiến đấu với một Thánh kiếm.

Tôi sẽ tiếp tục né và tấn công sau khi đã gia tăng sức mạnh của mình nhiều nhất có thể.

Tình hình ngày càng đi xuống thế này thì tôi sẽ phải sử dụng nó nếu không thể giữ bình tĩnh được nữa. Không, sẽ là một sự lãng phí nếu không sử dụng nó trong trận đấu này.

Tôi sẽ sử dụng “Dress Break” nếu có cơ hội. Một trong những kỹ năng tối thượng của tôi. Một sức mạnh thổi bay quần áo của phụ nữ

bằng cách sử dụng sức mạnh ma thuật đã được gia tăng. Irina biểu hiện một khuôn mặt đáng ngờ.

“..... Một khuôn mặt dâm dăng. Cậu đang nghĩ gì vậy?”

Fufufu. Tôi sẽ được nhìn thấy cô khỏa thân sớm thôi.

“..... Hãy cẩn thận. Issei-senpai có khả năng thổi bay quần áo của phụ nữ mà anh ấy chạm vào.”

Koneko-chan? Tại sao lại tiết lộ tuyệt chiêu của tôi với kẻ thù? Koneko-chan nói và nhìn tôi với đôi mắt nổi loạn.

“..... Kẻ thù của tất cả phụ nữ. Anh là đồ tồi tệ nhất.”

“Aaah. Những lời đó thật là phũ phàng, Koneko-chan.”

“Thật là một tuyệt chiêu hèn hạ. Aaa, xin Chúa. Hãy tha thứ cho kẻ hư hỏng tội lỗi này.”

Irina buồn bã trong khi cầu nguyện.

“Đừng có nhìn tôi với đôi mắt thương hại đó.”

“..... Anh là người tồi tệ nhất.”

Xin lỗi Koneko-chan vì sự dâm tặc của tôi.

“Issei-san. Nếu cậu thêm muốn cơ thể của phụ nữ đến thế, cậu có thể nói điều đó với mình..... Mình sẽ không ngại hy sinh cơ thể của mình cho cậu đâu.”

Tự nguyện hi sinh. Đúng như mong đợi từ một cựu tín đồ, Asia-san. Nhưng không phải là cô vừa nói điều gì đó rất táo bạo sao?

“Tôi nhìn thấy. Có một lượng lớn sự thèm khát tình dục từ hân. Tôi nghĩ rằng đó là một hành động phù hợp cho một con quỷ có lòng tham to lớn đến như vậy.”

Xenovia nói và thở dài. Nhưng cô ấy đang nhìn tôi với đôi mắt khinh bỉ.

“Tôi xin lỗi.”

Tôi không biết tại sao nhưng Kiba lại xin lỗi cô ấy. Không cần phải xin lỗi, tên gốc. Tại sao tôi là người duy nhất bị đối xử như thế này?

Kiba tạo ra thêm một thanh Quỷ kiếm và giữ nó. Bây giờ, cậu ấy đã có hai thanh kiếm và lao về phía Xenovia.

“Trở lại trận đấu nào. Đốt cháy. Đóng băng. “Flare Brand” và “Freeze Mist”.”

Một thanh Quỷ kiếm tạo ra một cơn lốc lửa và thanh còn lại tạo nên một dòng không khí lạnh và sương trắng.

Kiba là một “Mã”. “Mã” có ưu điểm là tốc độ. Cậu ấy đang tấn công với tốc độ như của Chúa. Nhưng Xenovia né được các đòn tấn công của Kiba đến từ mọi phía với sự di chuyển nhẹ nhàng.

“Quân “Mã” có tốc độ di chuyển rất nhanh cùng với cả thanh Hỏa và Băng Quỷ kiếm. Nhưng cậu quá ngây thơ.”

KACHING!

Một nhát chém duy nhất của Xenovia đã biến hai thanh Quỷ kiếm của Kiba thành bụi.

“.....!”

Kiba không nói nên lời vì thanh Quỷ kiếm của mình đã bị phá hủy chỉ với một nhát chém duy nhất. Một sức mạnh hủy diệt ghê gớm. Vây ra, đó là Thánh kiếm.

“Thanh kiếm của tôi là Thánh kiếm của sự hủy diệt. Nó có thể phá hủy mọi thứ.”

Xenovia xoay thanh kiếm. Sau đó, cô giơ nó lên và cắm xuống đất.

DOOOOOOOOOOOOOOOON!

Đột nhiên nơi tôi đang đứng rung lắc dữ dội và mặt đất kêu lên ầm ầm. Tôi mất thăng bằng và quỵ xuống. Tôi không thể đứng lên. Có một đám mây bụi bao phủ khắp nơi và bay vào mặt tôi. Khạc! Khạc! Tôi lau bụi bẩn khắp mặt mình và phun nó ra từ trong miệng.

.....! Tôi không thể tin vào mắt mình khi sân tập đã... Một cái hố to? Có một cái hố lớn tại nơi Xenovia đã đặt thanh kiếm xuống. Đừng nói với tôi rằng nó được tạo ra bằng cách đó? Chỉ với một cú đâm của thanh kiếm đó ư? Khi Xenovia đâm thanh kiếm xuống đất, có lẽ cô ấy đã không sử dụng quá nhiều sức mạnh.

“Đây là Excalibur của tôi. Nó có thể phá hủy bất cứ thứ gì cản đường của nó. Từ “Excalibur” không được dùng để đùa đâu.”

... “Excalibur của sự hủy diệt”. Sức mạnh hủy diệt đó ở một đẳng cấp khác. Ngay cả khi không phải là thanh Quỷ kiếm của Kiba thì nó cũng sẽ phá hủy mọi thứ. Nhìn thấy vậy, Kiba tỏ ra chua chát.

“..... Một sức mạnh hủy diệt ghê gớm khi nó chưa phải là thanh Excalibur toàn vẹn thực sự. Vậy tiêu diệt tất cả bảy thanh kiếm sẽ là một con đường đầy gian nan.”

Đôi mắt Kiba vẫn không rời đi lòng căm thù. Cậu ấy đang cố gắng để phá hủy tất cả bảy thanh kiếm.

Bạn biết đó, một thanh kiếm thôi đã mạnh mẽ như thế rồi. Tôi nghĩ rằng phá hủy nó sẽ rất khó khăn ngay cả với Kiba.

Thực sự tôi đã rất chán nản với thế giới này khi có nhiều người mạnh hơn chúng tôi.

[Boost!!]

Lần tăng thứ ba.

“Hừ. Người tôi dính đầy đất vì cô đã phá hủy mặt đất đấy, Xenovia.”

Irina lau bụi bẩn khắp người trong khi phàn nàn.

“Nhưng đây là lúc để giải quyết chuyện này.”

Irina chỉ kiếm về phía tôi và lao tới. Quá nhanh. Cô ấy tiếp cận chỗ tôi đang đứng ngay lập tức. Dù cô ấy không nhanh như Kiba nhưng cô ấy chắc chắn nhanh hơn tôi.

Tôi nên làm gì đây? Tôi có nên ngừng thúc đẩy sức mạnh và bắt đầu tấn công không?

Kể cả khi cô ấy không có ý định giết tôi thì tôi vẫn sẽ mất sức lực khi né các đòn tấn công. Ít nhất tôi phải có khả năng để kịp phản ứng với chuyển động của đối thủ.

Nhưng tôi không chắc nó đủ để đánh bại cô ấy. Tôi không thể kích hoạt Sacred Gear lần thứ hai. Bởi vì cô ấy sẽ không cho tôi thời gian để làm thế.

Tôi nên cảnh giác với Excalibur và tấn công một người bình thường như cô ấy. Ngay cả khi vũ khí của cô ấy rất nguy hiểm nhưng bản thân cô ấy thì không. Nó có thể là một cách nghĩ tiêu cực, nhưng tôi phải đặt cược vào nó.

“Cậu làm rất tốt và né tránh rất tuyệt. Có vẻ như chủ của cậu đã đào tạo cậu rất tốt.”

“Vâng. Chủ nhân đã nghiêm khắc đào tạo tôi. Nhờ vậy, tôi có thể theo kịp với những người mạnh hơn mình. Giống như thế này.”

[Boost!!]

Lên nào Boosted Gear!

[Explosion!!]

Với sức mạnh mà tôi đã gia tăng này giờ, tôi dừng thúc đẩy và chiến đấu. Nếu không dừng sự gia tăng thì sức mạnh sẽ mất cân bằng và trở về số không.

HEARTBEAT!

Dòng sức mạnh chảy khắp cơ thể tôi. Đó là lần tăng thứ tư và tôi có thể cho cô ấy nhận lấy chiêu này. Nếu mọi việc suôn sẻ thì có thể thổi bay quần áo của cô ấy.

Vâng, tôi không quan tâm đến nó là một kỹ thuật hèn hại. Không có gì là không thể, tôi đã vượt qua sự huấn luyện như địa ngục và đã chiến đấu chống lại Phoenix.

Tôi chắc chắn sẽ lột đồ cô ấy. Tôi nghĩ chắc chắn cần phải sử dụng đến “Dress Break”. Tôi tiến về phía Irina khi có đủ sức mạnh ma thuật để thổi bay quần áo của cô ấy.

“Xin lỗi.”

“Dâm tặc.”

Irina né tôi như bảo vệ mình khỏi một tên quấy rối. Chi. Cô ấy nhanh quá. Nhưng tôi sẽ không từ bỏ. Tôi không quan tâm ngay cả khi mình là một kẻ hư hỏng. Tôi sẽ sống thật mạnh mẽ.

“Vẫn chưa xong đâu.”

Tôi bắt đầu theo kịp với những chuyển động của Irina. Bên phải. Không, bên trái. Chắc vì sự ham muốn sử dụng kỹ năng “Dress Break”, cho nên tôi có thể nhìn thấy nơi cô ấy sẽ né đến.

“Issei-kun đang chuyển động tốt hơn nhiều so với bình thường.”

“..... Sự dâm tặc của Issei-senpai tăng bao nhiêu thì sẽ làm tăng khả

năng của anh ấy bấy nhiêu.”

Akeno-san và Koneko-chan bình luận. Cả hai đều ngạc nhiên và bị sốc trước “sức mạnh đậm tặc” của tôi.

Xin lỗi, chỉ vì tôi là một người đậm dục. Nhưng không ai có thể ngăn cản được khi tôi đã bật chế độ lột đồ con gái. Và cuối cùng, tôi đã bắt kịp Irina.

“Cái gì. Cậu bắt kịp mình ư?”

Irina có vẻ ngạc nhiên. Fufufu. Đừng đánh giá thấp sức mạnh của một tên đậm tặc. Tôi bắt được cô rồi. Tôi sẽ làm việc đó bây giờ và sẽ được nhìn thấy ngực của cô.

Tôi rút ngắn khoảng cách và đưa tất cả các ngón tay ra phía trước gương mặt đậm dê của mình. Sau đó, tôi nhảy về phía cô ấy như là đang bơi. Itadakimasu!

Nhưng ... Trước khi tôi đến thì Irina cúi xuống. C ... cái gì ...? Tôi không thể dừng cơ thể lại và bay qua Irina. Sau đó, tiến thẳng đến chỗ Asia và Koneko-chan...

Hơ, chạm rồi. Tay tôi chạm vào vai hai người họ. Và sau đó...

Đồ của Asia và Koneko-chan bị thổi bay. Vâng, kể cả đồ lót... Cả hai đều đã khỏa thân. Dress Break đã thành công rực rỡ. Bộ ngực đang phát triển của Asia và ngực loli của Koneko-chan hoàn toàn được phô

bây trước mắt tôi.

Máu tuôn ra từ mũi tôi. Cảm ơn rất nhiều. Không, ý tôi không phải thế. Mà là ...

“Không.”

Asia rất xấu hổ và che đi cơ thể của mình. Xin lỗi Asia. Nhưng cô có cơ thể rất đẹp và nó vẫn cân đối như mọi khi. Onii-chan đang rất mong đợi vì bộ ngực trông như vẫn còn đang phát triển.

Mặt khác, Koneko-chan không có cảm xúc nào nhưng cơ thể lại bắt đầu rung dữ dội và giơ nắm đấm lên. Thôi xong...

“Ko ... Koneko-chan. Em hiểu nhầm rồi. Đây là một tai nạn. Nhưng kỹ năng này đã hoạt động tốt đó chứ. Anh nghĩ rằng ngực nhỏ cũng tuyệt mà. Hở? Mình đang nói gì vậy nhỉ? Không phải vậy đâu. Đó là do Shidou Irina đã né nó. Anh không nhắm vào em và Asia đâu. Nh... Nhưng cảm ơn rất nhiều. Anh cảm ơn hai người trong tình huống này...”

“... Tên đại dâm tặc...”

BANG!

“Gufuuuu!”

Tôi nhận trọn một cú đấm thẳng vào bụng và cơ thể tôi bắt đầu trở nên kì lạ. Uwaaaaa! Tôi đang bay.

Khi rớt xuống đất một cách dữ dội thì tôi vẫn tiếp tục lăn dài trên mặt đất Ho! Một cú đánh cực mạnh ... Tôi đau đớn đến nỗi không thể đứng dậy được nữa.

POKE POKE.

Irina chọt tôi.

“Issei-kun, còn sống chứ? Mình nghĩ rằng đó là sự trừng phạt của Chúa dành cho cậu. Với lần này, cậu phải biết rằng cần niệm phong cái kỹ năng biến thái đó, đúng không?”

“..... Không Đó là một kỹ năng được tạo ra bằng tất cả tài năng và ma thuật của tôi..... Tôi sẽ tiếp tục thổi bay đồ của con gái... Tôi đã có một thời gian khó khăn khi phải lựa chọn giữa kĩ năng này và kĩ năng nhìn xuyên qua quần áo.....”

Tôi từ từ đứng dậy và tạo một lập trường chống lại Irina.

“Tôi sẽ tiếp tục chiến đấu cho đến khi có thể thổi bay đồ con gái chỉ với một cái nhìn.”

Tôi nâng cao tinh thần và tiến về phía Irina.

“Chiến đấu vì lý do bản thủ như thế. Não của cậu chắc có vấn đề rồi.”

“Shidou Irina. Ham muốn chính là nguồn sức mạnh. Đó là chân lý.”

“A-men. Xin Chúa. Hãy cho con mượn sức mạnh để chém chết con quỷ dâm tặc này.”

Irina cầm thanh Thánh kiếm của mình và tiến nhanh đến chỗ tôi.

Khi Irina đang cố chém liên tiếp về phía tôi thì tôi hạ người xuống để có thể đá và làm cho cô ấy ngã xuống từ bên dưới.

Nhưng Irina nhận thấy điều đó và nhảy lên. Tôi đập lên mặt đất và nhanh chóng nhảy theo. Đây là cú đâm của tôi.

SWING!

Cú đâm của tôi trượt qua cằm của Irina thì mắt cô ấy đánh lại. Sau đó, Cô ấy vung thanh katana sang một bên nhưng tôi nhảy về phía sau để tránh nó. Irina nhìn tôi với vẻ mặt bất ngờ.

“..... Mình xin lỗi. Hình như mình đã đánh giá thấp về cậu. Cậu di chuyển rất tốt.”

Mặt Irina trở nên nghiêm túc. Ồ, tôi có thể giành chiến thắng không? Đó là những gì tôi nghĩ, nhưng.....tôi ngã xuống mặt đất..... Cái gì vậy? Tôi cảm thấy sức mạnh đang thoát ra khỏi cơ thể mình. Tôi vẫn có thể di chuyển nếu chịu đựng được cơn đau này. Nhưng lần này khác hẳn. Tôi thực sự không còn đủ sức nữa..... Chết tiệt... Chuyện gì đang xảy ra.....

Khi tôi nhìn xuống bụng, có khối bốc ra từ đó. Thánh kiếm đã gây ra điều này ư? Khi nào? Tôi đã bị chém trúng lúc nãy sao? Nó chỉ mới lướt qua và tôi đã trở nên như thế này

“Đây là thương tổn do Thánh kiếm gây ra. Kể cả sức mạnh cùng với sự tồn tại của Ác quỷ và Thiên thần sa ngã cũng sẽ bị xóa bỏ nếu nhận thương tổn từ Thánh kiếm. Nếu nó sâu hơn một chút thì cậu đã tiêu rồi.”

Nó chỉ là một vết thương ngoài da. Làm sao có thể khiến tôi mất nhiều sức mạnh như thế?

[Reset!]

Thời gian kích hoạt Boosted Gear đã hoàn tất. Tôi bị mất đi sức mạnh đã được gia tăng trong cơ thể. Sức mạnh của tôi trở lại bình thường. Làm sao có thể như thế?

“Nếu tiếp tục gia tăng sức mạnh thì cậu chắc chắn đã né được đòn tấn công đó. Chúng ta có thể đã có một trận đấu cân bằng. Cậu thua vì sử dụng Sacred Gear một cách bất cẩn mà không biết sự khác biệt giữa thực lực giữa cậu và đối phương. Một sai lầm nhỏ có thể dẫn đến một kết quả xấu trong một trận chiến lớn.”

..... Chết tiệt. Thật vô dụng. Cơ thể của tôi không thể di chuyển được nữa..... Tôi đã thua sao? Tôi giống như một thằng ngốc trước mặt Hội trưởng và Asia? Thật đau khổ.

“Haaaaaaaaaaa!”

Kiba hét lớn và cố gắng tạo nên một cái gì đó trong tay. Nó biến thành hình dạng của một thanh kiếm, nhưng

“Sức mạnh hủy diệt của Thánh kiếm hay sức mạnh hủy diệt Quỷ kiếm. Chúng ta sẽ xem cái nào mạnh hơn.”

Một thanh kiếm khổng lồ toát ra vẻ đáng sợ xuất hiện trên tay của Kiba. Kiba giữ nó bằng cả hai tay. To thật. Nó dài hơn cả Kiba. Chắc phải hơn hai mét.

Sau đó, cậu ấy vung nó lên và nhát chém gần chạm vào Xenovia.

Nhưng cô ấy thở dài như thể rất thất vọng.

“Thật xấu hổ. Cậu đã thực hiện một quyết định sai lầm.”

GACHIN!

Âm thanh dữ dội của kim loại chạm vào nhau. Một mảnh lớn của thanh kiếm bay lên bầu trời. Thanh kiếm của Kiba đã bị phá vỡ. Excalibur của Xenovia đã phá hủy Quỷ kiếm của Kiba một cách dễ dàng.

“Vũ khí của cậu là sự đa dạng của các thanh kiếm, cậu có thể tạo ra Quỷ kiếm và có tốc độ thật tuyệt vời. Nhưng cậu sẽ cần rất nhiều sức mạnh để cầm một thanh kiếm khổng lồ như thế và cái tốc độ mà cậu tự hào sẽ mất đi. Cậu đang tìm kiếm một sức mạnh hủy diệt ư? Từ phong cách chiến đấu của cậu thì đó là thứ không cần thiết. Cậu có biết điều đó không?”

BANG!

Cán của Thánh kiếm đánh vào bụng của Kiba. Đó là một chiêu đơn giản nhưng nó tạo ra một làn sóng xung kích. Vậy là, ngay cả khi một đòn tấn công bằng cán cũng có sức mạnh hủy diệt.

“Gaha!”

Kiba ngã xuống mặt đất và nôn ra máu.

“Cho dù đó không phải là một nhát chém, nhưng cú đánh vừa rồi cũng đủ làm cậu nằm đó một lúc.”

Xenovia trừng mắt nhìn Kiba và quay đi.

“..... Ch chờ đã.”

Kiba đưa tay về phía cô ấy, nhưng tất cả mọi người ở đây biết rằng trận đấu đã kết thúc.

Akeno-san giải phong ấn. Hào quang màu đỏ bao phủ khu vực đã biến mất. Trận đấu kết thúc.

“Senpai, tôi khuyên cậu nên chiến đấu tỉnh táo hơn vào trận chiến của chúng ta vào lần sau. Rias Gremory, tôi tin chuyện cô nói trước đó. Ngoài ra, cô nên huấn luyện đầy tớ của mình nhiều hơn. Phong cách chiến đấu của họ có vấn đề đấy.”

Kiba nhìn chăm chăm vào Xenovia với sự hận thù. Nhưng Xenovia nhìn vào tôi.

“Tôi sẽ cho cậu biết điều này. “Rồng Vanishing” đã thức tỉnh.”

..... Cô ấy vừa nói gì vậy?

“Cuối cùng hai người sẽ gặp được nhau, nhưng tình trạng hiện tại thì cậu sẽ không bao giờ giành chiến thắng.”

Xenovia chỉ nói vậy và nhặt đồ của mình lên.

“Đợi tôi với Xenovia. Thì nó là như vậy đó, Issei-kun. Hãy nói cho mình biết cậu muốn nhận sự phán xét bất cứ khi nào nhé. Amen.”

Shidou Irina giữ cây thánh giá và nháy mắt với tôi. Sau đó, cô rời khỏi.

Hội trưởng nhắm mắt lại. Tôi chắc rằng cô ấy cảm thấy không được tốt. Cuối cùng, Kiba và tôi đã bị đánh bại tơi tả.

Phần 8

“Cậu không sao chứ?”

Asia đặt tay lên bụng và chữa vết thương cho tôi bằng Sacred Gear. Asia đang mặc một bộ đồng phục dự phòng ở đây nhà cũ. Cô ấy mặc nó là do tôi đã thổi bay đồ của cô trước đó.

Ánh sáng ấm áp màu xanh lấp lánh từ tay Asia bao quanh và chữa lành vết thương cho tôi.

“Mình đã để cậu thấy sự xấu xa của mình, Asia.”

Tôi cười và nói với Asia nhưng cô ấy lắc đầu.

“Mình mừng là cậu chỉ bị thương nhẹ sau khi bị chém bằng Thánh kiếm. Mình đã rất lo lắng khi nghĩ rằng Issei-san sẽ biến mất.”

Aaah! Tôi lại làm cho Aria lo lắng nữa ư? Tôi đã làm cho cô ấy lo lắng quá nhiều rồi.

“Mình xin lỗi vì đã thổi bay quần áo của cậu.”

Tôi thật lòng xin lỗi. Dù cô ấy nghĩ thế nào về nó thì đó là lỗi của tôi. Nhưng Asia mỉm cười.

“Đó là kế hoạch Issei-san nghĩ ra, phải không? Mình không để tâm tới việc Issei làm nó với mình đâu.”

...Híc. Mặt tôi nóng lên. Asia, cô đã tin tưởng tôi quá nhiều. Nhưng cô biết không, Asia, tôi chẳng nghĩ gì khác ngoại trừ việc thổi bay đồ của con gái. Aaah. Nụ cười của Asia thật chói sáng...

“.... Anh có thể đã thắng nếu gia tăng sức mạnh của Sacred Gear lần nữa.”

Koneko-chan nói trong khi đang bóp vai cho tôi. Nó đau quá, đau quá, Koneko-chan. Cô ấy cũng mặc bộ đồng phục như Asia. Nhưng đây là lần đầu tiên tôi nghe cô ấy nói thứ gì như thế. Quan hệ giữa chúng tôi đã tiến triển thêm một chút rồi.

“....Không biết có phải là do anh thiếu luyện tập và thiếu kinh nghiệm chiến đấu thực tế hay không nữa.”

Aaa! Cô ấy bắn trúng tim đen của tôi. Xin lỗi, tôi là một tên biến thái.

“Chờ đã. Yuuto!”

Tôi nghe tiếng của Hội trưởng. Khi tôi nhìn về phía đó thì thấy Kiba đang cố bỏ đi và Hội trưởng đang nổi giận. Cái gì thế...? Kiba định đi đâu ư?

“Chị sẽ không tha thứ cho em nếu em bỏ đi. Em là “Mã” của nhà Gremory. Chị sẽ gặp rắc rối nếu em biến thành kẻ “lưu vong”. Đừng lại ngay lập tức.”

“...Em có thể chạy khỏi đó là nhờ vào các đồng đội cũ. Vì thế, em phải đặt sự nuối tiếc của họ vào những thanh Quỷ kiếm của mình.”
Nói xong Kiba biến mất.

“Tại sao... Yuuto...”

Tôi không thể nhìn vào khuôn mặt buồn bã của Hội trưởng. Ngay lúc đó tôi đã có một quyết định.

Phần 9

“Aaaa. Có lý do gì mà gọi tôi ra thế?”

Ngày nghỉ hôm sau.

Tôi gọi cho Saji, quân “Tốt” của Chủ tịch đến trước nhà ga, Saji trông có vẻ bơ phờ. Tôi liên lạc được với Saji là nhờ Hội trưởng.

“.....Saji-senpai hỏi đúng đó. Hai anh đang định làm gì vậy?”

Koneko-chan đang giữ lấy tay áo tôi và không chịu buông ra. Tôi tình cờ gặp cô ấy khi đang đến gặp Saji ở trước nhà ga.

Tôi cố gắng chạy trốn nhưng bị bắt lại một cách dễ dàng. Như mọi khi, tôi luôn thua về thể chất so với một cô gái loli dễ thương. đành chịu vậy thôi.

Cô ấy có vẻ không thích việc tôi chạy trốn khi vừa thấy mặt của mình. Vì vậy, cô ấy không ngừng theo dõi tôi.

Có lẽ là do ác cảm vì tôi đã thổi bay đồ của cô ấy mấy ngày trước đó.

Lý do tôi gọi Saji. Đó là... Tôi ho một tiếng rồi sau đó nói cho hai người họ nghe.

“Tôi định yêu cầu Shidou Irina và Xenovia cho phép tôi cùng phá hủy Thánh kiếm Excaliburs.”

Không chỉ Saji, kể cả Koneko-chan cũng tròn xoe mắt và há hốc mồm.

Life 3: Kế hoạch phá hủy Thánh kiếm!

Phần 1

“Khôngggggggggggggg! Tôi sẽ về nhà.”

Trong khi Saji đang la hét và tìm cách chạy trốn thì Koneko-chan cố giữ cậu ấy lại.

Trước đó, tôi đã đề nghị kế hoạch phá hủy Excalibur thì Koneko-chan đã suy nghĩ và gật đầu đồng ý. [Em cũng sẽ giúp. Đó là vì Yuuto-senpai, phải không?] Đúng như mong đợi từ Koneko-chan.

“Hyoudou. Tại sao lại là tôi chứ? Đó là vấn đề của nhóm cậu mà, phải không? Tôi là đầy tớ của nhà Sitri nên tôi không thể dính dáng vào chuyện này. Điều đó là hoàn toàn không nên.”

Saji khóc lóc và kể lể.

“Đừng nói thế, Saji. Trong các Ác quỷ mà tôi biết thì chỉ có cậu là người sẽ sẵn sàng giúp đỡ tôi.”

“Vớ vẩn. Không đời nào tôi lại giúp cậu. Tôi sẽ bị Chủ tịch giết mất.”

Oooh, trên khuôn mặt cậu ấy hiện rõ sự sợ hãi. Chủ tịch chắc phải rất đáng sợ.

“Chủ nhân của cậu, Rias-senpai vừa nghiêm khắc vừa dịu dàng. Nhưng cậu thì biết gì chứ. Cậu biết Chủ tịch không? Cô ấy thì chỉ có nghiêm khắc mà thôi.”

Ừm. Hội trưởng rất nghiêm khắc nhưng cũng rất ân cần. Saji nói đúng không nhỉ? Chủ tịch rất nghiêm khắc, hừm. Điều đó cũng rất tốt cho cậu ấy.

Sau khi đã hạ quyết tâm thì cả ba chúng tôi cùng nhau đi tìm Shidou Irina và Xenovia trong thành phố.

“Này, Koneko-chan. Em đã biết là Kiba có một mối hận thù đối với Excalibur và cũng là một nạn nhân của “Dự án Thánh kiếm”, đúng không?”

Koneko-chan gật đầu với câu hỏi của tôi.

“Khi Irina và Xenovia đến gặp chúng ta, họ đã nói điều này. [Giáo hội đã quyết định phá hủy tất cả các thanh Excaliburs sẽ tốt hơn khi để

cho bọn Thiên thần sa ngã sử dụng chúng. Ít nhất, chúng tôi sẽ không để Excaliburs rơi vào tay của Thiên thần sa ngã.]”

“Vì vậy, nói cách khác thì họ phải phá hủy các thanh Excaliburs bị đánh cắp hoặc lấy lại chúng, đúng không?”

“..... Đúng thế.”

“Vì vậy, tôi nghĩ rằng chúng ta có thể giúp họ lấy lại chúng. Trong khi đó, Kiba sẽ trở thành nhân vật chính. Có ba thanh kiếm đã bị đánh cắp, thế nên họ sẽ không bận tâm nếu chúng ta lấy hoặc phá vỡ một trong số chúng.”

“..... Anh muốn Yuuto-senpai vượt qua nỗi ám ảnh về Excalibur và thực hiện mong ước của anh ấy, phải không?”

Đúng vậy. Tôi gật đầu với một nụ cười. Nếu điều đó có thể thì Kiba sẽ hoàn thành việc trả thù của mình và mọi thứ sẽ trở lại như trước. Sau đó, cậu ấy sẽ tiếp tục làm công việc của Ác quỷ cùng chúng tôi với một nụ cười vui vẻ. Đó là những gì tôi nghĩ.

“Kiba muốn giành chiến thắng trước Excalibur và trả thù cho đồng đội cũ của mình. Còn Xenovia và Irina thì muốn lấy lại Excaliburs từ tay Thiên thần sa ngã ngay cả khi phải phá hủy chúng. Chúng ta có cùng một mục tiêu. Những gì còn lại là xem hai người họ có đồng ý với những Ác quỷ chúng ta hay không.”

“..... Có vẻ sẽ rất khó khăn.”

“Hừm, đúng.”

Gióng như Koneko-chan vừa nói. Thực sự là khả năng xảy ra điều này không cao. Và cũng.....

“..... Đây là một bí mật đối với Hội trưởng và tất cả các thành viên khác.”

Đúng. Như cô ấy nói, chúng tôi không thể để Hội trưởng và Akeno-san biết điều này. Hội trưởng chắc chắn sẽ không đồng ý.

[Ngay cả khi đó là vì lợi ích của Yuuto thì chúng ta cũng không thể hợp tác những vấn đề liên quan đến Thiên thần.]

Đó là những gì mà Hội trưởng sẽ nói. Cô ấy là một Ác quỷ cấp cao và sẽ không có ngoại lệ nào trong tình huống như thế này. Khi tôi đi giải cứu Asia thì Hội trưởng cũng đã phản đối.

Tôi cũng phải giữ bí mật này với Asia vì cô ấy là loại người không thể che giấu điều gì cả và cô ấy sẽ thành người xấu nếu nói dối.

“..... Khi chúng ta đến nói chuyện với họ thì rất có thể sẽ dẫn đến một cuộc chiến, thậm chí nó còn làm tăng sự căng thẳng giữa hai bên tòi tệ hơn nữa.”

Nếu điều đó xảy ra, mọi chuyện sẽ chấm hết. Tôi phải làm một cái gì đó khi đã mạo hiểm cả cuộc sống của mình. Uoooo, tôi có thể chết.....

“Vì vậy, hai người nên ở lại cùng tôi, Koneko-chan và Saji. Hai người có thể bỏ chạy nếu nó trở nên nguy hiểm.”

“Hãy để tôi đi ngay bây giờ. Điều này thật tồi tệ. Tôi sẽ bị Chủ tịch giết nếu phá hủy các thanh Excaliburs mà không được sự cho phép của cô ấy. Cô ấy chắc chắn sẽ tra tấn tôiiiiiiiiiiii!”

Nào, nào, đừng khóc và hãy trở nên thân thiết với tôi hơn. Cậu có thể chạy đi nếu mọi việc trở nên nguy hiểm mà.

“Có thể việc đàm phán sẽ thành công. Nếu điều đó xảy ra, tôi muốn hai người giúp tôi.”

“Uwaaaaaa! Đồ vô trách nhiệm. Tôi sẽ chết. Tôi chắc chắn sẽ chết.”

Cậu nói đúng. Nhưng không có bất kỳ nam Ác quỷ nào mà tôi có thể nhờ giúp đỡ ngoài cậu. Tôi trông cậy vào cậu, Saji.

“Em sẽ không bỏ chạy vì đồng đội của chúng ta.”

..... Koneko-chan nói điều đó với tôi bằng ánh mắt mạnh mẽ. Cô gái này... Không có vấn đề gì về câu nói đó vì cô ấy luôn mạnh mẽ từ bên trong. Cô có một tinh thần quả cảm trong trận đấu với Phoenix. Tôi nghĩ rằng tình cảm của cô ấy đối với đồng đội rất đậm sâu.

20 phút sau khi tìm kiếm khắp thị trấn. Thật khó khăn để tìm thấy hai người phụ nữ mặc áo dài trắng trong một nhiệm vụ bí mật.....

“Xin hãy ban phước lành cho con chiên lạc loài này.”

“Xin hãy rủ lòng nhân ái thay mặt Chúa trên thiên đàn.”

Và chúng tôi đã dễ dàng tìm thấy họ. Có hai cô gái mặc áo dài trắng đang cầu nguyện trên đường. Wow. Họ đang đứng đó. Có vẻ như cả hai đang gặp chút rắc rối. Người đi bộ qua lại nhìn họ với ánh mắt kỳ lạ.

“Sao lại như thế này? Đây là thực tại ở một quốc gia phát triển như Nhật Bản ư? Đó là lý do tại sao tôi chẳng thích đất nước không có niềm tin vào chúng ta.”

“Đừng nói thế, Xenovia. Chúng ta đã mất tất cả số tiền. Vì vậy, phải dựa vào tấm lòng từ thiện từ những kẻ dị giáo. Nếu không làm thế thì chúng ta sẽ không có đồ ăn, cô biết điều đó chứ? Aaaa, chúng ta thậm chí không thể mua được một ổ bánh mì.”

“Hừm. Mọi chuyện xảy ra vì cô đã mua bức tranh giả đấy.”

Xenovia chỉ vào một bức tranh, ở trên đó có một vị thánh được vẽ thật cầu thả. Cái quái gì vậy? Họ bị lừa đảo trong một cuộc triển lãm giả à?

“Cô đang nói gì vậy? Bức tranh này vẽ về một người trông giống như một vị thánh. Đó là điều mà những người trong cuộc triển lãm đã bàn tán về nó đấy.”

“Vậy cô có biết ai là người trong tranh không? Tôi chắc chắn là không.”

Người trong tranh trông giống như một người nước ngoài, ông ta mặc quần áo bản hàn và có một cái gì đó trên đầu. Trên nền tranh, có một thiên thần nhỏ đang lơ lửng trên không với một cây kèn.

“..... Tôi nghĩ rằng đó là..... Thánh Peter....?”

“Đừng ngu ngốc. Thánh Peter sẽ không như thế này.”

“Không, ngài ấy phải trông như thế này. Tôi chắc chắn về điều đó.”

“Aaa, tại sao một người như cô lại trở thành cộng sự của tôi..... Chúa, đây là một thử thách phải không?”

“Này đừng làm mất tinh thần thế chứ. Cô sẽ chán nản khi mất tinh thần đấy.”

“Im đi. Đó là lý do tại sao những người theo đạo Tin Lành được gọi là dị giáo. Cô có niềm tin khác với những người Công giáo chúng tôi. Đạo tin lành thể hiện sự tôn trọng quá đáng với các vị thánh.”

“Cái gì? Có gì sai nào. Người Công giáo vẫn tuân theo luật lệ cũ kỹ đấy thôi.”

“Cô nói cái gì đấy, kẻ dị giáo?”

“Cô nói cái gì đấy, kẻ dị giáo?”

Hai người họ bắt đầu tranh cãi bằng cách đập đầu vào nhau.....

RUMBLE.

Sau đó, chúng tôi nghe thấy tiếng bụng của hai người kêu lên mặc dù đang ở khoảng cách khá xa họ. Cả hai người họ đã ngồi xuống đất với tiếng bụng kêu réo.

“..... Trước hết, chúng ta hãy làm điều gì đó để lấp đầy dạ dày đã. Hoặc nếu không nó sẽ là một vấn đề lớn khi đi lấy Excaliburs.”

“..... Cô nói đúng. Cô có muốn nhận được tiền từ những người dị giáo bằng cách đe dọa họ không? Tôi nghĩ chắc Chúa sẽ tha thứ cho chúng ta nếu đe dọa những người dị giáo.”

“Cô có kế hoạch tấn công các đền thờ hả? Hay cô có kế hoạch ăn cắp các hộp lễ vật họ dâng lên à? Không được làm một trong hai trò bẩn thỉu ấy. Hãy sử dụng thanh kiếm của chúng ta để biểu diễn. Đây là một hoạt động giải trí quốc tế ở mỗi quốc gia.”

“Đó là một ý tưởng tuyệt vời. Nếu có thể cắt trái cây với Excaliburs thì chúng ta có thể kiếm được tiền mặt.”

“Ừm, chúng ta không có trái cây. Nó chả giúp được gì cả. Chúng ta hãy cắt bức tranh đó.”

“Không được. Cô không thể cắt nó.”

Hai người họ bắt đầu cãi nhau lần nữa. Tôi đi về phía họ mặc dù tiếng cãi nhau của họ thật đau đầu. Thật đấy. Họ không giống như hai cô gái mà tôi đã tranh cãi trong phòng câu lạc bộ vài ngày trước.

Phần 2

“Ngon quá! Món ăn Nhật Bản ngon tuyệt.”

“Vâng, vâng. Chính là nó. Đây đúng là hương vị món ăn quê nhà.”

Tại một nhà hàng gia đình, Irina và Xenovia đang ngồm ngoàm các món ăn. Họ ăn nhiều kinh khủng. Đây có phải là những sát thủ được Giáo hội Kito Giáo gửi đến không?

Trước đó, họ nhìn chúng tôi với đôi mắt đói khát.

[Ừm... Ngay bây giờ, chúng tôi đang định đi ăn, vậy hai cô có muốn

đi cùng không?]

Khi tôi vừa hỏi, họ đồng thanh trả lời “muốn” ngay lập tức.

[Chúng con đã bán linh hồn của mình cho quỷ dữ.]

[Đây là vì hoàn thành sứ mệnh của chúng con.]

Họ đã nói như thế và cùng chúng tôi trên đường đến đây. Tôi đã lo lắng về tiền bạc của mình nhưng Koneko-chan nói sẽ cùng trả với tôi.

Tôi sẽ không phải là đàn ông nếu để cho một cô gái trả tiền. Đặc biệt, cô ấy lại là đàn em của tôi. Đó là những gì tôi muốn nói.

Nhưng sau khi nhìn thấy hai người họ ăn, tôi sẽ phải ở lại rửa chén trừ nợ nếu chúng tôi không trả cùng nhau. Đ... đây là vì câu lạc bộ. Vì nhóm của chúng tôi.

Kibaaaa chết tiệt! Tôi sẽ tính sổ tất cả những thứ này. Tôi chắc chắn sẽ bắt Kiba giới thiệu tôi với những cô gái nóng bỏng hâm mộ cậu ấy.

“Phiu. Giờ tôi bình tĩnh lại rồi. Đây là kết thúc của thế giới khi phải nhận sự giúp đỡ từ một con quỷ.”

Đó là những gì Xenovia nói.

“Này. Các người có nên nói những điều đó sau khi đã ăn no không hả?”

Tôi nói và cố kiềm chế những cảm xúc của mình. Tôi không thể nói bằng những lời mạnh mẽ. Vì nếu làm thế thì chúng tôi sẽ không thể thương lượng được với họ.

“Phiu. Cảm ơn cậu vì bữa ăn. Aaaa Chúa, xin hãy tha thứ cho những Ác quỷ này.”

Irina nói trong khi cầm cây thánh giá.

AUU!

Ngay lúc đó, tôi đã ôm đầu vì bị một cơn đau đầu ập đến. Điều tương tự cũng xảy ra với Koneko-chan và Saji. Có vẻ như những Ác quỷ chúng tôi bị đau đớn do Irina sử dụng thánh giá.

“À, mình xin lỗi. Mình đã làm điều đó mà không suy nghĩ.”

Irina mỉm cười với khuôn mặt dễ thương. Hai người họ trông giống như bishoujo nếu bạn nhìn họ một cách bình thường. Sau khi Xenovia uống một cốc nước và hít một hơi thật sâu thì cô ấy hỏi.

“Tại sao cậu lại đến gặp chúng tôi?”

Tôi không nghĩ rằng cô ấy sẽ đi thẳng vào vấn đề như vậy. À cũng đúng, không thể nào chúng tôi gặp họ một cách trùng hợp ngẫu nhiên như thế.

“Hai cô đến đây để lấy lại Excaliburs, đúng không?”

“Vâng. Chúng tôi đã nói với các người trước đây rồi mà.”

Có vẻ như hai người họ không tỏ ra thái độ thù địch gì cả. Chắc cũng do một phần vì họ vừa ăn xong, còn một phần do nhà hàng gia đình này không phải là địa điểm chiến đấu lý tưởng và thậm chí nếu chúng tôi tuyên chiến thì họ cũng tự tin sẽ đánh bại chúng tôi một cách dễ dàng.

“Tôi muốn giúp hai cô phá hủy các Thánh kiếm Excaliburs.”

Cả hai đều nhìn nhau và ngạc nhiên trước những lời nói của tôi.

GULP.

Tôi nuốt nước bọt và chờ đợi quyết định của họ. Wow. Thật là đáng sợ. Nếu họ từ chối chúng tôi thì mọi chuyện sẽ tồi tệ hơn. Nó có thể trở thành một cuộc chiến giữa Thiên thần, Thiên thần sa ngã và Ác quỷ.

Nghĩ kỹ lại thì nhiệm vụ phá hủy Excaliburs khá là quan trọng. Chẳng lẽ phá hủy chúng cùng sự giúp đỡ của Ác quỷ là một sự sỉ nhục với họ chăng? Tôi đang lo lắng về những điều như thế thì Xenovia mở miệng.

“Ừm. Nếu các người có thể phá hủy nó thì chúng tôi sẽ cho các người phá hủy một cây. Nhưng chắc chắn rằng danh tính của các người sẽ không được tiết lộ. Chúng tôi cũng không muốn cấp trên và kẻ thù nghĩ rằng chúng tôi đã liên minh với các người.”

..... Tôi há hốc mồm vì đã không nghĩ rằng cô ấy sẽ cho phép chúng tôi làm thế. Điều này ổn chứ? Cô ấy nghiêm túc không nhỉ? Đây là sự thực ư?

“Này Xenovia. Chắc không? Dù đó là Issei-kun nhưng cậu ta vẫn là

một Ác quỷ, cô có biết không?”

Irina đưa ra lời phản đối. Vâng, đó là phản ứng bình thường.

“Irina. Cho cô biết sự thật là nếu chỉ hai chúng ta thì sẽ rất khó khăn để lấy lại ba thanh Excaliburs và chiến đấu với Kokabiel.”

“Tôi biết điều đó. Nhưng...”

“Mục tiêu tối thiểu của chúng ta là phải phá hủy được ba thanh Excaliburs hoặc đem chúng trở về. Nếu thanh Excaliburs của chúng ta cũng bị đánh cắp thì chúng ta sẽ phá hủy chúng trước khi việc đó xảy ra. Ngay cả khi sử dụng phương án cuối cùng thì chúng ta chỉ có 30 phần trăm cơ hội sống sót trở về nhà an toàn.”

“Mặc dù vậy, tôi nghĩ rằng tỷ lệ thành công là đủ cao để đến đất nước này ngay cả khi chúng ta có hy sinh.”

“Ừm. Cấp trên đã giao nhiệm vụ và gửi chúng ta tới đất nước này. Nó gần như là một sự hy sinh.”

“Đó không phải là những gì mà những người chúng ta, những con chiên mong muốn hy sinh cho Chúa sao?”

“Tôi đã thay đổi ý kiến rồi. Niềm tin của tôi là linh hoạt. Vì vậy, tôi có thể hoàn thành nhiệm vụ một cách tốt nhất.”

“Cô... Tôi đã nghĩ về nó trong một thời gian dài nhưng đức tin của cô có một chút kỳ lạ.”

“Tôi sẽ không phủ nhận nó. Nhưng tôi nghĩ rằng bốn phận của chúng ta là hoàn thành sứ mệnh và trở về an toàn. Tôi sẽ sống và tiếp tục chiến đấu cho Chúa. Điều đó là sai ư?”

“..... Cô không sai. Nhưng...”

“Đó là lý do tại sao chúng ta sẽ không yêu cầu sự giúp đỡ của Ác quỷ. Thay vào đó chúng ta sẽ yêu cầu sự giúp đỡ từ một con Rồng. Cấp trên không nói chúng ta không được phép mượn sức mạnh của một con Rồng.”

Sau đó, Xenovia nhìn tôi. Rồng Cô ấy nói về tôi. Thứ đang sống trong cánh tay trái của tôi Sekiryuutei.

“Tôi không bao giờ nghĩ rằng mình sẽ gặp được Sekiryuutei ở một đất nước xa xôi như thế này. Ngay cả khi cậu biến thành một Ác quỷ thì tôi vẫn cảm nhận được sức mạnh của Rồng bên trong cậu. Nếu

truyền thuyết là có thật thì sức mạnh của cậu có thể tăng lên ngang bằng cả Maou, đúng không? Nếu có sức mạnh như một Maou thì cậu có thể phá vỡ Excaliburs một cách dễ dàng. Tôi nghĩ cuộc gặp mặt này là do Chúa sắp đặt.”

Xenovia hân hoan nói.

“C-Chắc chắn là cấp trên không nói chúng ta không được mượn sức mạnh của một con Rồng Nhưng cô nói những lời vô nghĩa gì thế. Đức tin của cô thật kỳ lạ.”

“Kỳ lạ cũng tốt đấy chứ. Nhưng, Irina. Cậu ấy là bạn thời thơ ấu của cô, phải không? Chúng ta hãy tin tưởng vào sức mạnh của một con Rồng cũng như tin tưởng vào cậu ấy.”

Irina trở nên im lặng trước những lời nói của Xenovia và bây giờ cô ấy có vẻ đã đồng ý chịu hợp tác với chúng tôi.

Ồ, ổn chứ? Có chắc không? Nhưng để đạt được sức mạnh như một Ma vương thì tôi cần phải tăng khả năng của mình nhiều hơn nữa.

Nhưng nếu tôi chuyển sức mạnh cực đại của mình cho Kiba thì cậu ấy có thể ngang ngửa hoặc thậm chí vượt qua cả Excalibur. Tôi chắc chắn về điều đó.

“Được rồi. Đàm phán thành công. Tôi sẽ cho hai cô mượn sức mạnh của Rồng. Và tôi có thể gọi đồng đội cho sự hợp tác này chứ?”

Tôi lấy điện thoại và gọi Kiba.

“..... Tôi hiểu tình hình rồi.”

Sau khi chờ dài thì Kiba nhấp một ngụm cà phê.

Trước đó, chúng tôi đã gọi Kiba đến nhà hàng gia đình.

[Mình đang ở cùng hai người sử dụng Thánh kiếm Excalibur và mình muốn cậu cũng đến đây, Kiba.]

Khi tôi nói thế, cậu ấy đến ngay mà không có bất kỳ sự thắc mắc nào.

“Nói thật, tôi cảm thấy không hài lòng khi những người sử dụng Thánh kiếm Excaliburs cho phép tôi phá hủy nó.”

“Thật là thô lỗ khi nói như thế. Nếu cậu là một “Ác quỷ lạc lối” thì tôi sẽ cắt cậu ra thành từng khúc một cách nhanh chóng.”

Kiba và Xenovia trừng mắt nhìn nhau. Đây, đây. Không nên đánh nhau trước khi có chiến lược hợp tác chứ.

“Vậy cậu vẫn giữ một mối ác cảm về “Dự án Thánh kiếm” và chống lại nhà thờ cùng Excaliburs.”

Ánh mắt Kiba sắc lại trước những lời nói của Irina.

“Đúng vậy.”

Cậu ấy trả lời với một giọng thấp và lạnh.

“Nhưng Kiba-kun. Nhờ có dự án nghiên cứu Thánh kiếm nên mới đem lại kết quả cho những người sử dụng Thánh kiếm sau này. Do đó, những người như Xenovia và tôi có thể đồng bộ hóa Thánh kiếm.”

“Cô có thể tha thứ cho họ khi họ đã giết hết những đứa trẻ thất bại trong thí nghiệm không?”

Kiba nhìn Irina bằng ánh mắt đầy thù hận. Việc làm của họ thật là độc ác và tàn nhẫn. Tôi nghĩ rằng đó là một hành động vô nhân đạo đối với những người tin vào Chúa. Irina hoàn toàn không biết phải trả lời thế nào thì Xenovia lên tiếng.

“Sự kiện trên cũng đã trở thành một vết nhơ của chúng tôi và mọi người cảm thấy ghê tởm về nó. Người phụ trách của dự án tại thời điểm đó được cho là có vấn đề với đức tin của mình. Vì vậy, ông ta bị buộc tội là dị giáo. Bây giờ, ông ta là một trong những người về phe Thiên thần sa ngã.”

“Về phe Thiên thần sa ngã sao? Tên của người đó là gì?”

Kiba hỏi Xenovia.

“..... Balba Galilei. Người đàn ông đó được gọi là “Genocide Archbishop”.”

Balba. Đó là tên kẻ thù của Kiba.

“..... Nếu đuổi theo các Thiên thần sa ngã thì tôi có thể bắt hắn.....”

Mắt của Kiba hiện lên một quyết tâm mới. Biết được mục tiêu cụ thể là một bước tiến lớn cho cậu ấy.

“Có lẽ tôi cũng nên chia sẻ vài thông tin. Vài ngày trước, tôi đã bị

một người sử dụng Excalibur tấn công. Lúc đó, hắn ta đã giết một Linh mục. Người đã bị giết chết có lẽ đến từ tổ chức của các cô.”

[!]

Tất cả mọi người đều ngạc nhiên. Tôi không bao giờ nghĩ rằng Kiba sẽ nhúng tay vào chuyện này trước chúng tôi. Tại sao cậu ấy lại im lặng trong suốt quãng thời gian đó chứ? Tôi chắc chắn cậu ấy còn nhiều bí mật hơn nữa.

“Tên của hắn ta là Freed Zelzan. Cái tên này rất quen thuộc phải không?”

Freed! Linh mục chết tiết! Tôi nhớ hắn ta rất rõ. Hắn ta là tên Linh mục điên rồ trong vụ việc của Asia lúc trước. Hắn ta vẫn còn ở trong thành phố này hả? Đôi mắt của Xenovia và Irina thay đổi trước lời nói của Kiba.

“Tôi hiểu rồi. Chính là hắn.”

“Freed Zelzan. Cựu Thầy trừ tà của Vatican. Hắn là một thiên tài và trở thành một chuyên gia trừ quỷ ở tuổi 13. Hắn đã có rất nhiều chiến công to lớn vì liên tục loại bỏ những Ác quỷ và các con thú thần bí.”

“Nhưng hắn ta đã làm một cách quá mức và thậm chí còn giết chết các đồng đội của mình. Ngay từ đầu, Freed chưa bao giờ có bất kỳ niềm tin nào hướng về Chúa. Điều duy nhất hắn có là bản năng chiến đấu và giết chóc. Hắn còn có một nỗi ám ảnh bất thường trong các trận chiến. Chỉ là vấn đề thời gian cho đến khi hắn ta bị buộc tội là dị giáo.”

Aaa. Vậy các người cũng đã có vấn đề với hắn ta. Tôi hiểu cái cảm giác đó.

“Thật vậy sao? Freed sử dụng thanh Excalibur bị đánh cắp để giết chết đồng đội của chúng tôi. Đây là cái giá phải trả vì nhóm xử lý đã không thể hạ hắn ta vào lúc đó.”

Xenovia nói với vẻ hận thù. Freed chắc chắn bị nhiều người ghét. Điều đó cũng phải thôi.

“Dù sao, chúng ta hãy chuyển sang chiến lược hợp tác.”

Xenovia lấy ra một cây bút và viết trên một tấm giấy nhỏ. Cô ấy đưa cho chúng tôi chi tiết liên lạc của mình.

“Nếu có điều gì xảy ra thì hãy gọi số này.”

“Cảm ơn. Chúng tôi cũng nên..... “

“Chúng tôi đã nhận được số của Issei-kun từ Oka-sama.”

“Thực chứ? Mẹ? Bà ấy đã cho nó mà không có sự cho phép của tôi?”

Mẹ cho số con trai của mình mà không cần sự cho phép của tôi.

[Tại sao con không gọi nó?]

Mẹ đã cho cô ấy số của tôi chắc do chúng tôi là bạn thời thơ ấu.

“Vậy thôi. Tôi sẽ trả cậu lại bữa ăn vào một thời điểm khác nhé, “Sekiryuutei” Hyoudou Issei.”

Xenovia đứng dậy sau khi nói điều đó.

“Cảm ơn về bữa ăn, Issei-kun. Hãy đối xử tốt với mình trong lần sau nhé. Thậm chí nếu cậu là một Ác quỷ thì Chúa cũng sẽ cho phép vì cậu đã mời mình một bữa ăn mà. Không sao khi đó là thức ăn.”

Irina cảm ơn và nháy mắt với tôi. Liệu có ổn với đức tin của cô ấy không? Sau khi hai người họ đi khỏi thì tất cả chúng tôi thở phào nhẹ nhõm.

Fuuuu. Mọi việc đã suôn sẻ. Tôi nghĩ đó là một kế hoạch liều lĩnh, nhưng nó đã được chấp nhận dễ dàng hơn tôi nghĩ.

Tôi cảm thấy ớn lạnh khi nghĩ rằng mình có thể sẽ bị Excalibur cắt ra làm hai nếu thất bại trong việc đàm phán.

Và có thể nó cũng sẽ là nguyên nhân dẫn đến cuộc chiến giữa Ác quỷ và những người từ phe Chúa..... Đó là một bước đi khá táo bạo của tôi.

“..... Issei-kun. Tại sao cậu lại làm điều này?”

Kiba lặng lẽ hỏi tôi. Cậu ấy chắc đang tự hỏi tại sao tôi lại giúp cậu trả thù.

“Ừm, chúng ta là đồng đội và cùng thuộc về một nhóm. Trước đây, cậu cũng đã từng giúp đỡ mình mà. Việc này không giống như mình đang trả ơn cho cậu. Nhưng mình nghĩ trong thời gian này thì phải nên giúp đỡ cậu.”

“Nếu hành động một mình thì sẽ gây rắc rối cho Hội trưởng. Đó cũng là lý do phải không?”

“Tất nhiên. Hội trưởng sẽ cảm thấy buồn nếu cậu đi với một cơn thịnh nộ. À, thực tế thì kế hoạch này cũng có thể gây rắc rối cho Hội trưởng. Nhưng điều đó là tốt hơn so với việc để cậu trở thành một “Ác quỷ lạc lối” phải không? Thật không ngờ khi nó thành công ngoài mong đợi và chúng ta đã thực hiện một thỏa thuận với những người đến từ Giáo hội.”

Kiba trông vẫn không hài lòng. Ùm, cậu ấy khá cứng đầu. Sau đó, Koneko-chan bắt đầu lên tiếng.

“..... Yuuto-senpai. Em cũng sẽ cảm thấy cô đơn... Nếu anh biến mất.”

Khuôn mặt của Koneko-chan trở nên buồn bã. Bình thường thì cô ấy khá vô cảm. Nhưng sự thay đổi đột ngột này đã tác động rất nhiều lên tất cả chúng tôi.

“..... Em sẽ giúp anh..... đó là lý do tại sao, xin anh đừng đi.”

... Lời khẩn cầu của Koneko-chan. Ôi trời. Ngay cả khi cô ấy không nói với tôi thì nhịp tim của tôi cũng đập liên hồi. Aaa, tôi chắc chắn sẽ không thể phản bội lại nhóm của mình. Nếu một kouhai (đàn em) nói điều đó với tôi thì chắc chắn tôi sẽ không làm loạn nữa. Kiba có vẻ bối rối, nhưng sau đó lại nở một nụ cười.

“Ha ha ha. Mình bỏ cuộc. Nếu Koneko-chan đã nói thế thì mình sẽ không làm những việc liều lĩnh nữa. Được rồi. Mình sẽ cùng hợp tác với mọi người. Nhờ Issei-kun nên mình mới biết kẻ thù thực sự của mình là ai. Kể từ khi chúng ta cùng làm điều này thì chắc chắn chúng ta sẽ đánh bại Thánh kiếm Excalibur.”

Ồ. Thật tốt khi Kiba đã sẵn sàng. Koneko-chan mỉm cười vì cảm thấy nhẹ nhõm. Ôiiii! Em nhìn rất dễ thương Koneko-chan. Tôi cảm thấy tim mình đập thình thịch mặc dù tôi không phải là một lolicon.

“Được rồi. Bây giờ chúng ta đã thành lập một nhóm để tiêu diệt Excalibur. Cùng nhau đánh bại các thanh Excalibur bị đánh cắp và tên Freed chết tiệt nào.”

Khí thế của chúng tôi dâng lên cao. Được rồi. Chúng tôi đã sẵn sàng. Nếu là Kiba, Koneko-chan và tôi thì có thể làm được. Không, chúng tôi chắc chắn sẽ làm được điều đó. Chờ đấy... Excalibur và Freed. Nhưng có một người lại không mong muốn làm điều đó.

“..... Ừm, tôi có phải làm điều đó không?”

Saji giơ tay và hỏi chúng tôi.

“Ý tôi là... Tôi hoàn toàn không liên quan vào vụ này..... Sau cùng thì làm thế nào mà Kiba và Excalibur có liên quan với nhau vậy?”

À. Cậu ấy không biết gì về Kiba và Excalibur. Có thể Saji không hiểu được những gì đang diễn ra trong cuộc đối thoại trước đó.

“..... Để mình kể một chút về bản thân.”

Sau khi uống một ngụm cà phê, Kiba bắt đầu nói về quá khứ của cậu.

Dự án Thánh kiếm đã được Giáo hội Công giáo lên kế hoạch bí mật. Các cuộc kiểm tra được tiến hành lên nhiều người để tìm ra người có thể sử dụng Thánh kiếm và điều này được diễn ra trong một tu viện nào đó.

Có những chàng trai và cô gái có tài năng để sử dụng Thánh kiếm và sở hữu Sacred Gear.

Ngày qua ngày, họ phải chịu đựng các thí nghiệm vô nhân đạo. Họ bị thử nghiệm trên cơ thể của chính mình và bị tước mất quyền tự do.

Họ không được đối xử như con người và cuộc sống bị chối bỏ. Nhưng họ đều có một giấc mơ. Đó là tồn tại. Họ mù quáng tin rằng

mình được Chúa yêu thương và chỉ mong chờ tới “ngày đó”.

Họ tin rằng mình sẽ trở thành con chiên đặc biệt của Chúa và có thể trở thành những người có thể sử dụng Thánh kiếm. Nhưng kết quả là bị “đào thải”. Kiba và đồng đội của cậu ấy đều không thể sử dụng Thánh kiếm.

“..... Mọi người đều đã chết. Họ đã bị giết bởi những người phục vụ Chúa. Không một ai cứu chúng tôi, chỉ vì chúng tôi không thể sử dụng Thánh kiếm. Các cậu bé và cô bé bị bơm khí độc vào trong khi họ vẫn còn sống. Họ đưa khí độc vào và nói “Amen”. Chúng tôi đều nôn ra máu và quần quai trên sàn nhà. Dù vậy, chúng tôi vẫn tìm kiếm sự giúp đỡ từ Chúa.”

Kiba kể cho chúng tôi về câu chuyện của mình. Mọi người đều im lặng khi lắng nghe cậu ấy.

Bằng cách nào đó Kiba đã thoát khỏi phòng thí nghiệm nhưng các khí độc đã nhiễm vào trong cơ thể của cậu.

Ngoại trừ một số người nhất định thì các đối tượng kiểm tra có khả năng thấp hơn trung bình đều bị loại bỏ vì họ không còn cần thiết nữa.

Kiba đã tìm cách trốn thoát và gặp được Hội trưởng đang đi ngắm cảnh ở Ý trong khi cậu đang thoi thóp. Và bây giờ cậu ấy đang ngồi ở đây.

“Tôi muốn hoàn thành sự tiếc nuối của các đồng đội cũ. Không, tôi không muốn cái chết của họ trở nên vô ích. Tôi cần phải tiếp tục sống cuộc sống cho cả đồng đội và phải chứng minh rằng mình mạnh hơn cả Excalibur.”

... Thật là một quá khứ dữ dội. Asia cũng có một quá khứ buồn. Nhưng cuộc sống mà Kiba đã trải qua không thể tưởng tượng nổi... Nói thật, tôi không thể hiểu được nỗi đau mà Kiba đã trải qua. Nhưng tôi nghĩ thật đau khổ khi sống chỉ để trả thù.

Hội trưởng nói rằng cô ấy muốn Kiba trở thành đầy tớ của mình và sử dụng tài năng của cậu ấy bên cạnh việc đánh bại Thánh kiếm.

“Uuuuuuu... Híc.....”

Khuôn mặt của chúng tôi trở nên nghiêm trọng khi nghe về quá khứ của Kiba và chúng tôi lại nghe thấy có tiếng ai đó đang khóc.

Đó là Saji. Cậu ấy đang khóc rất to và rất nhiều. Những giọt lệ cứ tuôn rơi từ đôi mắt của cậu. Mũi của cậu cũng bắt đầu chảy nước..... Saji nắm lấy tay của Kiba và nói.

“Kiba. Đó là một điều thật kinh khủng và thật sự rất đau đớn. Chết tiệt! Không có bất kỳ vị Chúa nào hay hy vọng trong thế giới này. Ngay bây giờ, tôi thấy cảm thông với cậu rất nhiều. Vâng, đó là một câu chuyện khủng khiếp. Tôi đã hiểu tại sao cậu lại có ác cảm đối với những người từ nhà thờ và Excalibur.”

Oooh. Nhìn cách Saji đang nói kìa.

“Nói cho cậu biết, trước đây tôi không thích cậu vì cậu là một người hoàn hảo..... Nhưng bây giờ thì khác rồi. Tôi sẽ giúp cậu và sẵn sàng đón nhận sự trừng phạt của Chủ tịch. Nhưng trước đó, chúng ta phải phá hủy Excalibur và tôi cũng sẽ làm việc tích cực. Cậu cũng phải sống và đừng bao giờ phản bội Rias-senpai nhé vì đó là người đã cứu cậu.”

Những gì Saji nói thật kỳ lạ... Nhưng cậu ấy cũng có rất nhiều niềm đam mê giống như tôi và cậu ấy cũng là một chàng trai tốt. Đúng rồi, cậu ấy không phải là một người xấu. Tôi cảm thấy tội lỗi khi kéo cậu ấy vào việc này, nhưng sau tất cả thì mọi thứ đều ổn.

“Được rồi. Đây là thời điểm tốt. Tôi muốn các bạn nghe câu chuyện này để biết thêm về tôi khi chúng ta đang hợp tác với nhau.”

Saji có vẻ hơi ngượng ngịu. Nhưng đôi mắt cậu ấy sáng lấp lánh và nói.

“Ước mơ của tôi là..... Làm cho Chủ tịch mang thai và kết hôn với cô ấy. Tuy nhiên, bạn biết đó..... Làm cho một cô gái mang thai và kết hôn cùng cô ấy là một điều rất khó khăn đối với một chàng trai không được nổi tiếng như tôi. Không có bất kỳ cô gái nào để tôi có thể làm cho họ mang thai... Nhưng sẽ có một ngày, ước mơ của tôi sẽ thành sự thật...”

..... Sau khi nghe lời thú nhận của Saji, có điều gì đó trong tôi sắp tuôn ra. Sau đó, có vô số giọt lệ chảy ra từ mắt tôi. Tất nhiên. Tất nhiên rồi, tên ngốc. Chàng trai này.

Cậu ấy có những suy nghĩ và có cùng thế giới giống tôi. Điều đó làm tôi gần như bật khóc nhưng tôi đặt tay lên miệng để ngăn nó lại. Sau đó, tôi nắm lấy tay Saji và nói thẳng với cậu ấy.

“Saji. Lắng nghe này. Mục đích của tôi là mò mẫm ngực của Hội

trưởng..... Và sau đó là bú nó.”

“.....!”

DROP!

Sau khi ngừng khóc một lúc thì nước mắt của Saji lại bắt đầu rơi nhiều hơn nữa.

“Hyoudouuuu! Cậu có biết những gì cậu đang nói không? Làm thế nào mà cậu có cùng giấc mơ với tôi là... Chạm vào ngực của Ác quỷ cấp cao..... Chạm vào ngực của chủ nhân cậu sao?”

“Saji. Cậu có thể chạm vào ngực của Ác quỷ cấp cao..... Và có thể chạm vào ngực của chủ nhân mình. Tôi thực sự đã sờ mó ngực của Hội trưởng với bàn tay này.”

Tôi nói và đưa bàn tay của mình lên. Saji nhìn tay của tôi với một khuôn mặt bị sốc.

“Không thể nào. Không thể nào như thế được? Cậu đang nói dối, phải không?”

“Đó không phải là một lời nói dối. Ngực của chủ nhân có vẻ hơi xa vời. Tuy nhiên, không phải là cậu không thể đạt được nó.”

“Bú nó...? Bú ng.....ngực của Chủ tịch... Cậu đang nói về núm vú đúng chứ...? Nơi mà cậu có thể bú là núm vú phải không...?”

“Cái thằng ngốc này. Nếu cậu định bú ngực thì núm vú là thứ duy nhất mà cậu có thể bú. Đúng vậy. Tôi sẽ bú núm vú.”

“.....!”

Saji bắt đầu khóc như một người đàn ông sau khi nghe những lời nói mạnh mẽ của tôi.

“Saji. Chúng ta chỉ là những quân “Tốt” vô dụng nếu chúng ta riêng lẻ mỗi người. Nhưng sẽ khác khi cả hai chúng ta cùng kết hợp. Nếu là hai chúng ta thì tôi và cậu có thể bay, chiến đấu và làm điều đó. Cậu và tôi có thể làm cho họ mang thai và kết hôn với họ. Chúng ta hãy quan hệ tình dục với các chủ nhân của mình.”

“Ừm. Vâng.”

Không có gì là không thể nếu hai kẻ đều yêu ngực chủ nhân của mình. Chúng tôi nắm lấy tay nhau và gật đầu. Đồng chí. Cùng chiến

nào anh bạn.

Không từ nào có thể giải thích được mối quan hệ giữa chúng tôi. Tại thời điểm đó, Saji và tôi nhận thấy có cái gì đó là lạ, đó là tinh thần của chúng tôi được kết nối với nhau.

“..... Ahaha.”

“..... Anh là kẻ tồi tệ nhất.”

Kiba và Koneko-chan thở dài. Nếu tôi nhìn xung quanh thì tất cả mọi người trong nhà hàng đang nhìn chúng tôi với ánh mắt kỳ lạ. Tôi không bận tâm tới họ. Và như vậy “biệt đội phá hủy Excalibur” đã được thành lập.

Phần 3

Vài ngày sau...

Tôi đang ngồi trong lớp và thở dài mệt nhọc.

Hàng ngày, bốn người chúng tôi gồm: Kiba, Koneko-chan, Saji và tôi đều đi tìm kiếm Excalibur.

Đối thủ của chúng tôi là tên Linh mục Freed khốn kiếp, hắn đang nằm trong quyền kiểm soát của bọn Thiên thần sa ngã.

Rõ ràng Freed cũng đang săn lùng các Linh mục khác của nhà thờ. Vì thế, chúng tôi đã đi quanh quẩn trong thành phố với trang phục Linh mục nhưng vẫn không tìm thấy hắn. À... Thực sự là tôi không muốn thấy hắn ta một lần nào nữa.

Để làm sức mạnh của mình suy yếu nhưng vẫn có thể chạm trán được với hắn thì chúng tôi đã khoác lên mình trang phục Linh mục mà Xenovia đưa cho.

Giờ tên khốn kiếp đó đang trốn ở đâu nhỉ? Tôi muốn tìm ra hắn thật nhanh để Kiba có thể phá hủy Excalibur...

Với tình hình này, chúng tôi sẽ bị Hội trưởng phát hiện và gặp rắc rối mất. Cô ấy đã bắt đầu nghi ngờ chúng tôi rồi... Tôi xin lỗi Hội trưởng vì đã làm những chuyện này mà không xin phép.

Tôi sẽ xin lỗi cô ấy rất nhiều sau khi việc này đã qua đi và cũng sẽ học hành chăm chỉ. Chính vì thế hãy cho phép tôi làm điều này. Tôi đang xin lỗi và mong cô ấy tha thứ trong trái tim mình.

“Mặt mày gần đây căng thế, Issei.”

Motohama nhắc kính lên và nói với tôi.

“Hả? Ờ, hơi hơi. Có lúc tao cũng phải suy nghĩ đến những việc nghiêm túc chứ.”

“Chuyện gì thế? Có phải mày đang nghĩ đến chuyện sờ ngực của Rias-senpai hay ngực của Himejima-senpai, đúng không?”

“Ngày nào tao cũng cảm thấy thật khó để chọn lựa, Motohama. Nhân tiện, nói về ngoại hình thì Hội trưởng thắng và cô ấy cũng thắng ở khoảng đầy đặn nhất. Nhưng về khoảng mềm mại thì Akeno-san thắng... Không, ngực Hội trưởng có độ săn chắc hơn những Akeno-san thì có sự cân đối giữa ngực và quần vú. Vậy nên nó nhắc tao nhớ đến Yamato Nadeshiko cũng giống thế. Về khoảng thỏa mãn thì Hội trưởng thắng. Song ngực của Akeno-san cũng rất to.”

“Mày cứ nghĩ như thế thì có ngày mày bị mấy thằng cuồng senpai giết chết đấy. Trong trường này, tội nó đông như kiến.”

“Motohama... Ngực còn quan trọng hơn cuộc sống này.”

“.....Sâu sắc thế. Tao thấy nhói trong tim đây này.”

Có ai đó đang véo má tôi. Là Asia-chan. Cô ấy trông như đang có tâm trạng không tốt.

“Asia-chan, cậu đang làm gì thế.”

“.....”

Asia cứ véo lấy má tôi mà không nói lời nào. Nhưng Asia không giống như mọi khi chút nào vì bình thường cô ấy không véo tôi mạnh thế này. Ất hẳn cô ấy đã nghe được những gì tôi vừa nói....

“Chết tiệt? Issei, thằng dâm dê vô giáo dục. Mày đã làm ô uế CLB nghiên cứu huyền bí. Không chỉ có thế mà mày còn nhận được sự âu yếm của Asia-chan. Khôngggggg.”

Matsuda gật đầu xuống và phun ra cơn thịnh nộ của mình vào tôi.

“...Tội tao biết rồi, Issei. Chắc chắn là mày sẽ tay trong tay với Rias-senpai và Asia-chan sau hoạt động của câu lạc bộ phải không? Mày về nhà với hai đóa hồng trong tay đúng không? Mày sẽ được ở trong một thế giới khác và được đắm mình trong sự sung sướng.”

Không, không Motohama. Không đơn giản như cậu nói đâu. Asia và Hội trưởng đang ganh đua với nhau vì một vài lý do nào đó nên tôi cảm thấy khó xử khi đứng giữa... Tôi không có chỗ đứng giữa họ thì đúng hơn. Mỗi khi chuyện đó xảy ra, tôi đã hình dung những thứ tệ hại như “Mình có thể trở thành vua Harem không?” Tôi là thằng vô dụng vì không thể kiểm soát nổi một đứa con gái.

“Nhân tiện, Issei. Mày có kế hoạch gì với karaoke với bowling không?”

Motohama trở về thái độ thường ngày và hỏi tôi. Vâng. Chúng tôi dự định dành nửa ngày để đi chơi vào cuối tuần với Asia và Kiryuu.

Chúng tôi cũng đã rủ Koneko-chan và Kiba đi chung. Nhưng ngạc nhiên thay khi Koneko-chan cũng háo hức nhận lời. Tôi đã nghĩ cô ấy chắc chắn sẽ từ chối... Vấn đề là Kiba. Tôi đã nói với cậu ấy nhưng trong hoàn cảnh này thì...

“Asia và Kiryuu sẽ đi. À, Koneko-chan cũng đi nữa.”

“Ồoooooooooooooooo. Asia-chan với Toujou Koneko-chan. Tao thấy phần khích rồi đây.”

Matsuda hét lên. Ôi, thậm chí cậu ấy còn rơi nước mắt nữa chứ, chắc là thèm trò chuyện với con gái lắm rồi. Rất tiếc Matsuda, tôi sẽ bỏ cậu lại sau lưng vì tôi đang tận hưởng cuộc sống hằng ngày với những bishoujos. Nhưng cũng có những nỗi khổ trong đó.

SMACK!

Ai đó tát Matsuda bật ngửa. Đó là cô gái đeo kính, Kiryuu.

“Xin lỗi vì tôi cũng đi theo.”

Cô ấy làm một bộ mặt khó chịu.

“Hừ. Cậu chỉ là cái đuôi của Asia-chan thôi. Tụi này đã có Motohama đeo kính là đủ rồi.”

“Thái độ gì thế, Matsuda? Đừng đánh đồng tôi chung nhóm với tên đeo kính dâm đẳng đó. Nó chỉ làm tai tiếng cho những người đeo kính thôi.”

“Con nhỏ này. Cặp kính của Motohama rất tuyệt và khác biệt so với cô vì nó có thể biết số đo 3 vòng của con gái.”

[!]

Chúng tôi cảm thấy khó chịu. Sau đó, Kiryuu nhìn xuống của đáy quần của chúng tôi.

“Hùm thấy rồi, thấy rồi.”

Tôi thấy có gì đó nguy hiểm nên che chỗ ấy lại bằng hai tay. Khi tôi nhìn qua thì Motoshima và Matsuda cũng như vậy. Trông phản ứng của chúng tôi như thế thì kính của Kiryuu lóe sáng lên.

“Fufufu. Cặp kính tôi có thể đo kích cỡ “cái ấy” của con trai. Cả chiều dài lẫn chu vi.”

Kh...khả năng nguy hiểm thế. Vậy Kiryuu biết kích cỡ “cái ấy” của tất cả con trai trong lớp sao? Tôi cảm thấy sợ hãi nhưng Kiryuu đặt tay lên vai tôi và cười tự mãn.

“Không sao đâu. Kích cỡ của cậu là khá lớn. Nếu to quá thì nó sẽ đánh đổ tất cả phụ nữ mất. Nhưng cậu vẫn cần một kích cỡ nhất định cho nó. Ừm, Rias-senpai và Asia chắc chắn sẽ rất thỏa mãn.”

Ooooooooooooooooooooo! Quấy rối tình dục. Tôi đang bị quấy rối tình dục bởi một đứa con gái.

“Cậu tốt số đấy, Asia.”

“?”

Asia trở nên lo lắng với lời nói của Kiryuu. Cô không cần phải nói với Asia những thứ như thế.

“Geez, dù không giúp gì nhưng mình nói “cái ấy” của Hyoudou....”

Kiryuu thì thào vào tai Asia.

“Này. Đừng nói những thứ quái gở với Asia.”

Tôi kéo Asia về phía mình để bảo vệ cô ấy. Khỉ thật, tôi không thể rời sự cảnh giác trước cô gái này. À..ờ, Asia đã thấy “cái ấy” của tôi trước đây rồi...

“Dù sao thì mọi người đều đi ngoại trừ kiba-kun thôi nhỉ?”

Kiryuu thay đổi thái độ nhanh chóng sau khi nhận thấy mình không thể tiếp tục trêu đùa nữa.

“Không, tôi sẽ cố rủ Kiba đi cùng. Trước đây, cậu ấy đã nói là sẽ đi.”

Đúng rồi. Tôi sẽ lôi cậu ấy theo. Chúng tôi sẽ có những khoảnh khắc đáng nhớ.

Phần 4

Sau khi tan trường.

Chúng tôi tập hợp lại trong công viên và thay trang phục Linh mục sau khi kết thúc hoạt động câu lạc bộ thường ngày.

Thánh giá chúng tôi đang mang là đồ giả vì nếu nó là đồ thật thì tất cả đã bị thương rồi.

Chúng tôi đi lòng vòng trong thành phố với trang phục như thế. Chủ yếu là đến những nơi không có bóng người. Tôi thật sự muốn có tiến triển trong hôm nay.

Dù có nghĩ thế nào thì thời gian trôi qua thật nhanh chóng và trời đã tối dần... Chúng tôi sẽ gặp rắc rối nếu không về sớm.

Kế hoạch này được giữ bí mật với Hội trưởng và những người khác, nên sẽ thật rắc rối nếu chúng tôi bị hội học sinh bắt gặp.

“Phiêu. Hôm nay cũng chẳng có tiến triển gì cả.”

Saji nói như thể xuống tinh thần. Cậu ấy là người háo hức nhất kia mà. Tên này đúng là người tốt. Lần gặp gỡ đầu tiên của hai chúng tôi thật là tệ hại, nhưng có vẻ như chúng tôi đã trở nên thân thiết. Cậu ấy biến thái cũng cỡ tôi. Bạn có thể nói cậu ấy là phiên bản của tôi trong nhóm Sitri. Tôi đang nghĩ như thế thì Kiba đang đi trước đứng lại.

“.....Yuuto-senpai.”

Hình như Koneko-chan cũng cảm thấy gì đó.

HEART BEAT.

Bỗng dưng tôi cảm thấy rùng mình. Đó là sát khí phải không? Nó nhắm vào chúng tôi ư?

“Nhìn phía trên kia.”

Saji hét lên. Khi chúng tôi nhìn lên thì có một tên Linh mục tóc trắng rơi xuống kèm theo một thanh kiếm dài.

“Cứ như ớn trên luôn che chở cho bọn Linh mục.”

KENG!

Kiba chớp nhoáng rút kiếm khỏi vỏ và chặn nhát chém của Freed.

“Freed!”

“...! Có phải giọng của mày không, Issei-kun? Đây không phải là cuộc hội ngộ kỳ lạ sao? Nó như thế nào? Sức mạnh Rồng trong mày có tăng lên chút nào không? Bây giờ, giết mày có hợp lý không nhỉ?”

Tên khốn nạn này vẫn giữ cái thái độ điên dại như mọi khi. Vậy thanh kiếm hắc đang cầm là Thánh kiếm Excalibur sao?

Chắc chắn là Excalibur rồi vì tôi có thể cảm nhận được sự nguy hiểm toát ra từ nó giống như của Irina và Xenovia.

Chúng tôi cởi bỏ trang phục Linh mục và để lộ ra bộ đồng phục bình thường. Koneko-chan cũng cởi bỏ bộ đồ nữ tu. chà, nữ tu nhỏ nhắn dễ thương.

“Boosted Gear!”

Sức mạnh của tôi được gia tăng. Và bây giờ, trách nhiệm của tôi là hỗ trợ cho mọi người. Tôi truyền sức mạnh được gia tăng cho Kiba. Tôi muốn Kiba chiến đấu với sức mạnh tốt nhất và tôi cũng sẽ tham gia trận chiến nếu tình hình trở nên nguy hiểm.

“Kéo dài ra nào.”

SWISH!

Một cái gì đó gầy gò màu đen từ cánh tay trái của Saji đang nhắm vào Freed. Trên tay cậu ấy có một khuôn mặt của con tắc kè bị biến dạng. Sợi dây phóng ra từ miệng nó. Thì ra cánh tay gầy gò đó là lưỡi của con tắc kè.

“Đau vãi!”

Freed cố đánh bật nó ra bằng Thánh kiếm nhưng cái lưỡi tắc kè đổi hướng và phóng xuống dưới. Nó tóm lấy chân phải của Freed và bắt đầu quấn vòng quanh. Freed cố gắng cắt cái lưỡi bằng Thánh kiếm của mình nhưng không thể cắt trúng vì nó cứ uốn éo né tránh.

“Mày không dễ dàng cắt nó được đâu. Kiba, thằng bựa này không thoát được đâu. Hạ hắn đi.

Giỏi lắm Saji. Tôi hiểu rồi, Saji đã cầm chân Freed vì hắn có đôi chân

rất nhanh. Quả là ý hay khi cầm chân hắn. Cậu cũng sắc bén đấy, Saji.

“Cảm ơn.”

Kiba phóng đến một cách nhanh chóng và nhắm vào Freed với hai thanh Quỷ kiếm.

“Chà. Hiểu rồi, vậy không chỉ có “Holy Eraser” thôi mà còn có nhiều Quỷ kiếm khác. Có lẽ mày là kẻ sở hữu “Sword Birth” nhỉ? Wow. Mày thật tội lỗi khi có một Sacred Gear hiếm thấy đấy.”

Freed trông rất thích thú và trái ngược với những gì hắn đang nói. Vậy hắn vẫn là một tên quái vật hiếu chiến điên loạn như mọi khi.

“Nhưng mà thanh Quỷ kiếm bình thường không thể thách thức được...”

KACHIN!

Hai thanh Quỷ kiếm của Kiba vỡ nát sau khi một tiếng động lớn vang lên.

“....Excalibur-chan của tao.”

“Ku!”

Kiba lại tạo ra một thanh Quỷ kiếm lần nữa. Nhưng có vẻ như Excalibur quá mạnh nên nó có thể phá hủy được Quỷ kiếm chỉ với một nhát chém.

“Kiba. Cậu có muốn nhận sức mạnh của mình không?”

“Mình vẫn cầm cự được.”

Kiba từ chối sự hỗ trợ của tôi. Có lẽ cậu ấy đang tức giận. Điều đó cũng dễ hiểu thôi vì Kiba đã thua Excalibur của Xenovia một lần rồi. Lòng tự trọng đó chắc sẽ làm cậu ấy thua lần thứ hai.

“Hahaha! Mày nhìn Excalibur của tao với nét mặt đáng sợ quá đi. Mày có mối thù hận gì với nó à? Tao chẳng biết chuyện gì đã xảy ra với mày. Nhưng nếu mày bị nó chém thì mày sẽ chết mà không để lại một dấu vết nào. Mày sẽ chết, mày biết đó. Chết đi.”

Freed nhảy tới và Kiba cố chặn lại bằng cách tạo ra những thanh Quỷ kiếm xung quanh, nhưng...

KACHIN!

Thánh kiếm được bao phủ bằng ánh sáng trắng xanh và phá nát những thanh Quỷ kiếm của Kiba chỉ với một cái chạm nhẹ. Freed ra tay lần nữa mà không hề do dự.

Tệ thật. Kiba sẽ bị giết mất. Sau đó, tôi có một cảm giác lạ thường... Hả? Mình đang được nhắc nhở lên ư? Khi tôi rụt rè nhìn xuống thì thấy Koneko-chan, cô ấy đang nhắc tôi lên.

“.....Issei-senpai. Hãy giúp Yuuto-senpai.”

Tôi bị một cô gái với sức mạnh siêu nhân ném đi rất mạnh. Uwaaa! Koneko-chan, anh có phải đồ chơi đâu. Em không thể ném anh như vậy.

“Uooooooooo! Koneko-chaaaaaaaaan!”

Tôi tiến gần đến Kiba và hét lên. Chết tiệt! Không còn cách nào nữa rồi.

“Kibaaaaaaaa! Mình sẽ truyền sức mạnh cho cậuuuuuu.”

“Uwah! Issei-kun.”

Tôi kích hoạt Sacred Gear khi tiến gần tới Kiba.

[Transfer!!]

Sacred Gear phát ra âm thanh cực lớn và sức mạnh của Rồng đã đi vào Kiba. Có một luồng khí toát ra từ người Kiba và lượng lớn sức mạnh ma thuật đang bao phủ khắp cơ thể cậu ấy.

“....Mình phải khai triển sức mạnh này ngay. Sword Birth!”

ZAN!

Những thanh kiếm mọc lên khắp xung quanh từ dưới đất đến cột đèn. Các thanh kiếm với những hình dạng khác nhau phóng ra từ mọi nơi.

“Chiiii!”

Freed kêu lên và lần lượt phá nát những thanh Quỷ kiếm tiến đến gần hắn.

SWISH!

Kiba biến mất cùng với Quỷ kiếm ngay khi nhìn thấy khoảng trống. Cậu ấy dùng những thanh Quỷ kiếm như bàn đạp và di chuyển rất tự do.

Wow! Bằng đôi mắt của mình, tôi chỉ có thể nhìn thấy được cái gì đó lúc ẩn lúc hiện. Quả đúng như mong đợi từ tốc độ của “Mã”. Freed đang dõi theo từng bước đi của Kiba.

SWISH!

Kèm theo những âm thanh của gió là một thanh Quỷ kiếm tiến thẳng đến chỗ Freed. Kiba đã phóng một trong những thanh Quỷ kiếm và dùng nó như đường đi. Không. Không chỉ có một thanh Quỷ kiếm mà còn có nhiều thanh khác được phóng tới từ mọi hướng.

“Uhaa! Dùng chiêu hay đấy. Con quỷ thối nát.”

KACHIN! KACHIN! KACHIN!

Freed thể hiện sự phấn khích tột độ khi hất văng lần lượt những thanh Quỷ kiếm.

“Excalibur của tao là “Excalibur thần tốc”. Về khoảng tốc độ thì nó chẳng thua bất cứ thứ gì.”

Lưỡi Thánh kiếm của Freed bắt đầu rung lên rồi biến mất. Điều đó có nghĩa là thanh Thánh kiếm chuyển động quá nhanh. Sau đó, Freed phá hủy tất cả mọi thanh Quỷ kiếm và lao đến chỗ Kiba.

KACHIN!

“Vô ích thôi.”

Cặp Quỷ kiếm mà Kiba đang cầm đã vỡ vụn.

“Chết đi.”

Khoảnh khắc Thánh kiếm của Freed chém xuống Kiba.....

PULL!

Cơ thể của Freed bị kéo lại phía sau và hắn bị mất thăng bằng.

“Làm như tao để cho mày làm ấy.”

Là Saji. Con tắc kè kéo lưỡi lại và làm cho Freed mất thăng bằng. Cùng lúc đó, lưỡi con tắc kè phát ra một luồng sáng mờ. Hình như nó

phát ra từ Freed rồi đi vào Saji.

“.....Đây là? Chết dẫm. Mà đang hút sức mạnh của tao hả?”

Hút? Cái lưỡi tắc kè của Saji có khả năng đặc biệt sao?

“Hê hê! Thấy thế nào. Đây là Sacred Gear “Hấp tinh đại pháp” của tao. Mà còn dính với sợi dây này thì còn bị Sacred Gear của tao hút dài dài. Phải đó. Cho đến khi mà bất tỉnh luôn.”

Hiểu rồi. Vậy ra Saji cũng là người sở hữu Sacred Gear. Nếu bị Sacred Gear của Saji quấn lấy thì sức mạnh của bạn sẽ bị hút đi và bạn không thể cắt nó ngay cả khi sử dụng Thánh kiếm. Bây giờ, tôi cảm thấy không muốn đối đầu với Saji chút nào....

“....Sacred Gear dạng Rồng phải không? Đây là loại khó chịu nhất. Ban đầu thì không nguy hiểm mấy nhưng khi nó phát triển thì khả năng hủy hoại vượt trội hơn hẳn những Sacred Gear khác. Đáng sợ ghê. Phiền toái lắm đây.”

Freed một lần nữa cố chặt đứt sợi dây bằng Thánh kiếm nhưng Sacred Gear của Saji chẳng hề hấn gì. Đó là dạng mà bạn không thể tác động vật lý bằng kiếm sao? Và Freed vừa nói Sacred Gear này là dạng Rồng phải không? Vậy con tắc kè đó là RỒNG sao? Tôi không hiểu lắm nhưng nó là một Sacred Gear thật tuyệt vời.

“Kiba. Đây không phải là lúc để chần chừ đâu. Mau hạ hắn đi, còn vấn đề với Excalibur thì hãy để sau vì tên này cực kỳ nguy hiểm. Đứng trước mặt hắn thôi đã làm tôi nổi da gà rồi. Nếu chúng ta để sống tên này thì hắn có thể làm tổn thương tôi với Chủ tịch. Tôi sẽ làm hắn yếu đi bằng cách hút sức mạnh của hắn bằng Sacred Gear, vậy nên hãy đánh chết hắn đi.”

Saji đã đề ra một kế hoạch rất hay và tôi cũng nghĩ đó là phương pháp tác chiến tốt nhất.

Tên khốn Freed đúng thật là rất nguy hiểm và thật tốt khi kết liễu hắn tại đây.

Nhưng Kiba đang ở trong tình cảnh phức tạp và tôi hiểu lý do tại sao. Cậu ấy sẽ rất hối tiếc vì không thể giành chiến thắng với sức mạnh của chính mình.

Nhưng Kiba cũng nên hiểu rằng sẽ sáng suốt hơn nếu kết liễu hắn ngay lúc này. Sau khi thực hiện một quyết tâm thì Kiba liền tạo ra một thanh Quỷ kiếm.

“..... Dù là bất đắc dĩ nhưng ta phải chấp nhận hạ người ngay tại đây. Vẫn còn hai thanh Excalibur bị đánh cắp. Ta mong rằng hai kẻ đó sẽ rất mạnh.”

“Ha! Mày biết không, tao mạnh hơn hai đứa kia đấy? Vậy nên cái khoảnh khắc mà bốn chúng mày kết liễu tao thì sẽ không còn ai đủ khả năng để chơi đùa với chúng mày nữa. Chắc chưa? Giết tao rồi thì sẽ không còn trận độ kiếm nào làm mày thỏa mãn nữa.”

Freed nói với nụ cười đáng kinh tởm. Ánh mắt Kiba cũng thay đổi khi nghe những lời đó. Ngggg. Đúng là Freed, hẳn là một tên phiến toái.

“Hùm. “Sword Birth” hả? Sacred Gear có thể đạt đến sức mạnh vô hạn tùy thuộc vào người sở hữu.”

Một giọng nói của ai đó. Khi tôi nhìn lại thì thấy một ông lão mặc trang phục Linh mục đang đứng đó.

“.....Có phải lão già Balba không?”

Mọi người đều bị sốc trước câu hỏi của Freed. Balba ư? Người mà Xenovia đã nhắc đến sao? Hẳn là kẻ đã xử lý Kiba và những đồng đội của cậu ấy trong “Dự án Thánh kiếm”....Cũng giống như Excalibur, đây quả là một cuộc gặp gỡ định mệnh.

“....Balba Galilei!”

Kiba nhìn trừng trừng lão Balba với ánh mắt đầy hận thù.

“Chắc chắn là ta rồi.”

Balba thản nhiên thừa nhận. Vậy lão chính là kẻ thù của Kiba.

“Freed. Người đang làm gì vậy?”

“Lão già. Ta chẳng chạy đâu được với cái lưỡi tắc kè quái đăng này.”

“Hừ. Người vẫn chưa thể sử dụng Thánh kiếm thông thạo được nhỉ. Hãy sử dụng các “nguyên tố” mà ta đã đưa cho người một cách thông minh hơn đi, ta cũng đang nghiên cứu về nó. Người hãy tập hợp các nguyên tố trong khắp cơ thể mình đến lưỡi của thanh Thánh kiếm. Và như thế, người có thể cắt được sợi dây đó.”

“Rồi, rồi.”

Thánh kiếm của Freed bắt đầu tập hợp sức mạnh và phát ra ánh sáng.

“Thế này phải không. Horyah!”

Sacred Gear của Saji bị cắt đứt thật dễ dàng. Như vậy, thứ duy nhất cầm chân Freed đã không còn nữa. Tệ thật. Hắn sẽ lại trốn mất.

“Thôi ta chuồn đây. Lần chạm mặt tới sẽ là trận chiến cuối cùng của chúng ta.”

Freed nói thế nhưng....

“Ta không để người thoát đâu.”

Người nào đó phóng qua trước mặt tôi với một tốc độ chóng mặt.

KACHIN!

Một lưỡi kiếm chạm vào thanh Thánh kiếm của Freed làm tóe lửa. Đó là Xenovia.

“Yaho. Issei-kun.”

“Irina.”

Irina cũng đến.Ồ! Đồng minh của chúng tôi đây rồi.

“Freed Zelzan. Balba Galilei. Lũ loạn đảng. Ta sẽ giết cả hai người nhân danh Chúa.”

“Ha! Đừng nhắc đến cái tên Chúa đáng ghét đó. Con khốn.”

Freed và Xenovia đang độ kiếm nhưng Freed lại lôi ra một quả cầu phát sáng. Đó là thứ dùng để...? Thứ dùng để thoát thân.

“Lão Balba. Chuồn thôi nào. Sau đó, ta sẽ báo cáo lại với sếp, Kokabiel.”

“Không có đường thoát đâu.”

“Gặp lại sau. Liên minh của Giáo hội và Ác quỷ.”

Freed ném quả cầu xuống đất.

Tôi không nhìn thấy được gì cả vì ánh sáng bao trùm khắp mọi nơi và làm chói mắt của chúng tôi.

Ngay khi chúng tôi lấy lại tầm nhìn thì Freed và Balba đã biến mất. Chết tiệt! Chúng tôi đã đi được đến đây mà lại để cho hắn trốn thoát.

“Chúng ta đuổi theo chúng nào, Irina.”

“Vâng.”

Xenovia với Irina gật đầu cùng nhau và phóng đi thật nhanh.

“Tôi không thể để lão già Balba Galilei trốn thoát được nên tôi cũng sẽ đi.”

“N...Nè. Kiba. Cái gì đang diễn ra thế trời.”

Mọi người đang làm bất thứ gì mà họ muốn. Những người còn ở lại là Koneko-chan, Saji và tôi.

Chúng tôi không còn trong trạng thái căng thẳng của trận chiến nữa và bắt đầu thở phào nhẹ nhõm. Bỗng dưng, tôi cảm thấy sự hiện diện của ai đó sau lưng.

“Ngay khi mình nhận thấy nguồn sức mạnh bất thường...”

“Biết ngay là có vấn đề rắc rối.”

Tôi quay lại khi nghe thấy giọng nói quen thuộc và rồi...

“Issei. Chuyện gì thế này? Giải thích đi.”

Hội trưởng và Chủ tịch đang đứng đó với khuôn mặt lạnh ngắt. Mặt tôi tái nhợt không còn một giọt máu.

Phần 5

“.....Phá hủy Excalibur. Hai em thật là...”

Hội trưởng biểu hiện một khuôn mặt không hài lòng và gác tay lên trán.

Sau vụ việc với Freed thì Hội trưởng và Chủ tịch bắt cả ba chúng tôi đến công viên gần đó. Sau đó, chúng tôi bị bắt ngồi trong tư thế seiza trước đài phun nước.

“Saji. Cậu dám làm những chuyện như thế này sau lưng tôi à? Cậu đúng là kẻ rắc rối.”

“À... Em... Em xin lỗi Chủ tịch....”

Chủ tịch nói với Saji bằng một thái độ lạnh nhạt. Mặt của Saji xanh ngắt thật là kinh khủng. Chắc cậu ấy đang phải khiếp sợ lắm đây.

“Vậy là Yuuto đã đuổi theo người được gọi là Balba?”

“Vâng. Em nghĩ cậu ấy đi với Irina và Xenovia... Chắc cậu ấy sẽ gọi chúng ta nếu có chuyện gì xảy ra.”

“Em nghĩ là người đang báo thù như Yuuto sẽ gọi chúng ta sao?”

Hội trưởng nói hoàn toàn đúng. Sau đó, cô ấy nhìn Koneko-chan.

“Koneko.”

“...Vâng.”

“Tại sao em lại làm thế?”

“... Em không muốn mất Yuuto-senpai...”

Koneko-chan nói ra cảm xúc thật của mình và Hội trưởng trông có vẻ bối rối hơn là tức giận khi nghe những lời đó.

“.....Nói điều này khi nó đã xảy ra thì không thể thay đổi được. Nhưng những gì hai em làm có thể gây ảnh hưởng đến thế giới quỷ. Hai em hiểu điều đó không?”

“Vâng.”

“....Vâng.”

Koneko-chan và tôi gật đầu cùng một lúc. Chúng tôi hiểu rất rõ. Không, chúng tôi đã không biết nó nghiêm trọng đến mức nào. Tôi đã hành động khi nghĩ rằng việc này chỉ gây ra một ít rắc rối. Vậy ra mức độ nghiêm trọng của nó đối với Hội trưởng không giống như tôi tưởng. Có vẻ tôi đã quá coi nhẹ vấn đề.

“Em xin lỗi Hội trưởng.”

“.....Em xin lỗi Hội trưởng.”

Koneko-chan và tôi gật đầu xuống. Tôi không nghĩ Hội trưởng sẽ tha thứ cho chúng tôi nhưng tôi cũng phải làm vậy. Tôi thành khẩn xin lỗi Hội trưởng.

SLAP! SLAP!

Tôi ngược nhìn theo hướng phát ra âm thanh. Thì ra là Saji đang bị đánh vào mông. Óooo, Saji. Cảnh tượng này thật đáng buồn.

“Xem ra cậu cần phải chỉnh đốn lại cách cư xử của mình rồi.”

“Áaaaaaaaaaaaaaaaaa. Em xin lỗi. Em biết lỗi rồi. Làm ơn hãy tha thứ cho em, Chủ tịchhhhhh.”

“Không. Phải 1000 cái.”

SLAP! SLAP!

Tay Chủ tịch được bao phủ bằng một lớp sức mạnh ma thuật và Saji đang bị đánh bằng bàn tay đó một cách rất đau đớn. Trời ơi, lên trung học rồi mà còn bị thế này thì thật là đau khổ.

“Này Issei. Đừng nhìn về phía tôi.”

“Chị đã gửi một người quen đi tìm Yuuto rồi. Hai em cùng với những thành viên còn lại của câu lạc bộ đừng hành động đến khi tìm thấy Yuuto. Chúng ta sẽ quyết định làm gì tiếp theo từ đó. Được không?”

“Vâng.”

“....Vâng.”

Koneko-chan và tôi đáp lại lời Hội trưởng.

Hội trưởng kéo và ôm chầm chúng tôi vào lòng. Tôi có thể cảm nhận được hơi ấm từ cô ấy.

“....Hai em thật là ngoan và đã làm cho chị lo lắng rất nhiều....”

Hội trưởng nói nhẹ nhàng và vỗ nhẹ vào đầu của chúng tôi. Hội trưởng... Em xin lỗi vì đã làm chị lo lắng...

Ôi! Tôi có thể cảm nhận được sự dịu dàng của cô ấy. Tôi rất vui vì mình là đây tớ của Hội trưởng và rất hạnh phúc khi có được một chủ nhân thật tuyệt vời.

“Uwaaaaaaan. Chủ tịch. Họ giải quyết trong bầu không khí tốt đẹp kìa.”

“Họ là họ. Mình là mình.”

SLAP! SLAP!

Có vẻ trận đòn của Saji sẽ không sớm kết thúc. Xem ra làm Chủ tịch mang thai và cưới cô ấy là chuyện quá xa vời đối với cậu ấy.

“Bây giờ thì Issei. Đưa mông ra đây.”

.....Hả? Hội trưởng... Chị chưa tha thứ cho em sao...? Hội trưởng mỉm cười với bàn tay được bao phủ bằng một luồng sức mạnh ma thuật màu đỏ.

“Rắn đe đầy tớ của mình là bổn phận của chủ nhân. Vì vậy, em cũng phải bị đánh 1000 cái.”

Ngày hôm đó, cái mông tôi của tôi như đã chết.

Phần 6

Mặt trời đang lặn và đêm đã bắt đầu buông xuống thì đó là lúc mà tôi và Hội trưởng về đến nhà.

Khi đang trên đường về nhà thì Koneko-chan đã chào lời tạm biệt với chúng tôi. Cô ấy đã xin lỗi Hội trưởng cho đến khi rời khỏi. Nhưng cô ấy cũng giống như tôi vì không hối tiếc với những gì mình đã làm.

Ngoài ra, Kiba..... Liệu cậu ấy đi theo hai người kia có an toàn không? Và trên hết, mông của tôi đang rất đau đớn. Tôi cảm nhận được tình yêu của Hội trưởng giành cho đầy tớ của mình và đặc biệt là tình yêu giành cho mông tôi.

“Chúng con đã về.”

Tôi với Hội trưởng cởi giày ra và đi về phía hành lang thì gương mặt của mẹ xuất hiện từ hướng nhà bếp.

Sau đó, bà ấy vẫy tay gọi và ra hiệu chúng tôi đi nhẹ nhẹ. Mẹ tôi đang có một nét mặt thật phóng đãng. Hội trưởng và tôi nhìn nhau rồi đi về hướng nhà bếp.

“Lại đây nào, Asia-chan.”

“Hauu!”

Asia đổ nhào về phía trước vì bị mẹ tôi đẩy. Asia đang mặc một chiếc tạp dề. Đó là những gì mà tôi nghĩ nhưng có cái gì đó thật sự rất khác biệt. Hùm, làn da của cô ấy được phơi bày ra hơi nhiều..... K... Không, đây có phải là...?

“Asiaaaaaaaaa! Thật tuyệt vời!.....! À không, điều này thật không đứng đắn.”

“..... Một người bạn trong lớp nói với mình là..... Cậu không được

mặc gì khi đeo tạp dề để làm bếp trong một gia đình Nhật Bản..... Nó thật là xấu hổ... Nhưng mình nghĩ phải làm quen với văn hóa của Nhật Bản.....”

Khuôn mặt Asia đỏ lên.

Máu phun ra từ mũi tôi. Cô ấy đang cố gắng giết tôi..... Asia đã bắt đầu trở thành một cô gái gợi tình do ảnh hưởng của Hội trưởng. Và ai đã nói với cô ấy một điều như thế này?

“Asia... Ai đã nói với cậu điều này?”

“Là Kiryuu-san. Tất nhiên mình cũng không mặc đồ lót..... Mình cảm thấy lạnh quá..... Aauu...”

Asia không mặc đồ lót... Cô ấy nói cho tôi biết ngay cả khi tôi không hỏi điều đó. Asia đã trở thành một cô gái dâm đãng rồi.

Chắc chắn tôi có thể nhìn thấy những phần kín của cô ấy nếu soi một cách cẩn thận..... Không. Không. Tôi không thể nhìn vào Asia với đôi mắt dâm đãng như vậy.

“VẬY RA LÀ CÔ TA. CON MỤ ĐEO KÍNH BIẾN THÁI.”

Kiryuu chết tiệt. Cô là thủ phạm sau tất cả Tôi rất cảm động và một phần trong tôi lên tiếng: “Làm tuyệt lắm bạn tốt”. Nhưng tôi phải chú ý đến cô ta. Chết tiệt! Đúng là Kiryuu. Kế hoạch của cô đã có kết quả vì cô đã làm một việc rất tốt.

“Ufufufu. Trông Asia rất dễ thương phải không? Mẹ đã giúp Asia một tay đấy. Aaa, điều đó làm mẹ nhớ lúc mình còn trẻ...”

Mẹ? Mẹ đang nói gì vậy? Mẹ đã làm như thế với cha ư? Họ chắc chắn là cha mẹ tôi. Đúng thật là biến thái. Nhưng tôi không muốn nghe những câu chuyện như thế của cha mẹ mình.

“..... Chị hiểu rồi. Đây là một chiến lược tốt đấy.”

Hội trưởng nói với một giọng tiếc nuối. Hội trưởng – sama? Chị đang nghĩ gì trong tâm trí vậy?

“Asia, em có thể trở thành một Ác quỷ thực sự rồi. Em đúng thật là một cô gái dâm đãng.”

“Hả? Em không muốn trở thành một Ác quỷ dâm đãng.”

Hội trưởng mỉm cười, còn Asia thì trả lời bằng một khuôn mặt bối

rối và đôi mắt đắm lệt. Chuyện gì đang diễn ra thế này...?

“Hãy đợi đấy. Chị cũng sẽ làm như vậy. Asia. Em đã có một nước đi táo bạo đấy.”

Hội trưởng quay đi và rời khỏi nhà bếp một cách nhanh chóng.

“Chờ đã, Rias-san. Bác cũng sẽ giúp cháu.”

Mẹ đi theo sau Hội trưởng. Này, mọi người đang làm gì vậy?

“Ừm, đang xảy ra chuyện gì vậy? Mình không hiểu gì cả...”

Tôi đặt tay lên vai Asia trong khi máu mũi đang tuôn ra.

“Asia. Cậu trông rất tuyệt. Mình muốn nói những điều này ngay bây giờ. Cảm ơn cậu. Cảm ơn cậu rất nhiều.”

Tôi cảm ơn Asia. Cô ấy trông có vẻ hơi ngượng ngùng. Hừm, bây giờ chỉ còn lại hai chúng tôi, có lẽ tôi nên nói ra những suy nghĩ của mình.

“Asia.”

“V...vâng.”

“Nếu hững người từ Giáo hội có xuất hiện thì mình cũng sẽ bảo vệ cậu. Mình sẽ dẹp bỏ bất cứ điều gì làm cậu sợ hãi.”

Tôi nói với Asia bằng cảm xúc thật của mình. Tôi sẽ không tha thứ cho bất cứ ai giương nanh vuốt tới Asia. Tôi không muốn mất cô ấy một lần nữa...

Asia bắt đầu ôm nhẹ lấy tôi. Uooooo, cô ấy đang ôm tôi trong khi không mặc gì ngoài chiếc tạp dề.

“.....Issei-san. Mình không hối tiếc vì đã trở thành một Ác quỷ. Và mình cũng không thể quên được đức tin giành cho Chúa. Nhưng mình đã có được thứ quan trọng hơn tình cảm giành cho Chúa.”

“Thứ quan trọng hơn ư?”

“Issei-san. Hội trưởng-san. Tất cả mọi người trong câu lạc bộ. Bạn cùng lớp. Otou-sama và Oka-sama của Issei-san. Đối với mình thì tất cả mọi người đều rất quan trọng và mình luôn muốn ở bên họ mãi mãi. Mình không muốn rời xa mọi người và không muốn cô đơn nữa đâu.”

Trong vòng tay của tôi, Asia nói điều đó với giọng run run. Asia đã luôn cô đơn một mình, Chúa đã không giúp đỡ cô ấy và những người khác cũng không. Tôi sẽ không bao giờ để Asia phải cô đơn một lần nào nữa.

“Asia, cậu không cô đơn. Mọi người luôn ở bên cậu và mình sẽ không bao giờ để cậu một mình. Hahaha. Có thể không được tốt cho lắm nhưng mình sẽ luôn bên cạnh cậu, Asia. Vì vậy, cậu đừng khóc và hãy mỉm cười lên đi. Khi cậu cười thì sẽ đẹp hơn đấy, Asia.”

“..... Mình rất vui vì đã đến đất nước này. Mình đã gặp Issei-san. Issei-san..... Issei-san”

Asia vùi mặt vào ngực của tôi và nói với một giọng ngọt ngào. Tôi cũng ôm chầm lấy cô ấy và...

“...!”

Tay tôi dừng lại... Lưng của Asia hoàn toàn lộ ra và không có gì hết... Điều đó là tất nhiên rồi vì cô ấy chỉ mặc một chiếc tạp dề để che ở phía trước.

Asia-san, phía dưới xinh đẹp của cậu đang lộ ra. Haaa... Làn da trắng của Asia trông rất mịn màng. Tôi muốn chạm vào cô ấy một lần nhưng lương tâm của tôi không cho phép.

Tôi nên làm gì? Tôi có thể làm gì đây? Có phải tay tôi đang rất run vì chỗ đó? Phía dưới của cô ấy? Tôi có nên chạm hoặc vuốt ve nó không? Tôi không thể làm điều gì đó..... Thật sự tôi muốn làm điều đó. Tôi nghĩ Asia cũng sẽ cho phép tôi ngay cả khi cô ấy sẽ rất sốc.....

Không, khôngggg. Tôi không thể lợi dụng Asia, cô ấy là người mà tôi cần phải bảo vệ. Sự tham lam của tôi thật là..... Aaa, bàn tay của tôi đang hướng về phía hông của cô ấy ...

“Mẹ đã bị đuổi ra ngoài. Rias-san đang rất xấu hổ..... Á... Ara ara.”

Khi nhìn thấy tôi và Asia thì mẹ liền cười một cách nham hiểm.

“M... mẹ.”

“Ôi. Có vẻ như bà già này đã thành kỳ đà cản mũi rồi. Mọi chuyện vẫn ổn chứ? Nhà bếp cũng có thể là một “chiến trường” cho hai đứa đấy. Không có vấn đề gì miễn là con dọn dẹp sạch sẽ mớ hỗn độn sau đó. Aaaa, mẹ thực sự muốn nhìn thấy cháu sớm.”

Uwaaaaaaaah! Tôi không thể ở lại đây lâu hơn nữa. Vì thế, tôi nhanh chóng buông Asia ra và chạy khỏi đó. Tôi không bao giờ nghĩ rằng mình sẽ cảm thấy như vậy. Cái cảm xúc bối rối khi bị một người cha hoặc một người mẹ bắt gặp trong một tình cảnh như thế.

“Issei! Chị cũng đã mặc nó.”

Tôi nghe thấy giọng nói của Hội trưởng. Sau đó, tôi quay lại.....

NOSE-BLEED.

Máu phun ra khỏi mũi tôi. Hội trưởng xuất hiện trong một chiếc tạp dề thậm chí còn khiêu dâm hơn cả Asia. Nó chỉ che đi những phần quan trọng. Khi nhìn vào thì bạn chỉ có thể nghĩ rằng nó là một chiếc “tạp dề”.

“Bây giờ Asia. Chúng ta sẽ bắt đầu nấu món này. “

“V...vâng.”

Cả hai đang đứng trong nhà bếp... Nhưng về cơ bản thì phía sau họ hoàn toàn khỏa thân..... Máu..... Tôi không còn đủ máu để chảy nữa.

Sau đó, cha trở về nhà sau giờ làm việc và máu mũi của ông cũng phun ra. Vậy là hai cha con ngồi cùng nhau với miếng khăn giấy bên trong mũi.

“Cha thật may mắn. Mọi sự căng thẳng của cha trong công việc đã biến mất.”

“Vâng, con cũng vậy. Bằng cách nào đó, con đã quên tất cả những điều buồn phiền.”

“Con trai yêu dấu của cha phải cưới cả hai làm vợ. Sau đó, cả Rias-san và Asia-chan sẽ trở thành con gái của cha.”

“Hahaha. Con sẽ làm hết sức mình, Otou-sama.”

Chúng tôi đã có một cuộc trò chuyện giữa cha và con trai khi cả hai chúng tôi đều có một khuôn mặt rất hạnh phúc.

Phần 7

Đêm đó, Hội trưởng, Asia và tôi ngủ cùng nhau. Nhưng Hội trưởng và tôi đều thức giấc vì một áp lực rất lớn mà chúng tôi chưa bao giờ cảm thấy trước đây. Cô ấy nhảy ra khỏi giường và đứng trước cửa

sổ. Asia cũng đứng dậy sau khi cảm thấy bất ổn. Khi tôi nhìn xuống từ cửa sổ thì có một người nào đó nhìn lên.....

“..... Tên Linh mục chết tiệt.”

Đó là Freed, hẳn có một nụ cười ghê tởm và mái tóc trắng. Tên khốn. Chuyện gì đã xảy ra? Kiba đã gặp chuyện gì rồi ư? Chết tiệt. Tôi cảm thấy nôn nóng. Freed bắt đầu vẫy tay với chúng tôi.

“..... Một Thiên thần sa ngã”.

Hội trưởng siết chặt nắm tay và nói bằng một giọng đầy căm hận. Ngay lập tức, cô ấy thay bộ đồng phục và rời khỏi phòng.

“Yahoo. Issei-kun, Asia-tan. Hình như chúng mày đang ở trong một tâm trạng xấu. Hai mày đang làm gì vậy nhỉ? Ara ara, chúng mày đang quan hệ tình dục à? Xin lỗi. Phá đám là điểm hấp dẫn của tao.”

Khi chúng tôi bước ra khỏi nhà thì tên Linh mục chết tiệt nói chuyện bằng một giọng khó chịu.

“Mày muốn gì, Freed?”

Tôi hỏi Freed nhưng hắn ta chỉ nhún vai và cười. Áp lực lúc này là từ hắn sao? Không, tôi có thể cảm thấy một cái gì đó kỳ lạ từ tên này... Nhưng không phải là nó... Đó là áp lực nặng nề vượt trội hơn cả một Ác quỷ cấp cao.

Có vẻ như Hội trưởng đã để ý một cái gì đó và nhìn lên. Có ai đó đang lơ lửng trên bầu trời với mặt trăng ở phía sau.

Đó là một..... Thiên thần sa ngã với những cánh đen đằng sau lưng. Một, hai, ba..... Ông ta có mười cánh màu đen ư? Đó là một người đàn ông trẻ đang mặc một chiếc áo choàng màu đen với các đồ trang sức. Sau đó, ông ta nhếch mép cười khi nhìn thấy Hội trưởng.

“Đây là cuộc gặp mặt lần đầu tiên của chúng ta, con gái của nhà Gremory. Mái tóc đỏ thật là đẹp. Nó nhắc ta nhớ đến anh trai của cô, nhiều đó thôi cũng đã làm ta muốn nôn mửa.”

Uoooo! Ông ta đã đưa ra những lời khiêu khích. Tôi có thể cảm nhận được sự hận thù trong từng lời nói của ông ta. Lúc đó, Hội trưởng cũng có một gương mặt lạnh lùng. Đ...đáng sợ thật.....

“Rất vui được gặp ông, một trong những nhà lãnh đạo của Thiên thần sa ngã, Kokabiel. Tên tôi là Rias Gremory và tôi muốn bổ sung

thêm một điều nữa. Chúng tôi, nhà Gremory là những người gần gũi nhất và cũng xa vời nhất đối với Maou. Nếu ông đang ở đây để thảo luận về chính trị với tôi thì nó là vô ích.”

Kokabiel? Đó là Kokabiel sao? Lãnh đạo của các Thiên thần sa ngã hả? Không phải ông ta là người đã xuất hiện trong kinh thánh và sách ư? Ông ta rất nổi tiếng. Chết tiệt! Điều này chắc chắn rất tồi tệ. Tôi nhận thấy Kokabiel mang theo một cái gì đó. Nhìn một cách chăm chú thì đó là.... một con người? Ông ta mang theo một con người?

“Đây là một món quà.”

Sau đó, ông ta đã ném vào tôi.

“Ồ.”

Tôi đã phản ứng ngay lập tức và cố gắng để bắt nó.

Người tôi bắt được là..... Shidou Irina. Cô ấy bê vết máu và thở rất nặng nề. Toàn bộ cơ thể của cô đầy những vết thương. Sau khi cô ấy đuổi theo Freed thì thành ra thế này ư? Chuyện gì đã xảy ra với Kiba và Xenovia?

“Này... Irina.”

Mặc dù tôi đã gọi nhưng cô ấy chỉ phản ứng yếu ớt và không trả lời. Điều này thật tồi tệ.

“Con nhỏ này vào căn cứ của ta. Nên ta đã chào đón nó nhưng lại không thể bắt luôn hai đứa kia.”

Kokabiel nói với một nụ cười. Theo lời nói của ông ta thì có lẽ Kiba và Xenovia đã trốn thoát.

“Asia.”

Tôi đặt Irina trên mặt đất và Asia thì đang chữa lành vết thương cho cô ấy. Một luồng ánh sáng màu xanh lá từ cơ thể Asia bao phủ lấy Irina. Biểu hiện của Irina dần khởi sắc và cô ấy bắt đầu thở nhẹ nhàng. Excalibur của Irina đâu rồi, chuyện gì đã xảy ra với nó? Kokabiel tiếp tục nói chuyện mà không quan tâm đến những nghi ngờ của tôi.

“Ta sẽ không làm điều gì đó ngu ngốc như nói chuyện với Maou. Nhưng nếu ta hãm hiếp và giết em gái của Maou thì chắc chắn Sirzechs sẽ tức giận và đối đầu với ta. Điều đó cũng không tệ nhỉ.”

Hội trưởng nhìn trừng trừng vào Kokabiel bằng ánh mắt khinh bỉ.

“..... Vậy động cơ của ông có liên quan gì với tôi?”

Kokabiel trả lời câu hỏi của Hội trưởng với niềm vui.

“Ta sẽ điên cuồng phá hủy căn cứ của cô, học viện Kuou có lẽ là điểm khởi đầu. Sau đó, Sirzechs sẽ xuất hiện phải không?”

C...cái gì?

“Nếu ông làm như thế thì cuộc chiến giữa Chúa, Thiên thần sa ngã và Ác quỷ sẽ lại bắt đầu, biết không?”

“Đó là thứ mà ta muốn. Ta nghĩ rằng Michael sẽ bắt đầu một cuộc chiến tranh nếu ta đánh cắp Excalibur..... Nhưng những gì hắn làm là gửi những tên Linh mục và hai người sử dụng Thánh kiếm lên quên đến đây. Điều đó thật nhàm chán. Vì vậy, ta sẽ phá hủy căn cứ của em gái Sirzech. Thấy chứ? Có vẻ thú vị đấy, phải không?”

Hội trưởng nghiêng rằng. Điều này cho thấy cô ấy đã thực sự tức giận. Nhưng ông ta thực hiện những điều này để làm gì? Không phải Michael là Thiên thần quan trọng nhất bên cạnh Chúa sao?

Ngay cả một người như tôi, thành viên mới của “thế giới” này chỉ nhìn thấy được tên Michael trong sách. Kokabiel đang cố gắng để bắt đầu một cuộc chiến tranh với quy mô lớn như thế sao? Thật điên cuồng, đúng như mong đợi từ lãnh đạo của Thiên thần sa ngã.

“.....Ông là một con quái vật cuồng chiến tranh.”

Hội trưởng nói với sự căm ghét nhưng Kokabiel lại cười thích thú.

“Ừm. Chính là nó. Ta đã rất buồn chán sau khi cuộc chiến giữa ba phe kết thúc. Azazel và Shamza thì không quan tâm đến cuộc chiến tiếp theo. Sau đó, họ bắt đầu thu thập một cái gì đó nhàm chán như Sacred Gear và làm một số nghiên cứu kỳ lạ. Những thứ vô dụng như thế sẽ không có bất kỳ lợi ích gì cho bọn ta..... À, mọi chuyện sẽ khác nếu đó là một “Boosted Gear” như thằng nhóc đó đang sở hữu... Nó không phải là thứ có thể tìm thấy dễ dàng.”

Sau đó, Kokabiel nhìn tôi. Đó là một áp lực cực lớn..... Làm cơ thể tôi run rẩy đến nỗi không thể tin được..... Sau đó, tôi đã nói bằng một giọng mạnh mẽ.

“..... Cả ông cũng quan tâm đến Sacred Gear của tôi sao?”

“Ít ra là ta không quan tâm đến nó nhưng Azazel thì có đấy. Sở thích sưu tập của ông ta đúng thật là điên rồ.”

Azazel? Tôi nghĩ rằng ông ta là thủ lĩnh tối cao của Thiên thần sa ngã. Ông ta đang thu thập các Sacred Gear sao?

“Dù bằng cách nào thì ta cũng sẽ bắt đầu một cuộc chiến liên quan đến các Thánh kiếm, Rias Gremory. Để bắt đầu một cuộc chiến tranh thì trường học là nơi thích hợp nhất vì hai cô em gái bé nhỏ của Sirzech và Leviathan đang theo học. Học viện Kuou là một nơi được lấp đầy bằng sức mạnh ma thuật và ta sẽ rất thích thú nếu gây ra sự hỗn loạn ở đó. Đó cũng là nơi tốt nhất để giải phóng sức mạnh thực sự của Excaliburs. Đây là một chiến trường tuyệt vời.”

Ông ta đang nói lảm nhảm gì thế? Ông ta điên nặng rồi.

“Hyahahaha! Ông chủ của tao thật tuyệt vời phải không? Ông ta là người điên cuồng nhất và tao cũng rất háo hức chờ đợi cuộc chiến này. Ông chủ thậm chí còn cho tao những thứ này.”

Freed đang giương các thanh Thánh kiếm Excalibur. Mỗi tay hắn cầm một thanh Thánh kiếm và hai thanh còn lại thì mang ở bên hông.

“Cây bên phải là “Excalibur Rapidly”. Cây bên trái là “Excalibur Nightmare”. Một bên hông của tao là “Excalibur Transparent”. Còn bên hông kia là “Excalibur Mimic” mà tao nhận được từ con nhỏ đáng kia. Tao cũng biết thanh Thánh kiếm của con nhỏ chạy thoát được là “Excalibur Destruction”. Hyaa! Tao là người đầu tiên trên thế giới được sở hữu nhiều Excaliburs thế này ư? Tao cũng nhận được nguyên tố từ lão Balba kì lạ, nó cho phép tao sử dụng Thánh kiếm. Ngay bây giờ, tao đang ở trong một trạng thái siêu cấp vì tao có thể sử dụng tất cả chúng, bọn mày biết không? Tao thật tuyệt vời. Tao là bất khả chiến bại và cũng là người mạnh nhất. Hyahaha!”

Freed cười như thể chuyện đó thực sự buồn cười lắm đấy.

“Dự án nghiên cứu Thánh kiếm của Balba. Ta không ngờ là nó lại mang lại nhiều kết quả đến thế. Lúc đầu, ta thực sự đã cảm thấy nghi ngờ khi lão già đó tham gia kế hoạch của bọn ta.”

Thế là Kokabiel và Balba cùng một phe.

“Ông đang có kế hoạch gì với các Excaliburs?”

Hội trưởng hỏi Kokabiel. Sau đó, ông ta vỗ mười đôi cánh của mình và bay về hướng trường học.

“Ha ha ha! Cùng làm nên một cuộc chiến tranh nào. Em gái của Sirzech Lucifer, Rias Gremory.”

FLASH!

Freed lấy ra một quả cầu sáng chói đã làm mờ mắt chúng tôi nữa ư? Mắt của chúng tôi bị lóa một lúc. Sau đó, Kokabiel và Freed đã biến mất.

“Issei! Chúng ta sẽ đến trường.”

“Vâng!”

Một trận chiến lớn với lãnh đạo của Thiên thần sa ngã chuẩn bị bắt đầu.

Life 4: Tiến Lên Nào! Câu Lạc Bộ Nghiên Cứu Những Điều Huyền Bí!

Phần 1

“Rias-senpai. Chúng tôi đã tạo một vòng bảo vệ lớn ở ngoài trường. Với điều này thì sẽ không có thiệt hại nào ra bên ngoài trừ khi có điều gì không may xảy ra.”

Saji báo cáo tình hình cho Hội trưởng. Các thành viên của CLB nghiên cứu huyền bí và hội học sinh đã tập trung tại công viên nằm ngay trước mặt học viện Kuou. Chỉ có Kiba vắng mặt. Không biết cậu ấy đang ở đâu..... Irina bị thương đã được chuyển đến nhà của Chủ tịch, tránh trường hợp xấu nhất cần tới sức mạnh của Asia.

Saji từ hội học sinh đang giải thích với Hội trưởng về vòng bảo vệ. Có thể vì các đòn đánh trước đó, nên cậu ấy đứng không được tự nhiên. Theo lời kể của cậu ấy, Shitori Souna-senpai, tức là Chủ tịch đã tập hợp tất cả mọi người từ hội học sinh tạo ra vòng bảo vệ lớn khắp trường sau khi nghe tình hình của Hội trưởng. Đó là một biện pháp được sử dụng để giữ cho những điều xảy ra bên trong không rò rỉ ra bên ngoài. Đối thủ là một trong các lãnh đạo của Thiên thần sa ngã, người đã xuất hiện trong những cuốn sách và kinh thánh.

“Điều này sẽ giúp giữ cho thiệt hại ở mức tối thiểu. Cho mọi người biết sự thật, nếu Kokabiel chiến đấu nghiêm túc, không chỉ học viện này, toàn bộ khu vực sẽ bị tiêu diệt. Thêm vào đó, hắn luôn sẵn sàng đánh thẳng tay. Đây tớ của tôi đã nhìn thấy hắn sử dụng sức mạnh tại sân trường.”

Cái gì..... Tôi không thể nói được gì trước những lời của Chủ tịch. Cô ấy chắc chứ? Chúng ta đang nói về một cái gì đó rất lớn sao? Vì vậy, có nghĩa ông ta là một người rất nguy hiểm... Nếu ông ta chiến đấu nghiêm túc như một lãnh đạo của Thiên thần sa ngã thì sẽ rất khó chịu.

Ông ta sẽ phá hủy thành phố của tôi bất cứ khi nào mình muốn để bắt đầu một cuộc chiến sao? Không được làm vậy. Không phải như thế, bọn Thiên thần sa ngã chết tiệt. Tôi sẽ không cho phép ông làm điều đó. Tôi đang lập kế hoạch để sống và tận hưởng cuộc sống của mình trong thị trấn này với Hội trưởng, Asia và tất cả mọi người. Sự tức giận của tôi đạt đến cực đại, Chủ tịch tiếp tục giải thích.

“Đây tớ của tôi và tôi sẽ tiếp tục đặt vòng bảo vệ để giảm thiệt hại. Tôi muốn giảm thiệt hại càng nhiều càng tốt..... Thật khó để ngăn

chặn trường học của chúng ta không bị hư hỏng. Nhưng có vẻ như không thể tránh khỏi vì đó là lãnh đạo của Thiên thần sa ngã.”

Đôi mắt sắc nét của Chủ tịch hướng về ngôi trường một cách đầy cảm hận. Có lẽ nó hướng đến Kokabiel. Cô ấy xác nhận rằng trường học sẽ bị hư hại. Trường của tôi..... Chúng tôi đến đây.....

“Cảm ơn cậu, Sona. Mình và mọi người sẽ làm phần còn lại từ đây.”

“Rias. Kẻ thù là một con quái vật có sức mạnh lớn hơn chúng ta. Vẫn còn chưa quá muộn. Chúng ta nên nhờ sự giúp đỡ từ Onii-sama của cậu..... “

Hội trưởng lắc đầu.

“Cậu cũng không gọi Onee-sama của cậu.”

“Onee-sama của mình là..... Onii-sama của cậu rất thương cậu. Sirzechs-sama chắc chắn sẽ đến. Vì vậy.....”

“Mình đã thông báo cho Sirzechs-sama.”

Akeno-san cho Hội trưởng và Chủ tịch biết.

“Akeno.”

Hội trưởng chỉ trích việc đó. Nhưng Akeno-san cũng đang tức giận.

“Rias. Mình biết rằng cậu không muốn gây rắc rối cho Sirzechs-sama. Nhưng chuyện đã xảy ra trong lãnh thổ, trong căn cứ của cậu và nó cũng đã xảy ra sau chuyện hôn ước của cậu lần trước. Nhưng sẽ là một câu chuyện khác nếu lãnh đạo của kẻ thù xuất hiện. Nó sẽ trở thành một vấn đề vượt qua cả mức độ mà cậu có thể giải quyết. Chúng ta hãy mượn sức mạnh của Maou. “

..... Đây là lần đầu tiên tôi nhìn thấy Akeno-san nói chuyện với Hội trưởng như vậy. Nhưng, cũng giống như tôi nghĩ, Akeno-san gọi Hội trưởng là “Rias” trong những lúc riêng tư. Hội trưởng có vẻ như muốn nói điều gì đó. Nhưng cô ấy hít một hơi thật sâu và gật đầu. Akeno-san nở nụ cười bình thường sau khi nhìn Hội trưởng.

“Cảm ơn cậu đã hiểu rõ tình hình. Hội trưởng. Sona-sama. Sirzechs-sama sẽ đến đây sau một giờ.”

“Một giờ..... Tôi hiểu. Trong thời gian đó, chúng tôi, hội học sinh, sẽ tiếp tục đặt những vòng bảo vệ dưới cái tên của Sitri.”

Hội trưởng dường như cũng đưa ra quyết định sau khi nghe quyết định của Chủ tịch.

“..... Vậy nên, trong một giờ này, các đầy tớ của tôi, chúng ta sẽ tấn công. Chúng ta sẽ đi vào bên trong vòng bảo vệ và hút sự chú ý của Kokabiel. Không giống như cuộc chiến chống lại Phoenix, đây là một trận chiến của sự sống và cái chết. Mặc dù vậy, tôi sẽ không tha thứ cho ai nếu chết. Chúng ta sẽ tồn tại và tiếp tục đi học.”

“Vâng.”

Chúng tôi đáp lại Hội trưởng bằng giọng nói đầy mạnh mẽ.

“Hyoudou. Tôi để phần còn lại cho cậu.”

“Tôi biết rồi, Saji. Cậu nên lo lắng cho cái mạng của mình đi.”

“Đừng nói thế. Nó sẽ cảm thấy bị tổn thương nhiều hơn nếu cậu nói vậy. Còn của cậu thì sao?”

Ngggh! Mong của tôi bắt đầu tổn thương khi cậu ta nói điều đó.

“Fufufu. Tình yêu của Hội trưởng chắc đang rất đau. Tình hình hiện nay giống như chúng ta đang ngồi trên lửa.”

“Không, không. Tôi không thể cười được. Kiba không có ở đây?”

“Ừm. Tôi tin rằng cậu ta sẽ an toàn.”

“Ừm. Tôi cũng tin tưởng vào cậu ấy.”

Saji và tôi đặt bàn tay của mình vào nhau và cầu nguyện cho nhiệm vụ của chúng tôi. Đó là một trận chiến quyết định. Nếu nó trở nên nghiêm trọng, sau đó tôi cũng sẽ.....

[Để đó cho ta, cộng sự. Đối thủ của chúng ta là Kokabiel. Cậu không phải là đối thủ của hắn. Hãy để ta biểu diễn cho hắn xem.]

Vâng, Ddraig. Chúng ta sẽ cho hắn thấy sức mạnh của Rồng trong cuộc chiến giữa Chúa và Ma vương.

Phần 2

Chúng tôi đã đi vào trực tiếp từ cổng chính. Thời điểm vừa bước vào thì tôi đã thăng cấp từ quân “Tốt” thành quân “Hậu”, vì vậy sức mạnh của tôi tăng lên. “Hậu” như tôi vẫn còn yếu hơn so với Akeno-san vì tôi chỉ mới làm quỷ trong một thời gian ngắn.

..... Tôi không nói nên lời sau khi nhìn thấy một cảnh tượng kỳ lạ. Ở giữa sân trường, có bốn thanh kiếm đang trôi nổi bồng bềnh và chúng như trung tâm phát ra vòng tròn ma thuật lan tỏa khắp sân trường.

Một người đàn ông lớn tuổi đứng ở giữa vòng tròn ma thuật. Balba Galilei? Tu sĩ lạc lối. Ông ta đang có kế hoạch gì và những vòng tròn ma thuật này là sao?

“Đây là gì.....?”

Tôi nói ra nghi ngờ của mình.

“Ta sẽ làm cho bốn Excaliburs thành một.”

Balba nói với vẻ thú vị.

“Balba. Sẽ mất bao lâu nữa cho các Excaliburs hợp nhất?”

“...!”

Có một tiếng nói từ trên bầu trời. Khi tất cả các thành viên câu lạc bộ nhìn lên. Đó là Kokabiel. Ông ta đang ngồi trên một chiếc ghế bồng bềnh và nhìn xuống chúng tôi..... Đó có phải là sức mạnh của một Thiên thần sa ngã không? Ông ta gác chân nói chuyện một cách đầy tự tin.

“Không quá 5 phút, Kokabiel.”

“Phải như vậy. Ta sẽ để nó cho người.”

Kokabiel di chuyển ánh mắt từ Balba sang Hội trưởng.

“Sirzechs sẽ tới? Hay là Serafall?”

“Onii-sama và Leviathan-sama đang ở vị trí của họ, chúng tôi.....”

SWISH! BANNNNNNNNNNNNNNG!

Âm thanh của gió, sau đó là âm thanh của một vụ nổ vang vọng khắp khu vực này. Âm thanh đó đến từ phòng tập thể dục. Không, đó là phòng tập gym. Thậm chí không để lại một dấu vết. Nó đã bị thổi bay sao?

“Chán thật. Cũng không sao. Chúng ta hãy giải trí một chút.”

Một cây cột ánh sáng cắm xuống phòng tập thể dục và biến mất. Có

lẽ nào là ngọn giáo ánh sáng chẳng? Yo...đừng đùa chứ..... Nó quá lớn. Nếu so với cô gái Thiên thần sa ngã trước đây thì nó giống như một cây tầm và một cần câu. Nếu tôi dính phải nó.....

[Cậu sợ à cộng sự?]

Ddraig trực tiếp nói chuyện với tôi. Tất nhiên, tôi cảm thấy sợ hãi sau khi nhìn thấy điều đó. Nó là một vấn đề vượt quá tầm và ở một đẳng cấp khác so với chúng tôi.

[Đúng rồi. Đó là một đẳng cấp khác. Ông ta rất mạnh mẽ, tên của ông ta đã được ghi lại trong kinh thánh từ thời cổ đại. Ông ta là một trong những người sống sót sau trận chiến chống lại Chúa và Maou.]

Chúng ta có thể giành chiến thắng không? Tôi có thể đánh bại ông ta được không?

[Nếu ông ta đánh nghiêm túc thì toàn bộ cơ thể cậu sẽ phải biến thành Rồng. Thậm chí nếu cậu không thể đánh bại ông ta thì cậu có thể cầm chân ông ta trong một giờ. Phần còn lại hãy để cho Maou.]

..... Ông ta rất mạnh. Dường như tôi cũng phải đưa ra quyết định của mình..... Có lẽ sử dụng bộ giáp Rồng là phương án cuối cùng. Nó chỉ làm cho tôi mạnh mẽ sau mỗi 10 giây.

Sức mạnh của Balance Breaker bỏ qua các giới hạn về sức chịu đựng của tôi, sức mạnh của ma quỷ sẽ trở thành bất khả chiến bại mỗi lần tôi kích hoạt nó. Nhưng sau đó, tôi sẽ không thể sử dụng được Sacred Gear của mình trong ba ngày. Việc sử dụng nó như một con dao hai lưỡi.

“Bây giờ. Ta sẽ cho tất cả các người chiến đấu với con vật cứng được mang đến từ địa ngục.”

Kokabiel nhấp ngón tay của mình. Sau đó, từ sâu thẳm trong bóng tối có một âm thanh ầm ầm từ lòng đất, nó đang đến gần hơn với chúng tôi. Điều đó là một cái gì đó vượt xa sự mong đợi của tôi.

Tám..... Không, có lẽ nó cao mười mét và có một cơ thể rất lớn. Nó có bốn chân, mỗi chân rất to lớn. Ngoài ra, những móng vuốt mọc ra từ các ngón chân trông rất sắc bén khiến tôi cảm thấy ớn lạnh. Đôi mắt màu đỏ lấp lánh trong bóng tối. Từ miệng của nó, có thể thấy được những chiếc răng nanh đầy nguy hiểm. Các răng nanh gần nhau, từ khoảng cách này tôi có thể thấy hơi thở trắng của nó phả ra ngoài. Con thú này giống như một con.....chó. Nhưng chó thì không lớn như vậy. Và chó cũng không có ba đầu.

ROOOOOOOOOOAR!

Tiếng hú của nó quá lớn, tôi cảm thấy như mặt đất đang rung chuyển. Ba cái đầu tru lên cùng một lúc.

“... Cerberus.”

Hội trưởng nói với một giọng đầy ghê tởm.

“Cerberus?”

“Vâng. Đó là một sinh vật nổi tiếng có biệt danh là chó canh cổng địa ngục.”

Chó canh cổng địa ngục hả.....? Con chó có cái tên nghe thật nguy hiểm?

“Nó sống trong cánh cổng địa ngục, không phải địa phủ. Tuy nhiên, để đưa nó đến thế giới con người...”

“Thật tệ phải không?”

“Chúng ta phải làm điều đó. Chúng ta sẽ thổi bay nó, Issei.”

Ooou, Hội trưởng. Cô ấy đang rất phấn chấn và tôi cũng vậy.

“Vâng, Hội trưởng. Chúng ta hãy làm điều đó, Boosted Gear.”

[Boost!]

Các chú chó. Có vẻ như các người chưa được thuần hóa đúng cách, ta sẽ phải trừng phạt các người. Tôi đang rất nhiệt tình để làm điều đó, nhưng Hội trưởng đặt tay lên vai tôi.

“Issei. Thời gian này, mọi người cần em ở lại đây.”

“Vì vậy, em sẽ thổi bay chúng bằng cách tập trung năng lượng của mình sao?”

Hội trưởng lắc đầu với câu hỏi của tôi.

“Không. Chỉ cần em hỗ trợ chúng ta. Em sẽ chuyển giao sức mạnh của mình cho mọi người. Boosted Gear là một Sacred Gear có thể tăng sức mạnh cho em và cũng có thể làm tăng sức mạnh cho đồng đội trong chiến đấu.”

Tăng sức mạnh của đồng đội bằng cách sử dụng khả năng của Gift.

Tôi có thể chuyển sức mạnh của mình vào những người mạnh hơn tôi, đó là Hội trưởng và Akeno-san..... Ngoài ra trong điều kiện chữa trị, nếu tôi tăng cường khả năng của Asia thì hiệu quả sẽ trở thành tuyệt đối.

Vì vậy, tôi sẽ chuyển sức mạnh boosted của mình vào các thành viên trong nhóm. Nó có hiệu quả trong việc chống lại Kokabiel không nhỉ? Ngay cả khi chúng tôi không thể gây sát thương gì cho Kokabiel nhưng chúng tôi vẫn có được sức mạnh để ngăn chặn các cuộc tấn công của ông ta.

“Bằng cách này, Issei. Hãy tăng năng lượng của em lên, em có thể chuyển sức mạnh của em bao nhiêu lần?”

Câu hỏi của Hội trưởng. Chính xác, Sacred Gear của tôi có giới hạn số lần lúc sử dụng. Nó có thể nhân sức mạnh cho tôi không cố định số lần. Nhưng số lần sử dụng nó phụ thuộc vào người sở hữu là tôi. Nếu tôi đã sử dụng Sacred Gear thì nó sẽ ngừng hoạt động. Sau đó, cơ thể của tôi sẽ mất tất cả sức mạnh.

“Ngay bây giờ với khả năng chịu đựng hiện tại thì em chỉ có thể chuyển nó trong ba hoặc bốn lần bằng cách gia tăng tối đa. Không, em sẽ ngất đi sau lần thứ tư vì thế em chỉ có thể làm điều đó ba lần.”

“Em biết rồi. Vì vậy, chúng ta không thể lãng phí nó.”

Tôi xin lỗi Hội trưởng. Nếu tôi có thể gia tăng Sacred Gear với sức mạnh ít hơn thì tôi đã sử dụng nó nhiều hơn một chút. Nhưng với những gì chúng ta đang phải đối mặt thì nó sẽ không được như mong muốn. Bằng cách nào đó, tôi cảm thấy như mình đã trở thành một “món đồ” hữu ích Thôi, sao cũng được.

“Akeno.”

Hội trưởng bật đôi cánh của mình ra từ sau lưng và bay lên bầu trời cùng với Akeno-san.

GAAAAAARUUUUUUUUUUUUU!

Cerberus gầm lên và nhảy theo.

FLAAAAAAAAAAAAAME!

Một trong những cái đầu nhìn về phía Hội trưởng đang bay và thổi ra lửa. Wow. Nó thật sự là một con quái vật.

“Quá ngây thơ.”

Akeno-san đứng trước Hội trưởng và đóng băng ngọn lửa ngay lập tức. Đúng như mong đợi từ quân “Hậu”.

“Cầm lấy cái này.”

Hội trưởng nhảy lên từ phía sau Akeno-san và tạo ra một khối ma thuật đen khổng lồ sức mạnh hủy diệt. Luồng sức mạnh hủy diệt của Hội trưởng rất tuyệt vời và có thể loại bỏ tất cả mọi thứ nó chạm vào.

FLAAAAAAAAAAME!

Cái đầu của con chó khổng lồ bắn ra một quả cầu lửa. Sức mạnh ma thuật của Hội trưởng và quả cầu lửa của Cerberus va chạm vào nhau dữ dội.

Sau đó, cái đầu khác lại bắn ra một quả cầu lửa thứ hai. Chết tiệt. Ba cuộc tấn công liên tiếp. Quả cầu lửa thứ hai hỗ trợ quả đầu tiên đã đẩy lùi cuộc tấn công của Hội trưởng. Sức mạnh của hỏa lực tăng lên và nó bắt đầu phản lại Hội trưởng.

Cứ thế Cerberus lại tiếp tục bắn những quả cầu lửa khác. Nếu nó làm thêm một lần nữa thì ngay cả Hội trưởng cũng.....

“Em đã tìm thấy sơ hở.”

BANG!

Koneko-chan nhảy lên từ bên cạnh tôi và đánh một đòn nặng vào đầu của Cerberus làm nó gầm lên một tiếng to. Tôi không muốn bị Koneko-chan đánh như thế.

“Đây thêm một đòn.”

Khi Akeno-san chỉ ngón tay lên, có sét tạo ra trên bầu trời. Sau đó, cô ấy chỉ ngón tay của mình về Cerberus và

FLASH!

Sau tiếng flash, Cerberus bị bao quanh bởi sét hung bạo. Akeno-san đã thêm một tia sét đặc biệt vào đó. Đòn của Hội trưởng cũng được thêm vào như vậy.

Nhưng cơ thể của Cerberus không bị tiêu diệt và bụng của nó đã bị thương. Có máu đen chảy ra từ bụng và khối bốc ra từ con chó quái

vật. Nhưng sự hung dữ vẫn còn trong đôi mắt của nó. Nó vẫn có thể di chuyển ngay cả khi nhận được những đòn tấn công như thế sao?

Và sức mạnh của tôi đang tăng..... Nó vẫn chưa đạt đến giới hạn. Tôi đã thăng cấp thành quân “Hậu”, nhưng không thể nào trở nên mạnh mẽ như quân “Hậu” Akeno-san. Tôi vẫn còn thiếu kinh nghiệm. Số liệu thống kê của tôi là một Ác quỷ cấp thấp. Tôi muốn mạnh mẽ hơn..... Tôi chắc chắn sẽ tồn tại sau cuộc chiến này. Sau đó, tôi sẽ trở nên mạnh mẽ hơn nữa và trở thành quân “Tốt” tối cao của Hội trưởng.

GARUUUUUUUU.

Ừm, tôi có thể nghe thấy một tiếng rú nguy hiểm..... Tôi quay lại với những suy nghĩ sợ hãi và.....

“Một con khác?”

Một Cerberus khác xuất hiện từ trong bóng tối. Đừng đùa chứ. Một con khác xuất hiện nữa thì không phải là chuyện đùa nữa rồi.

GAAAAAAAAOOOOO!

Nó gào lên một tiếng, sau đó phóng về phía tôi và Asia. Chết tiệt! Chúng tôi phải chạy sao? Nếu tôi không tấn công và không bị tấn công thì việc gia tăng sẽ không bị dừng lại. Tôi phải chạy trong khi mang theo Asia. Nhưng dường như chẳng có nơi nào để chạy trốn trong một trường học thế này.

“Issei. Hãy sử dụng sức mạnh gia tăng của em.”

Hội trưởng cho phép tôi sử dụng sức mạnh gia tăng. Đó là sự lựa chọn tốt nhất. Nhưng nếu tôi sử dụng nó ở đây thì chỉ có thể dùng để chạy. Và nó sẽ không thể giúp gì trong việc bảo vệ Asia. Có việc xảy ra khi tôi đang mãi suy nghĩ.

SLASH!

Một trong những cái đầu của Cerberus rút ra. Nó đã bị cắt. Bởi ai? Kiba ư? Người xuất hiện là người đang nắm giữ một Excalibur dài. Đó là Xenovia. Cái đầu của Cerberus bị cắt đã trở thành cát bụi.

“Tôi đã trở lại với các bạn.”

STEP!

Sau khi nói, Xenovia tiếp tục chém về phía thân của Cerberus.

Cerberus rú lên đau đớn vì bị mất một trong những cái đầu của nó.

GAAAAAAOoooooooo!

Thân Cerberus bị chẻ làm đôi khi nhận được một cú chém. Đó là đòn chí mạng. Có khói bốc ra từ Cerberus và nó bắt đầu bốc hơi. Đây là do ảnh hưởng của Thánh kiếm.

“Đòn chí mạng của Thánh kiếm có thể gây sát thương kinh hoàng đối với các sinh vật bóng tối.”

STAB!

Xenovia đẩy thanh kiếm vào sâu trong ngực của Cerberus để kết thúc nó. Thời điểm đó, cơ thể của Cerberus biến thành cát bụi và tiêu tan.

Găng tay của tôi bắt đầu nhấp nháy. Nó thậm chí còn chưa đạt đến giới hạn. Nhưng hiện tượng này là gì? Tôi cảm thấy nghi ngờ khi Ddraig nói chuyện với mình.

[Đó là dấu hiệu cho biết rằng cậu đã đạt đến giai đoạn có thể tiêu diệt được Cerberus khi chuyển sức mạnh vào Rias Gremory hoặc Himejima Akeno.]

Ông chắc chứ? Từ khi nào mà tôi có được một hệ thống tiện lợi như vậy?

[Điều đó có nghĩa là cả cậu và Sacred Gear đang phát triển từng ngày. Nó sẽ làm được những gì mà cậu mong muốn. Bình thường, cậu không biết sự chênh lệch về sức mạnh giữa cậu và đối thủ. Và cậu cũng không biết tăng bao nhiêu lần là cần thiết. Nhưng nó đã bắt đầu nói với cậu từ bây giờ.]

Tôi suy nghĩ về điều đó. Nhưng nó thực sự đã đáp ứng với điểm yếu của tôi sao? Vì vậy, từ bây giờ, nó có thể đáp ứng được sự chênh lệch về sức mạnh giữa tôi và đối thủ. Đó chắc chắn là một điều tốt. Tôi hét lên về phía những người đang bay trên bầu trời, đó là Hội trưởng và Akeno-san.

“Hội trưởng. Akeno-san. Em đã có đủ sức mạnh để hạ gục Cerberus.”

Nghe thấy vậy, Hội trưởng và Akeno-san nhìn nhau và gật đầu. Cả hai đều đi xuống chỗ tôi cùng một lúc.

“Issei. Em đã tăng sức mạnh của thánh giá và nước thánh trong cuộc chiến chống lại Raiser, phải không?”

“Hả? À, em đã làm thế.”

“Nó có thể tăng sức mạnh cho hai người cùng một lúc. Hãy truyền sức mạnh cho Akeno và chị.”

Ddraig. Điều này thật bất ngờ, nhưng liệu có thể không?

[Vâng. Nếu cả hai cùng một lúc thì có thể. Ngoại trừ việc ta chỉ chuyển được từ 70 đến 80 phần trăm sức mạnh được gia tăng.]

Tôi giải thích với Hội trưởng và Akeno-san. Hai người họ đã đồng ý.

“Em nghĩ là đủ rồi.”

“Vâng. Chúng ta có thể làm điều đó.”

[PLEASE!]

Hội trưởng và Akeno-san trả lời cùng một lúc. Tôi đặt tay lên vai của Hội trưởng và Akeno-san, sau đó kích hoạt Sacred Gear của mình.

“Bắt đầu nào, Boosted Gear!”

[Transfer!]

HEARTBEAT.

Một khối lượng lớn sức mạnh được chuyển vào Hội trưởng và Akeno-san thông qua cơ thể của tôi. Họ ngay lập tức nhận được một lượng lớn sức mạnh ma thuật. Cả hai người đều bị sốc với nguồn sức mạnh được truyền vào cơ thể của mình.

“..... Chúng ta có thể làm điều này.”

Akeno-san gật đầu cùng với nụ cười táo bạo của Hội trưởng.

“Akeno.”

“Vâng. Sấm sét. Vang lên.”

Akeno-san chỉ ngón tay lên trời và bắt đầu điều khiển sấm sét. Ngón tay của cô ấy hướng tới Cerberus.

Cerberus đã cố gắng chạy khỏi vị trí mà nó dự đoán sấm sét sẽ đánh vào.

STAB!

Thanh kiếm đâm xuyên qua các chi của Cerberus. Các thanh kiếm mọc lên từ mặt đất. Đây là.....

“Ta sẽ không cho phép người bỏ trốn.”

Người xuất hiện là “Mã” của chúng tôi. Đó là Sword-Birth của Kiba. Anh chàng này đến rất đúng lúc.

FLASH!

Sấm sét giáng xuống Cerberus sau khi nó không thể di chuyển vì những thanh Quỷ kiếm. Sét lớn hơn nhiều so với trước đây. Nó bao phủ hơn một nửa sân trường.

RUUUUUUUMBLEEEEEEE!

“!”

Tiếng hú của Cerberus đã bị lu mờ do tiếng sấm sét và cơ thể của nó tan vào hư vô.

Khi sức mạnh tiềm năng được tăng lên thì sức mạnh ma quỷ sẽ nhanh chóng đáp ứng với sức mạnh mới.

Ngay cả khi đó là Hội trưởng và Akeno-san, những cú bắn liên tục cũng có thể gây khó khăn cho họ. Thời điểm con quái vật biến mất, Hội trưởng chỉ tay về phía Kokabiel.

“Nhận lấy. Kokabiel.”

DOOOOOOOOOOOOONNNN!

Có một khối lượng sức mạnh hủy diệt khổng lồ bắn ra từ bàn tay của Hội trưởng.

“Nó thật sự rất lớn.”

Tôi không thể diễn tả bằng lời. Nó còn lớn hơn cả lúc bình thường của Hội trưởng gấp 10 lần. Nó đang đi với tốc độ cao và hướng về phía lãnh đạo của Thiên thần sa ngã đang ngồi trên bầu trời. Sức mạnh hủy diệt rơi xuống đầu Kokabiel. Ông ta sẽ chết. Nhưng... Ông ta chỉ để một tay ra phía trước.

BAAAAAAAANG!

Ông ta đã ngăn chặn được sức mạnh của Hội trưởng chỉ với một bàn tay. Đang đùa phải không? Ông ta có thể cản một cú bắn khổng lồ

như thế chỉ với một tay?

GUUUN!

Kokabiel đưa lòng bàn tay lên. Cú bắn của Hội trưởng đã bị đổi hướng và bay lên bầu trời rồi biến mất. Kokabiel thể hiện một nụ cười độc ác sau khi nhìn thấy khói bốc ra từ bàn tay của hắn.

“Ta thấy. Sức mạnh của Rias Gremory đã tăng rất nhiều nhờ sức mạnh của Sekiryutei. Thú vị. Điều này thực sự thú vị. Kukuku.”

Kokabiel bắt đầu cười một mình.

“... Đã hoàn tất.”

Giọng nói của Balba. Bốn thanh Excaliburs ở trung tâm trường học đang phát ra một nguồn ánh sáng đáng kinh ngạc. Nó là gì? Điều gì đang xảy ra? Kokabiel bắt đầu vỗ tay.

“Bốn thanh Excaliburs hợp thành một.”

Nó bắt đầu phát ra ánh sáng của Chúa và lan rộng khắp trường học. Vì độ sáng của nó, chúng tôi phải lấy tay che mắt lại.

Khi tôi nhìn chăm chăm vào trung tâm của trường học thì thấy bốn thanh Excaliburs được đặt ở mỗi góc. Excalibur nguyên thủy được chia thành bảy phần, nhưng bốn trong số chúng đã hợp thành một. Khi ánh sáng biến mất, có một thanh Thánh kiếm phát ra vầng hào quang màu xanh trắng xuất hiện.

“Đó là ánh sáng được tạo ra bằng Excalibur khi nó hợp thành một, mọi thứ đã hoàn tất. Thành phố này sẽ sụp đổ trong vòng 20 phút. Cách duy nhất để điều đó không xảy ra là đánh bại Kokabiel.”

Balba nói một cái gì đó đáng kinh ngạc. Tôi không nói nên lời. Tất nhiên. Bởi vì thành phố tôi đang sống sẽ biến mất trong vòng chưa đầy 20 phút nữa.

Các vòng tròn ma thuật lan tỏa xung quanh trường học, nó bắt đầu phát sáng và tập hợp năng lượng. Nó đã được kích hoạt hả? Nghiêm túc chứ? Đây là thành phố tôi đang sống..... Thành phố chúng tôi đang sống sẽ biến mất sao?

Nói dối. Đó là một lời nói dối. Chúng tôi không có thời gian để nói điều gì đó nhẹ nhàng như: “Chúng ta phải chịu đựng nó cho đến khi Sirzechs-sama và những người khác đến.”. Khi cứu viện của Ma

vương đến thì thành phố này đã bị thổi bay đi mất rồi.

“Freed.”

Kokabiel gọi tên Linh mục chết tiệt.

“Có chuyện gì, ông chủ?”

Một Linh mục trẻ tóc trắng xuất hiện từ bóng tối.

“Sử dụng Excalibur trong vòng tròn sẽ là trò giải trí cuối cùng. Chiến đấu bằng Thánh kiếm Excalibur vừa mới hợp thành.”

“Vâng, vâng. Hừm. Ông chủ của tôi thật là một người thiếu thận trọng. Nhưng, nhưng... Tôi rất vinh hạnh khi được sử dụng Excalibur-chan siêu tuyệt vời này. Nên làm gì lúc này nhỉ?Uhehehe. Tôi có thể cắt quỳ ngay bây giờ.”

Freed nở một nụ cười khi cầm thanh Excalibur mới. Điều đó có nghĩa là hắn ta có thể sử dụng nó. Hắn nói rằng hắn đã nhận được một yếu tố từ Balba. Xenovia bắt đầu nói chuyện với Kiba.

“”Mã” của Rias Gremory. Nếu sự hợp tác này vẫn còn giá trị, chúng ta hãy cùng nhau tiêu diệt Excalibur.”

“Điều đó có ổn không?”

Xenovia cười không sợ hãi trước lời nói của Kiba.

“Thật tệ, nó sẽ không là vấn đề nếu tôi thu thập được các mảnh của Excalibur vì đó là hành động cốt lõi của mọi việc. Kể từ khi được Freed sử dụng thì Excalibur không còn là Thánh kiếm nữa và sẽ giống như các loại vũ khí khác mà thôi. Nó thay đổi tùy thuộc vào người sử dụng. Đó là một thanh kiếm dị giáo.”

“Kukuku.....”

Một người nào đó đang cười nhạo câu chuyện của Xenovia. Đó là Balba.

“Balba Galilei. Tôi là một nạn nhân của “Dự án Thánh kiếm”. Chính xác hơn là tôi đã bị ông giết. Nhưng tôi đã tiếp tục sống bằng cách đầu thai thành một Ác quỷ.”

Kiba nói với Balba một cách thật bình tĩnh. Nhưng đôi mắt của cậu ấy lấp đầy ngọn lửa thù hận. Tùy thuộc vào câu trả lời của Balba, nó có thể trở nên tồi tệ thêm.

“Hou. Người sống sót của dự án. Đây là một bất hạnh vì có thể gặp lại cậu trong một đất nước xa xôi ở phía đông như thế này. Đúng là định mệnh. Fufufu.”

Thật là một nụ cười kinh tởm. Giống như ông ta xem chúng tôi như những kẻ ngốc.

“Cậu thấy đấy. Ta thích Thánh kiếm đến nỗi chúng đi vào cả giấc mơ của ta. Có thể vì trái tim ta đã bị cuốn hút bởi những huyền thoại về Excalibur kể từ khi là một đứa trẻ. Khi ta phát hiện ra rằng mình không thể sử dụng Excalibur, điều đó làm ta cảm thấy tuyệt vọng.”

Balba đột nhiên bắt đầu nói chuyện về cuộc sống của mình. Một câu chuyện về quá khứ của tu sĩ lạc lối.

“Ta thực sự ngưỡng mộ những người có thể sử dụng Excalibur trong khi đó ta lại không thể. Cảm giác này ngày càng mạnh mẽ khiến ta bắt đầu một thử nghiệm để tạo ra những người có thể sử dụng chúng. Sau đó, nó đã hoàn thành. Tất cả là nhờ vào cậu và những người khác.”

“Cái gì? Hoàn thành ư? Ông đã giết tất cả sau khi thấy chúng tôi là một thất bại.”

Kiba nhướn mày dường như không chắc chắn. Câu chuyện mà tôi nghe từ Kiba, Hội trưởng và Xenovia là các thí nghiệm đã thất bại. Phải, chúng vứt bỏ Kiba và bạn bè của cậu ấy chỉ vì họ là một thất bại sao? Nhưng Balba lắc đầu.

“Ta nhận ra rằng cần có một số yếu tố thiết yếu để sử dụng Thánh kiếm. Vì vậy, ta sử dụng chỉ số của yếu tố để điều tra khả năng của nó. Hầu hết các đối tượng thử nghiệm có yếu tố nhưng họ không có chỉ số cần thiết để sử dụng Excalibur. Sau đó, ta đưa ra kết luận. Có cách nào để tách các yếu tố ra và tập hợp lại chúng?”

“Bây giờ tôi đã hiểu. Thứ được đưa vào bên trong người sử dụng Thánh kiếm khi họ nhận được những lời chúc phúc là.....”

Có vẻ như Xenovia biết được sự thật và nghiêng rằng một cách giận dữ. Cô ấy có ý gì khi biểu hiện như vậy? Tôi đã nghi ngờ và Balba tiếp tục nói.

“Đúng thế cô gái sử dụng Thánh kiếm. Chúng tôi tách các yếu tố từ những người có chúng và kết tinh lại với nhau. Chỉ cần như vậy thôi.”

Balba lấy ra một quả cầu ánh sáng. Đó là một quả cầu sáng rực. Nó có ánh hào quang bên trong.

“Với điều này, các nghiên cứu về người sử dụng Thánh kiếm đã được cải thiện. Mặc dù vậy, những kẻ ngu ngốc từ Giáo hội đã trục xuất ta, họ gọi ta là dị giáo và lấy đi báo cáo nghiên cứu của ta. Khi nhìn người, ta hiểu rằng kế hoạch đó đã thành công bởi một ai đó. Và đó chính là Thiên thần Michael. Hắn làm ta trông giống như một tên tội phạm và đây là kết quả ư? Ngay cả khi hắn lấy các yếu tố ra khỏi đối tượng thử nghiệm thì cũng sẽ không giết chúng. Điều đó chỉ cho thấy hắn nhân từ hơn ta thôi. Kukukuku.”

Balba cười vui vẻ. Tôi hiểu rồi. Thậm chí một thằng ngu như tôi cũng hiểu được. Hiện nay, để tạo ra một người sử dụng Thánh kiếm nhân tạo thì phải đòi hỏi sự hy sinh. Vì vậy, Kiba và Xenovia là nạn nhân của Dự án Thánh kiếm do Balba bắt đầu.

“..... Ông đã giết đồng đội của tôi và lấy ra các yếu tố cần thiết để vận hành Thánh kiếm sao?”

Kiba hỏi Balba với giọng đầy sát khí.

“Đúng vậy. Quả cầu này là quả còn lại. Ta đã sử dụng ba trong số chúng trên Freed. Đây là quả cuối cùng.”

“Hyahahahaha. Những kẻ khác ngoài ta đã chết vì cơ thể của chúng không thể đồng bộ hóa với các yếu tố. Hừm. Khi nghĩ như thế, ta cảm thấy mình thật đặc biệt.”

Nếu đúng như những lời Freed vừa nói, vậy những người đánh cắp Excalibur đã chết. Chi! Sẽ tốt hơn nếu Freed là người chết. Những người như hắn ta sẽ có một kết thúc tồi tệ.

“Người nghĩ rằng những người như ta sẽ có một kết thúc tồi tệ phải không, Issei-kun? Không, không. Ta sẽ không chết dễ dàng như thế.”

Hắn đọc được suy nghĩ của tôi, tên Linh mục xấu xa.

“..... Balba Galilei. Bao nhiêu sinh mạng đã hy sinh vì lòng tham và những thí nghiệm của ông.....”

Tay Kiba đang run lên và có một hào quang của sự tức giận phát ra từ cơ thể của cậu ấy. Một sức mạnh đáng kinh ngạc.

“Hừm. Nếu cậu nói thế, ta sẽ giao quả cầu này cho cậu. Nghiên cứu của ta đã đạt đến giai đoạn có thể được sản xuất hàng loạt trong môi

trường thích hợp. Trước hết, ta sẽ phá hủy thị trấn này cùng với Kokabiel. Tiếp theo ta sẽ tập hợp các thanh Thánh kiếm huyền thoại trên toàn thế giới. Sau đó, ta sẽ sản xuất hàng loạt những người sử dụng Thánh kiếm và bắt đầu một cuộc chiến tranh chống lại Michael và Vatican với sự kết hợp của Excaliburs. Ta sẽ cho những Thiên thần ngu ngốc và những người theo họ, những người đã kết án ta thấy được kết quả nghiên cứu của mình.”

Đó là lý do tại sao Kokabiel và Balba hợp tác. Cả hai đều có thù hận với các Thiên thần. Cả hai đều tìm kiếm chiến tranh. Họ là cặp đôi tồi tệ nhất.

Balba ném quả cầu như thể không quan tâm. Nó lăn trên mặt đất và đi đến chân của Kiba. Kiba cúi xuống lặng lẽ và nhặt nó lên. Kiba vỗ nhẹ vào quả cầu với những tình cảm, thật đáng buồn, cái giá phải trả quá đắt.

“..... Mọi người.....”

Giọt nước mắt lăn trên má của Kiba. Vẻ mặt đầy buồn bã và tức giận. Sau đó, chuyện kì lạ xảy ra. Quả cầu Kiba đang cầm tự phát sáng. Ánh sáng bắt đầu lan ra và bao phủ toàn trường. Từ mặt đất, ánh sáng bắt đầu tạo ra những hình thù. Sau đó, nó tạo thành một hình thù thích hợp. Đó là hình thù của con người. Những chàng trai và các cô gái được tạo ra từ ánh sáng màu xanh trắng xung quanh Kiba. Có lẽ nào họ là.....

“Các sức mạnh khác nhau có mặt trên chiến trường này làm cho linh hồn trong quả cầu xuất hiện.”

Akeno-san đã nói như thế. Những điều này có thể xảy ra sao? Quý kiếm, Thánh kiếm, Ác quỷ và Thiên thần sa ngã. Tất cả mọi thứ đã có mặt ở đây. Vì vậy, không lạ khi điều này xảy ra đúng không?

Họ nhìn Kiba với một cái nhìn thân mật và buồn bã.

“Mọi người. Tôi Tôi.”

Vâng. Thậm chí tôi cũng hiểu. Họ là những người tham gia vào dự án Thánh kiếm và đã bị giết.

“..... Tôi đã luôn luôn..... Luôn luôn nghĩ về nó. Có ổn không khi tôi là người duy nhất sống sót..... Có người với những giấc mơ nhiều hơn tôi. Có người với khát vọng sống nhiều hơn tôi. Công bằng không khi tôi là người duy nhất có được một cuộc sống yên bình.....”

Sau đó, linh hồn của một cậu bé mỉm cười và dường như cậu ấy muốn nói điều gì đó. Cậu bé di chuyển đôi môi của mình nhưng tôi không thể hiểu được những gì cậu đang nói, tôi không thể đọc được những lời của cậu bé. Sau đó, Akeno-san đọc nó cho tôi.

“.... [Đừng lo lắng về chúng mình nữa. Ít nhất cậu vẫn còn sống]. Đó là những gì họ đang nói.”

Những giọt lệ chảy ra từ đôi mắt của Kiba, có vẻ như những suy nghĩ của họ đã truyền đến cậu ấy. Sau đó, linh hồn của những chàng trai và các cô gái bắt đầu di chuyển đôi môi trong một nhịp điệu. Họ đang hát phải không?

“... Thánh ca.”

Asia lẩm bẩm.

Họ đang hát khúc thánh ca..... Và Kiba bắt đầu hát trong khi rơi nước mắt. Khi họ trải qua các cuộc thí nghiệm đau đớn, đây là điều duy nhất mà họ có thể làm để nuôi niềm hy vọng và ước mơ của mình. Đây là thứ duy nhất có thể khiến họ tiếp tục sống trong một cuộc sống khó khăn. Kiba và các đồng đội của cậu ấy đã có những nụ cười cùng những trẻ em vô tội.

Cơ thể của họ bắt đầu phát ra thứ ánh sáng màu xanh trắng. Ánh sáng ngày càng sáng hơn với Kiba ở trung tâm.

[Chúng ta không một mình.]

[Chúng ta không có đủ các yếu tố để sử dụng Thánh kiếm. Nhưng...]

[Sẽ không sao nếu chúng ta cùng nhau.]

Tôi cũng có thể nghe thấy tiếng nói của họ. Tôi nghe nói rằng thánh ca sẽ làm cho các Ác quỷ đau khổ. Có lẽ nó đã khác khi ở một tình huống như thế này, tôi không cảm thấy đau đớn gì cả. Thay vào đó, tôi cảm thấy thật ấm áp. Một cái gì đó ấm áp khiến tôi suy nghĩ về bạn bè và các đồng đội... Những giọt nước mắt chảy ra từ mắt tôi.

[Cậu phải chấp nhận Thánh kiếm.]

[Nó không đáng sợ.]

[Ngay cả khi Chúa không tồn tại.]

[Trái tim của chúng ta luôn luôn là...]

[Một.]

Linh hồn của họ đi lên thiên đường và trở thành một ánh sáng lớn rơi xuống Kiba.

[Cộng sự.]

Ddraig nói chuyện với tôi. Nó là gì? Trong một tình huống tình cảm như thế này.

[Có vẻ như "Mã" đã làm được rồi.]

Những điều ông đang nói có ý nghĩa gì?

[Sacred Gears thay đổi và phát triển trong khi sử dụng những cảm giác của người sở hữu như một chìa khóa. Khi cảm xúc và mong muốn của người sở hữu có một sự thay đổi đáng kể thì nó có thể thay đổi được dòng chảy của thế giới này, Sacred Gear đã đạt được điều đó. Vâng. Đây là....]

Ddraig đã cười hưởng thụ.

[Balance Break.]

Ánh sáng chia màn đêm sâu thẳm, dường như điều đó đã ban phước lành cho Kiba.

New Knight and new Rival

Phần 1

Muốn sống.

Chỉ có mình tôi trốn thoát được khỏi phòng thí nghiệm.

Điều duy nhất mà tôi nghĩ trong khi đang chạy và nôn ra máu là muốn được sống.

Tôi chạy ra khỏi khu rừng và gặp được một cô gái trẻ, cô ấy là một Ác quỷ cấp cao. Lúc đó, sự sống trong tôi đang dần biến mất...

Khi tôi đang trên bờ vực của cái chết thì cô gái có mái tóc đỏ ôm lấy tôi và nói.

“Bạn muốn điều gì nhất?”

Tôi chỉ lẩm bẩm một từ “cứu” trong khi ý thức đang mờ dần. Cuộc

sống của tôi. Những bạn bè của tôi. Tương lai của tôi. Sức mạnh của tôi. Tài năng của tôi. Tôi...

Những ý nghĩ mong muốn đó vừa thoáng qua trong tâm trí tôi. Đó là những lời cuối cùng khi tôi còn là con người.

“Sống như một con quỷ. Đó là mong muốn của chủ nhân tôi và cũng là điều ước của tôi. Tôi đã nghĩ rằng điều đó thật tốt. Nhưng..... Tôi không thể quên đi thù hận với Excaliburs và ham muốn được trả thù cho những đồng đội của mình... Không, tôi có thể quên đi những điều đó. Nhưng tôi....”

Bây giờ, tôi đang có những đồng đội thật tuyệt vời. Issei-kun và Koneko-chan. Họ đã giúp tôi, một người bị điều khiển bởi sự thù hận. Tôi đã nghĩ về điều đó khi truy tìm chủ nhân của Thánh kiếm. Issei-kun và Koneko-chan là những đồng đội luôn sẵn sàng giúp tôi.

Tôi nghĩ rằng: “Điều này vẫn chưa đủ cho mình sao?”. Nhưng nếu những linh hồn của đồng đội cũ đang mong muốn được trả thù, thì tôi không thể đặt những thanh Quỷ kiếm xuống được, các thanh Quỷ kiếm mang theo những nỗi oán hận của đồng đội. Những suy nghĩ trong tôi cứ tuôn ra.

[Đừng lo cho chúng tôi. Ít nhất cậu vẫn còn sống.]

Những đồng đội cũ không muốn tôi trả thù. Họ không mong muốn điều đó.

“Nhưng không phải mọi thứ đều đã được giải quyết.”

Phải, nó sẽ không bao giờ kết thúc nếu tôi không hạ được thứ độc ác đang đứng trước mình và sẽ có sự lặp lại những sự cố tương tự đã xảy ra với chúng tôi.

“Balba Galiei. Chỉ cần tôi giết ông thì sẽ không còn ai phải chịu chung số phận với chúng tôi nữa.”

“Hùm. Đã từ rất lâu người ta luôn nói: Trong nghiên cứu luôn đi kèm với sự hi sinh. Cậu có bao giờ nhận ra điều đó chưa?”

Ông thật là độc ác.

“Kibaaaaaaa! Hãy tiêu diệt cả Freed và Excalibur.”

..... Issei-kun.

“Cậu là “Mã” của nhóm Gremory và cũng là đồng đội, bạn bè của

mình. Đánh đi Kibaaaaaaa! Đừng lãng phí cảm xúc và linh hồn của họ.”

“Cậu đã giúp mình. Thậm chí cậu không nhận được lợi ích gì từ nó. Ngay cả khi cậu phải nhận sự trừng phạt từ chủ nhân của chúng ta.....”

“Yuuto. Hãy làm đi. Em phải vượt qua chính mình. Vượt qua cả Excalibur. Em là đầy tớ của chị, Rias Gremory. Quân “Mã” của chị sẽ không bao giờ thua một bản sao của Thánh kiếm Excalibur.”

“Yuuto-kun. Chị tin tưởng ở em.”

Hội trưởng Rias. Hội phó Akeno-san.....

“..... Yuuto-senpai.”

Koneko-chan.

“Hãy làm tốt nhất. ”

Mọi người.

“Hahaha. Tại sao mày lại khóc? Mày đang thích thú ca hát với những con ma à. Nó thật là phiền toái. Đó là điều tồi tệ nhất. Mày có biết là tao ghét bài hát đó. Chỉ nghe thôi đã khiến tao dựng cả tóc gáy và tao không muốn nghe nó một lần nào nữa. Tao hoàn toàn đến giới hạn của mình rồi. Tao sẽ làm dịu bản thân bằng cách cắt mày ra thành từng miếng nhỏ với Excalibur vô địch được hợp thành từ bốn mảnh.”

Freed Zelzan. Linh hồn những đồng đội cũ của ta đang ở trong người. Ta không cho phép người làm điều tàn ác với họ nữa. Những giọt nước mắt của lòng quyết tâm trong tôi rơi xuống.

“...Tôi sẽ trở thành thanh kiếm.”

Những đồng đội hãy hòa nhập vào linh hồn của tôi. Chúng ta hãy cùng nhau vượt qua và hồi ức lại những cảm xúc mà chúng ta chưa nói ra cùng những ước mơ chưa thực hiện. Ngay bây giờ, ngay tại đây...

“Tôi sẽ trở thành thanh kiếm của Hội trưởng và đồng đội mình. Xin hãy đáp lại ước nguyện của tôi. Sword-Rebirth.”

Sacred Gear của tôi và linh hồn của các đồng đội đã hòa làm một. Nó bắt đầu sắp xếp và tạo ra một hình dạng. Sức mạnh ma quỷ và sức mạnh thần thánh đã được kết hợp.

一本の剣が現れた

「騎士」の手元に

神々しい輝きと
禍々しいオーラを

放ちながら、

Vâng, cảm giác này. Sacred Gear..... Những đồng đội cũ đang nói cho tôi biết, đây chính là sự thăng hoa. Nó được tạo ra bằng ánh sáng thần thánh kết hợp với hào quang ma quỷ. Một thanh kiếm duy nhất xuất hiện trên tay tôi..... Nó đã hoàn thành, mọi người...

“Balance-Breaker “Sword of the Betrayer”. Người hãy nhận lấy nhát chém của thanh kiếm có cả sức mạnh thần thánh và sức mạnh ma

quý.”

Tôi nhanh chóng chạy tới Freed.

Đặc điểm của tôi như một quân “Mã”, đó là tốc độ. Do đó, Freed cố gắng theo kịp chuyển động của tôi bằng mắt nhưng tôi đã thoát khỏi tầm nhìn của hắn chỉ bằng vài động tác giả.

GINNNNNNNNG!

Mặc dù vậy, Freed vẫn chặn được các đòn tấn công của tôi. Hắn đúng là một Thầy trừ tà lạc lối tài giỏi. Nhưng hào quang bao quanh thanh Excalibur của hắn đang bị thanh tẩy bằng thanh kiếm của tôi.

“Thanh kiếm của mày đã vượt qua cả người sáng tạo ra Thánh kiếm ư?”

Hắn nói với một giọng sững sốt.

“Nếu đây là thanh Excalibur thật sự thì ta sẽ không thể thắng được nó. Nhưng thanh Excalibur của người sẽ không thể cắt được những cảm xúc của ta và các đồng đội cũ.”

“Chi!”

Freed chặc lưỡi và lùi lại sau khi đẩy tôi ra.

“Dài raaaaaaaaaaaaaaaa.”

Thanh Excalibur của hắn bắt đầu xoắn lại như thể đang sống. Nó di chuyển bất thường và tiến về phía tôi với một tốc độ kinh ngạc. Đây là khả năng của “Excalibur Mimic”. Tôi hiểu rồi. Nó có khả năng của bốn thanh kiếm kia.

Sau đó, thanh kiếm của hắn tách ra làm hai từ đầu mũi kiếm và bắt đầu bay tới tôi với tốc độ cực nhanh. Đây là khả năng của “Excalibur Rapidly”.

Nếu tôi nhớ không nhầm, ưu điểm của nó là tốc độ. Nó đang cố gắng nhắm chính xác vào tôi từ mọi phía, nhưng tôi đã khóa được các đòn tấn công đó.

Sát ý của Freed thật dễ đoán. Nếu tôi biết được sát ý từ hướng nào thì việc tránh né sẽ cực kì dễ dàng.

“Tại sao? Tại sao lại không trúng? Thánh kiếm – sama, ngài được cho là không có gì sánh bằng mà, phải không? Chẳng phải có rất nhiều

huyền thoại nói ngài là thanh kiếm tối thượng sao?”

Freed la hét. Tôi có thể thấy biểu hiện của hắn được lấp đầy với sự hưởng thụ và thiếu kiên nhẫn.

“Vậy ta phải tăng thêm nữa mới được.”

Mũi thanh Thánh kiếm của hắn đã biến mất. Dạng Transparency ư? Đây là sức mạnh của “Excalibur Transparency”. Khả năng làm cho Thánh kiếm vô hình. Nhưng nếu hắn không thể dấu sát ý của mình, ngay cả khi tôi không thể nhìn thấy lưỡi kiếm thì.....

GIN! GIN! GIN! GIN!

Thanh kiếm vô hình và thanh kiếm của tôi va vào nhau tóe lửa. Tôi đã chặn được hết các đòn đánh của hắn.

“....!”

Freed mở to mắt ra và biểu hiện một khuôn mặt sốc.

“Phải. Cứ giữ hắn như vậy.”

Xenovia ngay lập tức chạy đến. Cô ấy giữ Thánh kiếm ở tay trái và giơ tay phải lên trời.

“Thánh Peter. Thánh Basil. Thánh Denis. Đức Mẹ Mary. Hãy nghe lời cầu nguyện của tôi.”

Xenovia bắt đầu niệm một cái gì đó. Cô ấy đang cố gắng làm gì vậy? Tôi nghi ngờ... Nhưng khoảng không trước mặt tôi bắt đầu vỡ ra. Xenovia đặt tay và lấy ra một thứ gì đó từ khoảng không ấy. Thứ xuất hiện là một thanh kiếm tỏa ra ánh hào quang thần thánh.

“Nhân danh các vị thánh bên trong thanh kiếm này. Tôi sẽ mở Durandal ra.”

... Durandal? Đó là thanh kiếm cực kì nổi tiếng sánh ngang với Excalibur. Theo tôi biết, nó là thanh kiếm vô địch. Tại sao cô ấy lại có nó?

“Một thanh Durandal?”

“Người không phải là người sử dụng Thánh kiếm Excalibur ư?”

Không chỉ Balba, ngay cả Kokabiel cũng không thể giấu được sự ngạc nhiên.

“Không. Tôi vốn là chủ nhân đích thực của thanh Durandal. Tôi cũng được lựa chọn làm chủ sở hữu của Excalibur. Thế đấy.”

Xenovia giương thanh Durandal lên. Kiểu dáng của nó cũng giống Excalibur.

“Vô lí. Theo nghiên cứu của ta thì chưa có ai đủ tiêu chuẩn để sử dụng được thanh Durandal?”

“Đương nhiên. Ngay cả khi ở Vatican, họ vẫn chưa làm được người có khả năng nhân tạo sử dụng Durandal.”

“Vậy tại sao?”

“Khác với các chủ nhân sử dụng Thánh kiếm với khả năng nhân tạo như Irina. Tôi là một chủ nhân thật thụ.”

Baiba trở nên lặng im trước những lời nói của cô ấy. Không giống chúng tôi, Xenovia là chủ nhân thực sự của Thánh kiếm.

“Durandal là một thanh kiếm có sự tàn phá vượt qua sức tưởng tượng của con người. Nó cắt được mọi thứ nó chạm vào. Thậm chí nó còn không nghe lời tôi. Đó là lí do tại sao tôi phải giữ nó ở thế giới song song, nếu không điều đó sẽ vô cùng nguy hiểm. Ngay cả tôi, người giữ nó, cũng đã có một thời gian khó khăn với nó. Bây giờ, Freed Zelzan, nhờ có người, chúng ta sẽ có một trận đấu quyết định giữa hai thanh kiếm, Excalibur và Durandal. Ngay lúc này, tôi đang run lên vì sự phấn khích. Đừng chết chỉ với một đòn đánh nhẹ, được không? Ít nhất, hãy sử dụng tối đa sức mạnh của thanh Excalibur.”

Lưỡi gươm của Durandal bắt đầu tỏa ra nhiều ánh hào hơn cả thanh Excalibur mà Freed đang giữ. Ánh hào quang đó. Nó có nhiều sức mạnh hơn thanh Thánh-Quỷ kiếm tối thượng của tôi.

“Điều này được cho phép không vậy? Mọi việc đã trở nên tồi tệ như thế này rồi đấy. Con khốn kiếp. Tao không cần bất cứ thứ gì thế này.”

Freed la hét và chuyển sát ý của hắn sang Xenovia. Tôi không thể nhìn thấy bằng mắt mình nhưng hắn có thể dùng thanh kiếm vô hình chém tới cô ấy.

GAKIIN!

Chỉ với một đòn chém duy nhất, thanh Excalibur đã vỡ ra. Do áp lực bởi cú chém của thanh Durandal, nên đã xuất hiện một cái lỗ lớn ở

sân trường.

“Bây giờ, thanh Thánh kiếm đã vỡ. Nó thậm chí không thể đấu lại thanh Durandal của tôi.”

Xenovia thở dài chán nản. Đúng là một sức mạnh đáng sợ. Thậm chí “Excalibur Destruction” của cô ấy không thể sánh với nó.

“Người có nghiêm túc không? Thực sự nghiêm túc chứ? Thanh kiếm huyền thoại Excalibur-chan đã bị vỡ thành từng mảnh? Kinh khủng. Điều này thực sự kinh khủng. Kaaaa. Thật sai lầm khi sử dụng cái gì đó mà ngay từ đầu nó đã vỡ? Sự nông cạn của loài người. Sự ngu ngốc của Giáo hội. Tao thực sự muốn trưởng thành hơn khi nhìn thoáng qua điều này.”

Sát ý của hắn trở nên yếu đi và tôi bắt đầu tới trước hắn. Hắn cũng không thể đáp trả. Checkmate!(Chiếu tướng!) Hắn cố gắng chặn thanh Thánh-Quỷ kiếm tối thượng của tôi với những gì còn sót lại từ thanh Excalibur của hắn nhưng.....

BAAAKIIIN!

Một âm thanh vỡ vụn lặp lại. Đó là âm thanh vỡ vụn của thanh Excalibur.

“Người thấy chưa? Sức mạnh của chúng ta đã vượt qua cả Excalibur.”

Tôi hạ Freed ngay khi tôi đã phá tan thanh Excalibur.

Phần 2

Freed gục xuống trong khi máu chảy ra từ các vết thương mà tôi đã gây ra ở bụng và trên vai của hắn.

Tôi đã thắng...

Chúng tôi đã vượt qua Thánh kiếm Excalibur. Tôi nắm chặt thanh Thánh-Quỷ kiếm và nhìn lên bầu trời. Một cảm giác không thể diễn tả được, tôi cảm thấy như mục tiêu lớn nhất của mình đã biến mất. Lý do duy nhất để tôi cảm thấy mình đang sống..... Lý do duy nhất cho phép tôi được sống.....đã biến mất.

“Th... Thánh-Quỷ kiếm? Không thể nào..... Ánh sáng và bóng tối không thể hợp nhất.....”

Balba Galilei đang bị kích động. Đúng rồi. Mọi việc vẫn chưa kết

thúc. Nếu tôi không đánh bại ông ta thì bị kịch vẫn sẽ tiếp tục. Chúng tôi không cho phép người khác lặp lại số phận tương tự như mình nữa.

“Balba Galilei. Chuẩn bị chết đi.”

Tôi đưa thanh Thánh-Quỷ kiếm và cố gắng chém về ông ta. Nào những đồng đội của tôi. Chúng ta hãy kết thúc điều này. Chúng ta hãy kết thúc tất cả mọi thứ.

“... Ta đã thấy. Bây giờ ta đã hiểu. Thần thánh và ma quỷ. Nó sẽ là một lời giải thích, nếu thứ đại diện cho cả hai mất cân bằng thì..... Không chỉ Maou mà có lẽ Chúa cũng đã.....”

STAB.

Một ngọn giáo ánh sáng đâm xuyên qua ngực của Balba, ông ta có vẻ như đã nhận ra một điều gì đó.

Đây là...

GOUGH!

Balba ngã xuống và phun ra nhiều máu. Tôi tiến lên để xác nhận tình trạng của ông ta. Ông ta đã chết.

“Người khá đó Balba, người đã nghĩ thông mọi việc rồi. Nhưng ta không quan tâm hắn có là đồng minh của mình hay không. Ta có thể giết hắn ngay từ đầu rồi.”

Kokabiel ở trên trời đang giễu cợt. Hắn đã giết Balba.

“Hahahaha! Kahahahahahahahahaha!”

Kokabiel cười to và hạ cánh xuống mặt đất. Một áp lực cực lớn. Lãnh đạo của Thiên thần sa ngã cuối cùng cũng đứng trước mặt chúng tôi, ông ta phát ra một hào quang mạnh mẽ và đầy tự tin. Ông ta nói trong khi mỉm cười không một chút sợ hãi.

“Tăng cường sức mạnh của Sekiryuutei và chuyển nó cho người khác đi.”

Ông ta tự tin nói một lời khiêu chiến, Hội trưởng cực kỳ tức giận.

“Ông muốn cho chúng tôi một cơ hội hả? Thôi làm trò đi.”

“Thôi làm trò đi ư? Hahaha. Các người mới là những kẻ thôi làm trò.

Các người nghĩ rằng có thể đánh bại ta sao?”

Chỉ cần nhìn chăm chăm vào đôi mắt của ông ta, tôi cảm thấy như cơ thể của mình như bị xuyên thủng. Toàn bộ cơ thể tôi chìm trong nỗi sợ hãi..... Đây là áp lực của các Thiên thần sa ngã được ghi lại trong kinh thánh từ thời cổ đại. Mồ hôi từ tay tôi chảy xuống thanh Thánh-Quỷ kiếm và cảm giác ớn lạnh tiếp tục lan đến đầu ngón tay. Cảm giác đáng sợ trong trận chiến với gia tộc Phoenix không thể so sánh với nó.

... Trận chiến sinh tử. Bạn không thể đứng ở nơi này nếu bạn không chuẩn bị chấp nhận cái chết, bạn phải chấp nhận thực tế là sẽ bình thường nếu cuộc sống của bạn chấm dứt tại đây.

Tôi phải thay đổi động lực của mình. Ngay cả khi mối hận thù của tôi biến mất thì cuộc chiến vẫn không biến mất. Những đồng đội đã vì sự tồn tại của tôi mà hi sinh.

Tôi cần phải sống và vượt qua trận chiến này. Tôi sẽ sống như một con quỷ và cũng như một phần của nhóm Gremory.

Xin hãy cho ta mượn sức mạnh của người, Thánh-Quỷ kiếm được tạo ra bởi cảm xúc của ta và các đồng đội.

“..... Issei. Kích hoạt Sacred Gear của em.”

Issei trả lời mệnh lệnh của Hội trưởng.

[Boost!]

Cùng với âm thanh của kim loại, ánh sáng màu đỏ phát ra từ Sacred Gear của cậu ấy.

Một vài phút sau đó. Chúng tôi không hề di chuyển một bước vì đang chờ đợi sức mạnh được gia tăng của Issei-kun.

Chúng tôi có thể đánh phủ đầu Thiên thần sa ngã nếu ông ta mất cảnh giác. Nhưng ông ta lại không có một sơ hở nhỏ nào. Tôi chỉ có thể tưởng tượng ra ông ta sẽ hạ tôi ngay khi tôi tấn công.

Mọi người trong chúng tôi sẽ chịu chung hoàn cảnh như vậy. Tôi chỉ có thể chờ đợi cho sức mạnh của Sekiryuutei tăng lên trong khi nuốt nước bọt và run rẩy.

“... Được rồi.”

Găng tay của Issei-kun phát ra một ánh sáng chói hơn nữa. Việc gia

tăng sức mạnh đã đạt đến giới hạn.

“Bây giờ, người sẽ chuyển nó vào ai?”

Kokabiel hỏi có vẻ quan tâm. Một trong những người trả lời trước câu hỏi của Kokabiel là..... Hội trưởng.

“Issei.”

“Vâng.”

Issei-kun bắt đầu chuyển giao sức mạnh cho Hội trưởng. Cả hai người đang nắm tay nhau. Tay họ siết chặt lấy nhau, tôi có thể cảm thấy hào quang của sự tin tưởng và tình yêu ngầm mà họ đã có với nhau. Ánh sáng trên viên ngọc truyền vào Hội trưởng, hào quang màu đỏ bao phủ cơ thể của Hội trưởng tăng lên đáng kể.

Tôi cảm thấy nguồn năng lượng hắc ám từ ánh hào quang tác động tới mình, một lượng lớn sức mạnh hủy diệt được tạo ra trong bàn tay của Hội trưởng. Một sức mạnh kinh khủng. Nếu bị đánh trúng có thể sẽ bị tan thành cát bụi. Nhưng đối thủ của cô ấy là.....

“Fuhahaha! Tốt. Dòng chảy của năng lượng ma quỷ. Sức mạnh hủy diệt, ta có thể cảm thấy nó, ngay bây giờ cô là một con quỷ tối cao. Một thời gian nữa thôi có lẽ cô sẽ đạt được sức mạnh của một Maou, Rias Gremory. Có vẻ cô cũng tài năng không kém anh trai mình nhỉ.”

Lãnh đạo của Thiên thần sa ngã cười như thể ông ta đang tận hưởng nó với biểu hiện ngây ngất, mê mẩn. Ông ta cảm thấy..... Niềm vui trong chiến tranh.

“Biến đi.”

Từ tay của Hội trưởng bắn ra nguồn năng lượng khổng lồ của sức mạnh hủy diệt.

GOOOOOOOOON!

Một làn sóng xung kích khiến mặt đất rung chuyển dữ dội và đang lao mạnh mẽ về phía Kokabiel. Với tay..... Không, bằng cả hai tay đặt ở phía trước, ông ta cố gắng làm lệch hướng nó.

“Thú vị. Thực sự thú vị đấy, em gái của Maou.”

Trên tay Kokabiel đang tập trung năng lượng ánh sáng của Thiên thần sa ngã.

DOOOOOOOOOOON!

Kokabiel đón lấy cú bắn của Hội trưởng. Biểu hiện của ông ta thật khác thường và đáng sợ.

“Nuuuuuuuuuuun!”

Cú bắn của Hội trưởng yếu dần và bắt đầu mất đi hình dạng của nó. Ông ta không thể bị đánh bại ngay cả với sức mạnh hủy diệt như thế sao?

Kokabiel cũng bị thương một ít. Áo choàng đen của ông đã rách ở vài nơi và hai tay chảy máu. Nhưng khả năng để ngăn chặn sức mạnh ma quỷ của ông chắc chắn đã giảm. Chắc hẳn vì đòn tấn công của Hội trưởng.

Hội trưởng thở một cách nặng nhọc. Cô ấy không thể tiếp tục đòn tấn công tương tự được nữa. Chắc do số lượng sức mạnh ma thuật cô ấy đã sử dụng, nên một cú bắn khác sẽ không thể thực hiện được nữa sao?

Những gì còn lại là chờ Issei-kun tăng sức mạnh của mình một lần nữa và chuyển nó cho người khác, nhưng ai có thể đánh bại Kokabiel? Akeno-san? Xenovia, chủ nhân của thanh Durandal?

Ngay cả tôi, người đã đạt đến Balance Breaker chỉ có thể gây cho ông ta một vết thương nhỏ. Nó có thể sẽ khác nếu tôi sử dụng Balance Breaker tốt hơn một chút. Nhưng đối với tôi, người chỉ mới đạt được Balance Breaker.....

Đây không phải là thời gian để nói điều đó. Tôi không cho phép Hội trưởng hoặc bất kỳ đồng đội nào của mình chết. Tôi sẽ chiến đấu cho đến khi cơ thể mình tan nát.

“Sấm sét.”

Akeno-san giáng tia sét về phía Kokabiel, người đang tập trung vào đòn tấn công của Hội trưởng. Nhưng sét của cô ấy đã bị tiêu tan với một cái phẩy cánh của ông ta.

“Cô dám chống lại ta sao? Người kế thừa sức mạnh của Barakiel?”

“..... Đừng có đem ta gộp chung với ông ấy.”

Akeno-san trừng mắt và tức giận. Cô ấy tiếp tục sử dụng sét nhưng tất cả chúng đều lệch hướng do cánh của Kokabiel.

Barakiel cũng là lãnh đạo của Thiên thần sa ngã. Một người sử dụng sấm với bí danh “Thánh sét”. Về khả năng chiến đấu cơ bản, ông được cho là ngang bằng với thủ lĩnh tối cao của Thiên thần sa ngã, Azazel.

Và Barakiel là gì của Akeno-san?..... Kokabiel cười lớn sau khi vô hiệu hóa hoàn toàn cuộc tấn công của Hội trưởng.

“Thật tuyệt vời. Hahahaha! Cô có những đầy tớ rất tốt đấy, Rias Gremory. Sekiryuutei. Người sống sót của dự án Thánh kiếm đạt đến Balance Breaker. Và con gái của Barakiel. Cô có sở thích thật kỳ lạ, giống như anh trai của cô vậy.”

“Tôi sẽ không tha thứ cho ông vì tội xúc phạm anh trai tôi... Maou của chúng tôi. Hơn thế nữa, xúc phạm đến đầy tớ của tôi đồng nghĩa với cái chết.”

Kokabiel cười với sự tức giận của Hội trưởng. Sau đó, ông ta nói đầy kích động.

“Thế thì giết ta thử xem. Em gái của Maou. Chủ nhân của Rừng Wales. Công chúa Crimson Ruin. Tất cả các người đang chống lại kẻ thù xa xưa của loài quỷ đây. Đây là cơ hội lớn, nếu không tận dụng thì danh tiếng các người sẽ thấp kém hơn.”

Kokabiel. Tôi không biết Thánh-Quỷ kiếm có thể chống lại ông bao nhiêu lâu nhưng tôi phải làm điều đó.

STEP!

Có vẻ như Xenovia đứng đằng sau tôi đang di chuyển. Khi đi ngang qua tôi thì cô ấy lăm bầm.

“Chúng ta sẽ tấn công cùng một lúc.”

Sau khi nghe điều đó, tôi cũng di chuyển về phía trước. Tôi đặt sức mạnh vào thanh kiếm của mình và cùng với Xenovia chém vào Kokabiel. Xenovia đã chém trúng ông ta. Kokabiel tạo ra một thanh kiếm ánh sáng bằng bàn tay của mình và chặn cô ấy chỉ với một tay.

“Hừm. Durandal à. Không giống như Excalibur đã bị phá vỡ một lần, đây chính là ánh sáng thực sự.”

“...!”

BOOOOOOM!

Không khí rung chuyển, tai tôi đã bị ù. Kokabiel phát ra một làn sóng không khí từ tay kia của mình làm cho Xenovia bay lên. Sau đó, Kokabiel đá vào bụng của Xenovia.

“Gaa!”

Xenovia bay đi với một tiếng kêu đau đớn.

“Durandal phụ thuộc vào người sử dụng. Cô gái à. Cô vẫn không thể kiểm soát được nó. Những người sử dụng trước đây đều là những người có sức mạnh vô địch.”

Xenovia điều chỉnh tư thế của mình trên không và hạ xuống mặt đất. Sau đó, cô ấy tiếp tục chém ông ta một lần nữa và tôi cũng như vậy.

“Kokabiel. Tôi sẽ giết ông với thanh Thánh-Quỷ kiếm này. Tôi không được phép để mất bất cứ ai nữa.”

“Ồ. Các cuộc tấn công cùng một lúc từ thanh Thánh kiếm và Thánh-Quỷ kiếm. Thú vị. Rất tốt. Đến đây. Các người không thể đánh bại ta nếu không cố gắng hơn nữa.”

Kokabiel tạo ra một thanh kiếm ánh sáng với bàn tay kia của mình và va chạm với Thánh-Quỷ kiếm của tôi, Durandal của Xenovia. Ông ta chống đỡ các cuộc tấn công của chúng tôi như thể nó không là gì. Kuu! Ngay cả trong kiếm thuật, Kokabiel vẫn mạnh hơn chúng tôi.

“Chết nè.”

Koneko-chan đẩy cú đâm của cô từ phía sau ...

“Ngây thơ.”

Đôi cánh đen của ông ta trở nên sắc bén và chém vào cơ thể Koneko-chan. Cô ấy rơi xuống mặt đất trong khi máu chảy ra khỏi cơ thể.

“Koneko-chan.”

“Này, nhìn đi chỗ khác trong khi chiến đấu sẽ khiến các người dễ dàng bị giết đấy.”

Tôi mất cảnh giác vì những vết thương của Koneko-chan cùng với nhất chém của thanh kiếm ánh sáng mà Kokabiel chém vào mình.

GIIIIIN!

“Cái gì ...!”

Một vết nứt xuất hiện trên thanh Thánh-Quỷ kiếm của tôi. Ku... Độ cứng của kiếm phụ thuộc vào suy nghĩ của tôi. Nếu tôi bị mất tập trung một lúc thì trong khoảng thời gian đó, độ cứng của thanh kiếm sẽ bị giảm. Ông ta đánh vào đó ngay lập tức.

DON!

Xenovia và tôi đã bắt lực trước sóng xung kích được tạo ra bằng cơ thể của Kokabiel, nó thổi chúng tôi bay đi. Tôi cố gắng cố định lại tư thế của mình Xenovia và tôi thở khó nhọc.

..... Chúng tôi không thể giành chiến thắng. Đó là những gì trong tâm trí tôi. Sự chênh lệch về sức mạnh của chúng tôi quá lớn. Mặc dù tôi đã đạt đến Balance Breaker nhưng sức mạnh vẫn còn chênh lệch rất nhiều.

Lãnh đạo của Thiên thần sa ngã. Ông ta thực sự rất mạnh. Không. Tôi cần phải gạt suy nghĩ đó sang một bên. Chúng tôi phải chiến thắng. Chúng tôi chỉ có thể sống sót khi giành chiến thắng. Tôi sẽ chiến thắng và tiếp tục sống.

Asia-san và Issei-kun đã đến bên Koneko-chan. Asia-san kích hoạt Sacred Gear và bắt đầu chữa lành vết thương cho Koneko-chan. Với điều này, tính mạng của Koneko-chan sẽ được an toàn.

“Kokabiel. Vẫn chưa hết.”

Tôi đặt sức mạnh vào thanh Thánh-Quỷ kiếm và đứng dậy một lần nữa. Vết nứt trên thanh kiếm của tôi biến mất, tôi tiến về phía trước chiến đấu với ông ta.

“Ha ha ha. Vẫn còn đứng dậy được sao? Được rồi. Đến đây.”

“Thánh-Quỷ kiếm.”

ZAN!

Tôi bao quanh ông ta bằng các thanh kiếm từ hào quang của Thánh-Quỷ kiếm. Với điều này tôi đã khiến đối thủ của mình bị mắc kẹt ở trong đó. Điều duy nhất còn lại là tấn công ông ta.

“Người nghĩ rằng có thể giam ta với nhiều đây sao?”

Kokabiel đang nhếch mép cười, mười cánh của ông trở nên giống như những thanh kiếm và bắt đầu phá vỡ các thanh kiếm xung quanh một cách dễ dàng. Ku. Không được rồi. Tôi tiến về phía trước

và chém ông ta. Nhưng ông ta không nao núng và chặn Thánh-Quỷ kiếm của tôi chỉ với hai ngón tay.

“Đây là sức mạnh của người sao?”

Kokabiel thở dài. Thánh-Quỷ kiếm của tôi đã bị chặn và không thể di chuyển. Tôi tạo ra một thanh Thánh-Quỷ kiếm khác nhưng nó cũng bị chặn bởi hai ngón tay khác của ông ta Điều đó chưa kết thúc. Tôi mở miệng rộng và tưởng tượng tạo ra một thanh Thánh-Quỷ kiếm khác ở miệng của mình. Thanh thứ ba. Tôi xoay sở kẹp chặt nó vào răng và di chuyển cổ của mình sang bên khoảng trống.

Có vẻ như ông ta không nghĩ sẽ có một cuộc tấn công thứ ba. Ông ta buông thanh kiếm của tôi và lùi lại. Ông ta đã bị thương từ cuộc tấn công của tôi rồi ư? Khi tôi nhìn Kokabiel, có một vết máu trên má ông ta. Một chút máu chảy ra khỏi đó. Ngay cả với cuộc tấn công như thế, tôi chỉ có thể gây cho ông ta vết thương nhỏ. Đây là sức mạnh của một trong các lãnh đạo của Thiên thần sa ngã..... Mọi người đã có những biểu hiện của sự tuyệt vọng và thờ ơ. Chỉ có Kokabiel là người đang có lợi thế, hằn nhếch mép cười.

“Ta rất ngạc nhiên vì bọn quỷ các người và người theo Chúa vẫn có thể chiến đấu đến như vậy, kể cả khi chủ nhân của các người đã chết.”

Kokabiel nói những điều kì lạ. Ông ta đang cố nói gì?

“..... Ý ông là sao?”

Hội trưởng hỏi một cách đầy nghi ngờ. Kokabiel bắt đầu cười to như thể tìm thấy một điều thú vị.

“Fuhaha, fuhahahahahahahahaha! Đúng rồi. Ta hoàn toàn quên mất. Sự thật đã không được tiết lộ cho bọn thấp kém các người. Ta sẽ cho các người biết. Trong cuộc chiến của ba phe lần trước, không chỉ Yondai-Maou đã qua đời mà còn có cả Chúa.”

.....! C... cái gì..... Ông đang nói gì.....? Tất cả mọi người ở đây đã bị sốc và không thể tin những gì ông ta vừa nói.

“Đó là bình thường đối với những người không biết về nó. Ai có thể nói rằng Chúa đã chết? Con người là một thứ không hoàn thiện. Không có Chúa, họ không thể kiểm soát trái tim của mình và tuân theo pháp luật, các người biết không? Ngay cả chúng ta, Thiên thần sa ngã và Ác quỷ không thể nói điều này với những cấp dưới của mình. Các người không thể tưởng tượng được thế giới sẽ thế nào

nếu tin Chúa đã chết bị rò rỉ ra. Ngay cả ở ba phe phái, chỉ có những người đứng đầu và một số người khác biết về nó. Có vẻ như Balba đã nhận ra điều đó.”

..... Chúa không còn tồn tại nữa ư? Không..... Không thể được..... Đó là không thể..... Vậy chúng tôi đã tin vào điều gì khi ở trong tu viện.....?

“Sau chiến tranh, các Thiên thần đã mất đi Chúa của họ, Ác quỷ thì mất đi các Maou của họ. Phần lớn các Ác quỷ cấp cao và Thiên thần sa ngã đều mất đi hầu hết các lãnh đạo của họ. Vì vậy, các phe phái không chỉ rơi vào trạng thái kiệt quệ đơn thuần. Tất cả đều đã suy yếu, nên họ phải dựa vào con người để tiếp tục thế hệ của mình. Đặc biệt là các Thiên thần và Thiên thần sa ngã, họ chỉ có thể tiếp tục thế hệ của mình bằng cách giao phối với con người. Số lượng Thiên thần sa ngã có thể tăng nếu các Thiên thần giảm. Nhưng số lượng của Thiên thần thuần chủng sẽ không tăng sau khi Chúa mất. Ngay cả những con quỷ thuần chủng cũng rất hiếm, phải không?”

“..... Nói dối..... Đó là một lời nói dối.....”

Ở xa tôi, Xenovia có vẻ như bắt đầu mất đi sức mạnh. Cô ấy trông rất hoảng sợ và không chịu nổi khi nghe điều đó. Những con chiên. Tôi tớ của Chúa. Sống để phục vụ Chúa là sứ mệnh của họ. Nếu sự tồn tại của Chúa đã không còn thì cô ấy cũng không còn mục đích sống nữa, tự nhiên nó sẽ trở thành như thế. Thậm chí cả tôi..... Tôi cần môi suy nghĩ mình sống để làm gì?

“Sự thật là một cuộc chiến tranh lớn sẽ không xảy ra nếu không có mục đích. Cả ba phe đã trải qua thời kỳ tẻ nhạt trong cuộc chiến vừa qua. Tất cả mọi người đã quyết định rằng thật vô nghĩa để tiếp tục một cuộc chiến tranh khi cả Chúa và Maou đã chết. Thậm chí tên khốn Azazel tuyên bố rằng sẽ không có chiến tranh lần thứ hai sau khi mất một số lượng lớn những người đàn ông của mình trong cuộc chiến. Thật khó chịu. Nó thực sự khó chịu. Hạ súng xuống trong khi chỉ mới vừa bắn một lần. Thật lố bịch. Thật khốn kiếp. Nếu tiếp tục, chúng ta có thể giành chiến thắng. Mặc dù vậy, hắn ta... Còn bất kỳ giá trị nào của một Thiên thần sa ngã trong hắn không, kể cả sống với việc nghiên cứu con người sở hữu Sacred Gears thôi sao?”

Kokabiel nói những lời đanh thép một cách mạnh mẽ. Khuôn mặt của ông ta đã thể hiện sự tức giận. Sự thật đó đã ảnh hưởng đến chúng tôi nhiều hơn chúng tôi tưởng. Asia-san che miệng lại bằng hai bàn tay và mở to mắt với toàn bộ cơ thể run lên. Ngay cả khi cô biến thành một con quỷ, niềm tin của cô cũng không biến mất.

“..... Chúa không tồn tại sao? Chúa..... đã chết ư? Nếu vậy thì các lời ban phước của Chúa sẽ thế nào.....?”

Kokabiel trả lời nghi ngờ Asia-san với một nụ cười.

“Đúng vậy. Cũng là bình thường khi không có tình yêu và không có sự bảo vệ của Chúa. Chúa đã không còn. Michael đã làm tốt nhiệm vụ của mình. Hẳn ta thay thế Chúa, hẳn chăm sóc các Thiên thần và con người. Hệ thống vẫn được giữ nguyên, cho nên việc cầu nguyện, trừ tà, ban phước vẫn hoạt động. Nhưng nếu so sánh với thời Chúa còn sống thì số lượng tín đồ sụt giảm đáng kể. Nên cũng không ngạc nhiên khi thấy người sở hữu Thánh-Quý kiếm xuất hiện, vì sự cân bằng giữa Chúa và Maou đã bị phá vỡ. Trong thực tế, ánh sáng và bóng tối không thể hợp nhất. Nếu những người cai trị sức mạnh của thánh thần và quyền năng của ma quỷ, Chúa và Ma vương đều biến mất thì rất nhiều hiện tượng độc đáo xảy ra.”

Đó là lý do tại sao Thánh-Quý kiếm của tôi đã được tạo ra, điều đó không phải là ngẫu nhiên. Hóa ra là bởi vì Chúa đã không còn tồn tại nữa. Thật đáng mỉa mai. Nghe những lời nói của Kokabiel, Asia-san ngã xuống đất.

“Asia. Tỉnh lại, Asia.”

Issei-kun ôm và gọi Asia. Điều đó cũng không lạ khi cô ấy bị sốc. Phần lớn cuộc đời của cô tham gia phục vụ cho Chúa. Cô đã hy sinh cuộc đời mình vì nghĩ rằng Chúa tồn tại. Chắc có rất nhiều điều đang mâu thuẫn bên trong cô ấy.

Ngay khi tôi đã nổi loạn chống lại Chúa, phần lớn cuộc sống của tôi trước đó cũng đặt niềm tin vào Chúa. Ngay cả các đồng đội của tôi..... Tôi cảm thấy thật phức tạp..... Không để tâm tới chúng tôi, Kokabiel đưa năm tay lên trời.

“Từ bây giờ, ta sẽ khơi mào một cuộc chiến. Ta sẽ lấy đầu của các người như một món quà. Ta sẽ tiếp tục mọi chuyện dù chỉ có một mình. Ta sẽ cho Sirzechs và Michael thấy chúng ta, những Thiên thần sa ngã là những người chiến thắng.”

..... Lucifer. Michael. Cả hai đều là những cái tên phi thường được ghi lại trong kinh thánh. Kokabiel cũng là kẻ như thế. Ông ta quá mạnh. Chúng tôi đang cố gắng để chống lại một người kinh khủng như vậy.

... Chúng tôi không thể giành chiến thắng. Ông ta ở một đẳng cấp khác chúng tôi. Sức mạnh của ông hoàn toàn vượt xa chúng tôi. Ngay

từ đầu, ông ta là người mà chúng tôi không thể chống lại... Mặc dù vậy... Sau khi đứng dậy, tôi cố gắng đi về phía ông ta. Nhưng có một ánh sáng màu đỏ đi vào tầm nhìn của tôi..... Đó là Issei-kun.

“Đừng có lộn xộn nữa. Tôi không cho phép ông phá hủy thành phố và giết đồng đội của tôi, Hội trưởng và Asia, chỉ vì sự ích kỷ của ông. Tôi sẽ trở thành một vua Harem. Tôi sẽ gặp khó khăn nếu ông cản đường.”

Cậu ấy đang cố gắng tạo ấn tượng, nhưng đây không phải lúc, Issei-kun.

“Kukuku. Vua Harem? Là những gì người muốn sao, Sekiryuutei? Thế thì về phe ta đi? Người có thể trở thành vua Harem ngay lập tức. Ta sẽ đoạt những cô gái đẹp từ những nơi chúng ta đi qua và người có thể làm tình với họ bao nhiêu tùy thích.”

“.....”

Issei-kun đờ người tại chỗ trong khi đang cố gắng để thực hiện một tư thế ấn tượng.

“Tôi... Tôi sẽ không bị dụ dỗ bởi những lời nói ngọt ngào như thế.”

Sao bây giờ lại đứng hình thế? Không, chẳng lẽ là, Issei-kun?

“Issei. Hừm. Lau nước dãi của em đi. Tại sao em lại cư xử như vậy ngay cả trong một tình huống như thế này?”

Hội trưởng cũng đã tức giận. Tất nhiên rồi. Cậu đang làm gì vậy, Issei-kun?

“... Vâng... Xin lỗi. Có vẻ như từ “Harem” là điểm yếu của em.....”

“Nếu em thích con gái nhiều như thế thì nếu chúng ta trở về bình an, chị sẽ làm bất cứ điều gì cho em.”

“Chắc chứ? Thậm chí là nút ngực của chị?”

“Ừm. Nó là một cái giá rẻ để dành chiến thắng.”

FLAAAAAAAAAAAAAAAAAASH!

Viên ngọc trên Boosted Gear của Issei sáng rực hơn trước.

“Fufufu. Nút. Tôi có thể nút nó. Tôi có thể nút chúng.”

Issei-kun bắt đầu nhếch mép cười.

“Ngay bây giờ, tôi thậm chí có thể đánh bại cả Chúa. À, Chúa không còn tồn tại nữa. Hahahaha...”

Một ánh sáng màu đỏ rực làm tôi nheo mắt. Tôi có thể cảm thấy một sức mạnh to lớn từ Sacred Gear của cậu ấy.

“Yoooooooooooooooooshaaaaaaaa! Tôi sẽ đánh bại ông để được nút núm vú của Hội trưởng, Kokabiel.”

Với lý do như vậy sao? Sacred Gear tăng sức mạnh bằng cách đáp lại những suy nghĩ của người sở hữu. Boosted Gear phản ứng với những suy nghĩ đậm đặc của Issei-kun và giải phóng sức mạnh của nó. Chắc chắn, Welsh Dragon? Đôi má của Hội trưởng chuyển sang màu đỏ và dường như rất xấu hổ vì cậu ấy nói điều đó lớn tiếng. Tôi thực sự cảm thấy xấu hổ hộ cho cô ấy.

“..... Đây là lần đầu tiên ta thấy một Sekiryuutei phóng thích sức mạnh của mình chỉ với ham muốn nút núm vú phụ nữ..... Người tên gì? Người là ai?”

Kokabiel nheo mắt hỏi. Issei-kun ưỡn ngực ra phía trước trả lời.

“Tôi là quân “Tốt” của nhóm Rias Gremory. Hyoudou Issei. Hãy nhớ nó, Kokabiel. Tôi sở hữu Boosted Gear với những suy nghĩ đậm đặc và máu dê trong người.”

Trước đây không lâu, khu vực này đã được lấp đầy với nỗi tuyệt vọng. Nhưng sau khi nghe tiếng hét của Issei-kun, tôi đã lấy lại năng lượng một cách bí ẩn.

Thực sự vô lý. Kể từ khi tôi đã tham gia với Issei-kun, tôi bắt đầu có được sức mạnh từ những nơi kỳ lạ. Tôi không phải là một nhân vật máu nóng. Nhưng điều đó cũng không sao.

Hội trưởng, Akeno-san, Asia-san và Koneko-chan đã bị thương, nhưng mọi người vẫn giữ vững lập trường chống lại Kokabiel. Chúng tôi vẫn có thể chiến đấu. Chúng tôi vẫn chưa thua. Vâng, không giống như chúng tôi không thể giành chiến thắng. Cảm xúc của mọi người hòa thành một. Sau đó.....

“Fufufu. Thú vị.”

Tiếng nói bất ngờ từ bầu trời. Không phải của một ai trong số chúng tôi đang ở đây cả. Người đầu tiên nhận ra đó là Hội phó, Akeno-san.

Bởi vì cô ấy đột nhiên nhìn lên trời, cô ấy là chuyên gia nhận biết các dòng năng lượng khác nhau.

Người tiếp theo nhận ra nó là Hội trường. Cả hai đều nhìn lên bầu trời đêm cùng một lúc. Tôi đang trong nghi ngờ nhưng tôi đã sớm nhận ra ngay sau đó.

SHIVERS.....

Một nỗi sợ hãi và lo lắng chạy khắp cơ thể của tôi. Một thứ gì đó trên trời rơi xuống với một áp lực lớn và sức mạnh đáng sợ khiến tôi cảm thấy tuyệt vọng.

FLASH!

Tất cả bắt nguồn từ thứ đang lao xuống cắt màn đêm sâu thẳm bằng ánh sáng trắng của nó. Nếu nó đi xuống ở tốc độ đó thì sẽ va chạm với mặt đất và tạo ra một vụ nổ. Chắc chắn mọi thứ sẽ tan thành cát bụi.

Nhưng điều đó đã không xảy ra. Có một màu trắng trong tầm nhìn của chúng tôi. Một màu trắng sáng lên, thậm chí còn không có một bóng nhẹ trong màn đêm này. Nó trôi lơ lửng trong khi cách mặt đất chỉ vài inch.

Một bộ giáp trắng. Có những viên ngọc khác nhau trên áo giáp. Trên khuôn mặt cũng được bao phủ bằng bộ giáp, nên chúng tôi không thể nhìn thấy mặt của người này. Tám cái cánh ở phía sau lưng phát ra ánh sáng thần thánh trong đêm tối. Bộ giáp trắng trông rất quen thuộc. Nó có hình dạng và màu sắc khác nhau, nhưng nó cũng tương tự như..... Nó rất giống với “Boosted Gear Scale-mail”.

Có lẽ tất cả mọi người bên cạnh tôi có mặt tại đây vào thời điểm này cũng đang suy nghĩ như vậy. Chúng tôi dường như đã hiểu ra. Chúng tôi hiểu những gì đang xảy ra trước mặt mình

“..... Vanishing Dragon.”

Người đầu tiên nói từ đó là lãnh đạo của Thiên thần sa ngã, Kokabiel. Đúng như tôi nghĩ. Đối thủ truyền kiếp của “Wales Dragon”, “Vanishing Dragon”. Toàn thân tôi run lên. Cảm giác tim tôi như ngừng đập. Đồng thời tôi đã bị cuốn hút bởi ánh sáng màu trắng bí ẩn. Thật đẹp. Ngay lập tức, trái tim tôi như bị chiếm lấy..... Với sự hiện diện của chiếc áo giáp màu trắng, Kokabiel chắc lưỡi.

“Một trong những Longinus, “Divine Dividing”..... Nếu người đã ở

trong chế độ áo giáp nghĩa là người đang trong trạng thái Balance Breaker. “Divine Dividing Scale-mail”. Cũng giống như “Boosted Gear”, nó thực sự là một điều khó chịu.”

..... Vanishing Dragon trong trạng thái Balance Breaker.

“... Người mò đến được đây là nhờ vào Rồng đỏ sao? Vanishing Dragon. Người đang cần.....”

Trước khi Kokabiel kết thúc câu nói, cánh màu đen của ông ta biến mất trong không khí. Có máu chảy ra khỏi ông ta.

“Nó giống như cánh của một con quạ. Màu sắc của nó thật ghê tởm. Cánh của Azazel đen tối hơn nhiều, đó là màu sắc của bóng tối vĩnh cửu, biết không?”

Tôi không thể bắt kịp những chuyển động của người đó với đôi mắt mình. Tôi chắc chắn rằng cậu ta đã tấn công Kokabiel. Vanishing Dragon đang cầm một cánh màu đen trong tay. Từ giọng nói của cậu ta, Vanishing Dragon có lẽ là một chàng trai trẻ tuổi?

“N... người. Cánh của ta.”

Kokabiel trở nên tức giận bởi vì cánh của ông ta đã bị nhổ, nhưng Vanishing Dragon cười lặng lẽ.

“Đó là một biểu tượng của sự sa ngã. Ông không cần cánh để đi đến nơi tiếp theo đâu? Ông vẫn đang cố gắng để bay?”

“Vanishing-Dragon. Người đang chống lại ta.”

Kokabiel tạo ra vô số những ngọn giáo ánh sáng trên bầu trời, nhưng Vanishing Dragon đã không bị đe dọa và nói rõ ràng.

“Ta tên là Albion.”

[Devide!]

Tôi nghe thấy một âm thanh, sau đó hào quang xung quanh Kokabiel đã giảm ngay lập tức. Một nửa trong số ngọn giáo ánh sáng trên bầu trời cũng biến mất.

“Một trong những khả năng của tôi là “Divine Dividing”. Nó làm giảm một nửa sức mạnh của những người tôi chạm vào mỗi 10 giây và sức mạnh của người đó sẽ trở thành sức mạnh của tôi. Ông không còn nhiều thời gian nữa đâu. Nếu ông không đánh bại tôi một cách nhanh chóng. Ông sẽ trở nên yếu đuối và thậm chí không thể đánh

bại một con người.”

...Truyền thuyết là có thật. Khả năng của Sekiryuutei là tăng gấp đôi sức mạnh của người sở hữu và có thể truyền cho người khác. Khả năng của Hakuryuukou lấy sức mạnh của đối phương và biến nó thành của họ.

Với những cánh còn lại, Kokabiel cố gắng đi về phía Vanishing Dragon, Albion. Nhưng ông ta không bắt được cậu ta vì không thể theo kịp với sự chuyển động nhanh như tốc độ ánh sáng. Một trong những lãnh đạo của Thiên thần sa ngã đã từng áp đảo chúng tôi, bây giờ ông ta đang bị chơi đùa.

[Devide!]

“Chết tiệt!”

Ông ta cố gắng tấn công Albion với một ngọn giáo ánh sáng và một thanh kiếm ánh sáng, nhưng Hakuryuukou vung cánh tay của mình sang một bên và bocc hơi chúng. Trong khi Kokabiel đang ở tình trạng chiến đấu khó khăn thì sức mạnh của ông ta đã bị giảm một nửa.

[Devide!]

Sau một vài âm thanh như thế, chuyển động của Kokabiel đã chậm đến nỗi tôi có thể bắt được ông ta một cách dễ dàng. Albion thở dài.

“..... Sức mạnh của một Thiên thần sa ngã trung cấp, hử. Nhảm chán. Tôi nghĩ mình có thể vui vẻ hơn một chút.....”

Albion biến mất khỏi tầm nhìn của tôi và đi về phía Kokabiel trong khi tạo ra một vệt ánh sáng.

THRUST!

Nắm tay của Albion đâm vào trong bụng của Kokabiel. Cơ thể Kokabiel cuối xuống và nòn trên mặt đất. Trước đây ông ta thậm chí không có một vết thương

“... Ta... Không thể..... Ta.....”

“Cái gì? Ông cần nhân à. “Không thể? Ta?” Gì sau đó? “Điều này là không thể?” Là thế phải không?”

Albion cười như thể điều đó thực sự thú vị.

“Tôi đã nói với Azazel là sẽ đưa ông trở lại thậm chí bằng cả vũ lực.

Ông đã đi quá giới hạn của mình.”

“Người... Azazel... Azazeeeeee! Ta..... Ta.....”

THRUST!

Cú đâm của Albion đánh vào mặt của Kokabiel.

SLIP.....

Kokabiel gục xuống đất. Thiên thần sa ngã mười cánh đã ngã xuống..... Albion đặt Kokabiel trên vai của mình.

“Có vẻ như tôi cũng phải mang Freed theo. Có những điều tôi cần hỏi hử. Sau đó, chúng tôi sẽ xử lý hử.”

Albion đi đến Freed đang nằm trên mặt đất và mang hử với cánh tay kia của mình. Sau đó, cậu ta đang rộng đôi cánh ánh sáng bay lên trong khi vác cả hai người.

[Lờ tôi à, Trắng.]

Một giọng nói, lần đầu tiên tôi nghe thấy giọng nói đó. Giọng nói từ Issei-kun. Găng tay của cậu ấy phát sáng.

[VẬY LÀ ÔNG CÒN SỐNG SAO, ĐỎ.]

Viên ngọc trên bộ giáp trắng cũng phát sáng. Những người cư trú trong các viên ngọc đang giao tiếp sao?

[Cuối cùng chúng ta đã gặp nhau, thật tiếc khi lại trong tình huống này.]

[Không sao. Định mệnh của chúng ta là đấu với nhau mà.]

[Nhưng Trắng. Tôi không thể cảm thấy sự thù địch từ ông như trước đây.]

[ĐỎ. Thái độ thù địch của ông cũng cực kỳ thấp.]

[Hình như cả hai chúng ta có những điều mà mình quan tâm nhiều hơn chiến đấu.]

[Chính là nó. Chúng ta nên vui vẻ trong một thời gian. Đôi khi điều này cũng không tệ, phải không? Hẹn gặp lại, Ddraig.]

[Hùm. Hẹn gặp lại sau, Albion.]

Cuộc trò chuyện giữa Sekiryuutei và Hakuryuukou. Cả hai người họ đưa ra lời tạm biệt, nhưng Issei-kun bước lên và có vẻ không hài lòng.

“Này. Chuyện này là sao hả? Người là ai và đã làm gì? Vì người mà ta không thể nút ním vú của Hội trưởng.”

Issei-kun thể hiện một khuôn mặt giận dữ..... Này, này. Cậu đang giận sao? Người sở hữu của Vanishing Dragon vừa rời đi vừa nói.

“Cậu cần phải mạnh mẽ để hiểu rõ mọi chuyện. Hãy mạnh mẽ hơn, đối thủ truyền kiếp của tôi, tôi sẽ chiến đấu với cậu vào một ngày nào đó.”

Cậu ta trở thành một ánh sáng trắng và bay lên. Tất cả mọi người không nói nên lời với kết quả không thể ngờ được. Các vòng tròn ma thuật hủy diệt của Kokabiel đã biến mất.

.....Nó đã kết thúc. Nhờ có sự can thiệp đó, thành phố này đã được cứu. Sau đó, tôi nhìn xác chết của Balba. Có thể nó vẫn chưa kết thúc..... Vì có một người nào đó đã tiếp tục dự án nghiên cứu của ông ta tại trụ sở Vatican. Khi tôi đối đầu với người đó, tôi sẽ làm gì cùng với Thánh-Quỷ kiếm này..... Tôi vẫn không biết. Nhưng bây giờ..... Vâng, bây giờ

KNOCK.

Một người nào đó đánh vào đầu của tôi. Khi tôi quay lại, Issei-kun đang mỉm cười.

“Cậu đã làm được, Casanova. Hùm. Đó là thanh Thánh-Quỷ kiếm. Vẻ đẹp pha trộn từ ánh sáng và bóng tối.”

Cậu ấy đang nhìn thanh Thánh-Quỷ kiếm của tôi với đôi mắt quan tâm.

“Issei-kun, mình.....”

“À, bây giờ chúng ta hãy bỏ qua những vấn đề phức tạp đó đi. Dù sao, nó cũng đã kết thúc rồi phải không? Dù có rất nhiều điều về đồng đội của cậu.”

“Vâng.”

Cảm ơn cậu, Issei-kun. Cậu đã suy nghĩ và hành động cho một người như tôi.

“..... Kiba-san. Chúng ta có thể hoạt động câu lạc bộ cùng nhau nữa, đúng không?”

Asia-san hỏi tôi với vẻ mặt lo lắng. Cô ấy đã lo lắng cho tôi, mặc dù cô ấy đã có một thời gian khó khăn khi biết Chúa không còn tồn tại. Tôi nghĩ rằng cô ấy thực sự là một cô gái tốt bụng. Khi tôi định nói “Mình không sao”.....

“Yuuto.”

Hội trưởng gọi tên tôi. Cô ấy chào đón tôi với một nụ cười.

“Yuuto. Chị mừng em đã trở lại. Ngoài ra, em còn đạt được Balance Breaker. Chị rất tự hào.”

“... Hội trưởng. Em... Em đã phản bội tất cả mọi người trong câu lạc bộ..... Và trên hết, em đã phản bội chị, người đã cứu mạng em..... Em không thể tạ lỗi chỉ bằng lời nói được.....”

Tay của Hội trưởng vỗ nhẹ lên má tôi. Cô ấy luôn luôn an ủi tôi như thế này.

“Nhưng em đã trở về. Điều đó là đủ rồi. Em không thể lãng phí tình cảm mà đồng đội đã dành mình. “

“Hội trưởng..... Em sẽ hứa với chị một lần nữa. Em, Kiba Yuuto, quân “Mã” của nhóm Rias Gremory, sẽ bảo vệ chị và các đồng đội trong phần còn lại của cuộc sống mình.”

“Ufufufu. Cảm ơn em. Nhưng em không thể nói ra trước Issei, đúng không?”

Khi tôi nhìn, Issei-kun đã nhìn chăm chăm vào tôi với ánh mắt đầy ghen tị.

“Mình cũng muốn bảo vệ Hội trưởng bằng cách trở thành một quân “Mã”. Nhưng không có bất cứ ai xứng đáng trở thành quân “Mã” của Hội trưởng ngoài cậu ra. Vì vậy, hãy chịu trách nhiệm và hoàn thành nhiệm vụ của cậu.”

Cậu ấy nói với một khuôn mặt xấu hổ.

“Ừm, mình biết, Issei-kun.”

“Bây giờ.”

VOOOM.

Tay của Hội trưởng được bao phủ bởi một vòng hào quang màu đỏ và nó thật nguy hiểm.

..... Um. Chuyện gì đang xảy ra vậy, Hội trưởng? Hội trưởng mỉm cười trong khi tôi đang nghi ngờ.

“Yuuto. Đây là một sự trừng phạt cho hành động của em. 1000 cái đánh vào mông.”

Ba mươi phút sau, quân tiếp viện từ Ma vương đến khi tất cả mọi thứ đã kết thúc. Khoảng thời gian đó, tôi đã bị đánh vào mông, còn Issei-kun thì cười lăn trên mặt đất. Nó quả thật rất đau đớn, nhưng tôi cảm thấy mình thực sự đã trở lại.

New Life

Một vài ngày sau cuộc chiến chống lại Kokabiel. Asia và tôi đã đến phòng câu lạc bộ. Chúng tôi đã bị sốc khi thấy một cô gái nước ngoài ngồi trên ghế sofa.

“Này, Sekiryuutei.”

Một cô gái với mái tóc màu xanh. Đó là Xenovia, cô ấy đang mặc đồng phục nữ sinh của học viện Kuou.

“Tại.....tại sao cô lại ở đây?”

Tôi không thể giấu được sự bồn chồn và chỉ ngón tay về phía cô ấy.

PA!

Đôi cánh đen trên lưng của Xenovia. Ěeeeeeeeeeeeeeeh? Đó là đôi cánh của một con quỷ. Điều này có nghĩa là gì vậy?

“Tôi biết rằng Chúa đã mất. Vì thế, tôi biến thành một Ác quỷ như sự từ bỏ. Tôi đã nhận được một mảnh “Mã” từ Rias Gremory. Có lẽ tôi không được mạnh ngay cả khi sở hữu Durandal. Vì vậy, tôi có thể trở thành Ác quỷ chỉ với một quân cờ. Và tôi cũng đã được sắp xếp vào ngôi trường này. Từ bây giờ, tôi là học sinh năm 2 và cũng là một thành viên của CLB nghiên cứu huyền bí. Cho phép tôi được cùng đội với cậu, Issei-kun.”

Xenovia nói trong khi đang cố gắng lấy hơi.

“.....Đừng có làm cái tiếng dễ thương với một giọng nghiêm túc như thế.”

“Tôi đã bắt chước Irina, nhưng dường như không dễ tí nào.”

“Nhưng tái sinh sao? Hội trưởng, Ồn không khi sử dụng một quân cờ có giá trị như thế?”

Vâng. Xenovia đã biết được sự thật Chúa không còn tồn tại. Mặc dù vậy, nhưng mọi việc tiến triển quá nhanh.

“Không sao, có trong tay người sử dụng Durandal thật an tâm. Với điều này, chúng ta đã có hai kiếm sĩ, Yuuto và Xenovia.”

Có vẻ như Hội trưởng thích điều này. Này, được chứ? Cô ấy có vẻ không quan tâm những chuyện nhỏ nhặt. Nhưng có một kiếm sĩ

mang Thánh kiếm huyền thoại Durandal thì thật là yên tâm. Ngay cả trong Rating Game, đối thủ của chúng ta có là những Ác quỷ đi chẳng nữa thì Thánh kiếm có thể tiêu diệt họ thật dễ dàng. Nhóm Gremory sẽ trở nên mạnh hơn.

“Vâng, bây giờ tôi là một con quỷ. Tôi không thể quay đầu lại nữa. Không, cũng có thể đây là một điều tốt. Hừm, vì Chúa đã mất nên cuộc sống của tôi đã không còn gì cả. Nhưng phục vụ một con quỷ đã từng là kẻ thù của mình và cô ấy lại là em gái của một Maou thì.....”

Xenovia cúi đầu xuống và lẩm bẩm điều gì đó. À, cô ấy cảm thấy đau đớn khi đã cầu nguyện giống như Asia. Tôi không nên nói điều này, nhưng Xenovia cũng thật kì lạ.

“Mà nhân tiện, Irina đâu rồi?”

Tại sao chỉ có Xenovia ở đây, còn Shidou Irina thì đi đâu rồi?

“Irina đã trở về trụ sở cùng với xác chết của Balba và 5 cây Thánh kiếm Excaliburs, trong đó có cả cái của tôi. Các mảnh vỡ đóng vai trò như phần lõi đã được lấy ra từ trạng thái ban đầu. Vì vậy, nhiệm vụ thu hồi nó đã thành công. Nếu có các lõi thì họ có thể sử dụng thuật giả kim để tạo ra Thánh kiếm một lần nữa.”

Kiba và Xenovia đã phá hủy Excalibur được tạo ra từ bốn thanh Thánh kiếm. Nhưng những mảnh vỡ của Excalibur vẫn được an toàn.

“Ồn không khi cô đưa cho họ Excalibur của mình? Hơn thế nữa, có được không khi cô phản bội lại Giáo Hội?”

“Trong trường hợp này, tôi phải giao cho họ Excalibur. Không giống như Durandal, chủ nhân của Excalibur có thể được lựa chọn. Trái lại, chỉ có tôi mới có thể sử dụng Durandal. Khi tôi đề cập đến sự biến mất của Chúa, họ trở nên im lặng. Vì vậy, tôi đã trở thành người ngoại đạo khi biết được sự biến mất của Chúa. Giáo hội rất ghét những người ngoại đạo và dị giáo ngay cả khi người đó sở hữu Durandal. Vì vậy, họ đã loại bỏ tất cả. Chính xác như những gì xảy ra với Asia Argento.”

Cô ấy tự cười với chính mình..... Giáo hội không tha cho những kẻ được coi là ngoại đạo và dị giáo sao? Họ thật là khắc nghiệt.

“Irina đã rất may mắn. Cô ấy bị thương nên không tham gia vào cuộc chiến và không biết được sự thật. Cô ấy có đức tin mãnh liệt hơn tôi. Nếu cô ấy phát hiện ra Chúa không còn tồn tại, tôi không biết chuyện gì sẽ xảy ra với cô ấy nữa.”

Những con chiên đạo Chúa càng khiêm tốn bao nhiêu thì càng đau đớn bấy nhiêu nếu họ phát hiện ra sự thật. Trong trường hợp xấu nhất, nghĩa là toàn bộ cuộc sống của họ đã bị bỏ rơi. Nếu điều đó xảy ra thì bạn sẽ không biết loài người sẽ như thế nào.

“Ngoài ra, cô ấy đã rất thất vọng khi biết tôi trở thành một con quỷ. Tôi không thể nói với cô ấy rằng Chúa không tồn tại nữa. Hai chúng tôi đã thật khó xử khi nói lời chia tay. Có lẽ trong thời gian sắp tới, chúng tôi sẽ là kẻ thù khi gặp nhau.”

Xenovia nói trong khi mắt cô ấy đang nhắm lại. Irina sẽ cảm thấy thế nào khi cô ấy trở về nhà nhỉ? Với tất cả thành viên câu lạc bộ đang ở đây, Hội trưởng nói.

“Giáo hội đã liên lạc với loài quỷ chúng ta. Chính xác hơn là liên lạc với các Maou để nói về vụ việc này. Họ nói: [Chúng tôi muốn có một cuộc gặp mặt với các bạn vì những hành động mờ ám và dối trá của các Thiên thần sa ngã, mặc dù chúng tôi không thích điều này]. Họ cũng đã xin lỗi về vụ việc Balba vì đã để hắc trồn thoát trong quá khứ.”

.....Họ không thích điều này. Cũng đúng thôi, chúng tôi là kẻ thù của nhau mà. À, có lẽ chúng tôi cảm thấy hài lòng vì ít ra họ cũng đã xin lỗi về vụ việc của Balba.

“Ngôi trường này thật đáng sợ khi có một người em gái của Maou khác học ở đây.”

Xenovia nói trong khi thở dài. Em gái của Maou khác hả? Đợi đã...Có lẽ...Chỉ có hai Ác quỷ cấp cao trong học viện này. Nghĩa là..... Chủ tịch hả? Khi tôi nhìn vào Hội trưởng, cô ấy gật đầu xác nhận. Hawawawa..... Đây không phải là sự thật chứ?

Ồ vâng. Phòng tập thể dục và sân trường đã bị Kokabiel phá hủy, nhưng giờ nó đã được người của Maou-sama sửa chữa. Tôi rất ngưỡng mộ sức mạnh của quỷ khi họ sửa nó chỉ trong một đêm.

Khi suy nghĩ lại... Họ có thể tạo ra một bản sao của ngôi trường trong một không gian khác. Việc này với họ dễ như ăn bánh. Nhưng sự hỗ trợ từ Maou..... Ngôi trường này đang có chuyện gì.....

“Sự thật của vụ việc được thông báo đến phe Chúa và phe Ác quỷ bởi thủ lĩnh của Thiên thần sa ngã, Azazel. Hành vi trộm cắp Excalibur là hành động cá nhân của Kokabiel. Những người lãnh đạo khác không hề biết gì về việc đó. Kokabiel sẽ không thể lên kế hoạch

bắt đầu một cuộc chiến khác để làm căng thẳng được nữa vì Azazel đã nhốt hẳn trong Cocytus mãi mãi.”

Hội trưởng giải thích cho chúng tôi. Kokabiel sẽ không bao giờ ra ngoài được nữa. Điều đó thật tốt. Tôi không muốn gặp lại ông ta lần nào nữa. Ông ta là một Thiên thần sa ngã hiếu chiến, quái dị và ngu ngốc.

“Thiên thần sa ngã đã dừng sự hung hăng của một người trong phe họ bằng cách gửi một người khác trong tổ chức đến can thiệp, đó là Vanishing Dragon.”

Thời điểm đó, “Vanishing Dragon” đã ở hình dạng Balance Breaker khi đáp xuống từ bầu trời. Không giống như dạng chứa hoàn chỉnh của tôi. Đó là Balance Breaker hoàn hảo..... Vào thời điểm này, tôi yếu hơn nhiều so với cậu ta. Một ngày nào đó, tôi sẽ phải đối mặt trong trận chiến sinh tử với Hakuryuukou (White Dragon Emperor), Albion. Tôi không biết tên thật của cậu ta. Nhưng tôi muốn rút ngắn khoảng cách giữa chúng tôi cho đến khi gặp lại cậu ta một lần nữa.....

“Ngoài ra còn có một cuộc họp giữa các đại diện của Thiên thần, Ác quỷ và Azazel. Rõ ràng Azazel muốn nói gì đó. Tôi nghe nói rằng Azazel có thể sẽ xin lỗi về vụ việc của Kokabiel. Mặc dù việc này hơi khó tin.”

Hội trưởng nhún vai và nói với một vẻ ghê tởm. Như vậy, người đứng đầu Thiên thần sa ngã là người có cái tôi rất lớn. Nhưng đây không phải là chuyện lớn khi đại diện của ba phe hội họp lại với nhau sao? Tôi không biết họ sẽ nói những gì nhưng có vẻ nó sẽ ảnh hưởng đến tương lai thế giới.....

“Chúng ta cũng được mời tham gia vào cuộc họp này, cho nên chúng ta phải báo cáo về vụ việc tại đó.”

“Chị nghiêm túc chứ?”

Tôi không phải là người duy nhất ngạc nhiên khi nghe những lời nói của Hội trưởng. Tất cả mọi người đều cũng biểu hiện như vậy vì ai cũng sẽ bất ngờ khi họ được yêu cầu ở một nơi toàn những người cực kì quan trọng. Điều gì sẽ xảy ra? Đối với thế giới của chúng tôi..... À, đúng rồi. Tôi hỏi Xenovia điều mà tôi bận tâm trong suốt thời gian qua.

“..... “Vanishing Dragon” đứng về phe Thiên thần sa ngã phải không?”

“Đúng vậy, Azazel đang tập hợp những người sở hữu Sacred Gear, trong đó có một “Longinus”. Tôi không biết ông ta suy tính gì, nhưng chắc chắn là một điều gì đó không tốt đẹp. “Vanishing Dragon” nằm trong tốp chiến binh hàng đầu của chúng. Tôi nghe nói rằng hẳn đứng thứ tư hay thứ năm trong số những người mạnh nhất bao gồm các nhà lãnh đạo của Gigori. Vào thời điểm này, đối thủ của cậu đang mạnh hơn cậu đấy.”

Đứng hàng thứ tư trong số những người mạnh nhất sao?

..... Đó là lý do tại sao cậu ta có thể đánh bại Kokabiel, người mà chúng ta không thể chống lại. Hình như chúng ta đang ở trong tình trạng tồi tệ phải không, Ddraig? Sau đó, Xenovia nhìn vào Asia.

“..... Đúng vậy. Tôi xin lỗi Asia Argento. Từ khi Chúa không còn tồn tại, thì tình yêu và sự giúp đỡ của ngài đã không còn nữa. Xin lỗi. Cậu có thể đánh tôi bao nhiêu tùy thích.”

Xenovia cúi đầu xuống. Cách thể hiện sự xin lỗi của người Nhật. Biểu hiện của Xenovia không thay đổi vì vậy tôi không biết là cô ấy có hiểu ý nghĩa của nó hay không.

“..... Không, mình không có ý định làm điều gì như thế, Xenovia-san. Mình đang tận hưởng cuộc sống hiện tại cho dù là một con quỷ, mình đã gặp mọi người.....những người rất quan trọng đối với mình.Mình cảm thấy hạnh phúc với nơi mình đang sống và những người mình đã gặp.”

Asia mỉm cười như đức mẹ Mary và cô ấy đã tha thứ cho Xenovia. Aaa, Asia quả thật là một cô gái tốt... Onii-chan của em thực sự đã bị thuyết phục rồi.Trạng thái tâm lý của Asia đã rất tệ khi biết được Chúa không tồn tại, nhưng nhờ có tôi và Hội trưởng ở bên cạnh nên cô ấy đã trở lại bình thường.

“..... Chỉ có cô và tôi là những người theo Kito giáo biết được sự thật Chúa không còn tồn tại. Bây giờ, tôi không thể nói cô sẽ bị Chúa trừng phạt được nữa. Một kẻ dị giáo hả? Tôi có thể sử dụng Thánh kiếm và được mọi người ngưỡng mộ, nhưng bây giờ tôi là một kẻ dị giáo. Tôi không thể quên được ánh mắt và thái độ của họ khi nhìn thấy tôi.”

Vào lúc đó, tôi nhìn thấy một nỗi buồn thoáng qua trong mắt của Xenovia.

“Vậy tôi sẽ đi tìm hiểu một chút. Có rất nhiều điều tôi cần biết trước khi chuyển đến học viện này.”

Xenovia cố gắng rời khỏi phòng.

“U...ừm.”

Asia nắm lấy tay Xenovia.

“Vào tuần tới, mình sẽ đi ra ngoài chơi với tất cả mọi người. Cậu cũng sẽ tham gia chứ, Xenovia-san?”

Asia nói với một nụ cười. Xenovia mở to mắt kinh ngạc và nở một nụ cười cay đắng.

“Lần sau đi. Thời gian này tôi không có tâm trạng. Trừ khi.....”

“Trừ khi?”

Xenovia nói và mỉm cười với Asia.

“Cô có thể đưa tôi đi tham quan trường không?”

“Được chứ.”

Asia đáp lại với một nụ cười. Hừm, tôi hi vọng họ sẽ trở thành bạn bè. Thật khó để hiểu nhưng dường như Xenovia không phải là người xấu.

“Tôi thề trên Thánh kiếm Durandal của mình. Tôi muốn có một cuộc chiến lần nữa với người sử dụng Thánh-Quỷ kiếm.”

“OK. Lần sau tôi sẽ không thua đâu.”

Kiba cũng trả lời với một nụ cười. Sau đó, Xenovia rời khỏi phòng. Tôi cảm thấy thứ gì đó mạnh mẽ từ Kiba cùng với sự tự tin. Khoảng thời gian vụ việc vừa qua đã làm thay đổi cái gì đó bên trong cậu ấy.

CLAP!

Hội trưởng vỗ tay.

“Bây giờ mọi người đã trở lại, chúng ta hãy bắt đầu hoạt động câu lạc bộ.”

“VĂNG!”

Tất cả mọi người đều trả lời với một giọng tràn đầy sức sống. Ngày hôm đó, chúng tôi đã tươi cười trở lại.

BẠN BÈ

[Chúng ta hãy nắm bắt nó ~ ♪ Dragon ball ~ ♪]

Ở phòng karaoke. Tôi đang cầm micro hát một bản nhạc trong phim hoạt hình.

“Yo! Dragon ball thẳng góc.”

“Chết tiệt! Nó được ngồi cạnh Asia, thẳng khốn kiếp chết đi.”

Motohama và Matsuda tiếp tục la ó tôi.

Dường như Asia thích nó. Konoke-chan thì không tham gia hát, cô ấy chỉ ăn kem và bánh pizza. Cô gái đeo kính, Kiryu vẫn đang chọn bài hát. Kiba thì đang uống cafe một cách thanh lịch. Chi! Ngay cả một nơi như thế này mà cậu ấy vẫn như thế sao?

Vào ngày nghỉ, chúng tôi lên kế hoạch đi chơi nửa ngày. Chúng tôi hẹn gặp nhau trước cửa nhà ga. Motohama, Kiryu và tôi đã đánh Matsuda vì tội đến trễ 30 phút. Sau đó, chúng tôi đi thẳng vào trung tâm bowling.

Chúng tôi mệt lã sau 4 trận đấu bowling và kế tiếp là phòng karaoke. Chúng tôi đã hát không ngừng kể từ lúc đó.

Asia và Kiba có vẻ như không muốn hát nhưng tôi không để cho họ toại nguyện. Thật sự tôi muốn hát một bản song ca với Asia, ít nhất là một lần. Hát một bản song ca với người đẹp tóc vàng là tuyệt vời nhất.

Ngoài ra hôm nay, Asia đang mặc trang phục gothic-lolita. Cô ấy quá dễ thương.

Đó là ý tưởng của Kiryu. Tôi phải nói như thế nào nhỉ? Một “bậc thầy tâm lý” đã biến đổi một cựu nữ tu Asia thành siêu tuyệt vời trong trang phục đó.

“Mình sẽ bắt đầu với một bài thánh ca cầu nguyện.”

Có vẻ như Asia sẽ làm như vậy, xin đừng làm thế mà. Vì nếu cô ấy mà hát thánh ca thì những con quỷ như Kiba, Koneko-chan và tôi sẽ chết. Tôi có mời Saji nhưng cậu ấy từ chối trong tiếng khóc và nói: [Chủ tịch cấm không cho tôi đi chơi với người khác giới]. Cậu ấy rất muốn đến. Thật là khủng khiếp khi là đây tớ của Chủ tịch.

Tôi uống một ngụm nước hoa quả sau khi hát nhiều đến khô cả

họng.

Hôm nay, Hội trưởng và Akeno-san không đến được vì họ đi mua sắm cùng nhau. Lúc này, tôi nhận được tin nhắn là [Chị đang chọn áo tắm và sẽ chọn cái nào mà em thích.] với một dấu trái tim trên đó. Nhìn bức ảnh được gửi từ phòng thay đồ, máu từ mũi tôi phun ra ngay tại chỗ. Hahaha. Onee-sama của tôi chắc chắn rất khiêu gợi.

Gufufu. Ồ vâng. Có vẻ hồ bơi mở cửa hơi sớm. Theo quyết định của Hội trưởng, chúng tôi sẽ được chơi thỏa thích ở đó trong ngày nghỉ.

Hiển nhiên, cô ấy sẽ cho tôi thấy bộ đồ bơi khi ở đó. Akeno-san cũng thật tuyệt. Uhyooooooooo! Bộ đồ bơi khiêu gợi được mặc bởi hai Onee-sama với cơ thể gợi cảm.

Nước dãi của tôi không thể ngừng chảy. Aaa! Hãy đến nhanh đi, mùa hè ơi.

“..... Issei-senpai. Có máu từ mũi của anh.”

Koneko-chan nói với một cái nhìn trách móc. Ôi, thật chứ? Máu đang chảy từ mũi của tôi.

“..... Anh đang nghĩ một cái đồ gì đó dâm dục phải không?”

Ôi. Koneko-chan đâm trúng tim đen của tôi rồi.

“Oya? Kích thích của cái gì đó trong đáy quần cậu là.....”

Ooooooooooooooooooi! Kiryu. Cô không được sử dụng kính để xem kích thích cái ấy của tôi lúc này.

“..... Cậu đang suy nghĩ về Hội trưởng-san phải không?”

Asia nói với một khuôn mặt khó chịu. Gần đây cô ấy trở nên sắc bén.....

“Hahaha, không có gì mà. M...mình vào nhà vệ sinh chút.”

Tôi đứng dậy và nhanh chóng rời khỏi chỗ đó.

Có vẻ như sau khi lau máu mũi thì nó đã hết chảy, tôi thấy Kiba đang ngồi trên một chiếc ghế gần đó.

“Ồ. Cậu vui chứ?”

“Ừm. Mình vui lắm.”

Tôi ngồi xuống bên cạnh Kiba.

“Aaa. Mình rất mệt mỗi vì đã vui đùa quá nhiều.”

“Có vẻ như chúng ta đã quá vui mừng khi lần đầu chơi bowling.”

“Đây cũng là một phần trong đó thôi.”

Cả hai chúng tôi cười nói chuyện bình thường. Sau đó, Kiba nói với một vẻ mặt nghiêm trọng.

“Issei-kun. Mình muốn thể hiện lòng biết ơn dành cho cậu. Cảm ơn cậu.”

Đó là lý do Kiba chờ trước cửa nhà vệ sinh chỉ để nói điều này....

“..... Không sao đâu. Những đồng đội của cậu đã tha thứ cho cậu rồi mà. Hội trưởng và những người khác cũng đã tha thứ cho cậu. Vì vậy, không còn quan trọng nữa.”

“.....Issei-kun.”

Uu... Đừng gọi tên tôi với đôi mắt rưng rưng thế. Cậu đang làm tôi sợ.

“..... Có vẻ như chúng ta nên hát bài mà mình yêu thích?”

“Hùm, cậu có một bài hát yêu thích à, Issei-kun?”

“Sao lại không. Mình có thể hát Dragon Ball không ngừng trong 24 giờ đấy.”

“Đường như mình phải chuẩn bị tinh thần rồi.”

“Ai thêm quan tâm chứ. Chúng ta hãy làm một bản song ca giữa quân “Tốt” và “Mã” của CLB nghiên cứu huyền bí nào.”

“Ok, ok.”

Chúng tôi vừa nói chuyện vừa trở về phòng karaoke, khi vào phòng, lập tức lấy ngay micro. Chúng tôi đã thực hiện một bản song ca bùng cháy.

Lúc đó, tôi đã nhìn thấy nụ cười thật sự của Kiba.

Cuối ngày hôm đó, hình ảnh bài song ca giữa tôi và Kiba hát chung đã được Kiryu chụp lên và phát ra khắp toàn trường. Tin đồn về tôi

và Kiba là đồng tính ngày càng tăng nhiều hơn.

Tha cho tôi đi mà.

Table of Contents

Mục Lục

Minh họa

Life 0

Life 1 - Cháy Lên Nào! Câu Lạc Bộ Nghiên Cứu Những Điều
Huyền Bí!

Life 2 - Thánh Kiếm Xuất Hiện

Life 3 - Kế hoạch phá hủy Thánh kiếm!

Life 4 - Tiến Lên Nào! Câu Lạc Bộ Nghiên Cứu Những Điều
Huyền Bí!

New Life